

© T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü

Eser Adı: Erzurumlu Zihن Dívâni
Müellifi: Mustafa Zihن
Hazırlayan: Muhsin Macit
Yayın Yılı: 2018
ISBN: 978-975-17-4026-7
Ana Yayın Numarası: 3579
Kültür Eserleri Dizisi-575

Adres: Anafartalar Mahallesi, Cumhuriyet Caddesi,
No: 4, B-Blok, 06030 Ulus/ANKARA
Telefon: 00 90 312 3099001
Faks: 00 90 312 3098998
e-posta: yaphaz@kulturturizm.gov.tr

www.kulturturizm.gov.tr-
<http://ekitap.kulturturizm.gov.tr>

ERZURUMLU ZİHNÎ DÎVÂNI

Hazırlayan

Dr. Muhsin Macit

Ankara

2018

GİRİŞ

ERZURUMLU ZİHNÎ'NİN HAYATI, DÎVÂNI VE ŞAIRLİĞİ

A-HAYATI

Zihن'nin hayatı hakkında bildiklerimiz şimdilik şiirlerinden çıkardığımız kırık dökük malumatla sınırlıdır. *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü*'nde Zihن mahlasını kullanan 19, *Tuhfe-i Nailî*'de 24 şairin biyografisi yermasına rağmen mevcut verilerden bunlardan hangisinin Erzurumlu Zihن olduğunu tespit etmek güçtür¹. Ne yazık ki Erzurumlu şairlerle ilgili eski kaynaklarda da Zihن hakkında bilgi yoktur².

Zihن Dîvânî'nın ketebe kaydında geçen *Zihن-i Erzurumî* ifadesinden şairin Erzurumlu olduğu anlaşılmaktadır. 1175-1209 (1761-1795) yıllarda Erzurum'da görev yapan valilere sunduğu kasideler; bürokratların atanmalarına, şehirdeki imar ve iskân faaliyetlerine yazdığı tarih manzumleri de onun Erzurumlu olduğunu teyid etmektedir.

Zihن'nin dinî muhtevalı şiirleri hariç tutulursa, divanındaki kaside ve kît'aların tek bir konusu vardır: Erzurum. O, şiirlerinde Erzurum'dan bahsettiği kadar, Erzurumlu divan şairlerinden; Nefî, Hâzik ve İbrahim Hakkî'dan övgüyle söz etmiş, son ikisi hakkında müstakil şirler yazmıştır.

Zihن Dîvânî'nda Erzurum'la ilgili beyitler de mevcuttur³:

*'Aceb mi hitta-i pîrân diyâr-ı Erzûrûm olsa
Mükâfat etse halka feyz ü in 'âmin zamân üzre* K.12/36

*Siyyemâ Erzûrûm-ı mahrûsa
Feyz-i Bâriyle ola me'nûse
Hak bu kim belde-i ferah-sâdir
Nûr-ı İslâm ile mücellâdir*

...

¹ Halûk İpekten vd (1988). *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü*. Ankara: KTB Yay. 551-554; Nail Tuman (2001). *Tuhfe-i Nailî*. Ankara: Bizim Büro Yay. 412-421. Tuhfe-i Nailî'deki Erzurumlu şairler arasında da Mustafa Zihن yoktur. Bkz. M. Fahrettin Kirzioğlu (1970). "Tuhfe-i Nailî'deki Erzurumlu Otuz Divan Şairi-I". *Adımlar* 11: 13-14.

² Mehmed Nusret (1338). *Tarihçe-i Erzurum*. İstanbul: Ali Şükrü Matbaası; Ziyaeddin Fahri (1927). *Erzurum Şairleri*. İstanbul: Sanayi-i Nefise Matbaası.

³ Zihن'nin şiirlerinden yapılan alıntınlarda nazım şekilleriyle ilgili şu kısaltmalar kullanılmıştır: K: Kaside; k: Kît'a; M: Musammat; m: Mesnevi; G: Gazel

*Mahv ola karı gibi kaht u galâ
Görmeye dahı şer u sûr u vebâ* m.2/68-70,72

*Erbâb-ı tab'-ı Erzen-i rûma salâ eder
Zihni sühanda kendisini pehlivân bulur* G.93/4

Şairin asıl adının Mustafa olduğunu, divanının yazma nüshasının başındaki Arapça kasidenin başlık kısmına sonradan ilave edildiği açıkça belli olan *Mustafa Zihni* ifadesinden anlıyoruz. Şairin ölüm tarihini ve kaç yaşında olduğunu de kesin olarak bilemiyoruz. Ancak, *Zihni Dîvâni*'nın 1212/1797'de istinsah edilen mevcut nüshasının ketebe kaydındaki *el-merhûm, rahmetu'llâhi aleyh* ifadelerinden şairin bu tarihte hayatta olmadığı anlaşılmaktadır. 1209/1794-95'de Hacı Mustafa Ağanın yaptırdığı Kâğdarîç Köprüsüne tarih düşündüğüne göre Zihni, bu tarihte hayatta olmalıdır. Dolayısıyla Mustafa Zihni'nin 1209'dan 1212'ye kadar geçen üç yıl içerisinde öldüğü kesindir. Şairin yaşı altmışa erdiğinde hayatta olduğu şu beytinden anlaşılmaktadır:

*Sittîn irişdi kafile bağlandı Zihniyâ
Şevk u gam-ı bahâr u hazân olmuş olmamış* G.164/5

Bir başka beytinde yaşının yetmişe ulaştığını, gönlünde *hevâ*nın tükendiğini söylemektedir.

*Heftâda irdi sâl dükendi hevâ-yı dil
Gerdûn-ı kîne-cûdan iizüldü recâ-yı dil* G.223/1

Yukarıdaki beytlere dayanarak 18. yüzyılın başında dünyaya geldiğini tahmin ettiğimiz Zihni'nin tahsil hayatı ve mesleğinin ne olduğu hususunda bilgimiz yoktur. Fakat, şiirlerine bakılacak olursa daha önceki asırlarda yaşayan şairler hakkındaki isabetli değerlendirmeler, şiirlerinde kullandığı lafzî iktibaslar, atıfta bulunduğu eser adlarından ötürü klasik medrese eğitimi gördüğü söylenebilir. Şairin, belki de tahsilini tamamlamak amacıyla İstanbul'a gitmiş olabileceğini tahmin ediyoruz. Çünkü Zihni, Sultan Mustafa'nın 1175/1761 tarihinde dünyaya gelen oğlu Şehzade Selim'in doğumunu vesilesiyle iki tarih manzumesi yazmıştır. Bu şiirler Zihni'nin bildiğimiz ilk tarih manzumeleridir. Dolayısıyla bu şiirler onun İstanbul'da bulunmuş olma ihtimalini akla getirmektedir. Bu şiirlerden hareketle şairin sarayla münasebetinin olabileceği de düşünülebilir. Ayrıca bir beytinde sözünü ettiği Rumelili güzele İstanbul'da rastlamış olması muhtemeldir.

*Bir Rûmelili mehveşin üftâdesi oldun
Sen gerden-i teslîmi o cellâda mı verdin* G.208/4

Şairin herhangi bir tarikata intisabının olup olmadığını bilmiyoruz. Bir beytinde telmih unsuru olarak kullandığı Hacı Bektaş ismi (G.300/1) ve başka bir beytinde geçen Mevlî kelimesi (G.318/2) bu anlamda bir ipucu olarak değerlendirmeye yetmez. Ayrıca altı beytinde

“kalender” kavramını yinelemiştir olmasına rağmen (G.220/1, G.245/4, G.253/2, G.284/5, G.304/4, G.321/5) onu bu sufi akımın mensubu saymak da zordur.

Zihن'nin İbrahim Hakkı'ya dair kasidelerindeki ifadelerinden onun müridi olabileceği ihtimali akla gelebilir. Ancak bu hususta da tam bir kanaat ortaya koymamıza imkân sağlayacak verilerden şimdilik mahrumuz.

B-DÎVÂNI

Zihن'nin bilinen tek eseri divanıdır. Gerçi şair, bir beytinde kendisini *nazm u nesrin* ustası sayar:

Nazm u nesrin benim üstâd-i imâdü'd-dîni
Tab '-i mu 'ciz-nefesim eyledi dehri ihyâ K.18/59

Başka bir beytinde de hastalık ve sıkıntılarından dolayı nazım ve nesir alanında bir şeyler yazmaya fırsat bulmadığını söyler:

Ne kâbil nazm u nesre şimdilik Zihن mahal bulmak
Belâ-yi dehr ile emrâzin istilâsi var sende G.275/5

Bu ifadelere bakılırsa şairin mensur eserinin yahut eserlerinin olması gereklidir. Ancak, biyografisini tam olarak ortaya koymadığımız için bu ifadeler bir soru işaretinden daha fazla anlam ifade etmemektedir. Bu bakımdan şimdilik Zihن'nin bildiğimiz tek eseri olan divanıyla ilgili kendi ifadelerini değerlendirmekle yetinmek zorundayız.

Şair, divan tertip ediş macerasını bir mesnevisinde (m. 4) anlatır. Bu mesnevide uzun zamandan beri şiir yazdığını, ancak bu şiirlerin her birinin bir yerde olduğunu ve bundan rahatsızlık duyduğunu söyler. Nihayet bir şiir meclisinde *yârân-i safâdan ve erbâb-i vefâdan* bir zat, artık divan tertip etmesinin gerektiğini şaire hatırlatır ve bu hususta ısrar eder. Böylece tertibine karar verilir. Ancak, divan dibacelerinde ve tezkire mukaddimelerinde çok sık rastladığımız bu nevi ifadelerin geleneğin kuralları çerçevesinde üretilmiş birer kurgu olabileceği ihtimalini gözden ırak tutmamak gereklidir.

Mevcut bilgilerimize göre *Zihن Dîvâni*'nın tek nüshası vardır ve bu nüsha rahmetli Dr. Abdullah Öztemiz'in (1929-2015) şahsi kütüphanesinde idi. Eserin başka nüshasının olduğu derkenarlara düşülen *nüsha* farklarından (v 13a, v 59a) ve *sah* kayıtlarından anlaşılmaktadır. Fakat, şimdije kadar *Zihن Dîvâni*'nın başka bir nüshasını tespit edemedik.

Zihن Dîvâni 'nın tavşısı şöyledir:

İstinsah tarihi : 1212/1797
Müstensihi : Yahya bin Muhammed
Ölçüleri : 20x14(16x10)
Varak : 112

Satır	: 17 (Çift sütun)
Yazı	: Cedvel içinde nesih
Kâğıd	: Âbadî
Baş	: Nahmedu'llâh ... (Arapça tevhid)
Son	: Zihnî leb-i dildârı ruh-ı yâri umarsın Ol zevk u safâ dün gece mey-hânedede kaldı

Zihnî Dîvâni'nda kaside, kît'a, terkib-bend, müseddes, tahmis, gazel ve müstezad nazım şekilleriyle yazılmış toplam 374 şiir vardır. Bu şiirlerden biri Arapça kaside, biri Farsça gazel, diğerleri ise Türkçedir (Macit 2001).

Kasideler

Zihnî Dîvâni'nda biri Arapça ve diğerleri Türkçe olmak üzere toplam 19 kaside vardır. Arapça kaside bir münâcattır. İki tane Türkçe tevhid vardır. Bunların ilkinde *lâ-ilâhe illâ 'llâh* kelime-i tevhidi redif olarak kullanılmıştır. İkinci tevhid ise beş beyitten müteşekkil kısa bir şîirdir. Üçüncü kaside münâcattır. *Divan*'da na't başlığını taşıyan dört şiir vardır. Bunlardan ikincisi (K.5) 99 beyitli uzun bir mirâciyedir. Bu manzume *Hâzik Divanı*'nda bulunan;

Yeter jeng-âver oldu ma 'siyetle kalb-i nûrânî
*Yeter çirk-âb-ı isyân eyledi âlûde-dâmâni*⁴

matlalı mirâciyeye nazire olarak kaleme alınmıştır. Zihnî'nin *yâ Resûla 'llâh* redifli şiiri (K.6) de Hâzik'in;

Ser-â-ser olmuşum cûrm ü kabahat yâ Resûla 'llâh
*Bana senden olur olsa inâyet yâ Resûla 'llâh*⁵

matlalı şiirine naziredir. *Yâ Resûla 'llâh* ifadesi na'tlerde yaygın olarak kullanılan bir rediftir.

Zihnî, İbrahim Hakkı'nın Gümüşhane'de bulunduğu sırada ona bir kaside (K.8) göndermiştir. İbrahim Hakkı'nın da hocası olan Hâzik Mehmed Efendinin Erzurum'a müftü olarak tayin edilmesi üzerine Zihnî, bir "tebrikiyye" (K.9) takdim eder. Daha önce Halil Efendinin müftü olarak atanması üzerine Hâzik'in yazdığı;

O zât-ı kân-ı fazla mesned-i fetvâ mü'bârek bâd
*Sa 'âdet dest-gâh u rütbe-i ulyâ mü'bârek bâd*⁶

matlalı tebrikiyyeyi Zihnî tanzir ederek aynı yolu izler.

⁴ Hüseyin Güfta (1992). *Hâzik Mehmed Efendi'nin Hayatı, Edebi Şahsiyeti, Eserleri ve Divanı'nın Tenkidli Metni*. Yüksek Lisans Tezi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi. 116-123.

⁵ Hüseyin Güfta (1992). *Hâzik Mehmed Efendi'nin Hayatı, Edebi Şahsiyeti, Eserleri ve Divanı'nın Tenkidli Metni*. 124.

Zihnî diğer kasidelerini Erzurum valilerinden Yazıcızade İbrahim Paşa (K.10), Şehsüvarzade Mustafa Paşa (K.11), Ispanakçı Mustafa Paşa (K.12), Meşaleci İbrahim Paşa (K.13, 14), Gazi İzzet Ahmed Paşa (K.15), Canikli Ali Paşa (K.16), eski madenemini ve Diyarbakır valisi Yusuf Paşa (K.17) ve Ruha (Urfâ) valisi Abdi Paşaya (K.18) sunmuştur⁷.

Bunlardan Şehsüvarzade Mustafa Paşaya verilen,

*Göründü rûy-i emel bâ- 'inâyet-i müte'âl
Pür oldu feyz ile el-hak sevâmih-i âmâl*

matlalı kaside (K.11), Ahmed Nedîm'in;

*Ale's-sabâh ki bânû-yı mihr-i ferruh-fâl
Kenâr-i târem-i mînâdan etdi arz-ı cemâl⁸*

matlalı kasidesine naziredir.

Ispanakçı Mustafa Paşaya sunduğu kasidesinde (K.12) Zihnî, kendinden önce pek çok şairin itibar ettiği kafiye ve redîfî kullanarak Nefî, Nedîm ve Hâmî-i Amidî'nin izini takip eder. Nefî'nin Sultan Ahmed'e sunduğu;

*Bahâr irdi yine düştü letâfet gülsitân üzre
Yine oldu zemînin lutfu gâlib âsmân üzre*

matlalı Bahariyyesi⁹; Nedîm'in,

*Bi-hamdi 'llâh yine feyz-i safâ şâmil cihân üzre
Cihân âsâr-i hükm-i sulh ile emn ü âmân üzre*

matlalı kasidesi¹⁰ ve Diyarbakırlı Hâmî'nin Köprülüzade Abdullah Paşanın İran Seferi dolayısıyla yazdığı;

*Olur geh ma 'reke perdâz geh emn ü âmân üzre
Meğer oynar mı canbâz-ı felek bir rismân üzre*

matlalı şiri aynı vadide yazılmış manzumelerdir.

Zihnî'nin Gâzi İzzet Ahmed Paşaya verdiği;

⁶ Hüseyin Güfta (1992). *Hâzik Mehmed Efendi'nin Hayatı, Edebi Şahsiyeti, Eserleri ve Divanı'nın Tenkidli Metni*. 177-178.

⁷ Erzurum valileri ve görev süreleri hakkında bilgi için bkz. *Salnâme-i Vilâyet-i Erzurum*. Erzurum 1317/1899. 112-114.

⁸ Muhsin Macit (2016). *Nedîm Dîvâni*. Ankara: AKMB Yay. 52-55.

⁹ Metin Akkuş (1993). *Nefî Dîvâni*. Ankara: Akçağ Yay. 59-62.

¹⁰ Muhsin Macit (2016). *Nedîm Dîvâni*. Ankara: AKMB Yay. 26-30.

*Levhaşa 'llâh nedir böyle dem-i âlem-gîr
Bâreka 'llâh nedir böyle ser-â-ser tebşîr*

matlalı kasidesi de (K.15), yine Nefî'nin Sadrazam Hüsrev Paşa'ya sunduğu;

*Âferîn ey alem-efrâhte serdâr-ı dilîr
Safder-i kal'a-gûşâ saf-şiken-i kışver-gîr¹¹*

matlalı kasidesine naziredir.

Mustafa Zihنî, daha çok devrinin Erzurum valilerine sunduğu bu kasideleriyle elbette Nefî, Nedîm, Hâmî ve Hâzik gibi şairlerle boy ölçülecek kudrette değildir. Fakat, onun memduhlarını överken de talihinden şikayet ederken de takındığı tavır, kaside geleneğine tamamen uygundur.

Kit‘alar

Zihنî Dîvânî'nda 13 kit‘a vardır ve tamamı tarih manzumesidir. Zihنî 1175-1209 (1761-1795) yıllarında Erzurum'da görev yapan bürokratların atanmaları, bu şehirdeki imar ve iskân faaliyetleriyle ilgili olarak tarih manzumeleri yazmıştır. Şehzade Selim ile biyografisi hakkında bilgimiz olmayan Ahmed adlı bir şahsın doğumu ve Hâzik Mehmed Efendinin ölümü üzerine tarih düşürmüştür.

Zihنî'nin tarih kit‘alarını kronolojik olarak gözden geçirdiğimizde ilk olarak 1175/1761 yılında Sultan Mustafa'nın oğlu Selim'in dünyaya gelişine iki tarih düşürdüğünü görürüz. Ardından 1176/1762 yılında Erzurumlu şairlerden Hâzik'in vefatı üzerine Zihنî hem bir mersiye söyler hem de iki tane tarih düşürür. Bu tarihten sonra 1197/1783 yılına kadar 19 sene zarfında şair ya hiç tarih düşürmemiş ya da yazdıklarını divanına almamıştır. 1197/1783 yılında Vanlı Timur Paşanın vezaret rütbesiyle Erzurum valiliğine tayin edilmesini Zihنî, bir tarih manzumesiyle tespit eder. Ancak, bilindiği gibi Timur Paşanın Erzurum'daki görevi uzun sürmez, azledilir¹².

Zihنî Dîvânî'nda 1202/1787 yılında yazılmış bir tarih manzumesi var. O da Abdurrahman Efendinin Erzurum müftülüğüne atanmasıyla ilgilidir¹³. Şair, 1205 (1790-91) yılında Nâib Osman Efendinin kızının ölümü üzerine bir tarih manzumesi kaleme alır. Ardından 1207/1792-93'de Ahmed adlı bir şahsın dünyaya gelişine vesilesiyle tarih düşüren Zihنî, ayrıca Yazıcı İbrahim Paşanın Erzurum'daki imar ve inşa faaliyetleri çerçevesinde kızı

11 Metin Akkuş (1993). *Nefî Dîvânî*. Ankara: Akçağ Yay. 177-180.

12 Enver Konukçu (1992). *Selçuklulardan Cumhuriyete Erzurum*. Ankara: Erzurum Ticaret ve Sanayi Odası Yay. 240.

13 Mehmed Nusret (1338). *Tarihçe-i Erzurum*. İstanbul: Ali Şükrü Matbaası. 108.

Muhsine Hanım için yaptırdığı çeşmeyle ilgili olarak iki tarih kit‘ası yazmıştır. Bunlardan başka Yusuf Paşanın vezaret rütbesiyle Diyarbakır valiliğine atanmasına tarih düşürmüştür¹⁴.

1209/1794-95 yılında Hacı Mustafa Ağanın Erzurum'da yaptırdığı Kâğdarıç Köprüsü ve onun oğullarının Mustafa Ağa adına inşa ettirdikleri camiyle ilgili olarak *Zihni Dîvâni* 'nda birer tarih manzumesi vardır. Bu tarih kit‘aları şair Zihni'nin yerel faaliyetleri takip ettiğini, dönemin bürokrat ve bilginleriyle ilişkiler içinde olduğunu göstermektedir.

Tarih düşürme sanatı açısından Zihni'nin kit‘alarına baktığımızda ilk olarak dikkati çeken husus, tarihlerin *manen* söylemiş olmasıdır. Şehzade Selim'in doğumuya ilgili kit‘anın dışındaki bütün tarihler, misra veya beyit seviyesinde düşürülmüştür. Tarihlerden biri, Hâzik Efendinin ölümü üzerine söylenen (k.3) mühmel (noktasız harflerle), Timur Paşa (k.5) ve Kâğdarıç Köprüsü'yle (k.13) ilgili olarak söylenenler ise mu‘cem (noktalı harflerle) düşürülmüş tarihtir. Zihni, 1. ve 11. kit‘anın haricindeki bütün tarihlerde tamiye kullanmıştır. Bu tamiyelerin tamamı görünür/açık tamiyelerdir. Zihni'nin benzer kalıpları ve aynı tamiyeleri kullandığı görülmektedir. Tarih düşürme sanatında istenilen tarihi elde etme gayreti estetik endişelerin önüne geçer. Bu durum, Zihni için de böyledir.

Musammatlar

Zihni Dîvâni 'nda 2 terkib-bend (biri na't, diğer de Hâzik'in ölümü üzerine yazılmış mersiye), 2 mütekerrir müseddes ve 5 tahmis olmak üzere toplam 9 musamat vardır.

Zihni değişik vesilelerle geçmiş yüzyıllarda yaşayan usta şairlere atıflarda bulunarak kendisine itibar edilebilir bir şairler silsilesi oluşturmaya çalışmaktadır. Bir şairin diğer şairlerle kurduğu münasebetin mahiyetini, en açık biçimde nazirelerinden ve tahmis, taşır gibi nazım şekillerini kullanırken eserlerini örnek aldığı şairlerden anlarız. Bu açıdan bakıldığından Zihni'nin, Bâkî, Gelibolulu Âlî, Veysî ve Fehîm-i Kadîm'in şiirlerini tahmis ettiği ve özellikle iki şiirini tahmis ederek Bâkî'yi ustad seçtiği görülür.

Mesneviler

Zihni Dîvâni 'nda mesnevi nazım şekliyle yazılmış 4 şiir vardır. Bunların ikisi na'ttır. Zihni değişik nazım şekilleriyle na't yazmayı denemiştir. Bu na't başlığını taşıyan şiirlerden biri aslında *besmelenin* mana ve mahiyetini anlatan bir manzumedir. Diğer na'tta ise Hz.Peygamber'in mucizeleri, fizikî özelliklerini anlatılmakta ve uzun bir dua bölümyle şiir sona ermektedir. Zihni'nin üçüncü mesnevisi İbrahim Hakkı'ya samimi bir mürid edasıyla yazılmış şîirdir. Şairin bu şiirini;

Kalemiyye kasîden oldu tamâm

¹⁴ Enver Konukçu (1992). *Selçuklulardan Cumhuriyete Erzurum*. Ankara: Erzurum Ticaret ve Sanayi Odası Yay. 241.

mışraıyla tavsif etmesi metnin muhtevasıyla ilgili bir değerlendirme olmalıdır. Son mesnevide şair divan tertip edişinin sebeplerini anlatmaktadır. Esasen divanların dibacelerinde karşılaşlığımız anlatım biçiminin ve konuların bir mesnevile metnin içinde yer alması dikkat çekicidir. Fakat, *Nâbî Divâni*'nda da gazeller bölümünün başında “*Der-beyân-i sebeb-i tertîb-i dîvân*” başlığı altında 23 beyitli bir kıt'a yer almaktadır¹⁵.

Gazeller

Zihن'nin 1 Farsça , 327 Türkçe gazeli ve 1 tane de müstezadı vardır. Gazellerinin biri (G.327), matlısızdır, bir gazeli de (G.93) dört beyitlidir. Bu gazellerden ilki biçim bakımından kıtaya benzemekle birlikte içerik olarak gazeldir. İkincisi ise eksik gazel olmalıdır. Diğer gazellerinin beyit sayısı 5-16 arasında değişmektedir. Şairin 16 beyitli bir gazeli vardır (G.203). Gazellerde biçimsel açıdan dikkati çeken bir husus da 138. gazelde matlaın ikinci müşrainin maktain ikinci müşrai, yani redd-i müşra olarak tekrar edilmesidir.

Zihن Dîvâni 'ndaki beş gazel (G.17, G.39, G.71, G.160, G.225) musammat kafiyelidir. Şair 327 Türkçe gazelinden 218'inde kelime ve 36'sında kelime grubu seviyesinde redif kullanmıştır.

Zihن, divan şiiri geleneği içerisinde kalarak değişik konularda gazel söyleyen bir şairdir. O, dinî-tasavvufî nitelikte gazeller, aşka dair şiirler yazmış olmakla beraber, günlük hayattan izler taşıyan gazeller de söylemiştir.

Zihن'nin, pek yetenekli şair olmamasına rağmen, vezinli söz söyleme kabiliyetinin olduğu, aruz ölçüsünü kullanmadaki başarısından anlaşılmaktadır. O aruzun hezec, recez, remel, muzari, müctes ve hafif gibi Türk şiirinde itibar edilen bahirlerden 12 kalıbı kullanarak bütün şiirlerini yazmıştır. Şairin tercih ettiği kalıplar divan şiiri geleneği içerisindeki genel eğilime uygundur. Yaygın olarak kullanılmayan kalıpları hiç denememiştir.

C-EDEBÎ KİŞİLİĞİ

18. yüzyılda Erzurum'da yetişen iki önemli divan şairi vardır: Biri İbrahim Hakkı, diğer de Hâzik. Zihن şiiir anlayışı bakımından ikincisine yakındır. Zihن divan şiirinin büyük ustalarından Necatî, Bâkî, Fuzûlî, Nefî, Nâbî, Nedîm gibi şairlerin kullandıkları redifleri kullanır. Bazen de onların şiirlerini tanzir eder. Bilhassa kasidelerinde Nefî'yi takip eder. Bütün bunlara rağmen Zihن'nin gazellerine bakıldığından onun daha yakın çevresinden, Erzurum'dan bir üstat seçtiğini, Hâzik'in yolundan gittiğini görürüz. Hâzik aracılığıyla şiir çizgisini Nâbî'ye dayandırır.

¹⁵ Ali Fuat Bilkan (1997). *Nâbî Dîvâni*. Ankara: MEB Yay. 450-452.

Zihnî şair ve şiir hakkındaki düşüncce ve görüşlerini büyük ölçüde divanının "sebeb-i telif"ini izah ettiği mesnevisinde ortaya koymuştur (m.4). Şair, söz konusu mesnevisinde niçin ve nasıl tertip ettiğini anlattıktan sonra Fars şiirinin ustalarını saymaya başlar. Ardından;

*Şu 'arâsı dahi Rûmun ammâ
Cümlesi oldu ma 'ânî-gûyâ*

beytiyle başlayan kısımda Türk şairlerinden Hakânî, Bâkî, Gelibolulu Âlî, Rûhî, Sâbit, Nâbî, Nefî, Râgîp Paşa, Vehbî ve Hâzik'in belirgin özelliklerini dikkatlere sunar:

*Na 't-i peygam-ber-i 'âlî-şâni
Ne edâlarla yazar **Hakânî***

*Oldu **Hakânî** kamuya ser-tâc
Dilini kıldı sirâc-i vehhâc*

*Etmede güft-i nebîde âgâz
Cümleden eyledi bâlâ-pervâz*

*Lîk ol **Bâkî**-i şîrîn-güftâr
Kimse 'asrında değil gâşiyedâr*

*Sözleri şûh u selîs ü mevzûn
Medh-i dil-berdedir ekser mazmûn*

*Şî'r-i **Bâkî**ye hevesnâkum ben
Sözleri tab 'imi eyler rûşen*

*Vehbî târihde yek-tâ geldi
O da ol fende dil-ârâ geldi*

*Şî'r-i **Sâbit** neydügin eyle yakîn
Ferah-ı hâtırına ver temkîn*

*Durubu 'l-emsâlde olmuş mâhir
İdemez herkes ani der-hâtır*

*Tutalim Nâbî-i pîrin elini
Hâlinin söyleyelim mücmelini*

.....

*Sözü 'akl u dili eyler hayrân
Son gelenlerde odur nâdiredân*

*Hâzik u Câmî vü Âgâh sana
'Âlî vü Rûhî vü nükte-pîrâ*

.....
*Oldu sûretde vezîr-i ra 'nâ
Şâh-ı ma 'nâ idi Râgîb hakkâ*

.....
*Nefî-i pâk-edâyı dersen
Takdî ol pây-ı hayâlâta resen*

*Kim kasâ'idde ani sebk etmiş
Yokdur ol vâdîye irmış gitmiş*

*Cümleye Hazret-i Hak rahmet ede
Cümlesi ravza-i rizvâna gide*

Sonra, “*kîşîye elyak olan dânişdir*” diyerek oğluna nasihat etmeye başlayan şair, devrinin geçerli bilgi alanlarını sıralar:

*Mutefennin olagör 'ilme çalış
Benim oğlum edeb ü hilme çalış*

*Müteşâ' irsen eger yâ şâ 'ir
Şâfi'i dedi bu kavli mahzâ*

.....
*Ulemâyi eder eş 'âr izrâ
Şâfi'i dedi bu kavli mahzâ*

.....
*Okuma şî 'ri rekîk ü mu 'vec
Tab 'in elbetde kalır kec-ber-kec*

.....
*Elde tefsîr ü hadîsi tutagör
Kendini gayri 'ulûma dahi ur*

*Hey'et ü hikmet ü reml ü necmi
Şî 'r ü inşâda tamâm-ı resmi*

*Bunları fehmde kil sarf-i emek
Koma kalbinde sakin nokta-i şek*

*'Ilmin anla 'amel etme zinhâr
Ne riyâzî ne de remmâl ey yâr*

*Fukahâ mes 'elesin anla tamâm
Şer 'adır anun ile istihkâm*

.....

*Anla hoş 'ilm-i kelâma sa 'y et
İktizâsi kadar ey cân ana git*

*Sarf u nahv u edeb ii mantık ile
Anları kişiye lâzım ki bile*

*Bu fünûn cümlesi âliyye olur
Kalbe sahbâ-yı zülâliyye olur*

*Bulunur bunlar ile meşrû 'ât
Bilinir bunlar ile me 'mûrât* m.4/ 60-76

Kasidelerinin fahriyelerinde de şairliğiyle övünür. Bâkî, Fuzûlî, Nâbî ve Nefî gibi divan şairinin ustalarına atıflarda bulunarak kendine bir yer belirlemeye çalışır. Erzurumlu şairlerden Hâzik'a yönelik ifadeleri mahalli kimliğiyle, İbrahim Hakkı'ya yönelik ifadeleri ise *Marifetnâme* müellifinin büyük bir mutasavvîf ve şair oluşuyla ilgilidir. Ayrıca, gazellerinin makta beyitlerinde şiir ve şair kavramlarıyla ilgili görüşlerini ifade eder. Zihnî bir gazelinin makta beytinde tezkire mukaddimelerinde ve divan dibacelerinde tekrar edildiğini bildiğimiz "şirde mutlak bir hikmet vardır" hadisini zikreder:

*Mazmûn-i mine's-şî 'ri le-hikme ana besdir
Zihnî şu 'arâ olsa n'ola genc-i hümâyûn* G.255/5

Zihnî, divan tertip edecek kadar şiir söylemiş olmasına rağmen oğluna şair olmasını tavsiye etmez. Gerçi şairlik yaratılıştan gelen bir özellikir. Bu bakımdan da *vâridât-i gaybdır*:

*Hemîse vâridât-i gaybdır meşşâte-i tab 'i
Olur Zihnî misâl-i Hâfız-i Şîrâz gitdikçe* G. 287/5

Zihnî, daha önce de ifade ettiğimiz gibi yazdığı tahmislerle şiir çizgisine dair ipucu verir. Ancak, şairlik yeteneği güçlü olmayan, kudretini vezinli söz söylemek seviyesinde

ortaya koyan şairlerde diğer ustaların tesirleri çok açık bir şekilde görülür. Mesela, asrin başında yaşayan Nedîm, divan şiirindeki bütün tecrübelerden, tevarüs ettiği birikimden sonuna kadar yararlanmış olmasına rağmen, onun şiirinde geçmiş yüzyillardaki şairlerin etkisini net olarak tespit etmek güçtür. Halbuki Zihن givi devrinde dahi yeterince tanınmamış şairlerin diğer şairlerle münasebetini kullandığı redifler bile hemen ele verir. Diğer şairlerin tesiri şahsileşmez. İşte tam bu noktada sanat eserinde şahsiliği ifade eden üslup ortaya çıkar. Zihن, divan şiiri için söz konusu edilen *devir üslubunu* eserlerinde yansımış olmakla birlikte şahsi üslubunu bulamamış bir şairdir. Şair, şahsi üslubunu bulma yönündeki arayışlarını söyle ifade etmiştir.

*Ben de bilmem ki ne vâdide revișde olacak
Müttefik tavır değil Zihن-i şeydâ dediğin* G.211/6

O, bazen Necatî, Bâkî, Fuzûlî, Nefî, Nâbî, Nedîm gibi şairlerin kullandıkları redifleri kullanır bazen de onların şiirlerini tanzir eder. Zihن, *kim sevmez* redifli gazellerinde (G.155, 156, 157), Necâtî'ye yaklaşırken,

*Bu imiş kismet Fuzûlî hâh ağla hâh gül
Hafızamda uş bu söz bî-merre istihzâr olur* K.13/42

diyerek Fuzûlî'nin bir misrainı tazminle bu büyük şairi yâd eder. Bâkî'nin iki gazelini tahmis ederek ustad yolundan gider ve *cizgi dışı güzellerin* özelliklerine değinir:

*O şûh-i dil-güşâyı bezme da 'vet eyle ey sâkî
Sebûdur çeşm-i mest-i hastanın devâsı tiryâki
Zamâne dil-rübâsı Zihنiyâ hep para müştâki
Güzeller mihibân olmaz demek yanlışdır ey Bâkî
Olur va 'llâhi bi 'llâhi hemân yalvari görsünler* M.6/V

“Nefî-i mu ‘ciz-beyân”ı sık sık anar, bilhassa kasidelerinde onu takip eder. Nefî'ye duyduğu muhabbeti sadece nazirelerinden değil, başka şiirlerindeki ifadelerinden de anlarız:

*Mezâhimim benim ancak bu olmasayı eger
Olurdu Nefî-i şîrîn-edâya dil hem-râh* K.8/8

*'Arûs-i tab 'imi tahsîn ederdi görse Hâkânî
Nikâtim armağandır Nefî-i mu 'ciz-beyân üzre* K.12/48

*Pey-rev olsayı bana Nefî-i mu 'ciz-dem eger
Sühanım gûş edicek söyler idi tâbe serâ* K.18/61

Ancak, adını hiç anmadığı halde Nâ'ilî'nin meşhur;

Heyâ-yı 'aşka uyup kûy-i yâra dek gideriz

Nesîm-i subha refikiz bahâra dek gideriz¹⁶

matlalı gazelini tanzir eder:

Sabâ seninle bugün kûy-i yâra dek gideriz

Hevâ-yı 'aşk ile kûy-i nigâra dek gideriz

G.119

Bir gazeli de (G. 128) Şeyh Gâlib'in;

Şâ 'ırleriz alâka-yı dildir kelâmumiz

Yek-rişte üzredir güher-i intizâmumiz¹⁷

matlalı gazeline naziredir.

Bütün bunlara rağmen Zihن'nin gazellerine bakıldığında onun daha yakın çevresinden, Erzurum'dan bir ustad seçtiğini, Hâzik'in yolundan gittiğini görürüz. Şair,

Hâzik gibi üstâdi gönüll kanda bulursun

Eş 'ârimizi etmede tahsîn ile tatbîk

G.189/5

diyerek tavrını açıkça ortaya koyar. Hâzik'in şiirlerine söyledişi nazirelerle, bir nevi Hâzik aracılığıyla şiir çizgisini Nâbî'ye dayandırır. Tercih ettiği bazı redifler daha önce Nâbî'nin gazellerinde görülen rediflerdir. Zihن'nin gazellerinde kullandığı "enbiyâ" ve "evliyâ" redifleri başta olmak üzere, nazire intibâi vermese bile pek çok gazelinde Nâbî'nin kullandığı redifleri kullandığı onun izinden gittiği görülür. Nabî'nin;

Çerâğâ serif-i nefes eyle yandurincaya dek

Visâle eyleme ibrâm utandurincaya dek¹⁸

matlalı gazeline yazdığı nazirede;

İşâret etdi hakîmâne bir sühan-perver

Nazîre Nâbî-i pîre dayandırincaya dek

G.203/15

diyerek *pîr-i sühan* olan Nâbî'ye eklemendiğini kendisi de vurgular.

Zihنî, şiir bilgisine sahiptir. Bunu kullandığı rediflerden, aruz ölçüsüne hâkimiyetinden ve diğer şairlerle ilgili değerlendirmelerinden anlıyoruz. Onun geçmiş yüzyillardaki şairlerle ilgili değerlendirmeleri aşağı yukarı tezkire müelliflerinin ve bugünkü edebiyat tarihçilerinin genel yargılarıyla örtüşmektedir. Şiirlerindeki lafzî iktibaslar, tazmin ve tahmisleri şiir kültürünün olduğuna dair en açık göstergelerdir. Edebî sanatları kullanmadaki

¹⁶ Halûk İpekten (1990). *Nâ'ilî Divâni*. Ankara: Akçağ Yay. 1990: 227.

¹⁷ Muhsin Kalkışım (1994). *Şeyh Gâlib Divâni*. Ankara: Akçağ Yay. 312.

¹⁸ Ali Fuat Bilkan (1997). *Nâbî Dîvâni*. C. II. Ankara: MEB Yay. 766.

başarısı, düşürdüğü tarihler ve kültürel birikimiyle Zihنî, klasik şiir çizgisinin, özellikle Nâbî ekolünün taşradaki bir takipçisi, Ahmet Hamdi Tanpınar'ın kastettiği anlamdan biraz sapmayla söylesek, tam bir *mahallî klasiktir*.

KAYNAKÇA

- Açıköz, Namık (1999). *Kahvenâme*. Ankara: Akçağ Yay.
- Akkuş, Metin (1993). *Nefî Dîvâni*. Ankara: Akçağ Yay.
- Bilkan, Ali Fuat (1997). *Nâbî Dîvâni*. Ankara: MEB Yay.
- Çelebioğlu, Âmil (1988). *Erzurumlu İbrahim Hakkı*. Ankara: KTB Yay.
- Diclehan, Şakir (1980). *Erzurumlu İbrahim Hakkı*. İstanbul: Ayyıldız Matbaası.
- Güfta, Hüseyin (1992). *Hâzik Mehmed Efendinin Hayatı, Edebi Şahsiyeti, Eserleri ve Divâni'nin Tenkidli Metni*. Yüksek Lisans Tezi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi.
- İpekten, Halûk (1990). *Nâ'ilî Divâni*. Ankara: Akçağ Yay.
- İpekten, Haluk (1993). *Bâkî, Hayatı, Sanatı ve Eserleri*. Ankara: Akçağ Yay.
- İpekten, Halûk vd (1988). *Tezkirelere Göre Divân Edebiyatı İsimler Sözlüğü*. Ankara: KTB Yay.
- Kalkışım, Muhsin (1994). *Şeyh Gâlib Divâni*. Ankara: Akçağ Yay.
- Kasır, Hasan Ali (1997). *Erzurum Şiirleri Antolojisi*. Erzurum: ERVAK Yay.
- Kasır, Hasan Ali (1999). *Erzurum Şairleri*. Dergâh Yay.
- Kırzioğlu, M. Fahrettin (1970). “Tuhfe-i Nailî’deki Erzurumlu Otuz Divan Şairi-I”. *Adımlar* 11: 13-14.
- Konukçu, Enver (1992). *Selçuklulardan Cumhuriyete Erzurum*. Ankara: Erzurum Ticaret ve Sanayi Odası Yay.
- Konyalı, İ. Hakkı (1960). *Âbideleri ve Kitâbeleri ile Erzurum Tarihi*. İstanbul. Ercan Matbaası.
- Macit, Muhsin (1996). *Erzurumlu Zihnî Dîvâni*. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Yay.
- Macit, Muhsin (1998). “Erzurumlu Divan Şairlerinden Zihnî”. *Türk Kültürü*. 420 (Nisan): 233-246.
- Macit, Muhsin (2001). *Erzurumlu Zihnî Dîvâni*. Ankara: KB Yay.
- Macit, Muhsin (2016). *Nedîm Dîvâni*. Ankara: AKMB Yay.
- Mehmed Nusret (1338). *Tarihçe-i Erzurum*. İstanbul: Ali Şükrü Matbaası.
- Salnâme-i Vilâyet-i Erzurum*, Erzurum 1317/1899.
- Tuman, Nail (2001). *Tuhfe-i Nailî*. Ankara: Bizim Büro Yay.
- Üzgör, Tahir (1990). *Türkçe Divân Dibâceleri*. Ankara: KTB Yay. 10-23.

- Yakıt, İsmail (1992). *Ebcded Hesabı ve Tarih Düşürme*. İstanbul: Ötüken Neşriyat. 315-323.
- Yılmaz, Mehmet (1992). *Edebiyatımızda İslami Kaynaklı Sözler*. İstanbul: Enderun Kitabevi.
- Ziyaeddin Fahri [Fındıkoğlu] (1927). *Erzurum Şairleri*. İstanbul: Sanayi-i Nefise Matbaası.

ZİHNÎ DİVÂNI

KASÎDELER

1

[TEVHÎD]

2b *Fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün*

1 Melce-i ehl-i cûrm ü ehl-i günâh
Mahzen-i lâ-ilâhe illâ’llâh

Tîre hâki eder revâc-engîz
Ma’den-i lâ-ilâhe illâ’llâh

Oldu ehl-i hatâya püşt ü penâh
Me’men-i lâ-ilâhe illâ’llâh

Mü’mini behre-yâb-ı feyz eyler
Hîrmen-i lâ-ilâhe illâ’llâh

5 ‘Andelibânını safâda tutar
Gülşen-i lâ-ilâhe illâ’llâh

Şem’-i ikbâli pür-ziyâ eyler
Revgan-ı lâ-ilâhe illâ’llâh

Halfe-cây-ı girîze bedrakadır
Tevsen-i lâ-ilâhe illâ’llâh

Emel-i hayr u mümsik-i hakdır
Dâmen-i lâ-ilâhe illâ’llâh

Oldu bi’l-cümle tu‘me-i şemşîr
Reh-zen-i lâ-ilâhe illâ’llâh

10 Açıılır bahr-ı ‘afvda Zihنî
Yelken-i lâ-ilâhe illâ’llâh

2

[TEVHÎD]

2b *Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün*

1 Gelenler hep gider ammâ hüve’l-hayyün hüve’l-bâki
Fenâya yüz tutar dünyâ hüve’l-hayyün hüve’l-bâki

Tekevvün etdiği bi’l-cümle külliyyât u cüz’iyyât
Karâr üzre değil illâ hüve’l-hayyün hüve’l-bâki

'Abes zanneyleme bi'l-cümle tevhîd eyleyüp söyler
Lisân-ı hâl ile eşyâ hüve'l-hayyün hüve'l-bâki

Keser tûl-ı emelden 'âkili efkâr-ı ferdâdan
Dilinde zikr eder dânâ hüve'l-hayyün hüve'l-bâki

- 5 İlâhî Zihnî-i kemter-gedâya sen 'inâyet kıl
Dilinden gitmedi aslâ hüve'l-hayyün hüve'l-bâki

3
MÜNÂCÂT

16a Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün

- 1 El-emân ey müttekâ-yı ehl-i 'isyân el-emân
El-emân ey mültecâ-yı ehl-i tuğyân el-emân

El-emân ey ser-firâz-ı gülsitân-ı kâ'ınât
Bir giyâh-ı endekem hâk ile yeksân el-emân

El-emân ey dürr-i yek-tâ-yı künûz-ı ıstîfâ
Rûz-ı mahşerde koma mehcûr u giryân el-emân

El-emân ol nakd-i eltâf-ı şefâ 'at pay eder
Rû-siyehkârânı eyler şâd u handân el-emân

- 5 El-emân ol dem ki dûr-â-dûr-ı feyzin olmayam
Bî-kes ü tenhâ kalam dûzahda nâlân el-emân

El-emân ol dem ki çâk çâk-ı istihzâ olam
Kahkahayla ehl-i mahşer ola pûyân el-emân

El-emân ol hân-ı rahmet cümleyi sîr eyleyüp
Ben fakîr-i bî-nevâya ola nîrân el-emân

Eyle lutfundan müheyŷâ Zihnî-i dil-hastaya
Yâ Resûla'llâh o günde eyle ihsân el-emân

4
[NA'T]

3a Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün

- 1 Gark etdi cümle 'âlemi nûr-ı Muhammedî
Def' etdi hüzn-i âdemî nûr-ı Muhammedî

Pâ-bûsu ârzûsu ile bî-karâr edüp
Döndürdü çarh-ı târemî nûr-ı Muhammedî

Buldu necât Nûh-ı nebî münkirân gark
Eyyûba verdi merhemî nûr-ı Muhammedî

Ya'kûbu vasl-ı Yûsufa şâyeste eyledi
Akıtdı 'ayn-ı zemzemi nûr-ı Muhammedî

5 Mülk ü nübüvvet oldu Süleymân için nasîb
Teshîre verdi hâtemi nûr-ı Muhammedî

Verdi Halîle âteş-i Nemrûddan rehâ
Gösterdi cây-ı hurremi nûr-ı Muhammedî

'Îsâda oldu mürdeyi ihyâya mu'cize
Aldı hirâs-ı Meryemi nûr-ı Muhammedî

Mûsâya ejder etdi 'asâsin o bahr-ı cûd
Açdı o zât için yemi nûr-ı Muhammedî

Gördü işitti mubsar u mesmû'ı kör ü ker
Söyledi cümle ebkemi nûr-ı Muhammedî

10 Sîrr-ı en a 'rafîcre güşâyende eyledi
Gencîne-i mutalsamı nûr-ı Muhammedî

Hem-râz-ı feyz-i 'âlemi lâhût edüp Hudâ
Yâr etdi ism-i a'zamı nûr-ı Muhammedî

Kaldırdı tahtgâh-ı çemenden refî' edüp
Bâlâya çekdi şeb-nemi nûr-ı Muhammedî

Böyle müzâhir-i şeref-efzâya uğradı
Bu kâ'inâtın a'lemi nûr-ı Muhammedî

Menşûre-i risâleti hatm etdi anda Hak
Ammâ ki halkın akdemî nûr-ı Muhammedî

15 Bir bahr-ı bî-kenâra düşürdüm derûnumu
Yâ Rab pür ede sînemi nûr-ı Muhammedî

Yâ hû deyüp bırakdı gönül fûlk-i 'aşkını
Olsun o yemnde hem-demi nûr-ı Muhammedî

3b Nâkîs 'ayâr bir zer-i mağşûşdur dilim
Hâlister eyler ol kemi nûr-ı Muhammedî

Dervîş-i na't-hânam o sultâna Zihنîyâ
Pâk ede bende her-demi nûr-ı Muhammedî

5
NA'T-I PÂK-İ SEYYİD-İ 'ÂLEM
SALLA'LLÂHU 'ALEYHİ VE SELLEM

3b *Mefâ İlün mefâ İlün mefâ İlün mefâ İlün*

- 1 Te 'âla'llâh irişdi zâtına eltâf-ı Sübhânî
Sen oldun ey şeb-i pâkîze bunca feyzin 'unvânı
- Salıncak gibi döndü hidmetinde çarh-ı ser-geşte
Tefavvuk eylesen bânû-yı dehre vardır imkânı
- Nihân etmişdi gencûr-ı 'inâyet hüsn-i bî-mislin
Seni bir gün içün ey şeb komuşdu sırr-ı pinhânı
- Doğurmuşdur desem yok mâder-i dünyâ sana tev'em
Şeb-i mevlûd ola illâ meger kim hâher-i sâni
- 5 Muhît oldu cihâna siyt-ı hüsnün ser-be-ser cânâ
Zamân-ı haşre dek vasfin denir ey şâm-ı nûrânı
- Eyâ mengûş-ı gûş-ı cân eden esrânın evsâfin
Bu sırr-ı dil-güşâda sen de bîdâr et dil ü cânı
- O şeb bir cezbeli mahbûbedir kim zîb ü zîverle
Cenâb-ı Hak edüpdür zâtına lutf-ı firâvânı
- O şeb ol denlü nâz u 'işvede olmuşdu pâ-ber-câ
Çıkarmışdı cemâli seyrine cümle sürüşânı
- O şeb takmış takışdırılmışdı ârâyışla endâmin
'Arûs-ı dehr idi encümle yazdı rûy-ı rahşânı
- 10 Anı nakkâş-ı kudret-hâne-i feyz etmiş ol rütbe
Göreydi lâl olurdu noktasın Behzâd ile Mâni
- Kabâ-yı zer-nişân egninde ol mahbûbe-i ra'nâ
Lu 'âb-ı kevserîninden n'ola sîr etse 'atşânı
- Giyindi lâcûverdî câme-i zer-dûzun ol bânû
Cemâl-ı tâbdârândan münevver kıldı devrânı
- Gögermiş hasret-i cângâhdan beklerdi teşrifin
Leb-i âdâb ile bûs etmeğe dâmân-ı rahşânı
- O rahş-ı rân-ı deşt-i 'âlem-i lâhûtun evsâfi
Sezâdır olsa bahs-i Leyle-i Mî'râcın 'unvânı
- 4a
15 Hayât-ı câvidânî olsa tan mı bâde-i 'aşkı
Yüzi suyundan aldı behcet-i gülzâr-ı imkânı
- Cemâli matla'-ı âfâk-ı envâr-ı tecellîdir
Sîrişt-i pâkidir revnak-fezâ-yı sun'-ı Yezdânî

Muhammed Mustafâ Ahmed habîbu'llâh u 'âlî-ced
Karîn-i devlet-i sermed-sezâ-yı feyz-i Rabbânî

Resûl-ı ins ü cin mahbûb-ı pâk-i vâcib ü mümkün
Kefîl ü şâhid ü zâmin şefî'-i rûz-ı giryâni

Hatîb-i minber-i 'îrfân edîb-i zümre-i insân
Tabîb-i hasta-i 'isyân lebîb-i ehl-i vicdâni

20 Nîgîn-i hâtem-i rahmet emîn-i mahzen-i hikmet
Mekîn-i mahfel-i 'izzet behîn-i nev'-i insânî

Şecî'-i 'arsa-i gayret mutî'-i dergeh-i hazret
Şefî'-i yevm-i cem'iyyet şefik-i ehl-i 'isyâni

Şerîf-i enbiyâ sultân-ı 'âlem seyyidü'l-kevneyn
Kemâl-i evvel-i mâhiyyet-i efrâd-ı insânî

Re'is-i zümre-i peygam-berân u sâhibü't-teblîğ
Meh-i eflâk-ı 'izzet hâzin-i eltâf-ı ekvâni

Mübârek hilyesi ahbâr-ı ba'sinden mukaddemdir
Bize tasdîki fermân eyledi âyât-ı Kur'âni

25 Vücûdu 'illet-i gâ'iyye-i dünyâ vü 'ukbâdîr
Zuhûru 'âlem-i hestîye bâdî oldu çün şâni

Odur ehl-i günâhin rûz-ı mahşerde taraf-gîri
Odur erbâb-ı derd ü 'illetin bi'l-cümle dermâni

Odur bu çâr-fasl u nev-mihâd-ı heft-mebsûte
Odur bu nûh-tabak çarha sebeb hep evvel ü sâni

Anunçün oldu tedbîr-i ziyâ-yı mihr-i 'âlem-tâb
Anunçün kıl gibi inceldi cirm-i mâh-ı tâbâni

Cemâl-i aşkına gül hande eyler 'andelîb ağlar
Anunçün revnak-efzâ oldu devrânın gülistâni

30 Gürûh-ı enbiyâ vü evliyâ râhında taş dikdi
N'ola mahbûb-ı 'âlem olsa ol mahbûb-ı mennânî

Gören rü'yâda dîdârin beşâretle yükün tutdu
Ne 'izzetdir 'iyânen gördü vechin sahb-ı dîvâni

4b Cihâni ser-te-ser gark-âb-ı bahr-ı nûru eylerdi
Telâle eyledikçe hokka-i la'lînde dendâni

Cebîn-i vâsîfindan safvet aldı âl u ashâbı

Fakat ferşî değil nûru donatmış 'arş-ı Rahmâni

Yed-i beyzâsıdır miftâh-ı bâb-ı cennet ammâ kim
'Uyûn-ı düşmeni kör eyledi ol dest-i nûrânî

35 Mübârek nâfe-i müşkîne dek sadrîndaki hattı
Yakînen oldu ol târ-ı şu 'â'-ı mihr-i Kur'ânî

Ya ol mühr-i nübûvvet kim yazılmış zahr-ı pâkinde
O zâtın olmada akvâ'l-hucec olmuşdu burhâni

Güzâr etdikçe deşt-i akferîn eşcâr u ahcârı
Şefâ'at yâ Resûla'llâh deyü eylerdi efgânî

Hanîn-i cez' ü istişfâ' zabiy vü zaby da ma'lûmun
O sultân-ı cihânın oldu me'men dest ü dâmâni

Dikendir dîde-i a'dâya gerçi seyr-i zahmetdir
Selâmîn bekledi ol yolların hâr-ı mugaylânî

40 Melâhatda o mir'ât-ı Hudâ olmaz nice yek-tâ
Ki mazmûn-ı *ene emlah* ana vermişdi 'unvâni

O şâh-ı fahr-ı 'âlem mesned-ârâ-yı şerî' atdır
Hudâvend-i mu'azzam efser-i *levlâke* şâyâni

Te'âlâ'llâh o mihr-i 'âlem-ârâ doğduğu şebde
Ne gûne etdi şenlik çün behîştin hûr u gîlmâni

Yıkıldı tâk-ı Kisrâ zehresi çâk oldu şâhânın
'Azâzil bulmadı şeytânlığa bir dürlü imkâni

'Afârit-i dalâlet-kâra teng oldu cihân cümle
Nigûn-sâr oldu ehl-i bey'anın asnam u evsâni

45 Savâma'da rehâbîn ditredi havf-ı gavâtîden
Zevâl-i i'tikâd-ı şûmuna vakt irdi erzânî

'Adûsu şemlini tefrîk edüp nûr-ı kudûmiyla
Kulûb-ı zümre-i vâlâ-yı ahbâb oldu nûrânî

O mahdûm görünende remz-i pâk-i *kum fe enzir*den
Derûn-ı ehl-i 'âlem oldu bi'l-cümle hirâsâni

Bu bir şeh-nâme-i esrâr-ı Hakdır bunda tayy lâzım
Bu bir yemmdir şinâverlikde bulmaz kimse pâyâni

5a 'Urûc et 'âlemi bâlâ-yı tayya gitdiğin denlü
Şeb-i esrânın evsâfında bîdâr et dil ü cânî

- 50 Gelüp Cibrîl-i peyk-i Rabb-i ‘izzet ihtirâm üzere
Ziyâfetgâh-ı kudse eyledi da‘vet o sultânı
- Buyurdu Hak resûlüm gelsin olsun da‘vetimden şâd
Gelüp seyr eylesin hem destgâh-ı fazl u ihsâni
- Burâk-ı berk-se-peri elde Cibrîl-i emîn tutmuş
Önünce hidmetinde eylemiş teşmîr-i dâmâni
- O gevher-pâre-i gencîne-i mahfî rakûb etdi
Burâk ol gevher-i ‘âlî-cenâbin oldu mîzâni
- Yanınca gâşiyedârı olan nâmûs-ı ekberle
Düşüp yek-tarfa da beytü'l-mukaddes içre seyrâni
- 55 Gürûh-ı enbiyâ ervâhına saf saf mülâkâta
Tesâdûf birle oldu cümlesi dîdâr üzere erzâni
- O yerde hayl-i meydân-ı nübûvvet iktidâ etdi
Îmâmi oldu cümle enbiyânın ol kerem kânı
- Bu mazmûnundan et *lev kâne Mûsâ* remzin istiş‘âr
Bilindi muktedâya olduğu peydâ vü pinhânî
- Rakûb etdi burâk-ı bâd-pâya gitdi bâlâya
O seyr-i âsmân-peymâya irmez ‘akl-ı insânî
- O şeb çarh-ı berîn encümle zer-pâş oldu râhında
O mihmân-hâne-i iclâle masraf etdi hemyâni
- 60 Kevâkib seyre çıkışmış sath-ı eflâk üzere yek-pâre
Felek silmiş süpürmüş kasrın etmiş kasr-ı nûrânî
- Nice olmaz hilâl encümle seyre göz kulak zîrâ
Anun zerrât-ı hûrşîdinden oldu anların şâni
- Tahassür birle durmuş dest-ber-peymânçe yüz yerde
Kamer bu hey’et üzere şevk-i pâ-bûsuyla derbâni
- N’ola şâñ u şükûh-ı heybetinden kaddi dâl olsa
Bir engüştünden oldu iki şakk ol cirm-i tâbâni
- Debîr oldu ‘utârid âstân-ı bârgâhında
Çü buldu zühre sâz u nağmesinde çok peşîmâni
- 65 O şem‘-i cem‘-i bezm-i ‘âlem-i lâhûti ol demde
Görünce hîrelendi dîde-i hûrşîd-i rahşâni

- 5b Likâsiyla ferahnâk oldu 'Îsâ bu makâm üzere
Odur ol pâdişâh-ı 'âlemin gencûr-ı zî-şâni

Silah-şoru olup ol dâverin Behrâm-ı hûn-âşâm
Ser-i a'dâ-yı dîn şemşîrinin olmakda galtânı

Hilâl ebrû-yı fahr-i kâ'inâta müşterî oldu
Bişürdi tâve-i 'aşkında hûtî kıldı büryânı

Yüzün gördükde cümle nahsı gitdi sa'da yüz tutdı
Semâhat matbahânda çâşnî-gîr etdi keyvânı
- 70 Çıkup kürsî-nişân-i ma'delet seyr etdi ser-tâ-ser
Ziyâter etdi bâğ-ı sidreyi ol nûr-ı vicdânı

O dâdâr-ı refî'ü's-şâna refref ol nihâd oldu
Binüp anda koyup Cibrîl ile sidre-nişânâni

Bu şevketle güzergâhi olup ol hazretin sidre
Tonatdı ra'yet-i 'azm-i şerîfi 'arş-ı Rahmânı

Temâşâ etdi ol dem heybet-i 'arş-ı mu'allâyi
Hudâ zıllında anun cem' ede erbâb-ı îmâni

Görüp çok sırrını Mevlânın ol mümtâz u müstesnâ
Eder 'izzetle dîvân-hâne-i hikmetde cevlânı
- 75 Geçüp âvâze-i yâ hû ile 'arş-ı mu'allâyi
Kalup refref fakat seyr eyledi ol nûr-ı Rabbânı

Behiştî gezdi gördü kudsîyânı şâdmân etdi
Bilüp ahvâli halkı seyr edüp ahvâl-i nîrânı

Muhammed nâsîb-ı râyât-ı âyât-ı hakâyikdir
N'ola bu fazl u ikrâm-ı mezîdin olsa şâyâni

Muhammed gitdi 'izz ü haşmet üzere yekke vü tenhâ
O yollarda Hudâdır reh-nümâsı sanma hayrânı

Harîm-i kabe kavseyn ol hidîv-i sadr-ı ev ednâ
Safâ-yı li-ma'a'llâh üzere buldu şevk-ı rûhânı
- 80 Der-i esrâr-ı Hak oldu kûşâde bî-kem ü bî-keyf
Arada savt u nutk u harf yokdur ey haber-cânı

Nidâ-yı üdnü minni birle reh-yâb-ı füyûz oldu
Nevâl-i devlet-i kurb oldu ol sultâna erzânı

O bezmin seyrine bir kimse tahsîl-i vukûf etmez

O bezmin bilmedi ahvâlini bir ferd-i insânî

6a Ne sohbetdir o sohbet olmadı bir kimseye kismet
'Ukûl irmez bu sırrın neydigin rûhânî cismânî

'Atriyye oldu dîvân-hâne-i 'izzetde ol şebde
Salât-ı hams-ı müncî-şân bismi'llâhîn 'unvânî

85 Ziyâfetgâh-ı rahmetdir baş üzre oldu ikrâmî
Hele Allahu ekber kimse almış yok bu meydâni

Hediyye bahş olur mihmân-ı 'âlî-kadre 'âdetdir
Tecellîzâr-ı fazl u 'âtfetdendir bu ihsânî

Karışdım mevce-i 'ummân-ı evsâfında daldımsa
Hurûş-ı aşk ile her ne dedimse 'afve yaz anı

Zelîlim müznibim zârim günehkârim siyeh-rûyum
Esîr-i dâm-ı 'isyânım garîk-i bahr-ı nisyânî

Bu nefş-i nâтика çekdikce çekdi bâr-ı gavgâsin
Gözün açdırmadı ol bî-mürüvvet nefş-i hayvânî

90 Fakîrim senden özge dîde-i matlabda nem vardır
Bana ser-mâye kıl eltâfini evkât-ı hüsrâni

Yine sen lutf edüp ol me'men-i 'âlîde bir yer ver
Bana ol rûz-ı vâveylâda teng etme o meydâni

Kulun gabrâ-yı bâbında kemîne pây-mâlindir
Fakîrindir garîbindir senindir evvel ü sâni

Halâyık izdihâmî zîr-i sancâğ-ı siyâdetde
Beni kor mu tutam bir gûşe-i vâlâ-yı dîvânî

Sen ey kân-ı şefâ'at ben kulun mesrûr-ı lutf eyle
Gözet mahşerde bu benden gibi çok müstmendâni

95 Gerekdir Zihnî-i dil-hastaya merhem-resân olmak
Ki senden özge bir kes izlemez sormaz o lehfâni

Hudâdan ben esîri ey kerem-kânı recâ eyle
Bana olmazsa lutfun hayf-ı sad sen kanı ben kanı

Beni kışmer eder erbâb-ı mahşer sen meded-kâr ol
Siyeh-rûyum efendim hasmîmîn yok hadd ü pâyânî

Salât ile selâm ol ravzana olsun devâm üzre
Nitekim 'âlemi rûşenter eyler mihr-i rahşânî

Dahı hem âl u ashâba bi-had gâyet selâm olsun
Nitekim emr-i Hak devr etdirir nûh-tâk-ı gerdâni

6

**NA‘T-I DİGER Lİ-SEYYİDİ’L-‘ÂLEMÎN
SALLA’LLÂHU ‘ALEYHÎ VE SELLEM**

9b Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün

1 Makâmındır senin mi‘râc-ı ‘izzet yâ Resûla’llâh
Sana şâyestedir ol kurb-ı hazret yâ Resûla’llâh

Sana müştâk iken gördü cemâlin kudsiyân cümle
Tamâm oldu o şeb lutf u kerâmet yâ Resûla’llâh

Cemî‘-i enbiyâ vü evliyâya muktedâsın sen
Kamu senden umar nakd-i ‘inâyet yâ Resûla’llâh

Hemîşe münkîrin dûzahda vâveylâda kalmışdır
Dem-â-dem ümmetin bulmakda vuslat yâ Resûla’llâh

5 Der-i lutfunda ‘âlem bir gedâ-yı müstmendindir
Müsellemdir sana lutf u ‘inâyet yâ Resûla’llâh

Kerem kıl dâmen-i lutfunla mestûr eyle sultânım
Şefâ‘at eyle hengâm-ı kıyâmet yâ Resûla’llâh

Kulundur kemterindir bende-i nâçîzdir Zihنî
Dem-i mahşer ana gösterme firkat yâ Resûla’llâh

7

NA‘T-I DİGER BE-SİYÂK-I SÂBIK

9b Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün

1 Ser-â-ser kalmışım derd ü belâda yâ Resûla’llâh
Garîkim lütce-i cûrm ü hatâda yâ Resûla’llâh

10a Tehî destim kefimde nakd-ı lutfundan ümîdim var
Koma sahrâ-yı hayretde fütâde yâ Resûla’llâh

Pür oldu şevketinle ‘arsa-i pehnâ-yı tekvînî
Yazıldı rif‘atın fevka’l-‘alâda yâ Resûla’llâh

Okundu hutbe-i hatm-ı risâlet şân-ı pâkinde
Dikildi ra’yetin ‘arş-ı Hudâda yâ Resûla’llâh

5 Zemîne ‘izzet ü rif‘at değil mi merkad-i pâkin
Mekânın var iken fevka’s-semâda yâ Resûla’llâh

Vücûd-ı meymenet-âlûdun olmuş merhem-i ‘isyân
Sen eyle merhamet ‘âsî ‘ibâda yâ Resûla’llâh

Dem-i şiddetde hengâm-ı belâda söyledim na‘tin
Ümîdim edesin lutf-ı rahâda yâ Resûla’llâh

Benim haddim değil hakk-ı edâ-yı midhatin ammâ
Bana ser-riştendir rûz-ı cezâda yâ Resûla’llâh

Ne sözdür hâşa kim mahrûm olam nakd-i şefâ‘atdan
Tek ü tenhâ kalam rüsvâ vü sâde yâ Resûla’llâh

- 10 Kulundur Hazret-i Hakdan niyâz et Zihnî-i zâri
Halâs et kalmasın renc ü ‘anâda yâ Resûla’llâh

8

E’Ş-SEYH İBRAHÎM HAKKI GÜMÜŞHANE’DE İKEN

İRSÂL OLUNAN KASİDEDİR

16a *Mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün*

- 1 Dem-i medâyihine hû deyüp be-‘avn-i İlâh
Senâ-yı hazret-i üstâda bed-i bismî’llâh

Ne hâce hâce-i gencîne-i kemâl u edeb
Kirişmesiyle bulur tâlibân refî‘a-i câh

Cihân rüşd ü salâhında müttefik akvâl
Enâm midhat-i zâtında müttehid efvâh

Du‘âsı Hak bu ki miftâh-ı genc-i matlabdır
Teveccûh-i nazarıdır makâsîd-ı dil-hâh

- 5 Firâkına müte’essif likâsına şâdân
Sezâdır olsa cihân hidmetinde hayl ü sipâh

Revâdîr olsa du‘âsı zâmîme-i evrâd
Sezâdır olmağa hem hâk-i pâyı cây-ı şifâh

Nevâl-ı şâyi‘-i âfâk u enfüs olmuş iken
Medîhayı yine ‘add eyler ol hatâ vü günâh

- 16b Mezâhimim benim ancak bu olmasayı eger
Olurdu Nef‘î-i şîrîn-edâya dil hem-râh

Mukeddemât-ı senâsında var zarûriyyet
Bu müdde‘âmızı redd eylemez gedâ ile şâh

- 10 ‘Arîf-i nükte-şinâsâ şerîf-i menzilnâ
Gel et bu hasta-i hicrânına nigâh nigâh

Hemîşe mâ-sadak-ı midhatim sen oldun sen
Kemîne bende-i dîrînenim ne half u güvâh

Semiyy-i cedd-i peyâmber kerîm-i İbrahîm
O Hakkı vasfına şâyeste sen be-'avn-i İlâh

Dem-â-dem 'arz ede erbâb-ı kâm hâcetini
Yüzünde feth ola gül-gonca-i emel her gâh

Eyâ hazîne-i feyz ü fazîlet ü 'irfân
Senin vücûduna vâ-bestedir emân u refâh

15 Zamâneden ederim iznin olsa ger şekvâ
Zemîne gerçi sığışmaz şikâyet-i cângâh

Velî ne sûd ki düşmez şikâyet ehl-i dile
Ki emr-i sa'bını âsân eder hemîşe İlâh

Umûr-ı hazret-i perverdigâr ahsendir
Ne sun'ı var ise hoşdur olunmaz istikrâh

Şebân u rûz gelir matbah-ı 'atâsından
Nevâl-ı hân-ı hedâyâ-yı hazret-i Allah

Hemîşe bendeye şâyeste-i 'ubûdiyyet
Dem-â-dem etmek imiş secdesinde vaz'-ı cibâh

20 Gelir sabâh u mesâ rîzk-ı âferîdesi hep
Zamâneden müteşekki olur mu ehl-i nigâh

Füsûs o denlü kasâyid dirîg nazm-ı sühân
Cerîde-i emelim oldu çün anunla siyâh

O denlü tarh-ı gazel ol kadar tevârîhim
Netîce vermedi matlûba 'ömrüm oldu tebâh

Medîha-i vüzerâ vasf-ı dil-sitân-ı kibâr
'Atiyyeye bedel ancak çün oldu nâle vü âh

Kiminden oldu 'atiyye kiminde medh ü senâ
Görülmedi hele çîn-i cebîn bi-hamdi'llâh

17a 25 Tevessûlüm hele vasf-ı Hudâ vü na't-ı resûl
Hatiyyemi hele mahv eyler ol çü cer-i miyâh

Ümîd-i mültafatınla tegazzüle pûyân
Olur bu hâtır-ı mahsûd-ı ins ü cân nâ-gâh

‘İzâr-ı sâfina düsdükçe hat çü ebr-i siyâh
Enîn-i girye eder ‘âşikânı hâh u na-hâh

Olunca gül-beden-i yâr câmeden tecrîd
Cihânı velvele-i âh u nâle kıldı tebâh

Sarıldı kâh-rübâ-yı cebîn-i yâra hatı
Olur çü kâh-rübâya misâs-ı berg-i giyâh

30 Şehîd-i gamze-i hûn-hârdır fütâdeleri
O mehveşin siteminden olur mu cây-ı penâh

Elimden aldı o meh ihtiyâr ile sabrım
Egerçi fikhda vardır mesâ’îl-i ikrâh

Hîtâma irdi sühan başla dûrdan Zîhnî
Du ‘â-yı devlet-i eyyâma rûz u şeb her gâh

Seni huzûr ile üns üzre şâd ede Mevlâ
Niteki devr ede tâk-ı felekde mihr ile mâh

Karîn-i devlet-i feyz eyleye selâmet ile
Bisât-ı hâki müzeyyen edince berg-i giyâh

35 Cenâb-ı Hak ede eyyâmin ‘iyd u leylin kadr
Hemîşe düşmene saf saf akınca mevc-i sipâh

Safâ-yı bâl ile ‘ömr-i şerîfin efzûn-bâd
Bi-hakk-ı eşhedü en-lâilâhe illâ’llâh

Gîdâ-yı pâkin ola hem neşât-ı rûhânî
Huzûr-ı üns ile oldukça ‘ârif-i âgâh

9

ÜSTÂD-I EKREM E’S-SEYYİD HÂZIK MUHAMMED EFENDÎ HAZRETLERİ ERZURÛMA MÜFTÎ OLDUKDA BERÂ-YI TEHNİYE İRSÂL VE ZIMNINDA DU’Â-YI İCÂBET-REVÂLARINA NÂ’IL OLDUĞUM TEBRÎKİYYEDİR

19a *Mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün*

1 Ol üstâd-ı kerîme mesned-i fetvâ mübârek-bâd
Benân-ı fazlina ol hâtem-i garrâ mübârek-bâd

Dikildi dest-i hayyât-ı kaderle hamd ol Allâha
Sana ilbâs olundu hil’at-ı iftâ mübârek-bâd

Debîr-i hikmet imzâ etdi iftâya seni el-hak
Her ‘unvân âhirinde urduğun imzâ mübârek-bâd

Hemîşe dâ’im etsin Hazret-i Mevlâ denildikçe
Berâ-yı tehniye ol mansîb-ı vâlâ mübârek-bâd

5 Dem-â-dem yâverin ol sâhib-i şer‘-i mübîn olsun
Safâ-yı hâtırınla câh-ı müstesnâ mübârek-bâd

Zarûrî kıldıgı tebrîki çarh-ı kîne-cû âhir
‘Özür-hâhiyle insâf etdiği cânâ mübârek-bâd

Bu eyyâm-ı neşât encâm-ı vakt-i inbisâtımdır
Bu feyz-i Kirdgâr u kâm-ı müstevfâ mübârek-bâd

Bu şevk-i nev-be-nevle bir gazel tarh etmek istersen
Sana bu tab‘-ı rûşenle dil-i ra‘ nâ mübârek-bâd

O şûh-ı dil-güşâya nâz u istığnâ mübârek-bâd
Cemâl-i tâbnâk u behcet-i sîmâ mübârek-bâd

19b 10 Yazılmış safha-i ruhsâra câh-ı hüsn-i pür-neş’en
O fetvâ-yı kabâ endâmına cânâ mübârek-bâd

Kirişmeyle ederdin nehb ü târâc ‘akl-ı dil-dâden
‘Aceb çîn-i cebînler eyledin peydâ mübârek-bâd

Sana serv-i çemen reşk etdi güller şermsâr oldu
O ruhsâr-ı musaffâ ol kad-i bâlâ mübârek-bâd

O hüsn ü ân ile ‘azm-i gülistân etdiğin demde
O pâkîze-reviş ol sîret-i zîbâ mübârek-bâd

Yine Zihن givi encûğ-ı gam kıldın dilin zîrâ
Yine bir mâh-rûya ‘aşk-ı rûh-efzâ mübârek-bâd

10 ERZURÛMÎ YAZICI İBRAHÎM PÂŞÂYA VERİLEN KASÎDEDİR

28b *Mefâ ilün fe ilâtün mefâ ilün fe ilün*

1 Zihî meserret-i hâtir ‘aceb sürûr-ı fu’âd
Zihî füyûz-ı cesîme ‘aceb nevâl-ı cevâd

Kalem ki ‘arsa-i ma‘nâda bir ‘alem görünür
Güvâh-ı lutf-ı Hudâdır eder peyâm îcâd

Verilse hîtta-i nazmîn hükûmeti tab‘a
Esâs-ı ma‘ni-i ser-besteye verir bünyâd

‘Aceb beşâseti var rûy-ı ehl-i memleketin
Ne hoş kim eyledi Bârî kulûb-ı ‘âlemi şâd

- 5 Diyâr-ı Erzen-i rûma irişdi feyz-i İlâh
Dağdı hîrmen-i tuğyâni eyledi ber-bâd
- Dilinde ezber edüp derdi bâgbân cümle
Muzafferiz heme ‘âlemde tâ ebed âbâd
- Nigâh-ı hism ile derlerdi hançerim hakkı
Değildi zerre kadar yanlarında cümle ‘ibâd
- ‘Înâyet-i ezeliyye irişdi şehrimize
Bu memleketden üzüldü nitâk-ı şerr ü fesâd
- Esâsı ma‘deletin inhidâma müşrif idi
Merâsim-i sitem u zulm u cevr idi mu‘tâd
- 10 Yedinde rişte-i lâ-taknatûyu kıldı sened
Ümîdini yine kesmezdi çün hemîse ‘ibâd
- Gözünden uçmuş idi hâb-ı râhat-ı ‘âlem
Hemîse derdi ahâlî li-külli kavmin hâd
- Tecâvüzünde tasaddî ederdi her birisi
Kıtâl u gasba eder derûnu nasb-ı murâd
- 29a Ne aş verirdi harâb-ı kulüb-ı ehl-i dile
Görülmemişdi bu denlü galîz kavm-ı ‘inâd
- Kimin ne zühresi var pîsegâh-ı hismında
Edeydi kâdî vü pâşâ-yı zâbiti îrâd
- 15 ‘Aceb ne hâl idi kim Erzurûm-ı mahrûsa
Bu gûne fitneye şayeste oldu böyle sevâd
- Bu memleket ki bulunmuş memâlike kürsî
Ne mümkün olmaya bunda veliyy-i Rabb-i cevâd
- Ne hoş ki feyz-res oldu ‘atîyye-i samedî
Ulaşdı mevhîbe-i lâ-yezâlden imdâd
- Fenâya gitmiş iken dest-i zulm ile ‘âlem
Elinden aldı girîbân-ı halkı âsaf-dâd
- Karîn-i kevkebe-i mesned-i vezâretdir
Hakîk-i multafa-i hâlik-ı zamîr ü fu'âd
- 20 Mekîn-i kâh-ı şeref ya‘ni İbrâhîm Pâşâ
Müzâb olur yed-i re'yinde âhen-i pûlâd

Değil mi hâsılı şâyân ol âsafa gufrân
Umûr-ı şer‘-i şerîf-i resûl buldu sedâd

Hulûs-i pâki bu tedbîre olmasa munzam
Bu feth-i genc-i mutalsam kalırdı bî-üstâd

‘Adûya savleti verdi hirâs-ı nîrânî
Muhibbi nazra-i cân-bahşî etdi el-hak şâd

Güzide-i vüzerâ-yı ‘izâm-ı devletdir
‘Adû-yı ekberidir çün yanında cevr ü fesâd

25 Olunmamış yed-i fikrinde hall her eşhâsin
Verilmemiş ezelî herkese bu isti‘dâd

Çü râhat oldu kudûmu ferah lüzûmından
Çerâg-ı bezmgeh-i şevk olundu hem-îkâd

‘Aceb selâmete çıktı ahâlî-i belde
Muvaffak oldu elinde bu gûne kâr-ı şedâd

Revâc-ı kâle-i emn ü amân zamânıdır
Metâ‘-ı zulm u şûrûra netîce düştü kesâd

29b Çekildi zulm u sitem kanda kaldı sefk-i dimâ
Egerçi tevbeler etmezse nişter-i fassâd

30 ‘Adem diyârına saldı cünûd-ı ‘isyâni
Savurdu rîh-i ‘akîm gazab-ı semâya remâd

Yazılsa böyle cezâ-yı sezâ tevârîhe
Gelenlere ‘aceb ‘ibret-nümâdir eyleye yâd

O nâmver ki şecâ‘at hasâ‘ilindendir
Cerîde-i felege ketb olunsa bî-mikdâd

O kârvân ki olur anda her zamân ihlâs
Nifâk-ı ‘âlemi eyler hebâ-misâl ifkâd

Nüvişte kilsa sezâdır sahâ‘if-i çarha
Menâkîbin eger ebr-i matîri kilsa medâd

35 Fütûh-ı rûh-fezâdır o âsafa mahsûs
Semâ‘ ile hazer eyler bu hâli cümle bilâd

Cedîr-i câh u siyâdet-masîridir zâtı
Zamân zamân denir âsâr-ı hayrı rûz-ı me‘âd

Hidîv-i muhteremâ sadr-ı muhteşem-kadrâ

Kuhen zamâneye verdin nizâm-ı nev-îcâd

Kemâl-i ma ‘deletinden cihân cihân oldu
Hulâsa etmez olur kimse kimseden feryâd

Kîbâb-ı bârgeh-i çarha irdi sıyt u sadâ
Bu re’y-i sâ’ib ile saldın ‘âleme bir ad

40 Sen eyledin güher-i dîn ü devleti telmî‘
Dü ‘âlem içre ede hazret-i Hudâ seni şâd

Medîhayı nice ikmâle biz mahal bulalım
Gumûm-ı dehrden olmuş esâs-ı dil ber-bâd

Göründü şâhid-i maksûdumuz bi-hamdi’llâh
Iirişdi peyk-i ferah câna herçi bâd-âbâd

Dilimde âteş-i gam elde nakd-i hîrmânim
Eyâ vezîr-i cihânbân eyle benden yâd

Netîce kalmamış âsâr-ı hânâmânimdan
Şarâb-ı ‘azl ile reyyân iken Emîr Murâd

45 Dirîg olmasa kâsid metâ‘-ı nazm-ı súhan
Süyûf-ı tab‘ ile maktûl olurdu hep hüssâd

30a Ne mümkün eyleyem ol nazm u nesri der-hâtır
'Aceb kim olmadı baht-ı gunûdem münkâd

El aç du‘âya yeter Zîhnîyâ súhan bu kadar
Îcâbet eyleye lutfiyle müste‘ân ‘ibâd

Hemîşe kârgeh-i çarh olunca çehre-nümâ
Umûruna ola munzam kemâl-ı rûşd ü sedâd

O dâverin hele bir şebâni kadr olsun
Hudâ-yı lem-yezel eyyâmin eylesin i‘yâd

11

ŞEH-SÜVÂR-ZÂDE MUSTAFÂ PÂŞÂYA VERİLEN KASİDEDİR

30a *Mefâ‘ ilün fe ‘ilâtün mefâ‘ ilün fe ‘ilün*

1 Göründü rûy-ı emel bâ-‘inâyet-i müte‘âl
Pür oldu feyz ile el-hak sevâmih-i âmâl

Iirişdi subh-ı neşât u zalâm-ı gam gitdi
Ulaşdı bîd-i meserret gidüp kelâl ü melâl

Hücûm edüp bana tab‘-ı gayûrum etdi şinev

Havâle oldu bana tîg-ı hûn-feşân misâl

Irâdet eyledi râh-ı merâma sevk etdi
‘Akîm-pâş-ı dil oldu netâyicü’l-eşkâl

- 5 Dedim ki çâre nedir ben za ‘ife söyle meded
Ben olmuşum sitem-i dehr-i dûn ile pâ-mâl

Eyâ şehenşeh-i ‘âlî-himem sühân-perver
Koma ayakda beni zîr-i zeyl-i lutfuna al

Tazallum eylemedikçe terahhum etdi bana
Yem-i ‘atâsını cûş etdi tab’-ı sâf-makâl

Dedi eyâ edeb-âmûz-ı resm-i tarh-ı sühân
Neden beliyye-i gerdûn ile olursun lâl

Hemîşe ‘âdetidir ehl-i dânişin k’eyler
Hayâl-i güft ü şinîdi vesâ’il-i âmâl

- 10 Selefde hep füsahânın merâsimindendir
Kudûm-ı nâmverâna olur nisâr le’âl

Neden bu yaş ile hâmûş olur zebân-ı edâ
Dehen-güşâ niçün olmaz bu hâme-i nakkâl

Sen ey tenük gönül oldun neden bu gûne melûl
Hadîs-i cevr ü sitem dâstânın et battâl

- 30b Misâl-i mâh-ı sıyâm âhir oldu tengi-i dil
İrişdi bâde-hor-ı dehare gurre-i şevvâl

Hülâsa-i emelim cümle etdi şerh ü beyân
Dıraht-ı matlabim etdi hadâyik-ı efzâl

- 15 Dimâğım etdi mu’attar bu ‘anber-i fercâm
Getirdi vecde beni bu makâl-ı ‘âlü’l-‘âl

Cevâb-ı sâ’ibini seyyidü’s-sened kıldım
Mukeddemât-ı zünûnu hep eyledim ibtâl

Der-i sitâyiş-i âsaf reviş göründü bana
Kemâl-i naks ile oldum o bâba çün rû-mâl

Ne âsaf Âsaf-ı ‘âli-vakâr u Cem-rütbe
Vezîr-i ‘ârif ü dânâ müşîr-i pâk-hîsâl

Mekîn-i kâh-ı ‘alâ şeh-süvâr-ı sahn-ı veğâ
Ferîd-i cûd u ‘atâ müstefiz-i fazl u kemâl

- 20 Celîs-i sadr-ı safâ ya‘ni Mustafâ Pâşâ
Karîn-i kevkebe-i câh-ı ‘izzet ü iclâl

‘Atiyye-i dü-kefi bahr u kâna şâmildir
Meger ki havsala-i lutfudur sehâb-ı sikâl

‘Aceb mi teşne-i etvârı olsa mihr ile mâh
‘Aceb mi andan eger halk etse istîzlâl

‘Adû-yı devlet ü dîne salâbeti irişir
Olur mu‘âraza kahrı selâsil ü aqlâl

O denlü nüsha-i vasfinda var mehâmid kim
Fezâ’lin edemem en kemînesin ikmâl
- 25 Hamiyyet-i zu‘afâ muktezâ-yı hilkatidir
Ri‘âyet-i fukarâ iltizâmîdir her hâl

Eyâ vezîr-i cihânban u Muhteşem-kadra
Eyâ güzîde-i gencîne-i fezâ-yı nevâl

Edâ-yı midhatini böyle mi ederdim ben
Felekden olmasa ger tab‘-ı gam-keşim-pâ-mâl

Zamâne ol kadar urdu ‘inân bahtıma kim
Hamîde eyledi kaddim misâl-i cûrm-i hilâl
- 31a Hümâ-yı himmetimi eyledi şikeste cenâh
Yoluk dükâce gibi eyledi ne perr ü ne bâl
- 30 Sezâver-i himem-zâ-yı vezîr-i Âsaf-râ
Sezâver olduğumuz lutfa buyurulsa su’âl

Ne denlü semt-i merâma ‘azîmet etdim ise
Cerîde-i emelimde göründü lafz-ı vebâl

Mizâh-ı hâsid-i bed-hâhdan zebûn oldum
Şemâtet-i sufehâ eyledi lisânımı lâl

Dilimde ol kadar âmed-şod etdi harf-i recâ
Kim etdi safha-i ümmîdi mekteb-i itfâl

Sezâdır eylesem âyîne-i derûnumu sâf
Ki düşmez ehl-i dile çarh ile nizâ‘ ü cidâl
- 35 Hasâilinde gezerken bu tab‘-ı çâlâkim
Diyâr-ı fahr u mübâhâta oldu o meyyâl

Züyûl-ı nazm u kasâ'iddé köhne vâdîdir
Olur tefâhüre meyyâl hâme-i seyyâl

Benim bu bezm-i kühende sühanver-i dânâ
Sîpihr-i pîr benim hidmetimdedir meh ü sâl

Şehîr-i mülk-edâyım zarîf-i şehr-i sühan
Velîk etdi zamâne garîk-i bahr-ı melâl

Mu'ârizâna yeter tîg-ı nazm-ı berrâkım
Îrer gürûh-ı hased-kîşe zü'l-fikâr-misâl

40 Dokunsa cevher-i ferde eşî''a-ı nazarım
Ederdi çünkü kabûl infisâli hem-çü sifâl

Mu'ârizâne girersem mebâhis-i 'ilme
Olur edillenin akvâsı üzre istidlâl

Yeter tefâhürü ko Zihniyâ du'âya el aç
Kabûlün eyleye zîrâ mûhavvilü'l-ahvâl

Hemîşe cûş u hurûş eyledikçe bahr-ı murâd
Merâmın eyleye âmâde sâhibü'l-âmâl

12
ISFANAHÇI EL-HÂC HÂFIZ MUSTAFÂ PÂŞÂ-YI
EMÎRÜ'L-HÜCCÂCA VERİLEN KASÎDEDİR

31a Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

1 Zemîn eyler tefâhür mihr ü mâh-ı âsmân üzre
Zamân leb-rîz-i sahbâ-yı safâdir gülsitân üzre

Letâfet kat kat olmuş subh-dem ebr-i bahârîde
Gül-âb efşân olur her bir giyâh-ı bûstân üzre

Verüp her lâle vü ezhâr-ı reng-â-rengi bir zîver
Yürüdü hükmü sultân-ı bahâr âb-ı revân üzre

Süleymânlık mîdir maksûdu yâ sultân-ı nev-rûzun
Sabâ emrinde 'âlem mesned-i emn ü amân üzre

5 Ya İskenderdir ol kim sedd-i ye'cûc-i hazân andan
Metânet-yâb olur me'mûre-i kevn ü mekân üzre

Ruh-ı hoy-kerde-i cânâneveş tâb-ı bahârîden
'Arak-rîzân olur şeb-nem nihâl-i erguvân üzre

Sebak-hân-ı fûnûn-ı ‘işvedir murg-ı çemen her rûz
Eder tekrâr ders-i ‘aşkı bülbül âşıyân üzre

Gülistân feyz alınca çeşme-i hûrşîd-i enverden
Düşer reşk u hased âb-ı hayât-ı câvidân üzre

Sabâ dem-sâzıdır bezm-i neşât-engîz-i gülzârin
Nesîm âşüpfe dildir tellenir zülf-i bütân üzre

- 10 Bu efzâyîle her bir serv-i gülşen bir dil-ârâdîr
N’ola yârân ederse ‘akd-ı meclis dil-berân üzre

Bu kim gülşen-serây-ı kesret oldu vahdet el vermez
Olur ekser tecellî ‘ârife bâğ-ı cinân üzre

Okur bu matla‘-ı dil-sûzu gülşende hezâr ezber
Gûşâd-ı goncayı yâd eyleyüp hüsn-i beyân üzre

Ezelden cebheme olmuş nüvişte hüsn ü ân üzre
Zamân-ı haşre dek giryân olam verd-i cihân üzre

Hidîv-i nev-bahâr-ı ‘âlem-ârâdîr ki memdûhum
Eder ‘arz-ı cemâl âyîne-i dehre ‘iyân üzre

- 15 Hudâvend-i mu‘azzam rütbe kim gerdûn edüp iclâl
Ana tevkîrin iş‘âr eylemişdir ins ü cân üzre

O destûr-ı celîlü’ş-şân ki ‘ahdinde sûhan-gûyân
Medâyih-hân olurlar cümle vasf-ı dil-sitân üzre

Zamân âsâr-ı feyz ü fazlı birle hurrem ü handân
Zemîn pür-neşve-i eltâfidir emn ü emân üzre

Ferîdûn-fer Felâtûn-ahter İskender-zaferdir kim
Mübâhât etse derbâni sezâdır hüsrevân üzre

- 32a Dilîr-i nâmver-i Dârâ vü Cem-râ müsteşâr-ı kül
Görür tedbîrini mir’at-ı baht-ı kâmrân üzre

- 20 Şitâb-ı seyr-i rahş-ı bâd-pâsından zemîn ditrer
Olur sahn-ı veğâda kahri gâlib Kahramân üzre

Felek hûrşîdi altun tûğ eder her rûz yanınca
Eder meh-tâbı her şeb şeb-çerâğı sâyebân üzre

O bir müşkil-güşâ-yı rezm-i îmâdîr mebâhisde
Eder tashîh-i nakl u müdde‘î bahs-âverân üzre

Sütûde nâmdâr-ı dehr Hâfız Mustafâ Pâşâ
Debîr-i kudret imzâ etdi nâmin kehkeşân üzre

Cihânbân-ı sehâvet-pîşe kim fart-ı nevâlinden
Şümûl eyler kef-i ihsân u lutfu bahr u kân üzre

25 Kef-i pür-cûduna ebri ne mümkün eylemek nisbet
O giryân ‘ahd-i ikrâmında handân bu zamân üzre

Şu rütbe rif‘ at-ı şân u şükûhun bildi devrân kim
Felek yer gösterir ol sadra fark-ı ferkadân üzre

O metbû‘-ı efâzîl-perverin fart-ı zekâsından
Güşâyışdân olur ‘aklı hemân râz-ı nihân üzre

Tecezzî-yâb eder şemşîr-i fehmi cevher-i ferdi
N’ola işrâk ederse sînesi meşše’iyân üzre

Zamîr-i ‘âlem-efrûzunda mîzmar gevher-i irfân
Terâküm etmede mevc-i dili bahr-ı girân üzre

30 Nişângâh-ı nazardır hokka-i la‘l-i güher-pâşı
Derûn-ı şem‘-i cem‘-i bezm-i cândır kudsiyân üzre

Çekerler tûtiyâ-yı hâk-i pâyın çeşm-i ümmîde
N’ola hâk-i deri rûchân bulursa Isfahân üzre

Müşîr-i kâr-gîrdâr âsaf-ı mümtâz u müstesnâ
Sezâdır lutfuna bend etse dehri imtinân üzre

Hirâs-ı düzd-i bâgilерden emniyyet-resân oldu
Getirdi ser-nihâde halkı tîg-ı hûn-feşân üzre

Cihân münkâd-ı tedbîri zamân fermân-ber-i ‘aklı
Bulur cem‘iyyet-i esbâb-ı lutf-ı müste‘ân üzre

35 Uyur âhû-beçe pehlû-yı şîr-i nerde bî-pervâ
Zîlâl-endâz olur bâzı zemîne vahşiyân üzre

32b ‘Aceb mi hîtta-i pîrân diyâr-ı Erzurûm olsa
Mükâfât etse halka feyz ü in‘âmîn zamân üzre

Hidîvâ dâver-i ‘âlî-vakârâ muhteşem-kadrâ
Eyâ dest-i nevâlin bast eden dânişverân üzre

Geçirdim rişte-i evsâfina dürr-i girân-mâye
K’ola erbâb-ı bezm-i rûzgâra dâstân üzre

Hemîşe midhatinle şâhid-i nazmîm mücellâdîr

Seni medh etmek olsun baş ile rûh-ı revân üzre

- 40 Ne haddimdir mübâhâta züyûl-ı nazm-ı dil-keşde
Eger âyin-i dîrîn olmasa ‘Îsî-demân üzre

Ne benden gibi ‘ahdinde bulur devrân sühandâni
Ne sen gibi hüner-perver gelir sadr-ı zamân üzre

Benim şimdî bu ‘asrin dil-pessend-i vâlâsi
Olur mengûşe her bir nutk-ı pâkim gûş-ı cân üzre

Ben ol gencîne-i vîrâneyim kim pûte-i dilden
Zer-i hâlis-‘ayâr-ı nükte-rîzândır dehân üzre

Olur endîşemin cevlângehi sahn-ı ma‘ânî hep
Verilse dest-i tab‘a ruhsat irhâ-yı ‘inân üzre

- 45 Ben ol mu‘ciz-tırâz-ı sihr-i nazm-ı dil-gûşâyım kim
Müsellemdir ma‘ânî dest-i tab‘-ı nükte-dân üzre

Sulandı kim dehân-ı kilk-i cûy-ı midhat-ı zâtın
Kalır tâ rûz-ı restâhîze dek ratbü’l-lisân üzre

Sinân-ı kilk ile zîr-i ‘inâna aldım akrâni
Söz atdım ben dehân-ı nükte-sencân-ı cihân üzre

‘Arûs-ı tab‘ımı tahsîn ederdi görse Hakânî
Nikâtım armağandır Nefî-i mu‘ciz-beyân üzre

Bana bu tab‘-ı sâf u kuvvet-i derrâke Hakdandır
Dil-i âgâhim eyler imtiyâz imtihân üzre

- 50 Tehâşî eyler ‘âlem hiddet-i tîg-ı zebânimdan
Kelâmmî bâr olursa gam değil hasm-ı cebân üzre

Şikeste-hâtırı haysiyetim mikdârı sultânım
Sipîhrin vaz‘-ı nâ-hemvârı çok necb-i muhân üzre

Beyân etsem dükenmez dildeki sûz u güdâzım ben
Şu‘â-ı âtesimden hâme sûzândır beyân üzre

- 33a Hidîvâ bâdiye-peymâ-yı endûh u sitemdir dil
Sipîhrin vakt-i va‘di geldi ‘abd-i nâ-tüvân üzre

Teşekkî ber-taraf vakt-i tarabdır devr-i ‘izzetdir
Bu eyyâm oldu hengâm-ı neşâta iktirân üzre

- 55 İşitdim tûti-i gûyâyı hâtır-zâd-ı tab‘ımdan
Okurdu bezm-i dilde bir gazel sükker-lebân üzre

Bugün taş atdı vâ'iz zümre-i sahbâ-keşân üzre
Uzatdı ol el ayağ hâtrî pîr-i mugân üzre

Görürsem tu'me-i şemşîr-i cevrim eylerim dermiş
Yaman etmiş yemîn 'uşşâka tîg-i ebruvân üzre

Döküldükçe zemîne nakd-i eşk-i hasret-âmizim
'Aceb handân olur ol şûh-i müstesnâ ziyân üzre

Ben öğretdim rakîbe benden aldı ilticâ resmin
Recâ geçmezdi evvel ol meh-i nâ-mihribân üzre

- 60 Lebinden çâre-cûy-i harf-i vaslı alsam ey Zihnî
Benimle söyleşir ol bî-amân tîr ü kemân üzre

Tamâm oldu súhan sultânımı tasdî' eder yoksa
Hümâ-pervâz olurdum himmetinle âsmân üzre

Du'â-yı devlete ihlâs ile dest-âver olsunlar
Ki te'mîni ehemdir firka-i kerrûbiyân üzre

Tınâb-ı hayme-i ikbâli istihkâma yüz tutsun
Bu çarh-ı bî-sütûn zîver bulunca ahterân üzre

Dem-â-dem düşmen-i bed-hâhi gerden-bestे kul olsun
Tazallum eyledikçe hastagân merhem-resân üzre

13

KASİDE BER-SİTÂYİŞ-İ MEŞ'ALECİ İBRAHÎM PÂŞÂ

33a *Mef'ûlü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün*

- 1 Endîse kim nikâtını genc ü defîn eder
Kâlâ-yı râyicânesini der-kemîn eder

Nâdîde bir edâya ger âgâz ederse dil
'Icâz-ı tab'-ı nâdiredâna mu'în eder

Bir vâsf-ı dil-güşâya şûrû' etse nâ-gehân
Her tarh-ı cân-fezâsını dürr-i semîn eder

Bir nev hayâle bast-ı makâle eder gider
Her bir edâ-yı dil-keşî hisn-ı hasîn eder

33b

- 5 Dildir hemîşe cilvegeh-i feyz-i lâ-yezâl
Erbâb-ı tab'ı lâyık-ı sadr-ı güzîn eder

Esrâr-ı gayba 'ârif-i âgâh olur gönü'l
Terk-i kuyûd-ı gâ'ile-i ân u în eder

Peygûle-i ferâğda mensî kalırdı söz
Her bir kelâmi ehl-i sühân bir zemîn eder

Yâ vasf eder cemâlini yârın be-şart-ı ân
Yâ medh-i bostân u gül ü yâsemîn eder

Geh devr eder sahâ'if-i kevn ü mekânı ol
Geh seyr-i kârgâh-ı zamân u zemîn eder

10 Yâ gayb u yâ şühûdun eder hâlini beyân
Yâ keşf-i keyf-i hâl-i şuhûr u sinîn eder

Yâ olmasaydı hâme-i mu'ciz-tırâz eger
Kimdir şükûfezâr-ı dili engübîn eder

Kimdir şükûh-ı şâh-ı selâtîni vasf eder
Kimdir medâyih-i vüzerâ-yı metîn eder

Evsâf-ı pâk-dâver-i Dârâ-sütûde zât
Engûst-i hâme vasfini fass-ı nigîn eder

Ol husrev-i zamâne ki câh u celâleti
Pertev-fürûğ-ı millet-i dîn-i mübîn eder

15 Ol Cem-hâsem ki medhini hakkâk-ı rûzgâr
Nakş-ı füsûs-ı hâtem-i ehl-i yakîn eder

Ol 'ârif-i ma'ârif-i yek-tâ ki rûzgâr
Hâk-i rehin çü kuhl-i Sîfahân u Çîn eder

Ol fâzıl-ı efâzıl-ı devrân ki nâmını
Zîb-i kîbâb-ı bârgeh-i heftümîn eder

Ol dâver-i sudûr-ı mehâsin ki niyyeti
Îcrâ-yı şer'-i Hakda hulûs-ı rezîn eder

Ol bihter-i cihân ki 'ulûm u fûnûnda
Etvâr-ı dil-pesend ile tevkîr-i dîn eder

20 Ashâb-ı hatt-ı mekteb erbâb-ı ma'rifet
Vasfin hemîşe zîver-i çarh-ı berîn eder

Ahlâkını beyâna şûrû' etse ehl-i dil
Kilk ü devât u hâmesini 'anberîn eder

34a Hem Kahrâmân u Rüstem iken 'azm-ı rezmde
Hem Edhemâne düşmeni endûhgîn eder

Nezzâre-i mürüvveti ahbâbı şâd eder
Gerçi nigâh-ı kahri ‘adûyî hazîn eder

Dûhnîni kâh-ı câhîna rû-mâl olur enâm
Şemşîr-i ‘izz ü şânına vaz’-ı cebîn eder

- 25 Mevlâ bilir ki medh-i riyâ-gûne eylemem
Sıdkım beni bu vesveselerden emîn eder

Hem müdde‘â-yı midhatine var güvâhîmiz
Hem bu makâle sıdkına tab’ım yemîn eder

Evsâf-ı şân u rif’atını iltizâm eden
Lâ-bûd cihânda kendüyi ‘izzet-i rehîn eder

Eltâfi cûd-ı Hâtemi tayy eylemiş hele
Îkrâmı lutf-ı Bermekiyânı mehîn eder

Her bir kelâmi mâ-sadak-ı emr-i müste‘ân
Her bir edâsı ‘âlemi tarz-ı nevîn eder

- 30 Reh-yâb-ı bâğ-ı medh ü senâsı olanları
Eltâf-ı gûne gûne ile mîve-çîn eder

Hem-pâye-i vezâretine şâni şâni verir
Hem rütbe-i siyâdete temkîn-i karîn eder

Fehm-i rümûza kuvvet-i derrâke sendedir
Âgâz ederse mebhasa ‘ayne’l-yakîn eder

Hem-nâm-ı cedd-i Hazret-i Sultân-ı enbiyâ
Pâşâ-yı mültecâ ki felek âferîn eder

Devletle sehr-i Erzen-i rûma duhûl edüp
Sadr-ı sudûr-ı câhîni ‘izzet-rehîn eder

- 35 Deryâ-kefâ sehâb-nevâlâ ‘atâverâ
Bir ben değil medîhayı hep ‘ârifîn eder

Takrîr edüp kemâl-i mekâdîr-i ‘izzetin
Evsâf-ı şâyegânını tab’ım hemîn eder

Yâ böyle mi ederdim edâ-yı medâyihin
Lîkin zamâne bendene her gûne kîn eder

Düşnâm-ı serzenišle hased-kîş-i rûzgâr
Her demde kadr-i ehl-i kemâli pesîn eder

- 34b Kadr-i kemâle ehl-i kemâl âşinâ çıkar

Erbâb-ı tab'a serzeniş-i rağmân eder

- 40 Tab'ım gibi dakîka-şinâs-ı zamâne yok
Her tarz-ı dil-güşâsına tarh-ı behîn eder

Mazmûn-şinâs u nâdire-gûy-ı zamâneye
Ehl-i zamâne lutfa bedel âferîn eder

Fermân olunsa bir gazel-i tâze tarhına
Tab'ım hisâr-ı nazmı tamâm âhenîn eder

VASF-1 'izâr-ı yârı dil-i âteşîn eder
Gûyâ edâ-yı vasf-ı ruh-ı hûriîn eder

Ol serv-kaddi görmede hâhişgeriz tamâm
Hengâm-ı rûz-ı mahşere dek dil enîn eder

- 45 Agyârdan nihân ederim cân içindedir
Ol cevr-i cân-güdâzı kim ol nâzenîn eder

Geh nâz eder fütâdesine geh cefâ eder
Încâz-ı va'd-i vaslinı bilmem ne hîn eder

Bir kerre câm-ı vasl ile ratbü'l-lisân olan
Zihni behişt-i şevkde kendin mekîn eder

Teng olmasayı kâfiye endîşe üzre ger
Lâ-bûd olurdu çarh-ı kûhen âferîn eder

Kahr ol 'anîd-i beyhûde-gûy-ı zamâneye
Sükkerle şâbı fark edemez halka kîn eder

- 50 Ta'kîd-i lafzı siklet-i güftârı kec dili
Zu'munca nüktehâ-yı merâm-ı semîn eder

Teşbîh ederse la'l-i leb-i yârı bâdeye
Zanneyler ol fakîr ki resm-i nevîn eder

Miftâh-ı genc-i hikmet imiş kilk-i ehl-i dil
Tezyîf ederse şî'ri eger münkirîn eder

Hamd eylerim ki öyle sühandâna söz derim
Kâlâ-yı nazmı rağbeti dürr-i semîn eder

Âmâl-ı surra eylemedim vâ'izâne ben
Me'mûl-ı şâ'irâneme tab'im yemîn eder

- 55 Ma'lûm-ı devletindir ol âsâr-ı kârgâh
Ehl-i dili hidîv-i cihân kâmbîn eder

35a Sultânımın rüsûm-ı cihân defterindedir
Eltâfinı kemâli ile kâmilîn eder

Tasdî‘i boşla başla ki Zihnî du‘âya hep
Te’mîn-i kudsiyân-ı Hudâ müsta‘în eder

Her rûz u şeb sa‘âdet ü kadri mezîd ola
Her dem felek ki mihr ü mehi dûr-bîn eder

60 Eltâfi Hakk delâ‘il-i hayrâtî eylesin
Her sâlikân ki hizbini hîsn-ı hasîn eder

14
YİNE MERHÛM MEŞ‘ALECÎ İBRAHÎM
PÂŞÂYA VERİLEN KASİDEDİR

35a Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün

1 Her ne dem kim dilde istîlâ-yı ‘aşk-ı yâr olur
Mâ-sivâdan hâtırın âsâyîsi derkâr olur

Cezbe-i hüsn-i Hudâ dâdî bilen ehl-i nazar
Devlet-i nezzâreden ‘ömründe ber-hordâr olur

Düşmen-i ‘akl u şu‘ûr olsa n’ola zülf-i bütân
Nice dil ser-rişte-i sevdâ ile ber-dâr olur

O hilâl-ebrû kemâl-i şîvesin bulsun da gör
Hüsn-i ‘âlem-gîr ile hûrşîd-i pür-envâr olur

5 Gâh olur ol fitne-cû handân olur vakt-ı gazab
Geh tegâfûl gösterir nâ-dîde hoş-etvâr olur

Kesret-i nâ-cins ile ta‘rîfe sığmaz kûy-ı yâr
Meclis-i cânânedede efrâd olur ağıyâr olur

Elde tîg-ı hûn-feşâni gamzeler gaddâr iken
Ol sitem-cû cevr ile gitdikçe merdüm-hâr olur

Cünd-i gîsû-yı dü-tâsı silsile-cünbân iken
Hâl-i ‘uşşâk-ı perîşâni ‘aceb düşvâr olur

Bârgâh-ı pîr-ı mey bir bü’l-‘aceb dergâh imiş
Bâde-nûşân-ı mahabbet anda hep hüşyâr olur

10 Böyle kalsa tâbiş-i ruhsâr-ı kâlâ-yı visâl
Çâr-sû-yı ‘aşk içinde revnak-ı bâzâr olur

Kâkül-i pür-çînine ta‘lîm-i sihr eyler velî

Turralar ta‘vîze elde sübhatü’l-ebrâr olur

Âşinâ-yı mezheb-i ‘aşka súhan bîgânedir
Sûziş ü nâliş arada kâşif-i esrâr olur

35b Ârif-i vahdet-nişâne kesret el verdi yine
Ol sebebden ‘âzim-i semt-i reh-i kûhsâr olur

Fasl-ı güldür bülbül-i hânende vecd-i ‘aşk ile
Nev-be-nev envâ‘-ı nâğmeyle terennümkâr olur

15 Bâb bâb açıldı fasl-ı bahs-i sun‘-ı Kirdgâr
Ders-i ebnâ-yı zamâne câmi‘ü'l-ezhâr olur

Dersini ta‘tîle bend eyler sebak-hân-ı fûnûn
Neş‘e-i gülzârı tahsîle ‘azîmetkâr olur

Nakş-ı reng-â-reng ile zîbendedir evrâk-ı bâğ
Gül devât lâle hâme goncalar tûmâr olur

Hamdü li’llâh âb u tâb-ı Erzurûm oldu bedîd
Ol hureste-şân ile ‘âlemde istibşâr olur

Ol hureste-şân ki te’yîd-i Îlâhî yâveri
Ol hümâyûn zâta tevkîre felek devvâr olur

20 Ol hudâvend-i mu‘azzam rütbe kim dergâhına
Devr eder nüh-tâk-ı gerdûn sa‘d ile pergâr olur

Ol celîlü’ş-şân ki düstûrâne imzâ eylese
Re'y-i sâ’ibde karîni tâli‘-i bîdâr olur

Ol dilîr-i saf-der-i ‘âlem ki tevfîk-i Hudâ
Râh-ı ikbâle önunge kâsîd-ı rehvâr olur

Müsteşâr-ı ehl-i devlet ‘umde-i erbâb-ı dîn
Her ne semte ‘azm ederse himmeti mi‘mâr olur

Olsa ihlâsı ‘aceb mi bâ‘is-i emn ü amân
Ne makâsid var zamânında ne hod peygâr olur

25 Hıfz-ı şer‘-i pâk ile celb-i du‘âdir niyyeti
Hem mûrâ‘ât-ı ra‘iyyet birle hayr-âsâr olur

Bir kirişmeyle eder ahbâbı memnûnû’l-fu‘âd
Gerçi kahri düşmen-i bed-hâha âteşbâr olur

Nükhet-i ahlâk-ı müşk-âgînin istişmâm eder
Ehl-i tehzîbin derûnu tabla-i ‘attâr olur

Hem vera' hem müttakî hem ehl-i dâniş hem sahî
İşbu icmâl üzere tafsîl olsa çok güftâr olur

Bend-i isti'dâd-ı ta'dâd-ı mehâsin kalmamış
Yoksa encüm denlü vasfi hâtıra ihzâr olur

36a

Ya'ni İbrâhîm Pâşâ-yı 'adâlet-pîse kim
Cevher-i zâtında etvârı girân-mikdâr olur

Dâver-i 'âli-cenâb u kâm-yâb-ı rûzgâr
Ehl-i tab'a lutf u in'âmî yem-i zehhâr olur

Tan mîdir 'âlem tutarsa istikâmet zeylini
'Uhde-i 'ahdinde zîrâ müttefik reftâr olur

Âsafâ deryâ-kefâ Cemşîd-i 'âlî-meşrebâ
Midhatın a'lâ ile ednâda hep hemvâr olur

Sensin ol pâkize-tiyonet kim sirişt-i zâtına
Mâye-i feyz ü fezâil dem-be-dem mi'yâr olur

35

Sensin ol mâh-ı münîr-i ma'delet kim âftâb
Fark-ı 'izz ü şânına hem tâc u hem destâr olur

Sensin ol müşkil-güşâ ki nükte-i ser-besteler
Kuvvet-i derrâke-i fehminden istiş'âr olur

Mâye-i 'ayş u neşât et sâye-i lutfun bana
Bahşîş-i ehl-i mekârim tâ ezel bisyâr olur

Pîşgâh-ı ehl-i 'izz ü câhda 'âdet budur
Hâcet-i nazm-âverân eş'âr ile 'îş'âr olur

Minnet-i nâdâna dânâ tâ-be-key pâ-mâl ola
Tâ-be-key ehl-i dile gerdûn-ı dûn gaddâr olur

40

Var idi sahbâ-misâl evvel safâ-yı hâtırim
Şimdi mir'ât-ı dilim ekâdâr ile jengâr olur

'Ârif ü dânâ Fuzûlî misra'ın yâd eylerim
Şükr pey-der-pey derûn-ı kalbime tezkâr olur

Bu imiş kısmet Fuzûlî hâh ağıla hâh gül
Hâfızamda işbu söz bî-merre istihzâr olur

Benden efzûnter bilirsın her sözün a'lâsını
Bu şü'ûnâta tasaddî korkarım iksâr olur

Hâme-i pûyende-i erbâb-ı nazmîn ‘âdeti
Zeyl-i eş‘ârında fahr-ı resm-i şîrînkâr olur

45 Feyz-i tab‘imdân zuhûr etdikçe bir bir nûkteler
Katre-i nîsân gibi dilde dür-i şehvâr olur

Tevsen-i ma‘nâya irhâ-yı ‘inân etsem eger
Hîzr-ı imdâd-ı İlâhî kâfile-sâlâr olur

36b Hâsid-i bed-hâh-ı dehr olmaz harîf endîşeme
Kim benânimda kalem şemşîr-i cevherdâr olur

Zihniyâ itnâbı ko başla du‘â-yı devlete
Çünkü icâz-ı sûhan makbûl olur muhtâr olur

Es‘ad-ı eyyâm ile hengâm-ı bahti yâr ola
Nitekim tenvîr-i mihre Hakdan istimrâr olur

50 Hak muzaffer eylesin tevfîk ile her kârda
Çâr-fasl-ı devr-i ‘âlem meh-be-meh tekrâr olur

15
GÂZİ İZZET AHMED PÂŞÂYA VERİLEN KASİDEDİR

36b Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün

1 Levhaşa’llâh nedir böyle dem-i ‘âlem-gîr
Bâreka’llâh nedir böyle ser-â-ser tebşîr

Âferîn ey şeh-i ma‘mûre-i ‘izz ü haşmet
Eyledin tîgîn ile çend ‘adûyi takîr

Bir gazâ eyledin ‘âlemde ki dillerde denür
Haşre dek öyle fütûhât nakîr ü kıtmîr

Eyledin ol kadar a‘dâyı perîşân-hâtır
Hayli müddet geçer olmaz hele ta‘mîr-pezîr

5 Oldu gül-bang-ı hulûs-ı dil-âgâhın ile
Hamdü li’llâh nice bin Moskov-ı bed der-şemşîr

Seremetlik edemez tevbeler eyler cenge
Düşmenin sindi bütü oldu kulûbu teksîr

Şerer-i na‘l-i semendinden arar cây-ı girîz
Görünür çeşmine zer-mîh-i kemânın çün tîr

Dem-i heyçâda olan zelzele-i kahrın eder
Düşmen-i kînevere yevm-i kiyâmî tezkîr

Kılıcı tîgîn ‘adû gerdenini tenden dûr
Edici sîneleri hançer-i tîzin kefgîr

- 10 Tevsen-i devlet ü ikbâline dünyâ mağlûb
Kabza-i re'y-i cihân-gîrine ‘âlem teshîr

Bâd-ı hism-ı gazabın olsa vezân a‘dâya
Lâ-cerem eyler o dem reng-i vücûhun tağyîr

Kimse âzürde-i cebr olmadı ‘ahdinde senin
Zülf-i hûbânda olan fitne dahı der-zencîr
- 37a Nâ-gehânî gazabın ‘âlemi medhûş eyler
Yed-i tedbîrin eder cümle ziyâni temhîr

Fehm edüp çarh senin rütbe-i vâlânı eder
Kilk-i zerrîn ile pîşâni-i mihre tasvîr

15 Savletin şekli heyûlâya dokunsa nâ-geh
Hükemâ eyleyemez anı suverle tasvîr

Eylese cûş-ı yem-i cûd u ‘atâ vü keremin
Her biri akfer-i devrânı eder seyl-i matîr

Ne kadar kevkebe var devlet-i ‘Osmânîde
Sığamaz kubbe-i imkâna vezîrân-ı müşîr

Bir memâlikde bu devletden eser yok aslâ
İşte târîh-i kühen cümlesin eyler tahrîr

Ne Ferîdûn u ne Dârâ vü ne Keyhusrevde
Düvel-i sâbika olmaz buna timsâl u nazîr
- 20 Ede hem şevket ü hem heybet ü hem ‘izzetini
Haşre dek mesned-i tevfîke karîn hayy ü kadîr

Mazhar-ı ‘izzet-i Hak hazret-i Ahmed Pâşâ
Sâye-endâz-ı ‘atâ dâver-i pâkîze-müşîr

Dâver-i nâmver u tâc-ı ser-i ehl-i şeref
Çâre-sâz-ı zu‘afâ âsaf-ı düşmen-tedmîr

Dâverâ muhteremâ sadr-ı mükerrem-şânâ
Ey eden multafasın ehl-i kemâl üzre vefîr

Midhatin zîver-i tahayyür ederim zîrâ kim
Beni şevke getirir sendeki tenvîr-i zamîr
- 25 Ol kadar tab‘ima irdi şeref-i medhinle

Bahış-i tuhfe-i endîşe-i mazmûn-ı müñîr

Vasfini eyler iken düşdü derûna cezbe
Etdi fahriyyede tab'ım yine dâmen teşmîr

Benim ol nâdire-perver ki zamâne nâmîm
Etdi ser-defter-i erbâb-ı sühanda tastîr

Benim ol mu'cize-ârâ-yı belâgat ki sözüm
Bulamaz hasm u mu'ârız ana 'ayb u ta'yîr

Tab'ıma gibta eder şimdi kemâl erbâbı
Dehri hayret-keş eder bendeki hüsn-i ta'bîr

37b

30 Hazm eder sözlerimi gevher-i gûş-ı tahsîn
Müteşâ'irlere tab'ım verir iksîr-i kesîr

Rahş-ı endîşeme irhâ-yı 'inân etdikçe
Etdirir 'âlem-i ma'nâ-yı bülendi tesyîr

Kalemin tîr ü kemân mahberedir ammâ kim
Tab'-ı şâhînim eder kebk-ı hayâli nahcîr

Bana bu tab'-ı fehîmiyle dil-i âgâhî
Etdi ol hazret-i hallâk-ı 'avâlim teysîr

Söz tamâm oldu yeter lâf u güzâf ey Zihنâ
Elin aç eyle du'âsında kabûl ü te'sîr

Nitekim mâh-ı felek devr-i metâli'le yürür
Nitekim mihr-i cihân eyleye dehri tenvîr

Her şebi kadr ola her rûzi hemân 'iyd-ı sa'id
Ola bi'l-cümle anun düşmeni makhûr u esîr

16

KASÎDE-İ EL-HÂC 'ALÎ PÂŞÂ

37b *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

1 Maşrik-ı rûy-ı emel rahşân olup hâver gibi
Çeşm-i hâb-âlûd-ı baht oldu güşâde der gibi

Habbezâ ol âsaf-ı sâhib-kırân-ı 'âlemin
Düşdü İrâna hirâs-ı satveti ahker gibi

Bir müşîr-ı kâr-fermâ-yı vezâret kim olur
Emrine gerdûn anun mahkûm-ı fermân-ber gibi

Dil-pesend-i pâdişâh-ı dîn ü devletdir k'olur

- Bârgâh-ı haşmetinde şâhlar kemter gibi
 5 Dest-i isti 'dâdına şâyestedir mühr-i şeref
 Hâtem-i iclâle var mı öyle engüster gibi
 Merhametle ma 'delet hâsiyyetinde mümtezic
 Devr eder şem'-i 'atâ yanınca bir çâker gibi
 Midhatinde müdde 'âma kimse îrâd eylemez
 Levh-i dilde vasp-ı zâtî fenn-i müstahzar gibi
 Tarz u tavr-ı dil-keşi âvîze-i gûş-ı kabûl
 Sîreti kılmış anı mihr-i ziyyâ-güster gibi
 Kuvvet-i tab'-ı bülendi mâye-i ihlâsıdır
 Şâhid-i 'akl-ı selîmi yâr-ı meh-peyker gibi
 38a
 10 Sûret-i tedbîr-i 'âlem-gîr mir'atındadır
 'Aks-ı re'y-i 'âlem-efrûzı meh-i enver gibi
 Hâtem olsun cûd-ı efzâlinde ammâ kim 'adîl
 Dergehinde Bermekî deryûze-i efkar gibi
 Hem-rikâb-ı 'izzet ü ikbâlidir tevfîk-i Hak
 'Avn-i Yezdânî olur Hîzr-ı zafer reh-ber gibi
 Şeh-süvâr-ı rezmgâh-ı vasfidir sahn-ı masâff
 Pây-mâl eyler 'adûyi şiddeti sarsar gibi
 Gösterir a 'dâ-yı dîn ü devlete şemşîr ile
 Kahîr-ı âteş-hîz hakkı dehşet-i mahşer gibi
 15 Muztaribdir eşkiyâ havfîyle bî-temkîn olup
 Kapladı âfâkî sıytı sahn-ı bahr u ber gibi
 Her zamân râyic değil kâlâ-yı dükkân-ı fesâd
 Râygân olmaz heme bâzâr-ı şûr u şer gibi
 Ya 'ni ol el-hâc 'Alî Pâşâ-yı 'âlî-menkîbet
 Sebt olunmuş çarha nâmî sikke-i mermer gibi
 Kehf-i 'ahd ü devletinde eyler ârâm u safâ
 Cümle erbâb-ı ra'iyyet râhata mazhar gibi
 Düşmen-i bed-hâha teng-â-teng olur cây-ı girîz
 Merdüme her-cây olur meydân-ı pehnâver gibi
 20 Âsafâ deryâ-kefâ serdâr-ı Rüstem-savlet
 Zîr-i rân-ı rahşına al dehri İskender gibi

Sensin ey destûr-ı ekrem âsaf-ı devr-i zamân
Reh-berin ‘avn-i Hudâdır baht-ı sa‘d-ahter gibi

Sensin ol Dârâ-şiyem Cem-pâye Husrev-kevkebe
‘Arşa eyle tîgini âvîhte gevher gibi

Bildi başdan çıktıgın zend-i le’im etdi telâş
Olmada peygârda bir lâşe-i bî-ser gibi

Çâr e’imme kavlini taklîde istinkâf ile
Başına beş mezhebi oldu belâ şeş-per gibi

- 25 Hasta dildir dâ’imâ güm-kerde-i râh-ı Hudâ
Râfızî sıhhatdan olsun hâric-ez-defter gibi

Kes harâca hâsılı İrâni tîg-ı tîz ile
Gelsin ol mel‘ûn diyâr-ı Rûma sûdâger gibi

- 38b Da‘vi-i şâhî o bâtil-gûya bir fâsid hayâl
Beste-gerden beste-yed kalsın har-ı lâgar gibi

Çâr-ı yâr-ı Ahmed-i Muhtârin andan hakkın al
Zü’l-fikâr-ı gayretinle Hazret-i Haydar gibi

Hayli dem hûn-âbe-i şemşîr-i ehl-i sünneti
İçmemişdi i‘tizâl ehli ber-i efkar gibi

- 30 Vâridât-ı tab‘ı tahrîr etmeğe yokdur mecâl
Zabt olunmaz feyzü’l-hak kilk-i cevlânger gibi

Bir gazel kıldım telakkuf tab‘-ı mülhemden velî
Kîse-i hâtırda anı hîfz ederdim zer gibi

Mâr-ı zülfü kişver-i hüsnünde bir ejder gibi
Sıklet-i nezzâreden her rûz u şeb bekler gibi

Hasta-i hummâ-yı ‘aşka olsa sıhhatdır eger
Şerbet-i la‘li gibi yâ gamze-i neşter gibi

Cevr ü istiğnâdadır keyfiyyet-i cezb-i derûn
Dil-rübâ-yı nerm-hâtırdır tehî-peyker gibi

- 35 Bûy-ı zülf-i ‘anber-âgîninden istişmâm eder
Bezm-i meyde bir iki ağıyâr-ı bed-manzar gibi

Hat gelüp mir’ât-ı ruhsârin gubâr-âlûd eder
Şimdi ‘azl-i câh-ı hüsnünden dili muğber gibi

Dâğ-ı sînem âteş-i dilden görenler zanneder
Mühr urulmuş câ-be-câ bir sûret-i mahzar gibi

Armağan-ı gayb imiş Zihnî gibi endîşemiz
Tâze ma'ni dem-be-dem hâtırdadır ezber gibi

Söz 'akîbinde mübâhât etmek erbâb-ı sühan
Resm-i dîrîn olmada sultânîma azher gibi

40 Bâde-i ser-şâr-ı tab'ım reşhası reyyân eder
Kâse-lîsân-ı kemâli şerbet-i sükker gibi

Her ne ta'bîr eylesem şâyestedir endîşeme
Ta'neden jeng-âver olmaz çehre-i dil-ber gibi

Tâze-gûyân-ı zamânın nâdire-sencâniyim
Pest iken kadrim yine tab'-ı sühan-perver gibi

Bahr-ı tab'ım eylemez bir dem kabûl küdûreti
Sâfidir âyîne-i kalbim meh-i enver gibi

39a Şu'le-i cevvâle-i nazmîm nice inkâr eder
Hakk-ı insâf üzre mi'yâr eyleyen gevher gibi

45 İltifât ümmîdine vâ-bestedir tarh-ı sühan
Yoksa ebnâ-yı zamânın ta'nıdır hançer gibi

Şekve-i gerdûn-ı efzûnkârı ta'dâd eylesem
Süllem-i kerrâta eyler irtikâ defter gibi

Kâle-i eş'âr-ı eslâfi revâc-engîz eden
Rağbet-i erbâb-ı devletdir gül-i ahmer gibi

Şevket-i şâhâni şân-ı âsafânî rabt eden
Kilk-i zerrîn-i selemdir târ-ı sîm ü zer gibi

Nefî-i mu'ciz-beyân u Bâkî-i şîrîn-zebân
Nâbî-i pîr-ı sühan Sâbit-kadem erler gibi

50 Dahı çok çâbükk-süvârân-ı fezâ-yı ma'rifet
Etdiler meydân-ı ma'nâda tecevvül er gibi

Oldular makbûl-ı bezm-i tahtgâh-ı saltanat
Sözleri âğıste-i i'zâz olup micmer gibi

Her biri gülşen-serây-ı 'âtifetde 'iyş edüp
Zîver-i destâr-ı akrân oldu verd-i ter gibi

Anları lutf-ı şehenşâhî nevâl-i âsafân

‘Âkîbet meşhûr-ı âfâk eyledi hâver gibi
Bu da bir u‘cûbe kim anlar da eyler iştikâ
Baht u tâli‘den hemîse sâ'il-i muztarr gibi

55 ‘Âdet-i dîrînedir lutf-ı hidîvân sen dahi
Bendeni rûşen-dil et mihr-i ziyâ-âver gibi
Hayli demdir ben de mahsûr-ı hasîr-i zilletim
Sen de bisyâr eyle lutfun eyleme diger gibi
Çün ferâh-ı dest ile min-ba‘d işim altun olup
Kıl beni şayeste-i tatyîb-i dil ‘anber gibi
Nasb-ı nefs et hâkdan ref‘a kulun himmet buyur
Münhafez hâl olmasın medhûl-ı harf-i cerr gibi

- 60 Mesned-ârâ-yı sa‘âdet eyleyüp bârî Hudâ
Zâtına olsun ‘inâyet hil‘at ü efser gibi
- 39b Hâksâr-ı zillet oldukça ‘adû-yı bed-likâ
Rif‘atın efzûnter olsun çarh-ı nilüfer gibi

**17
SÂBIKAN MA‘DEN-EMÎNÎ HÂLÂ VÂLÎ-İ DÎYÂRBEKİR YÛSUF PÂŞÂYA
ÎRSÂL OLUNAN KASÎDEDİR**

- 40a Mef‘ûlü mefâ‘lü mefâ‘lü fe‘lüün**
- 1 Ressâm-ı kader her işi nakş-ı kalem eyler
Tenfîz-i kazâyâsın ezel lâ-cerem eyler
Zîbendedir âsârı ile enfüs ü âfâk
Vakt-ı ‘amel ızhâr edicek muhteşem eyler
Hep kâr-ı cihân cümle şü‘ûnât-ı Hudâdır
Mungkin midir âdem buna lâ vü ne‘am eyler
Yek nokta ile buldu nûmâyış bu mükevven
Tefrîki ile cem‘i ile hem-be-hem eyler
- 5 Mir’ât-ı tecellîde suver-bîn-i mezâhir
Âmâl-ı dil-i rûşenini mürtesem eyler
Gül-çîn-i mezâyâ-yı kemâlât olan ‘ârif
Esrâr-ı tecellîde derûnun irem eyler

Girmez reh-i sırr-ı kadere çün ü çerâlar
'Âkıl burada kayd-ı ne pîş ü ne kem eyler

Dîvân-ı ezelde ne hatâ var ne de nisyân
Eylerset ta'arruz meger ehl-i sekam eyler

Her işde suvergâh-ı kader çehre-nümâdir
Beyhûde kişi kendüyi pâ-mâl-ı gam eyler

10 Tekmîl-i mehâsında olan 'ârif-i yek-tâ
Mirkât-ı murâdâta su'ûda himem eyler

Her şahs olamaz bedraka-yâb-ı reh-i matlab
Cân u dilini gam-keş-i cevr ü sitem eyler

40b Her tîre-zamîrâna müşâyende değildir
Derrâkesin esrâr-ı nihânda hakem eyler

Mestâne müheyyâ-yı neşât-âver olanlar
Ser-şâr-ı tecellîyle dîlin câm-ı Cem eyler

Nakdine-i evkâtını hâlister edenler
Kâlâsını pîrâye-i beytü'l-harem eyler

15 Bu ma'ni-i cân-bahşa kim eyler nazar anlar
İllâ ki meger dâver-i ferhunde-dem eyler

Bu emr-i mutalsamda yine fikr-i dakîki
Eylerset o mahdûm-ı veliyyü'n-ni'am eyler

Ol âsaf-ı devrân ki hulûs-ı dil-i pâkin
Küttâb-ı güher-bîn-i zamâne rakam eyler

Destûr-ı mükerrem ki heme re'y-i rezîni
Tedbîr ile tanzîm-i umûr-ı ümem eyler

Sadrü'l-vüzerâ âsaf-ı yek-tâ-yı zamâne
Temkînini her kârda sâbit-kadem eyler

20 Dârâ-fer ü Cemşîd-zafer ü Güstehem-âyîn
Dergâhını reşk-âver-i dîhîm ü Cem eyler

Behrâm-ı silah-şor-sifat düşmen-i dîni
Şemşîr ile âlûde-i hûn-ı sitem eyler

İkbâli celî tâli'i mansûr u muzaffer
Irşâd-ı sürüşânı önunge 'alem eyler

Pâkîze-siriştinde hüveydâ görünür bu

Ahbâba ‘atâ-pâş ‘adûya nikam eyler

Etvâr-ı dil-ârâsı pesendîde-i ‘âlem
Dil-mürdelere nutk-ı Mesîhâsı em eyler

25 Dünŷâ nigeh-i lutfuna dil-bestे mutayyib
Gûş eyleyen evsâfinı def-i elem eyler

Ebnâ-yı zamân emrin eder rîbka-i teslîm
Hayr üzre du ‘âsin fukarâ mültezem eyler

Elbette ki bir vech ile memnûnudur ‘âlem
Yâ nakd eder ihsânını yâhud selem eyler

Mağlûbdur elbette Felâtûn u Aristo
Bezminde ya kim bahs-i hudûs u kîdem eyler

41a Ne kuvvet-i bâzûda olur Behmen-‘adîli
Ne hism-ı cigergâhını şîrân-ı Cem eyler

30 Hîdmetde kemer-bestе zamânında harâmî
Yollarda kufûl ehline darb-ı hîyam eyler

Hurşîd-i ziyâdâr gibi hîtta-i Âmid
Teşrifî kudûmi ile ref-i zalam eyler

Benzer dür-i nâ-yâba değil kimse ‘adîli
Eltâf-ı yemînin ne sehâb u ne yem eyler

Bir ‘abdîni metbû‘-ı enâm eyleyüp Allah
U‘cûbe ki halk üzre melâ’ik hadem eyler

Yûsuf ‘alem-ârâyış-i erkân-ı vezâret
Dünyâyi ‘uluvv-i himemi müftenem eyler

35 Encüm-sipehâ sâf-dilâ Hak seni lâ-bûd
Bu baht-ı hümâyûn-fer ile muhterem eyler

Gûş eyleyeli elsine-i nâsda şânın
Kalbim dûrer-i medh ü senâ müzdehem eyler

Bu hâtır-ı vîrân-şode ta‘mîrine himmet
Sultânîma yek-‘arza ile eylesem eyler

Çekmem dahi Allah bilir minnet-i nâdân
Min-ba‘d degilim kâmetimi ham-be-ham eyler

Etmiş degilim şimdiye dek halka tekâ-pû
Vâsikter olan bendeyi Hak müftenem eyler

- 40 Etmem yine her nâ-kes ü bed-kâra temellük
Erbâb-ı dil ol hasleti ‘add-i lemem eyler

İlhâm ile inhâ iledir işbu kasîde
Bu sırr-ı nihân tîre dili münfeham eyler

Açdîn dilimi dest-i ta‘attufla efendim
Tab‘ım ki değilken söze vaz‘-ı kalem eyler

Kim kaldı bu meydân-ı ‘atâyâ-yı felekde
Nakdîne-i fazl u hüneri der-zimem eyler

Yek dânakâ yek kâle-i ma‘nâ kıyam olmaz
Erbâb-ı fenâ şimdi hevâ-yı derem eyler
- 45 Hum-hâne-i ma‘nâ kapanup sindi sebûsu
Sizden dahı özge anı kim müstanem eyler
- 41b Nezdîk ü eger dûr ise de ehl-i ma‘âni
Lâ-bûd zurafâ semtine tarh-ı rakam eyler

Fahriyyeden ezyâl-i sitâyışde tehâşı
Ne tâ'ife-i Rûm ne halk-ı ‘Acem eyler

Eş‘ârim ile neyyir-i tab‘ım olur iş‘âr
Elhân-ı nev-â-nevde hayâlim negam eyler

Bî-merre sühan dâd-ı Hudâdir şu‘arâda
Âdem ne için bunda yemîn ü kasem eyler
- 50 Mazmûn-ı hayâlât-ı derûnum yüze çıksa
Dürr-i ‘Adene kisr-i behâ vü kıyem eyler

İmdâda gelir hâtır-ı âgâha sürüşân
Endîsemi gül-çîn-i nikât u hikem eyler

Kîn-âver-i gerdûn husûmetden utanmaz
Beyhûde yere ta‘ne ile leyî-i fem eyler

Her bir sözüm enmûzec-i divân-ı kaderdir
Hüssâd-ı bed-endîşden âdem ne gam eyler

Dürler dökülür raşha-i kilk-i güherimden
Gülzâr-ı dilim ‘âlemi bâğ-ı irem eyler
- 55 Bir tâze gazel tarhı ile tab‘-ı güher-zâ
Âhir dürer-i midhatini muntazam eyler

Âyîn-i vefâkâriyi ger ol sanem eyler
Zevk-i leb ü la'liyle gönül 'ayş u dem eyler

Etvâr-ı hoş-âyendeleri dil-ber-i Rûmun
Dil-dâdeleri hüsnü ile muztarem eyler

Âşûfte-i hûbân-ı cihâna bu yeter kim
Bu meykedede yâdını bir gonca-fem eyler

Lâzım değil olmazsa da ger bûs u kenârı
Nezzâreye ruhsat da verirse kerem eyler

60 Zihن yetişir bast-ı makâle sühân ehli
Söz gâyetे irdükde du'âsin ehem eyler

Cûy-ı emeli lutf ile cârî ola yâ Rab
Sâhilleri kim mevce-i yem mültesem olur

Âmâlini tevfîk ile te'yîd ede Bârî
Her dem ki Hudâ halkını gark-ı ni'am eyler

**18
VÂLÎ-İ RUHÂ 'ABDÎ PÂŞÂYA İRSÂL OLUNAN KASÎDEDİR**

42a Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün

1 Merhabâ ey kalem-i cilve-nümâ-yı ma'nâ
Ey letâfet-dih-i gülzâr-ı nikât-ı eşyâ

Habbezâ nâtîka-pîrâ-yı hakâyik ki olur
Dehen-i pür-berekâtında senin hakk-ı edâ

Hep seninle bilinir zâbita-i güft-i şenîd
Hep seninle dizilir nazm-ı sûreyyâ-sîmâ

Pîşgâh-ı sipeh-i lafz u ma'ânî sensin
Tende cân sînede dil elde 'alemsin hakkâ

5 Sende müstevdi' olur gevher-i genc-i esrâr
Sende müstahfiz olur remz-i 'ulûm-ı fûsahâ

Kadrin a'lâ kelimâtın kem ü keyfî hâvî
Çün 'ukûl-ı 'aşere buldu seninle imzâ

Kangi gencînenin iksîri edüpdür seni Hak
Kangi bahrin dür-i yek-tâsısın ey kân-ı 'atâ

Tercümân-ı sühân-ı tâlib-i matlûb oldun
Reh-revân-ı emele bedraka-yı râh-nümâ

Hayli dem zîb-i kenâr olmadın ey serv-i emel
Olmadın bir nice demdir ne 'aceb çehre-güşâ

10 Yâr idin tâ ezelî külbe-i ahzânımda
Gam-güsâr-ı dil-i mahzûnum idin bî-pervâ

42b Uğramazsın dahı mânen-d-i safâ yanımıza
Tâ-be-key hâtır-ı zâra bu kadar istığnâ

Gel gel Allahı seversen beni mehcûr etme
Mâ-cerâ-yı ezelî resmini eyle icrâ

Sen ki meşşâta-i ebkâr-ı nikât-ı cânsın
Ne revâ kim kala pejmürde 'arûs-ı ma'nâ

Devr eder zâtın ile dâ'ire-i kevn ü mekân
Feth olur şânın ile mahzen-i esbâb-ı semâ

15 Dest-gîr ol bana ey dil-ber-i 'âli-meşreb
Kalb-i vîrân-şodum et himmet-i destinle binâ

Nakş-ı rengînine Erjeng ile Mânî hayrân
Sûret ü sîretine cân verir ehl-i imlâ

Çeşm-i nemnâki ile sîne-şikâf eyleyerek
Dil-i ma'lûlumuza eyledi işrâb-ı şifâ

Dedi ey pâ-zede-i renc-i sipihr-i gerdûn
Edeyim ben sana nakd-i dili bir bir îfâ

Ne sebebden bu kadar sûzlu güftârin ile
Olasın şöhre-i ebnâ-yı zamâne hayfâ

20 Ezelî tab'-ı sûhan-gûyuna vermişdir Hak
Nazm-ı güftâr-ı dürer-bârın için hüsün ü bahâ

'Uhde-i lâzime-i zimmetini yâd ederek
Sohbet-i sâbika-i dil-keşi eyle inhâ

Nice sohbet ki Mesîhâ-dem idi 'âlemde
Bezmi hem-hâlet-i câm-ı mey ederdi gûyâ

Zîver-i meclis-i pâkîze-i ahbâbin idi
Bâ'is-i şevk-i zamîrân idi her dem her câ

Vasfi dil-cûsı ile gülşen-i hâtır ma'mûr
Zikr-i etvârı ile havsala-i dil deryâ

25 İnbisat-âver olurdu ne zamân başlasalar

Nakl-ı ‘ahlâk-ı pesendîdesine müstevfâ
Nazma al derler idi böyle dür-i yek-tâyı
O sühan-pervere kıl fazl u kemâlin îmâ
Sende de hayli zamân dâ‘iye olmuşdu bu söz
K’idesin râz-ı dil-i zârını bir bir ifşâ

43a Nâmdâr-ı vüzerâ Hazret-i ‘Abdî Pâşâ
Sâye-endâz-ı gürûh-ı füsahâ-yı şu‘arâ
Bir veliyyü’n-ni‘am ârâyış-i dîn ü devlet
Mazhar-ı multafa-i hazret-i vehhâb-ı ‘atâ

30 ‘Ârif ü nâtika-pîrâ-yı belâgat ki sözi
Gûş-ı ehl-i dile oldu heme dürr-i yek-tâ
İdeli mesned-i vâlâ-yı vezâretde karâr
Kevkebe-i kevkebe-i ehl-i dil oldu ber-câ
Âsmân-pâye kamer-tâli‘ vü hûrşîd-hüner
Dâver-i ebr-i kef ü kân-ı ‘atâ sadr-ârâ
Görür âyîne-i şemşîr-i cihân-tâbında
Şâhid-i peyker-i âyât-ı fütûhi kat‘â
Hüsн-i tedbîri ile buldu fenâ a‘dâsı
Komadı bâğıye âsâyişe bir yerde bekâ

35 Levhaşa’llâh gerek böyle ola şân u şükûh
Bâreka’llâh budur râtibe-i sıyt u sadâ
Bâtnı neş‘e-i ‘irfân ile zîbende olup
Zâhiri sırr-ı şerîf’atla hüveydâ peydâ
Cûd-ı yek-rûzesi yek-sâle olur ehl-i dile
Bahr u kâna ne ‘aceb eyler ise istiğnâ
O tevâzû‘ o revîş öyle pesendîde-şiyem
Ana hâsiyyet-i âzâl-ı ezeldir hakkâ

Dâverâ dâdger-i âsaf-şikenâ destûrâ
Ey veren hân-kah-ı dânişe ‘âlemde ziyâ
Silk-i tahrîre getirdim heme vasfin ammâ
‘Öşr mu‘âşirini ikmâl edemez kilk-i dü-pâ
Evc-gîr-i felek-i heştüm olursa tan mı
Merkez-i dâire-i câh u celâlin mahzâ

Mümtezic tıynet-i pâkîzen ile hilm ü edeb
Müttehid tab'-ı ziyâ-bahşin ile sıdk u safâ

Sensin ârâyış-i dîvân-ı vezâret şimdi
Destgâhında durur menkîbe-hân-ı füsahâ

Ne desem midhat-ı zâtında hakîkat-gûyum
İstemez sâf-derûnum ne mecâz u ne riyâ

43b

45 Lâne-gîr-i emel-i çarh olamaz gûşîş ile
Himmet-i kalbine nisbetle hümâ vü 'ankâ

Sâbıkân eylediğim güft-i şinîde efsûs
Nâdimem eylediğim medh-i digerde hâlâ

Sığmaz evrâka sütûde-şiyemin sultânım
Ola kim anı şifâhen diyelim vakt-ı likâ

Şeb-nem-i kalbimi eltâf-ı dilin cezb etdi
Bülbül-i tab'ımı gûlzâr-ı medîhan gûyâ

Kîse-i hâfızada bir nice söz kaldı velî
Anı da neşr edelim pâyene mânend-i sabâ

50 Bir zamân tâli'-i bed-kîse sitîz eyler idim
Etdiğiyçün beni ol pâ-zede-i renc ü 'inâ

Ağız açdırmaز idi latme-i kahrı bir dem
Berk-i şâh-ı emelim eyler idi cümle hebâ

Ne meserret kodı dilde ne de emniyyet-i cân
Ardı yok arası yok renciş-i kalbin zîrâ

Bir dilim nân ile yek cûr'a eger su verse
Hazm olunmaz o kadar serzeniş eyler ki bana

Bu imiş kısmet-i erbâb-meniş rûz-ı ezel
Gâh gam gâh sitem gâh 'adâ-yı a'dâ

55 Ahterimdir beni bu rütbe eden beste-dehen
Tab'-ı çâlâkime yoksa bulunur mu hem-tâ

Açılır nefham ile gonca-i gûlzâr-ı neşât
Sulanur reşha-i kilkimle fezâ-yı ma'nâ

Nâz eder cevher-i seyyâle-midâdım lâ-bûd
Sühânim şu'le-i cevvâle gibi verdi cilâ

Benim ol nâdire-peymâ-yı fezâ-yı ‘irfân
Dil-i derrâkime şâyestedir envâr-ı Hudâ

Nazm u nesrin benim üstâd-ı ‘imâdü’d-dîni
Tab‘-ı mu‘ciz-nefesim eyledi dehri ihyâ

60 Şimdicek hâce-i kâlâ-yı kemâl olduğumu
İ‘tirâf eyledi ebnâ-yı zamân ser-tâ-pâ

Pey-rev olsayıdı bana Nef‘î-i mu‘ciz-dem ger
Sûhanım gûş edicek söyler idi tâbe serâ

44a Girse ger pençe-i endîşeme bikr-i ma‘nâ
Ne hayâ gûşen ‘aceb anı eder çehre-guşâ

Yâ mübâhâta ne hâcet kerem et sultânım
Kim bilir mertebe-i dânişi sizden a‘lâ

Kâlemin külçesi dükkânçe-i nisyânda idi
Sen çıkardın anı bâzâr-ı revâca ammâ

65 Lutf edüp emti‘a-i fâhire-i nazmîmda
Bir kapu aç ki bula dest-i şerîfinle bahâ

Bana esrâr-ı nevâlin nice söz söyletti
Yâ ‘inân-ı dili mümkün midir etmek irhâ

Keşti-i sâ'iredir bahr-i ma‘ârifde sözüm
Ârzû-mend-i kenâr olmada yok hâhiş ana

Kand-i ümmîd-i nevâlenle ‘aceb tûtî-i cân
Tıfl-i nev-res gibi vasfinla olur sükker-hâ

Boşanup nağme-i santûr-sifat elhâna
Eyledi mahfel-i endîşemizi nağme-serâ

70 Sâha-peymâ-yı hayâl olduğu dem hâtır-ı zâr
Bir gazel oldu gazâl-ı dil-i şeh-bâza sezâ

Hele kıl kaldı düşe zülf-i girih-gîre hevâ
Bu hevâ vü heves eyler dili âhir şeydâ

Çeşm-i hûn-pâşı kızıl safha-i ruhsâre kızıl
Etmiş ol şûh-ı cefâ-cûyu diger-gûn sahbâ

Haşrı inkâr edemez bed-menîşân-ı ‘âlem
Seyr-i gûlzâr eder oldukça o serv-i bâlâ

Olsa ger la‘l-i revân-bahşı tebessümle gûşâd

Olur elbetteki dil-mürdelere rûh-efzâ

75 Yeter ıtnâba düşürdün sözü Zihنî öz kes
Bir du 'â et ki ola dergeh-i iclâle resâ

Nitekim Hak vere bu çarh-ı kûhen-sâle devâm
Kadri bâlâ-rev ola rütbede mânenâ-i sühâ

Kâm-ı dil-hâhına munzam ola tevfik-i ebed
Neyl-i hâcât ile rû-mâl ola erbâb-ı recâ

Dü-cihânda bula ahbâbı nev-â-nev 'izzet
Reh-beri nusret ola bedrakası lutf-ı Hudâ

KIT'ALAR

1

TÂRÎH-İ VİLÂDET-İ SULTÂN SELİM

24a *Mef'ülü mefâ ilü mefâ ilü fe 'ülün*

1 Dünyâya yasağ olsun izâfât-ı gam ey dil
Şimdengirü sen serzeniş-i çarh-ı 'anîd et

Mazmûnuna bak mebhâs-ı şevk u tarabın sen
Endûh-ı galatkârîyi devrân-ı resîd et

Şeh-zâde ki Sultân Selîm oldu ana nâm
Yâ Rab anı her demde selâmetle medîd et

Güstâh ile ol dûrdan ol şâha du 'â-gû
Şâdâb-ı metâlibde dili hubb-ı hasîd et

5 Zihنî eser-i devha-i âmâldır el-hak
Tebşîr-i hümâyûnunu zîb-âver-i 'îd et

Te'sîr-i du 'âsında kemer-bend-i hulûs ol
Târîh-i ser-effâzını **hûrşîd-i ümîd** et 1175

2

TÂRÎH-İ DİGER BER-TEHNİYE-İ VİLÂDET-İ SULTÂN SELİM HÂN BİN SULTAN MUSTAFÂ HÂN HALLEDÂLLAHU MÜLKEHUM İLÂ-YEVMI'L- MİZÂN

24b *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

1 Bü'l- aceb âsâr-ı feyz-â-feyz-i Bârîdir bu kim
Gonceveş oldu güşâde tab'-ı erbâb-ı safâ

Hoş dem-i ferhunde kim mazhardır 'âlem sû-be-sû
Şîşe-i çarh-ı berîn oldu yine sûret-nûmâ

Tâzelendi cünbiş-i dehr-i kûhen bu müjdeden
Seyre çıktı zühre bu şevk u safâya câ-be-câ

Bir donanma-yı hümâyûn oldu kim görmüş değil
Dîde-i devr-i zamâne hayli dem hem-tâ ana

5 Hânedân-ı âl-i 'Osmânî kadîm olsun kadîm
Sellem-i lutfiyle buldu ehl-i İslâm irtikâ

Hak bu kim her devletin lübb-i libâb şânidir
Eylesin gird-i mezemmetden masûn anı Hudâ

Tâ ebed bu devletin âsârı efzunter gider
Kim eder şâhâni şer'-i müstakîme iktidâ

Tâ ezel bu devletin bed-hâhı hâr u zâr olup
Tîg-i sertîzinden el-hak bulmadı düşmen rehâ

Nesl-i pâkinden zuhûr etdi bu şâh-ı hayr-hâh
Taht-ı ‘âlî-bahta Bâri eyleye anı revâ

10 Hân-ı lutf u saltanat mebsût ola tevfikden
Bula bu şeh-zâde yâ Rab ‘ömr-i câvîd üzre câ

Makdemi taht-ı vücûda şâd edüp halkı tamâm
Kârgehde işledi şevk örnegin ehl-i fenâ

25a Mâh-rûyân-ı semen-ber etdiler ‘arz-ı cemâl
Bu cemîl eyyâma rûzî oldu çün hüsn ü behâ

Yek-be-yek üftâde-i ‘aşk-ı bütân-ı Erzurûm
Nazra-i dîdâra çün oldu nev-â-nev mübtelâ

Bü’l-heves bazîcekârân etdiler ‘arz-ı hüner
Şevk-ı gün-â-gûn verir rakkâs-ı meh-rûlar sana

15 ‘Ârife şenlik tamâm kesreti gösterdi hep
Gördü bu ‘ibret-nümâyı cümle vahdet âşinâ

Gitti peygam-ı meserret ferşden tâ ‘arşa dek
Kapladı âfâkı mihr teyniyyet-i misl-i sabâ

Mest olur sahbâ-yı şevk u zevk ile ehl-i şühûd
Şâd olur âsâr-ı mâl-â-mâl ile şâh u gedâ

Cök mu bu hâhiş güşâyiş kim sarây-ı ‘asrda
Bir selîmü'l-kalbe nâ'il oldu Sultân Mustâfâ

Ya‘ni sultânü's-selâtîn-ı mükerrem zâta kim
Vâhibü'l-âmâldan oldu hüveydâ nûr ana

20 Pâdişâh-ı bahr u ber hâkân-ı İskender-himem
Pertev-efşân-ı kerâmet sâye-endâz-ı Hudâ

‘Asrının şâdânıdır bi'l-cümle efrâd-ı enâm
‘Ahđinin müştâkîdir yek-pâre erbâb-ı du‘â

Söz uzandı hayme-i îcâza kıl darb-ı tıñâb
Maksad-ı a'lâ du‘âdir evvelâ hem sâniyâ

Zihniyâ bu şevk-i güstâhâneyi târîh edüp
Safha-i mihr üzre yaz bir gün olur kalbe ziyâ

Çâr cânibden gelüp hâtif dedi târîhini

3**TÂRÎH-İ VEFÂT-I HÂZIK EFENDÎ****26b** *Mef’ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ’îlü fâ ‘ilün*

1 ‘Âlem esîr-i gâ’ile-i rûzgâr imiş
Bir şahsa mesken olmadı dâr-ı gurûra bak

Bir şâh-râh imiş reh-i ‘ukbâ gelen gider
Mihmân-serây-ı dehare mürûr u ‘ubûra bak

Âmîzeş etmede heme ezdâd-ı kârgâh
Deryâ-yı sun-ı Hakda olan mevc ü şûra bak

27a Yâ Rab meded müfârakat-ı yârdan meded
Devrân bırakdı hicr-i pey-â-pey-fütûra bak

5 Üstâd-ı küll yegâne-i meydân-ı iştihâr
‘Allâme-i zamâne ferîd-i dühûra bak

Hem-nâm-ı hayr-ı kâfile-i silk-i enbiyâ
Hâzik lakab medîhada nâdir-i zuhûra bak

Bu mâh-ı rûzede şeb-i kadre tesâdüfe
Evtâr-ı ‘aşr âhir-i hayrû’ş-şuhûra bak

Çıkdı biri vefâtını bî-nokta harf ile
Zihن dedi hulûs ile zeyl-i sütûra bak

Şevk-i niyâz-ı ‘afv ile yâ hû deyüp iris
Gel gir huzûr-ı hazrete Hâzik surûra bak 1176

4**TÂRÎH-İ DİGER BER-VEFÂT-I HÂZIK EFENDÎ****27a** *Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün*

1 Kanı ol devha-i lutf-ı samedânî yâ Rab
Kanı ol dânişe gencîne-i ‘âlî hayfâ

Ya ‘ni ki Hâzik Efendi meh-i burc-ı rif’at
İftihâr-ı ‘ulemâ mazhar-ı feyz-i Mevlâ

‘Ilm ü hilmi sebeb-i neyl-i ‘atâ-yı Hakdır
Dâniş ü fazl ile neşr etdiği îmâdir ana

‘Ârif ü fazıl u üstâd küll-i ehl-i hikmet
Vâkif-ı râz-ı hafî ‘âlim-i sırr u peydâ

5 Yakdı bu hasret ile âteş-i hüznü halkı

Yıldızı bu rıhlet ile beldemizi ser-tâ-pâ

Tesliyyet-gûne gerek âyet-i rac‘iyye ile
Rûhuna fâtiha-bahş etmek ile hayr du‘â

Geldi bir hâtif-i kudsî dedi Zihنî târih
Menzil-i Hâzik Efendi ola cây-ı vâlâ 1176

5
TÂRÎH-İ VEZÂRET-İ TİMUR PÂŞÂ

39b *Mefâ ülün mefâ ülün mefâ ülün mefâ ülün*

1 ‘Înâyet-pîşe hayr-endîşe düstûr-ı mükerrem kim
Du‘âsı mültezemdir ‘uhde-i a‘lâ vü ednâda

Zihî şâyân-ı sadr-ı câh-ı vâlâ-yı vezâret kim
Hümâ-yı himmeti pervâz eder evc-i mu‘allâda

‘Aceb ‘âlî-cenâb u dâver-i pâkîze-tiyinet kim
Celîdir lem‘a-i tedbîri mir’ât-ı mücellâda

Vezâret fark-ı devlet-mendine zîbende efserdir
Sezâdır hil‘at-ı şâhâneye sûretde ma‘nâda

5 Siyeh-tuğ ‘âlem-efrûğ oldu ihsân-ı şehenşâhı
Berât u câh u iclâlin yazup tuğrâ-yı garrâda

Vezîr-i Cem-himem Dârâ-şiyem Hâtem-‘atâyâdîr
‘Aceb mi olsa aksâ-yı merâmi şer‘-i icrâda

Veğâda olsa tan mı düşmen-i dîn-i mübîn lerzân
Yitürse cây-ı istihlâsını meydân-ı pehnâda

Şerâfet dâhil-i mefhûm-ı hadd-i zâtıdır ammâ
Hulûs-ı niyyeti der-kâridir dünyâ vü ‘ukbâda

N’ola bu fehm-i dânişle berâhîn eyleyüp îrâd
Hakîmâne n’ola büzm etse bezm-i İbni Sînâda

10 Cemâl-i şâhid-i ikbâli mihrâsâ hüveydâdîr
Göründü gurre-i garrâ-yı bahti tâ süreyyâda

Hidîvâ nâmâtârâ kâmkârâ muhterem-kadrâ
Vezâret şânına şayestedir zâhirde ma‘nâda

‘Atâ-yı pâdişâhîden olundu Erzurûm ihsân
Sana erzân ola hükm-i şerî‘at câh u vâlâda

Vedî‘andır şerî‘at dest-i hükkâm üzre sultânım

Olur teyîd eden elbette anı ‘avn-i Mevlâda
Îrince gûş-ı câna müjde-i can-bahş-ı teşrifin
Ne söz bulsam dedim sultânîma ‘arza bu esnâda

15 Tabî‘at örseleñmiş hâtır ellenmiş gönü'l beste
Derûn-ı ehl-i dil âzürdedir zîrâ ki dünyâda

40a Dedim bir misra‘-ı ber-ceste târîh-i vezâretde
Nüvişte olsa şayândır revâk-ı tâk-ı bâlâda
Du‘â kânûndur pâyâna irdikde sühan lâ-bûd
Bu vâdî üzredir tavr-ı selef imlâ vü inşâda
Muzaffer eylesin Mevlâ-yı ‘âlem her dü-kevn içre
Görüp gül-çehre-i ikbâli dâ’im hüsn-i sîmâda
Karîni ‘avn-i Rabba olup eyyâmi sa‘d üzre
Güzer kıldıkça mihr-i ‘âlem-ârâ çarh-ı mînâda

20 Gelüp bâ-mu‘ceme Zihnî iki hâtif dedi târîh
Celâllendi vezâret cevherî Timur Pâşâda 1197

6
‘ABDURRAHMÂN EFENDÎ MÜFTÎ-İ ERZURÛM
OLDUKDA YAZILAN TÂRÎHDİR

25a *Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün*

1 Cenâb-ı kibriyâdan ‘izzet olsun şânına şayâñ
Kemâl-i ‘ömr ile bu mansîb-ı garrâ mübârek-bâd
Debîristân-ı hikmet yazdı fetvâya mahal zâtın
Dem-â-dem şer‘-i pâke hidmet-i vâlâ mübârek-bâd
Olup her kâr hayra gayretin müşkil-güşâ cânâ
Fetâvî âhirinde yazdığını imzâ mübârek-bâd
Rüsûh üzre zamîrin re'y-i akvâda karâr etsin
Olundukça sana kavl-i sikât inhâ mübârek-bâd

5 Şerî‘ât mevrid-i fevz u zaferdir reh-ber-i Hakdır
Dü ‘âlemde heme bu meslek-i a‘lâ mübârek-bâd
Serîr-i sıhhat üzre eylesin ber-câ seni Mevlâ
Sana her kâm-ı dil-hâh üzre isti‘lâ mübârek-bâd
Kim istiksâr eder sultânîma bu câh-ı vâlâyı
Ezelden eylemiş Hak nesline ihdâ mübârek-bâd

Kemâl-i mazhariyyet nesl-i dîrininde zâhirdir
Sana bu cevher-i mevrûs-ı müstevfâ mübârek-bâd

Bu peygam-ı meserret gûşuma irdikde şâd oldum
Dedim Zihnî o dem târîh-i müstesnâ mübârek-bâd

- 10 Dü çesmimle yazıldı levha-i hâtırda târîhi
Pey-â-pey 'avn-i Hakla mesned-i iftâ mübârek-bâd 1202

7

TÂRÎH EN-NÂİB ‘OSMÂN EFENDÎ KERÎMESÎ FEVTÎNE

- 25b *Mef’ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ’ilü fâ ‘ilün*

- 1 Kabr-i Hadîce Hânîma gelgil ziyârete
Başla du ‘âya fâtiha-hân ol mezârina

Pâkîze-nesl-i duhter-i ‘Osmân Efendidir
Îrsin bekâda mağfiret-i Kirdgârina

Ol nev-civâna nûş ola şehd-i şehâdeti
Îmrûz geçdi kaldı murâdâtı yarına

Bâlâya çıktı hû deyü târihe kudsiyân
Rûh-ı ‘azîzi ‘azm ede dâr-ı karârina 1205

8

TÂRÎH-Î VEZÂRET-Î YÛSUF PÂŞÂ

- 42a *Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün*

- 1 Saf-der-i sadr-ı zamân Hazret-i Yûsuf Pâşâ
Öyle destûra cihân bende-i fermân olsun

Nazra-i pâdîşâh-ı bahr u ber oldu lâyık
Dem-be-dem mazhar-ı eltâf-ı firâvân olsun

Neyyîr-i bahti ile kuvvet-i isti‘dâdî
‘Âleme hükm-i müşîrânesi erzân olsun

Müttehid hüsni senâsında hep ebnâ-yı zamân
Düşmeni var ise ger bî-ser ü sâmân olsun

- 5 Çıkdı bir hâtif-ı kudsî dedi Zihنî târih
Câh-ı vâlâ-yı vezâret ana şâyân olsun 1207

9

TÂRÎH

- 26a *Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün*

- 1 Hamdü li’llâh eser-i pâk-hafîd-i ekrem
Dem-i pîrîde olup mevhîbe-i hayy u samed

Nûr-ı çeşm-i emelim kurre-i ‘aynim yârim
İki ‘âlemde redîf olsun ana feyz-i ebed

Nâmı Ahmed lakab-ı pâki denildi Hâmîd
Ola mümtâz-ı dü-‘âlem bula câh-ı emced

Hak nigehbânı ola Hîzr-ı ‘inâyet yâri
Beklesin bâd-ı muhâlifden anı hîfz-ı ehad

5 Peder ü mâderine bahş ede ol tuhfeyi Hak
Ola her demde hazân-ı felegîden eb‘ad

Sâlik-i minhac-ı ‘ilm ü ‘amel-i sâlih olup
Zâtına dâniş ü fazl-ı hüner olsun mesned

Geldi bu lafz ile Zihnî hâtif dedi târîh
Hayr-ı a‘kâb ola dünyâda İlâhî Ahmed 1207

10 [TÂRÎH-İ ÇEŞME]

25b Mefâ ‘ülün mefâ ‘ülün mefâ ‘ülün mefâ ‘ülün

1 Sa‘âdet-pîse bint-i Hâcî İbrâhîm Pâşâ kim
Vera‘-pîrâye-i zâtı salâh etvâridir dâ’im

O hayr-endîşenin aksâ-yı kâmî zâd-ı ‘ukbâdîr
Bu niyyetle olup râh-ı rizâ-yı Bârîye ‘âzim

26a Bu âsârı ‘ilâve eyledi evkâf-ıecdâda
Ola tâ rûz-ı restâ-hîze dek müstahkem ü kâ’im

Medârisle bu havz-ı dil-güşâ bu sâha-i pehnâ
Hemîşe tâlib-i tahsil-i ‘ilm üzre olur mukdim

5 Ederken cüst-cû târîhini levh-i derûn içre
Ararken sû-be-sû sahf-i hayâli hâme-i nâzîm

Sûrûşân çâr cânibden gelüp Zihnî dedi târîh
Zihî ecr-i ceziyle oldu bâdi Muhsine Hânîm 1207

11 VELEHU TÂRÎH-İ DİGER

26a Mef‘ülü mefâ ‘ülü mefâ ‘ülü fe ‘ülün

1 Ber-câ ola her dem eser-i Muhsine Hânîm
Yâ Rab anı ihsânına sen dûş eyle

Mecrâları pejmürde iken yaptı bu ‘ayni
Bahr-ı keremin kendüye pür-cûş eyle

N'ola dedi Zihnî ana bu misra 'ı târîh
Bu çeşmeye gel âb-ı şifâ nûş eyle 1207

12
HÂCI MUSTAFÂ AĞA BİNÂ ETDİĞİ CÂMÎ TÂRÎHİDİR

26a Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün

1 Hayrû'l-âsâr oldu Hâci Mustafâ Ağaya kim
Etdiler evlâd-ı emcâdi ana sa'y-i tamâm

Sâcidîn vaz'-ı cibâh etdikçe kalsın tâ-ebed
Ba'is-i ecr-i 'azîm olsun ana rûz-ı kiyâm

'Arsa-i hâlî gibi bulmuşdu bünyânı tebâh
Himmet ü ihlâs ile buldu nizâm-ender-nizâm

Hakk için merfû' iken ancak mesâcid bi'n-nusûs
Etdiler tekniline gâyetde kasd u ihtimâm

5 Verdiler ma'mûre-i ser-hadd-i dîn üzre emek
Kıldılar bu câmi'-i ra'nâya 'izzetle hitâm

Geldi bir hâtif anun Zihnî dedi târîhini
Câmi'-i muhkemter oldu ma'bed-i vâlâ makâm 1209

13
HÂCI MUSTAFÂ AĞANIN KAĞDARIC KÖPRÜSÜNE TÂRÎH

26b Mefâ 'ülün mefâ 'ülün mefâ 'ülün mefâ 'ülün

1 Bu hayrâta muvaffak oldu Hâci Mustafâ Ağa
Ede makbûl-ı dergâh-ı mu'allâ sâni'-i 'âlem

Bu ırmak-ı şedîdü'l-cerrîn üstünde binâ kıldı
Esâsı haşre dek pâyende muhkem bir bel-i a'zam

Düşerdi havf-ı garka râcil-i vefâ murûrunda
Bu köprüden geçen ibnû's-sebil elbet olur hurrem

'Aceb mi zâd-ı râh-ı âhiret ger dense bu cisre
Bulur bi'l-cümle âsâyış eger hayvân eger âdem

5 Dedi nev köprüne bâ-mu'ceme Zihnî bu târîhi
Zihî zî-bende 'âlî-câ güzergâh oldu müstahkem 1209

MUSAMMATLAR

1

NA‘T-I ŞERÎF-İ SEYYİD-İ KÂ’İNÂT

6b *Mef’ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ’ûlü fâ ‘ilün*

I

Ey mefhar-ı dü- ‘âlem eyâ seyyidü’l-beşer
V’ey server-i mu‘azzam eyâ ceyyidü’l-eser
Ey gevher-i yegâne-i gencîne-i vücûd
Zâtın çün oldu levh ü kalemde bu mistar
Ey kulzüm-i müzâhir-i eşyâ vü kâ’înât
Şânından oldu mihr ile mehde bu nûr-ı fer
Miftâh-ı genc-i bahış-ı Hakdır şefâ ‘atîn
Müstekbirâne oldu anunçün sefer makar
Peyvestedir seninle nizâm-ı mükevvenât
Hem mübtedâsin ey şeh-i levlâk hem haber
Âdem miyân-ı âb u gil içre nihân iken
Etmişdi Hak o dem özünü halka râh-ber
Sensin mukaddemât-ı zuhûrîn neticesi
Senden verildi ‘âleme mahiyet ü sâver
Sen dest-gîr olursan eger âteş-ı lazâ
Gelmez ‘usât-ı ümmetine bir şerer kadar

Hudâ salîk-i ‘aşkına cûş etdi selsebil
Dil-teşnedir likâ-yı cemâlinde Cebra’îl

II

Ey server-i me‘âşir-i peygam-berân-ı Hak
Oldu benân-ı mu‘cizeden bedr-i tam şakk
Hem ol benâni seyl-i matîr eyleyüp Hudâ
Nûş etdi teşnegân-ı kirâmin çanak çanak
Dergâh-ı lutfun ‘âlemiyâna küşâdedir
Ol bâbda kimseneye de yok ihtiyâc-ı dakk
Hâcet kalır mı muktebesân-ı ‘ulûmunâ
Üstâd ile muhâvere eyler okur sabak
Sensin hemîşe mâ-hasal gevher-i vücûd
Sensin hemîşe rahmet-i feyyâza mâ-sadak
Zât-ı şerîfin olmuş idi nûsha-i vücûd
Peygam-berân okurdu nu‘ûtun varak varak
7a Nezdik ü devresinde nazar müstavî idi
Tâ ‘arş u ferşî rü’yet idi sende yek-nesak
Gabrâya Hak düşürmedi ey nûr sâyeni
Rûz-ı cezâda göstere zîll-ı himâyeni

III

Ser-keşte olduğundan o heft-âsmân sana
Peyveste oldu hidmetine mihr ü mâh ana
Gül çâk çâk-ı sîne olup fart-ı şevk ile
‘Aşkınla bâğ-ı dehri hezâr etdi pûr-sadâ

Cûlar hurûş-ı ‘aşk ile cûyân olur seni
Hep yerde gökde zâtın içündür bu mâ-cerâ
Sensin re’is-i ‘âlemiyân-ı seyyidü’l-enâm
Sensin hemîşe kâfile-sâlâr-ı enbiyâ
Senden tevessül etdi heme tâir-i falât
Senden teşeffü‘ eyledi hem zenbî bî-nevâ
Dâmânına teşebbüs edüp söyledikleri
Hem cüz‘-i nahle hasret ile eyledi bükâ
Cersûme-i ‘azîzedir ol pâk-tiynetin
Göster o nûr-ı vechini hengâme-i cezâ

Ey şeh-süvâr-ı şâh-reh-i dîn-i müstakîm
V’ey pîşvâ-yı bedraka-yı millet ü kavîm

IV

Sen var iken sezâ mıdır ağıyâra ‘arz-ı hâl
Bi’l-cümle bârgâh-ı şerîfindedir nevâl
Hazretden izn olunca rehâ emr-i sehl olur
Vâ-bestedir şefâ‘atına ‘afv-ı zü’l-celâl
Güftâra geldi lahm-ı şivâ ey imâm-ı dîn
Semmiyyetin ifâde kılup etdi keşf-i hâl
Te’sir gerçi olmadı cism-i latîfîne
Oldu ‘adû kemiyyet-i hacâletle pây-mâl
Her lutfa ma‘den oldu ey iksîr-i feyz-i Hak
Her mu‘cizât u ‘izzeti vermişdi bî-zevâl

7b Kaldı yine vücûd-ı şerîfinde bir eser
Olsun için nevâl-i şehâdetle irtihâl
Şemsiyye idi pâre-i ebr vücûduna
Tâc-ı le- ‘amruk olmuş iken farkına zîlâl
Zâtındaki mekârim-i ahlâk ser-tâ-ser
Furkân ile bilindi sana irişen menâl

Ey sâhibü’l-burâk eyâ râkibü’n-necîb
Bîmâr-ı derd-i ma‘siyetim ol bana tabîb

V

Sîr oldu âb u tâb-ı cemâlinle ‘ulviyân
Reyyân olup zülâl-i visâlinle ‘ulviyân
Hem-râz-ı bezm-i ‘âlem-i lâhût olup o şeb
Ma‘lûmun oldu ol gece esrâr-ı lâ-mekân
Yok senden özge vâkif o râz-ı nühüfteye
Yok senden özge kimse o âsâra şâyegân
Ey kâmrân-ı sümme denâ ey himâm-ı feyz
Geçdin tabak-ı seb‘ edüp ‘arşı âşiyân
Gördün behişt ü dûzah u kevn ü mekânı sen
Gördün çü cümle ‘âlem-i nâsûti râygân
Hurşîd-i ‘aşkın ol şebi tâbende eyledi
Mâzâg-ı nûr-ı çeşmine gark oldu hûriyân
Bî-keyf ü kem mu‘âmelede bahse yok cevâz

Mümkün mi zerre mihr ile sevdâ-yı imtihân

Ol leylenin cemâl-i münâriyçün ey şefik
Dûzahdan et şefâ'at ile bendeni 'atîk

VI

Ferhunde şeb ki nûr idi ser-tâ-ser 'âleme
Zîbende şeb ki hûr idi ser-tâ-ser 'âleme
Gîsû-yı pertev-efken ile nâz ederse de
Micmer-keş-i buhûr idi ser-tâ-ser 'âleme
8a Açımsıdı lem'a-bahş-ı tecellî cemâlini
Envâr-ı Hakk ile Tûr idi ser-tâ-ser 'âleme
Olsa n'ola leyâlî-i dünyâya şeb-çerâğ
Meş'al-fürûz-ı nûr idi ser-tâ-ser 'âleme
Yek gevher-i barîkî değil dâhil-i kıyam
Her lahzası huzûr idi ser-tâ-ser 'âleme
Tev'em değil mi leyle-i mevlûde ol gece
Ol şeb ki hep sürûr idi ser-tâ-ser 'âleme

Keşf eyle ey sirâc-ı Hudâ kürbetim benim
Mîsbâh-ı şevketinle gider zulmetim benim

VII

Ol şeb harîs-i kâm-ı visâlin olan kirâm
Şevkîndan aldı her biri bir merhabân-ı kâm
Pâ-bûsun ârzûsu ile raks eder felek
Dergâh-ı 'izzetinde bulup intisâb-ı tâm
Derkârdır vezâ'if-i âdâb-ı hidmete
Sükkân-ı 'ulviyân sana 'arz etdiler merâm
Ol aşinâ-yı remz-i *fe evhâ* o leylede
Bî-keyf ü kem hazâ'ir-i kudsi görüp tamâm
Ol sohbete kemiyyet-i dili kimse sormadı
Ol sırrı kimse bilmedi illâ ki ol himâm
Tavk-ı beşer bu sırr-ı nihâna irişmedi
Hayretdedir bu güft-i şenîd üzre hâs u 'âm
Mümkün midir ihâta olunmak tamâm ile
Vardır vekâyi'-i şeb-i esrâda çok kelâm
Bâ-cân u dil muvahhidiz ol zât-ı hâlikî
Bâ-cân u dil musaddıkız ol nûru ve's-selâm

Ey bülbül-i hadîka-i esrâr-ı kâ'inât
V'ey cevher-i hazâ'in-i âsâr-ı kâ'inât

VIII

8b Pûrdür cerâyid-i günehim el-emân meded
Senden bulur bulursa eger 'akl u cân meded
Oldum hevâya tâbi' edüp nefse iktifâ
Dânendedir hîtâmi zemîn ü zamân meded
Etdim salât-ı vâhîde zîmnînda bin günâh

Kaddim hamîde eyledi bâr-ı girân meded
Geh şevk-ı câm-ı la' l u geh âgûş-ı dil-rübâ
Âlûde-dâmenem meded ey kâmrân meded
Pâk etbihâr-ı cûdun ile çirk-i cûrmümü
Yoksa beni yumaz matar-ı âsmân meded
Mazmûn-ı rahmeti sebakat vârid olmasa
Etmezdi cûr'et istemeğe 'âsiyân meded
Gitdi şebâb u sîhhat irüp 'illet ü meşîb
Oldum hatâda reh-rev-i efsürdegân meded
Ahâd geçdi rütbe-i vâlâ-yı 'aşremi
Vakt-ı hasâd gitdi irişdi hazân meded
Tâ'atda nefsim 'âciz ü dermânda hastadır
Amma ki ma'siyetde olur pehlivân meded
Düzd-i hevâ-yı hâ'in elinden dükenmişem
Tevfîk-i Hak sen ol bana gel pâsbân meded

Ver destime şefâ'atin ey seyyidü's-sened
Sensin kamu vücûda gelen halka müstened

IX

Ey sâhib-i zirâ'at 'usâta şefâ'at et
Dil-hastagân-ı cûrm ü hatâya tabâbet et
Sen ey şeffî'i rûz-ı cezâ ben fakîrini
Sâhib-nisâb-ı nakd-i ginâ et 'inâyet et
Deycûr-ı gamda eyleme mehcûr bendeni
Vâ-reste-i belâ-yı 'azâb-ı hacâlet et
Meş'al-fürûz-ı menhec-i rûşd ü reşâdim ol
Nûrun ile semt-i kûy-ı cinâni delâlet et
Muhtâc-ı nakd-i cûdun iken ehl-i rest-hîz
Lezzet-çes-i visâlin et ol dem refâkat et
Ham-kerde etdi kaddimi haml-i sakîl-i nefş
Ref' et bu bâr-ı sıkleti lutf u hamîyyet et
Nâkid basîr ü nakd-i 'amel gill u gîşlidir
Îmân ile yakînimî râh-ı kifâyet et
Rem-kerde-i fezâ-yı 'ibâdet ü tâ'atîm
Rûz-ı cezâda reh-rev-i semt-i hidâyet et

9a

Sensin şeffî'i mahşer ü sensin mucîr-i nâs
Sensin o gün şefâ'at ile dest-gîr-i nâs

X

Yâ Rab esîr-i dam-ı enâniyyet olmuşum
Mahbûs-ı ka'r-ı çâh-ı gam-ı hayret olmuşum
Destimde züll ü meskenetim bir vesîledir
Bezm-i recâda sâ'il-i germiyyet olmuşum
Mahsûl-ı 'omri bâd-ı hevâ târmâr edüp
Peygûledâr-ı serzeniş ü hasret olmuşum
Mahşerde eyle gâşıyedârim Resûlüni
Ben bu ümîde câm-keş-i rağbet olmuşum

Hamd ol kerîme kim ezelî lutf edüp bana
Tevhîd ile safâya irüp râhat olmuşum
Gösterme vakt-i mahmasada sû-i hâtime
Ben kim mukîm-i bârgeh-i rahmet olmuşum
Âzâde eyle Ahmed ü Mahmûdun ‘aşkına
Kim ol sipâh-dâdene ben ümmet olmuşum
Zihن o âftâb-ı saf-ârâ-yı kâ'inât
‘Aşkıyla bezm-i na'tine hem-sohbet olmuşum
Ecr-i cezîl nakd-i şefâ' atdır umduğum
Zîrâ hatâ-yı cûrm ile pür-'illet olmuşum

Ey şeh-süvâr-ı 'arsageh-i milket-i vûcûd
Ey gevher-i yegâne eyâ dürr-i bahr-ı cûd

XI

Bizden salat-ı bî- 'aded olsun cenâbına
Ta'zim ile selâmımız 'izzet me'âbına
Olsun hezâr giryе ile ibtihâl ile
Çendân dûrûd ravza-i 'âlî-nisâbına
Ashâb-ı sîdk u 'adl ü hayâkâr-ı cûduna
Ezvâc-ı zâhirâtâ hem ittibâ' bâbına
Evlâd ile mevâliye de cümle sahbâna
Yüzler süren arâna tûrâb-ı rikâbına
Bi'l-cümle ehl-i suffice vü âl-i 'abâya da
Bi'l-cümle nâ'il olmuşa fazl-ı hitâbına
Sibtîn ile nebâtın olan ümmehâtımız
Hep nazra eyleyenlere de âftâbına
Bi'l-cümle mü'minîn ile hem mü'minâta da
Muhtâc olanlara heme şâfi' cevâbına

Ey bî-nihâyet 'izzet ana bahş eden kadîr
Şevk-i likâni kıl dil-i Zihنide cây-gîr

2

MERSİYE DER-VEFÂT-I HÂZIK EFENDİ

27a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

I

Âh imiş mâ-hasal-ı gerdiş-i gerdûn efsûs
Nice ma'kûl imiş evzâ'-i cihân yâ mahsûs
27b Yüri ey pîre-zen-i ma'den-i mekr ü hîle
Kim seninle ola dünyâda derûnî me'nûs
Kanî üstâd-ı mükerrem kanî ol zât-ı şerîf
Dâm-ı mekrinde senin olmada 'âlem mahbûs
Ya'ni kim Hâzik Efendi şeref-i Erzen-i rûm
Eyledi rihleti erbâb-ı 'ulûmu me'yûs
Çok zamân elsine-i nâsda tezâkir olunur
Merkad-i pâkini tenvîr ede hayy u kuddûs
Devha-i müsmir idi 'ilm ile neşri şâyi'

Eylemişdi anı feyyâz-ı kaderde mağrûs
Oldu âteşkede bu sahn-ı dil-i nâlânım
Kalmadı ağlamadan gayri meded dermânım

II

Görmedim ben bu sipihr-i sitem-efzâda vefâ
Şerbeti hûn-ı ciger nâni dahı renc ü 'inâ
Yok rehâ-yâb-ı gamı cümle-i 'âlem hayrân
Mütefekkir müteneddim dili künc-i gavgâ
Ni'meti nikmet ü kâmi eser-i hîrmandır
Safveti kûdûret imiş 'âkibeti cevr ü cefâ
Handesi girye verir giryesi âhir mâtem
Îşbu hâsiyyet ile olmada zâhir peydâ
Âh kim oldu bu derûn mâtem ile mal-â-mâl
Bu devâhiyle mesâ'ib anı etdi ifnâ
Rûz u şeb âyet-i rac'iyle tesellî-yâbız
Müttekâ-yı dil-i nâlân ola teslîm ü rızâ

Olmadı derd-i derûna bu tahassür çâre
Sözi terci' edelim âteş ile güftâre

III

Kanı ol hâce-i 'âlî-himem ü sâfi dil
Kanı ol dürr-i girân-mâye o fâzıl ü kâmil
'Ilm ile fazl ile ma'rûf u efâzıl-perver
Tab' ile nükte-i esrâr-ı fûnûna vâsıl
'Akl-ı derrâkı ile 'ukde-i bahsı hallâl
28a Kuvvet-i fehmi ile şâhid-i 'ilme nâ'il
Şî'ri enmûzec-i esrâr-ı Hudâvend-i kadîm
Kalbi ahlâk-ı kerîmiyyeyi el-hâk şâmil
'Akhî 'akliyye vü nakliyyede hemvâr idi hep
Ya'ni icrâsına her fennin olurdu kâbil
Müddet-i nesri irişmişdi cil ü pencâha
Haşre dek Hak bu ki âsârı olunmaz zâ'il

N'itdin ey çarh 'aceb böyle reff'ü's-şâni
Kanı insâf u mürûvvet kanı şefkât kanı

IV*

Bulsa yol hâsil-ı mecrâsına deryâ edemez
Nâr-ı hicr-i dili icrâ ile teskîne hele
Hâne-ber-dûş gezer şimdi dil-i âvâre
Olmaz âzâmgehi hayf ana bu sîne hele
Genc-i ahlâk-ı mehâsin sırr-ı ehl-i fitnat

* Bu bendin ilk iki misraj metnin orijinalinde de yok.

Mazhar-ı feyz idi ol fazlda gencîne hele
Bir idi hâsılı yanında tefâvüt yoğ idi
Ana ârâyış-i semmûr ile peşmîne hele
Hayr-hâhâne idi cümleye bî-kîne hele

Kangi bir vasfinı tekrâr u şümâr eyleyelim
Kangi bir vasfinı tahrîre medâr eyleyelim

V

Yâ İlâhî anı şâyân-ı ‘atâ et yâ Rab
Yâ İlâhî anı âzâd-ı hatâ et yâ Rab
Eyle şeyhûhetine şeybetine hürmet sen
Derd-i ‘isyânına feyzinle şifâ et yâ Rab
Kabrini nûr edüp ihsânın gark et lutf et
Tâ ebed anı rehâ-yâb-ı bâlâ et yâ Rab
Sebeb-i hilkat-i kevneyn için ol server için
Bezmgâhın ferah-âbâd u safâ et yâ Rab
28b Dehşet-i ‘arsa-i mahşer ulı dîvân olicak
Dahi irzâ ile def-i husamâ et yâ Rab
Zihni-i zârı da dünyâda vü ‘ukbâda dahı
Mazhar-ı feyz edüp eltâfa sezâ et yâ Rab

Ola her mühlike-i her dü-cihândan âzâd
Rûhuna fâtiha-bahş eyleyüp etse kim yâd

3

MÜSEDDES

19b *Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün*

I

Dehre kim geldi hevesnâk ü peşimân gitdi
Bu ribât-ı siteme olmada gazbân gitdi
Kimi handân kimi giryân kimi nâlân gitdi
Kimisi gülşen-i ümmîde şitâbân gitdi
Hep gelenler bu cihân mülküne hayrân gitdi
Küşt-gîrân-ı felek bî-ser ü sâmân gitdi

II

Çarh kim sâha-i îcâda nigehbân geldi
Devrine dîde-güşâ bende-i fermân geldi
Ya ‘ni ki ma’rifet-i hâlîka burhân geldi
‘Azm edenler bu emel-hâneye bî-cân geldi
Hep gelenler bu cihân mülküne hayrân gitdi
Küşt-gîrân-ı felek bî-ser ü sâmân gitdi

III

Sığmadı savlet ile Sâm ile Rüstem çarha
Bir zamân bend-i nitâk etmede muhkem çarha
Câmını şevk ile tutmak diledi Cem çarha

‘Âkîbet oldular anlar dahı mülzem çarha
Hep gelenler bu cihân mülküne hayrân gitdi
20a Küşt-gîrân-ı felek bî-ser ü sâmân gitdi

IV

Genci renc-i ser-i bî-devletidir Kârûnun
Bâ‘is-i nikbetidir rûz-ı seher mel‘ûnun
Olmadı kimse rehâ-yâb-ı gamı gerdûnun
Mazhar-ı saltanatı oldu cünûn Mecnûnun
Hep gelenler bu cihân mülküne hayrân gitdi
Küşt-gîrân-ı felek bî-ser ü sâmân gitdi

V

Hikmeti vermedi bir dem eser Eflâtûna
Çâresâz olmadı hikmetle dil-i mahzûna
Bakdı mir‘at-ı Sikenderle nice hâmûna
Âhirü'l-emr esîr oldu o da gerdûna
Hep gelenler bu cihân mülküne hayrân gitdi
Küşt-gîrân-ı felek bî-ser ü sâmân gitdi

VI

Zerreden mihre irîş katreden iç deryâyi
Bulayım dersen eger cezbe-i müstasfâyi
‘Arsa-yı lâ yi geçüp menzil idin illâyi
Seni dünyâ yimeden sen atagör dünyâyi
Hep gelenler bu cihân mülküne hayrân gitdi
Küşt-gîrân-ı felek bî-ser ü sâmân gitdi

VII

Sâlis-i ‘âlem iken Ademe bak etdi hebût
Etdi fermân-ı İlâhîde mürâ‘ât-ı şûrût
Enbiyâ hâlini bu matlaba kılma mahlût
Her beliyyâti peyem-berlerin oldu mağbût
Hep gelenler bu cihân mülküne hayrân gitdi
Küşt-gîrân-ı felek bî-ser ü sâmân gitdi

VIII

20b ‘Azm-i me’vâ-yı cinân eylemeğe yok a‘mâl
Nefs ü şeytâna esîr oldu bu kalb-i meyyâl
Kâsîd-ı ‘ömr-i girân-mâye eder isti‘câl
Ben fakat hayrete düşdüm deyü olma pâ-mâl
Hep gelenler bu cihân mülküne hayrân gitdi
Küşt-gîrân-ı felek bî-ser ü sâmân gitdi

IX

Güler etmek bu yem-i hayreti müşkilterdir
Bilmem encâmımız ey dil ne yere müncerdir
‘Âlem-i kevn ü fesâdin işi şûr u şerdir
Zihniyâ verd-i zebân et ki Hudâ reh-berdir

Hep gelenler bu cihân mülküne hayrân gitdi
Küşt-gîrân-ı felek bî-ser ü sâmân gitdi

4

MÜSEDDES-İ DİGER

20b *Mefâ 'ülün mefâ 'ülün mefâ 'ülün mefâ 'ülün*

I

Nitak-ı küst-gîrân-ı felekden tut ki tutdun sen
Dehân-ı halkı bîm-i kahr ile farz et kurutdun sen
Künûz-ı 'âlemi ejder-sîfat demle çü yutdun sen
Ser-â-ser hükm-i dehri destine aldın yürütdün sen
Sefer var bir hatarlı râha 'âlem gitdi sen kaldın
Pey-â-pey menzîle erbâb-ı rîhlet yetdi sen kaldın

II

Ne kâm-ı râhat-efzâdır ne nevmîd-i selâmetdir
Şarâbı zehr ile âlûde nânı 'ayn-ı 'usretdir
Müdâvâsı maraz üstâmi mahsûl-ı eziyyetdir
Dem-â-dem kûs-ı nevbet urulur vakt-i 'azîmetdir
Sefer var bir hatarlı râha 'âlem gitdi sen kaldın
Pey-â-pey menzîle erbâb-ı rîhlet yetdi sen kaldın

III

21a Bugün 'izzetdesin yarın esîr-i zillet olmak var
Bu ünsin gâyeti kabr içre cânâ vahşet olmak var
Diyâr-ı kahra düşmek var rehîn-i gurbet olmak var
Gehî vâsil gehî vakf-ı belâ-yı firkat olmak var
Sefer var bir hatarlı râha 'âlem gitdi sen kaldın
Pey-â-pey menzîle erbâb-ı rîhlet yetdi sen kaldın

IV

Îrüp yek-harf ile râz-ı kitâb-ı 'âlem-i sun'a
Şinâverlikde irmişler murâdâta yem-i sun'a
Olup rûşen-zamîrân irtikâsi süllem-i sun'a
Şühûdiyla irişdi nev'-i kâmil târem-i sun'a
Sefer var bir hatarlı râha 'âlem gitdi sen kaldın
Pey-â-pey menzîle erbâb-ı rîhlet yetdi sen kaldın

V

21a Sakın bahs-i kadîm ü hâdisi kılma hakîmâne
Sebebdîr el-'iyâz Allah âhir selb-i îmâna
Riyâzî mezhebiyle 'âmil olma girme nîrâna
Dûhûl et Zihniyâ gencîne-i âyât-ı Kur'âna
Sefer var bir hatarlı râha 'âlem gitdi sen kaldın
Pey-â-pey menzîle erbâb-ı rîhlet yetdi sen kaldın

5

GAZEL-İ 'ÂLÎ TAHMÎS-İ ZİHNÎ

21a *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

I

Şem'-i cem'-i bezm-i erbâb-ı dilin fânûsiyuz
 Fenn-i râz-ı hikmetin sâhib-edâ kâmûsiyuz
 Biz mahabbet bâğının bir devha-i mağrûsiyuz
 Cism-i pür-dâğıyle câm-ı bâdenin me'nûsiyuz
 Keykubâdî tâc ile mey-hâne Keykâvusiyuz

II

Hân-kâh-ı kârgehde 'aşk ile âbâdeyüz
 Sûretâ necl-i pesiz ma'nîde bâlâdayuz
21b Kayd-ı işgâl-i tekellüfden zamîri sâdeyüz
 'Âlem-i 'itlâka düşmüş bir bölük âzâdeyüz
 Kayd-ı bend-i zülf-i yârin sanma kim mahbûsiyuz

III

Rind-i bî-hûşuz hârâbât ehliyüz mestânevâr
 Leb-be-lebdir bâde-i 'aşkıyla dil mey-hânevâr
 Bî-per ü bâliz hevâ-yı şem' ile pervânevâr
 Rûzgâr-ı zûrkârin baş açık divânevâr
 Bî-ser ü sâmâniyuz bî-'âr u bî-nâmûsiyuz

IV

Kasr-ı dilde câ-be-câ tasvîr olup nakş-ı nigâr
 Kalmadı sevdâ-yı câh-ı dehr-i dûna i'tibâr
 Suffe-i hum-hâne-i vahdetde etdik biz karâr
 'Aşkımız mey şevkimiz ney nuklumuz pâ-bûs-ı yâr
 Tekye-i dehrin bu yüzden biz de bir sâlûsiyuz

V

Her zâmîri tîre fehm etmez tûrâb-ı ma'deni
 Yâ ne bilsin neş'e-i bâğ-ı dili her külhanî
 Düşme ey Zihnî ırağâ cüst-cû eyle seni
 Biz ne mâhiyyetleriz 'Âlî ne bilsin her denî
 Onsekiz bin 'âlemin bir hey'et-i mahsûsiyuz

6

GAZEL-İ BÂKÎ TAHMÎS-İ ZİHNÎ

21b *Mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün*

I

Çık ey mihr-i cihân-ârâ cemâl-i yâri görsünler
 Tulu' et ey hilâl ebrû-yı yâri bâri görsünler
 Terennüm eyle bülbül 'işve-i güftârı görsünler
 Açıl bâğın gül ü nesrin ol ruhsârı görsünler
 Salın serv ü sanavber şîve-i reftârı görsünler

II

N'ola sahbâ-yı la'l-i âlîni kılsa talep gönlüm
 Olur mu ol merâm-ı dil-keşen nâ'il 'acep gönlüm
 Bana böyle cefâyı çekmeğe oldu sebep gönlüm
 Kapında hâsil etdi bu devâsîz derdi hep gönlüm

22a Ne derde mübtelâ oldu dil-i bîmârî görsünler

III

Akar seyl-i sırışkim durmaz oldu çeşm-i gîryânîm
 Dem-â-dem ney gibi efgan-keşindir kalb-i nâlânîm
 Hevâ-yı 'aşk ile hâr-ı felâket tutdı dâmânîm
 Açıldı dâğlar sînemde çâk etdim girîbânîm
 Mahabbet gülşeninde açılan gül-nârî görsünler

IV

Hayâl-i bûs-ı la'l-i yâr ile meşhûn olup hâtîr
 Bu fîkr üzre bana hûn-ı ciger sahbâ olur âhîr
 Tenimde dâğ-ı pür-dâğ-ı firâkin fark olur yer yer
 Ten-i zârimda pehlûm üstühâni sayılır bir bir
 Beni seyr etmeyen ahbâb mûsîkârî görsünler

V

O şûh-ı dil-güşâyı bezme da 'vet eyle ey sâkî
 Sebûdur çeşm-i mest-i hastanın devâsî tiryâki
 Zamâne dil-rübâsı Zîhnîyâ hep para müştâki
 Güzeller mihibâr olmaz demek yanlışdır ey Bâkî
 Olur va'llâhi bi'llâhi hemân yalvari görsünler

7

GAZEL-İ BÂKÎ TAHMÎS-İ ZİHNÎ

23a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

I

La'l-i yâkûtun tasarruf eyleyüp gül-nârî gör
 Çeşm-i mestin fîkr edüp bâdâm-ı şîrînkârî gör
 Safvet-i dendânını yâd etdür-i şehvârî gör
 Künc-i ebrûsun hayâl et gûşe-i gülzârî gör
 23b Halka-i zülfün kiyâs et tabla-i 'attârî gör

II

Tâb-ı meyden lâle-gûn ruhsâr-ı enver seyrin et
 Ol nûhûfte hande-zenlikle nigehler seyrin et
 Gerden-i sâfîndaki hâl-i mu'anber seyrin et
 Turralar egnindeki müşgîn zırıhlar seyrin et
 Gamzeler takındığı şemşîr-i cevherdârî gör

III

'Âlem-i 'aşkın söz olmaz kuvvet-i bünyâdına
 Üstüvâr üzre yapılmış âferîn üstâdına

Kim harîf olsun cihânda ‘âşikin feryâdına
Bakma çarh-ı ser-keşin ol miğfer-i fûlâdına
Tîr-i âhim geçdiği şemşîr-i âteşbârı gör

IV

Ser-te-ser nezzâre kıl bu vüs‘at-i hâmûna bak
Sohbet-i Leylâyı gûş et hey’et-i Mecnûna bak
Yâr isen yârâna uy âyîne-i gerdûna bak
Seyr-i bâğ-ı bezme gel câm-ı mey-i gül-gûna bak
Gülşen-i cennetde açılmış gül-i bî-hârı gör

V

Bezm-i esrâr içre hâmûş olduğum ma‘zûr tut
Dest-i sâkiden kadeh-nûş olduğum ma‘zûr tut
Germi-i sahbâda ser-hoş olduğum ma‘zûr tut
Câm içüp hemvâre bî-hûş olduğum ma‘zûr tut
Çarh peydâ etdiği evzâ‘-ı nâ-hemvârı gör

VI

Sorma i‘câb üzre taksîrât-ı nev‘-i Âdemî
Sum‘a vü i‘câb eder ‘ukbâda efzûnter gamî
Ser-te-ser gark-âba verdi ‘âlemi rahmet yemi
Görme ey zâhid günâhîm çokluğun şol ‘âlemi
Mağfiret deryâsına gark eyleyen Gaffârı gör

VII

Eylesem ey dil n’ola şevk-ı mahabbetle tarab
Şâdmânî ‘âlemin icrâ edüp tâ rûz u şeb
24a Zihnî-i şeydâyı ‘add etme bu yolda bî-edeb
Geceler ‘ayş u safâ-yı çeng ü nây olmaz ‘aceb
Subh-dem Bâkî derûn-ı dilde istîgfârı gör

8

GAZEL-İ VEYSÎ-İ SER-LEVHA-İ MÜNŞÎYÂN TAHMÎS-İ ZİHNÎ-İ BÎ-SER Ü SÂMÂN

22a *Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün*

I

Ruhun şevkiyle el çekdim fenâdâ hep safâlardan
Lebin yâd eyleyüp geçdim muhassal ben devâlardan
Atıldım tîrveş tondan tona dest-i belâlardan
Kaşın yayına dil verdim çekildim meh-likâlardan
Müjen şemşîrini gördüm kesildim dil-rübâlardan

II

Seninle olmadı bir kerre gönlüm şevk ile cârî
Mukadder olmadı söyleşmeğe tenhâ bu esrârı
Efendi tâ-be-key bunca cefâ vü hâtır-âzârı
Visâlin ‘iydîna irmek müyesser olmadı bârî
Elin dejdikçe ‘uşşâkı unutma merhabâlardan

III

- 22b Gözüm gönlüm giriftâr-ı melâmet oldular gitdi
Halâs-ı mihnet ü endûha hasret oldular gitdi
Diyâr-ı gamda bend-i dâm-ı firkat oldular gitdi
Dil ü cân garka-i seyl-âb-ı hayret oldular gitdi
Dirîgâ bahr-ı gamda ayru düşdüm âşinâlardan

IV

Gedâlar fikret-i vasıyla yârin cümle bây olmuş
Dil-i ‘uşşâka kûy-ı dil-rübâ bir ‘âli cây olmuş
Dilâ bilmez idim ol âstânî hoş-serây olmuş
Ümîd-i pây-bûsunla gedâlar hâk-i pây olmuş
Ser-i kûyunda cânânin geçilmez hâk-i pâlardan

V

‘Atâsin görmedim yek-zerre ol şûh-ı sitemkârin
Esîr-i bend-i zülfü oldum ol bî-rahm u gaddârin
Yüzün doyunca görmek olmadı Zihنî o mekkârin
Dehânın öpmedim Veysî miyânın kocmadım yârin
Cefâdan özge nesne görmedim ben bî-vefâlardan

9

GAZEL-İ FEHÎM TAHMÎS-İ ZİHNÎ

- 22b *Mef’ûlü fâ’ ilâtü mefâ’ ilü fâ’ ilün*

I

Bu bî-günâha cevrde ısrâr tâ-be-key
Yaksın derûnu şu’le-i efgâr tâ-be-key
Însâf u el-emân bu etvâr tâ-be-key
Ey çarh cân-ı zârima âzâr tâ-be-key
Feryâdım etmeye diline kâr tâ-be-key

II

Mihnetledir hemîşe meh ü sâlin ey felek
Erbâb-ı dil sitem-keş ü pâ-mâlin ey felek
‘Uşşâka nev-be-nev irişir elin ey felek
Lâzım değil senin bana ikbâlin ey felek
Însâf eyle lîk bu idbâr tâ-be-key

III

Az kaldı k’ide âb ile âteşler iştibâk
Olmaز iken hemîşe hem evzâ’-ı iştirâk
Efgân-ı andelîb ile güller de oldu çâk

- 23a

Hâb-ı ‘ademen açdı gözün huftegân-ı hâk
Baht-ı gunûdem olmaya bîdâr tâ-be-key

IV

Bîm-i nigehle kendini tehdîd edüp gönüл
Pür-pîç-i gîsuvân ile takyîd edüp gönüл
Her dem hayâl-i vaslinı tecdîd edüp gönüл
Hemvâre çeşm-i dil-bere taklîd edüp gönüл
Olmak humâr-ı keyf ile bîmâr tâ-be-key

V

Evzâ’-ı çarha kıl nazarı ehl-i ‘ibret ol
Tarth eyle ihtilâli hevesnâk-i hayret ol
Ey dil yeter ya sen de talebkâr-ı râhat ol
Teslîm edüp zamâneye ey cân selâmet ol
Etvâr-ı halk-ı ‘âleme efkâr tâ-be-key

VI

Anı yanar gönüл ki ola gayre himmetin
Bed-gû rakîbe ire mezâyâ-yı vuslatın
Ey şûh kanda kaldı senin âr u gayretin
Havfim bu k’ola çâk girîbân-ı ‘ismetin
Ey gonca dâmenin tuta her hâr tâ-be-key

VII

Efsûs nâ-şinâs-ı sühan bed-likâ le’îm
Âb-ı zülâl-i şî’ri ne bilsin o ‘aklı nîm
Zihni gibi cerîde-i ‘âlemde bir nedîm
Gûş-ı zamânedede dür-i nazmîm gibi Fehîm
Bî-kadr ola cevâhir-i eş’âr tâ-be-key

MESNEVİLER

1 NA‘T-I BESMELE BE-SİYÂK-I MESNEVÎ

10a *Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün*

1 Deyüp ihlâs ile bismi’llâhi
Açalım râz-i kelâmu’llâhi

Cümlenin besmeledir serdârı
Dikkat etsen görünür esrârı

Levh-i mahfûzun odur tâc-ı seri
Cümle âsmânın odur mu‘anberi

Ansız ef̄âl u sükûn u harekât
Cümle ebter olur anlar bi’z-zât

Evvel-i ketb-i kalem besmeledir
Ceyş-i eşyâya ‘alem besmeledir

10 Bu zuhûrâta sebeb bismi’llâh
Bu ne ‘izzet durur Allah Allah

Levhin üzerinde turur ‘izzet ile
‘Alem-i kudretidir rif̄at ile

10b Ana kimse diyemez bir dem lâ
Olduğuçün dükelinden ‘alâ

Midhat ü vasfına imkân yokdur
Şânını nakl ile pâyân yokdur

Bâğ-ı tahkîkin odur zîb ü feri
Ebhur-ı hikmetin âbî güheri

15 Sebeb-i sıhhât-ı ebrâz oldur
Merca‘-ı zât ile a‘râz oldur

Sebeb-i hall-i müşâkildir ol
Bâ‘is-i bed-i mu‘âmildir ol

Pîşvâ oldu sutûr-ı levha
Oldu dîbâce umûr-ı levha

Oldu ef̄âle mü‘eddî-i tamâm
Bulur anunla her iş istihkâm

Kanda yazılısa anılsa şâni

Anılışâ'ibe-i ihsâni

20 Sünbül-i bâğ-ı kemâl olmuşdur
Bülbül-i hüsn-i cemâl olmuşdur

Sebeb-i feth-i der-i cennetdir
Mahzen-i kale-i emniyyetdir

Süver-i mushafın altun tâci
Ebhur-ı 'ilm-i ledün emvâcî

Zikr ü fikriyle kulûb enverdir
Fehm-i şâniyla dimâğ 'anberdir

Zerrenin haddi mi var tavşîfe
Rütbe-i besmeleyi ta'rîfe

25 Sana bir gûne suhan yâd edelim
Bir nice vâkı'a bünyâd edelim

Dîde-i bâtinini eyle güşâ
'Azm u kadrini gör ey dânnâ

Bak ne cevherden olunmuş terkîb
Gör ne gevherden olunmuş tertîb

Levh-i mahfûza o bir tuğrâdır
Dest-i kudretle hatt-ı zîbâdîr

11a Buldu takdîr-i umûr-ı 'âlem
Bâ'is-i zâti ile nakş u rakam

30 Sifat-ı besmeleyi gûş etdin
Fîkr-i ağıyârı ferâmûş etdin

Kalbin âyîneves sâf eyle
Ey hiredsiz yeter insâf eyle

Bâsîdîr burc-ı şerâfet mihri
Ya'ni eflâk-i hakîkat mihri

Noktası dâ'ire-i imkândır
Nokta-ı *kiün* gibi pür ihsandır

Noktasın anlayamaz nev'-i beşer
Fehm-i şâninda kusûr eylerler

35 Felek ü sidre vü 'arş-ı a'lâ
Nokta-i besmeleden oldu nûmâ

Sînidir sünbül-i bâğ-ı vahdet
Mahzen-i lutf-ı nevâl u 'azamet

Sîrr-ı zâtında hakâyık çokdur
Hadd-i zâtında dekâyık çokdur

Ser-i a 'dâya çeküpdür şemşîr
Nice ser-keşleri eyler tahkîr

Reh-i iklîm-i dalâla seddir
İstikâmetde hemen sermeddir

40 Şâni çün kadri gibi a'lâdir
Medh olunsa ne kadar evlâdir

Mîmidir mahzen-i lûtf-ı Mevlâ
Ya 'ni gencîne-i eltâf-ı Hudâ

Gonce-i gülşen-i hikmetdendir
Ana bu feyz ise kudretdendir

Halkası halka-i 'âlemdir anun
Hâleveş dâ'ire-i imkânun

Bülbül-i tab 'ımı bîdâr etdi
Reh-i hayretde sebükbâr etdi

45 Verdi endîşeme fikri eşvâk
Hâne-i kalbimi kıldı işrâk

11b Olsa bir bâğda gül hem bülbül
Nice ol câyda olmaz kulkul

Ben değil olsa nice nâdiredân
İdemez kadrini bir dürlü 'iyân

Gelelim lafza-i bâ-iclâle
Bakalım nükte-i mâ-fi'l-bâle

Alalım deste kilîd-i 'aklı
Açalım mahzen-i 'akl u nakli

50 Ey harîdâr-ı hakîkât gûş et
Ey hevesnâk-ı letâfet gûş et

Hisse al kıssadan ey tab '-ı selîm
İ'tisâf etme sakın olma sakîm

‘Ârif ol kesb-i kemâlât eyle
Cânib-i Hakka münâcât eyle

Lafzatu’llâhî dürr-i yek-tâdîr
Kal‘aveş hâsîra-i esmâdîr

Binbir esmâ olur andan mefhûm
Anda esrâr olupdur mektûm

55 Sana tebşîr eder ey kalb-i selîm
Lutf-i Mevlâ ile Rahmân u Rahîm

Muttasîl hey’et-i Rahmân u Rahîm
Ya‘ni esmâ-i cedîrû’t-ta‘zîm

Rahmet-i Hakka güvâh olmuşlar
Zâmin-i feyz-i İlâh olmuşlar

Perde-i gafleti kaldır gözden
Görüne nûr-i Hudâ her yüzden

Ma‘rifet âdemî yek-tâ eyler
Hâsılı tûtî-i gûyâ eyler

60 Sûhanı herkese te’sîr edüp
Vefk-i efâline tedbîr edüp

Kâm-ı dil-hâhîna çün vâsil olur
Matlab u maksadına nâ'il olur

Yâ İlâhî bana lutf eyle meded
Fikrimi eyle dakîk ü mümteð

12a Dilimi mesken-i ma‘nâ eyle
Kalbimi cây-ı mu‘ammâ eyle

Matlabım maksadım ey Hazret-i Hak
Sensin ey zâhir ü bâtin mutlak

65 Leke hamdu leke şükîr ü senâ
Leke minne leke fazl u ‘atâ¹⁹

Ente hayyün ezeliyyün ebedi
Ente hakkun ahadiün yâ samedî²⁰

¹⁹ Hamd sana, şükür sanadır. Minnet senin, ikram ve bağış senindir.

²⁰ Sen dirisin, ezelî ve ebedîsin. Ey hiçbir şeye muhtaç olmayan! Sen haksın, bırsin.

Zü'l-celâlâ beni mesrûr eyle
Câm-ı 'îrfân ile mahmûr eyle

Kavlimi fi'limi İslâh edüp
Bana esrârını izâh edüp

Şânnînâ lâyîkîn et sultânîm
Beni afveyle benim mennânîm

70 Hamd o vehhâb-ı kesîrü'l-kereme
Şûkr o mennân-ı velîyyü'n-ni'ama

Râzîk u kâdir ü gaffâr oldur
Zâhir ü bâtin u settâr oldur

Yok tasarrufda ulûhiyyetde
Yok hakîkâtde rubûbiyyetde

Ne şerîk ü ne misâl ü ne nazîr
Bir durur zâti ne mîr ü ne vezîr

Cümle eşyâ ana râci'dir heb
Emr ü ef'âlde oldur ağleb

75 Halkdır şâhid-i deymûmiyyet
Kevnidir mazhar-ı kaymûmiyyet

Ebedîdir ezelîdir zâti
Ana şâhid çü bu mahlûkâti

'Arş ile ferş ü semâya nazar et
Mâh ile mihr ü hevâya nazar et

Devr-i eyyâm u leyâli fîkr et
Bunca ecrâm u cibâli fîkr et

80 Cümlesin hazret-i Hakdır hâlik
Cümleye hazret-i Hakdır râzîk

12b 'Akl u nakl ile çalış isbâta
Asıl-ı tasdîki yetir gâyete

Mâ'il-i hâ'itü'l-hâd olma
Râgîb-ı câníb-i ifsâd olma

Hakkı bilmekde seneddir bunlar
Bî-şerîk olduğun isbât eyler

Şuğl ile kalma dil-âzâr olma

Gördüğün şeye talebkâr olma

Rızkına hazret-i Hakdır kâfil
Rızk için etme şîtâb ey gâfil

85 Çün buyurdu Enes bin Malik
Râh-ı Mevlâya Resûle sâlik

Olmamışdı dahı halk-ı arz u semâ
Bulmamışdı bu cihân neşv ü nemâ

Yoğ idi dahı leyâl ü eyyâm
Yoğ idi dâ'ire-i nazm u nizâm

Bundan akdem iki bin yıl Yezdan
Rızk-ı mahlükî etmişdi beyân

'İtibâr üzre nazar kıl sen de
Etdiğin fi'le bak ol şermende

90 Gel e bu kıssa-i cân-bahşâyı
Bu güzel vâkı'a-i behsâyı

Âyet-i *nahnu kasemnâda* da bul
Zevk-i lafzında vü ma'nâda da bul

Sâ'il-i hikmet olup hâr olma
Münkir-i kudret olup zâr olma

Boynuna lâzım olan emre 'amel
Eyle ey gâfil hengâm-ı ecel

Kula teslîm ü itâ'at lâzım
Bendeye gerden-i haşyet lâzım

95 Bahr-ı gavgâda şinâverliği ko
İ'tirâf eyle deyüp illâ hû

Kul hüvallâhu ehad nass eyler
Vahdeti zâtını muhtass eyler

13a Öyle bir pâdişeh-i kâdirdir
'Azamet-i sâhibdir zâhirdir

Şâh iken bir kesi eyler bende
Bendeyi pâdişeh-i zîbende

Kimini 'ilm ile mümtâz etmiş
Kimini mîr-i ser-efrâz etmiş

100 Zerre hâric değil emrinden anun
Var ise fehm edegör îkânun

Hân-ı lutfunda sığar ile kibâr
Mütenâ' im dizilir leyî ü nehâr

Vüs'at-ı sofra-i cûd-ı Mevlâ
Ya'ni meydân-ı kilâr-ı ni'mâ

Bir tabak denlü değildir hâsıl
Cirm-i dünyâ ana nisbet ey dil

Ebhur-ı rahmetine nisbet ile
Kerem ü minnetine nisbet ile

105 Bir içim su değil ey cân-ı peder
Ebhur-ı rûy-ı zemîn ser-tâ-ser

Kibriyâsında bu denlü eşyâ
Emkine ezmîne yek-pâre fenâ

Ceberûtunda müzelât olmuş
Melekûtunda iki kat olmuş

Pençe-i kudret ile zabit etmiş
Habl-i vûskâ ile key rabt etmiş

Cümle 'âlem o serây-ı kudret
Cümle dünya 'eczâ-yı hikmet

110 Yok bu vâdîde hele medhal-i 'akl
Cereyân eyleyemez faysal-ı 'akl

'Ukalâ bunda piyâle yürüdü
Gill u gışdan hele sâde yürüdü

Gayriden eyle hemân nefy-i İlâh
De ki *ellâ na 'bude illâ'llâh*

Sana temhîd ise etdik bu kadar
İstikâmetle çalış çekme keder

13b Yâ İlâhî bana ihsân eyle
Nâ'il-i matlab-ı gufrân eyle

115 Vâlid ü vâlidemi şâd eyle
Dûzah u hevlden âzâd eyle

Eyle miskinlerini dâr-ı na ‘îm
Eyleme kahrın ile nâr-ı cahîm

Hürmet-i hazret-i sultân-ı enâm
Hürmet-i hazret-i ashâb-ı kirâm

‘Arş u kürs ü keremin hürmetine
Rûh-ı levh ü kalemin hürmetine

Hürmet-i Hazret-i Kur’ân-ı Kerîm
Ey kerem-kânı eyâ cûdu ‘amîm

120 Hâlet-i niz‘amı âsân eyle
Yerimi ravza-i rîzvân eyle

Zihnî-i gam-keşi nâlân etme
Hevl-i nîrân ile giryân etme

Eyle ser-rişte-i ‘avf u gufrân
Îşbu tuhfem benim ey zi’l-ihsân

2
NA‘T-I ŞERÎF Lİ-SEYYİDİ’S-SAKALEYN

13b Fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün

1 Ey resûl-ı mu‘azzam u a‘zam
V’ey nebiyy-i mükerrem ü ekrem

Senden oldu bu kâ’înâta eser
Senden oldu cihâna zîb ile fer

Sana ta‘zîm edüp o Rabb-i celîl
Eyledi mihri tûrbene kandîl

Etdi Kur’ânı sen şehe inzâl
Etdi sen pâdişâhı feyzine dâl

5 Lutfuna teşnedir bütün ‘âlem
Vaslına ‘âşik oldu cümle ümem

Şeh-süvâr-ı memâlik-i esrâr
Pâdişâh-ı sudûd-ı mülk-i hîyâr

Kâ’idü'l-cünd-i evliyâsın sen
Hayr-ı ebrâr u âsfiyâsın sen

14a Cümleden efzal u mukaddemsin
Cümleden eşref ü mufahhamsın

Nükte-dân-ı kelâm-ı Mevlâsın
Nûrsun nûrdan hüveydâsın

10 Sana muhtass şefâ ‘at-i kübrâ
Sana mahsûsa rütbe-i vâlâ

Hasta-i ma‘siyet şifâkârı
Mütehayyirlerin mededkârı

Ey harîs-i semâ‘-ı na‘t-i nebî
Midhat-i can-fezâ-yı mustavfî

Mu‘cizât-ı resûle gâyet yok
‘Add u ihsâsına nihâyet yok

Yazdı anı ruvâti bi’l-cümle
Mu‘cizât u simâtı bi’l-cümle

15 ‘Ulemâ-yı hadîs ü ehl-i siyer
Silk-i tahrîre anı bağladılar

Zîhnî-i hasta-dil beyân edecek
Ba‘zı i‘câzını ‘iyân edecek

Gel e dinle sîmâh-ı kalb ile sen
Eyle kâşâne-i dilin rûşen

O harîm-i serâ‘ir-i lâhût
Ol şehenşâh-ı ‘âlem-i nâsût

Nûr idi ser-te-ser seri üzre
Gökde dâ’im berâberi üzre

20 Pâre ebri yürürdi ‘ismet için
Ten-i a‘lâsını sıyânet için

Düşmedi sâyesi zemîn üzre
Şâh idi mülk-i şeh-nişîn üzre

Tabakat-ı sipihr etdi güzer
Şeb-i esrâda ol şeh-i server

Kadrini anladı o şeb eflâk
Bildi mikdârını zemîn ile hâk

14b Gitdi ol şâh da‘vete ammâ
Etdi Hak sadr-ı devleti a‘tâ

25 Enbiyâdan kimesne görmediler

Ol sa 'âdetlü şâmî ser-tâ-ser

Tâcdâr-ı 'urûc-ı ev ednâ
Nükte-dân-ı me'âl-i sümme denâ

Kabza hâkiyle eyledi a'mâ
Çeşm-i a'dâyi ol şeh-i dâna

Anı ikrâr eder zemîn ü zamân
Anı tasdîk eder bu kevn ü mekân

Hân-ı lutfundadır sabâh u mesâ
Fukarâ ağniyâ emîr ü gedâ

30 Çeşm-i mâzâğına hüveydâdir
Bu da bir turfe-i temâşâdir

Kurb u bu'd ol şehe müsâvîdir
Görür eşyâyi cümle hâvîdir

Berr-i akferde eylese seyrân
Lutfun izlerdi hep gazâl-ı cihân

Kadd-i mevzûnî nahl-ı bâg-ı vefâ
Vech-i pâki gül-i bahâr-ı safâ

Ne dırâz idi kâmeti ne kasîr
Vasatu'l-kâme sahibü't-tevkîr

35 Geşt edeydi ne denlü atvel ile
Yürüyeydi kadd-i mutavvel ile

Ol kişiden olurdu bâlâter
Güya bir nahl-ı sidre ol server

Mu'cizâtı cihânda bâhir idi
Gün gibi nûr-ı vechi zâhir idi

Dîni tashîh için o server-i dîn
Etdiler bir nice gazâ-yı metîn

Ey resûl-ı Hudâ-yı lem-yezelî
V'ey nebiyy-i Hudâ-yı lem-yezeli

15a 40 Na'tini söyledim kusûrum ile
Vasfini eyledim küsûrum ile

Beni 'afv etdir ey şeh-i ihsân
Bana lutf etdir ey meh-i tâbân

Müznibim hâtfîyim günahkârim
‘Âsiyim derd ile dil-âzârim

Beni kurtar belâdan âfetden
Beni âzâde kıl melâmetden

Doldu ‘isyân ile defâtırim
Ben mürîdim güneñ benim pîrim

45 Lutf u ihsân u merhamet senden
‘Acz ü fetretle ma’siyet benden

Ümmetinde benim gibi ‘âsi
Nice olmaz şefâ’atin râci

Dem-be-dem rûhuna selâm olsun
Her nefes ravzana peyâm olsun

Cümle ervâh-ı enbiyâya dahı
Evliyâ ile âsfiyâya dahı

Dahı ashâb u âline her dem
Nev-be-nev iriþe salât-ı ümem

50 Ola sâhib-i safâ atîka dahı
Ol gece gârda refîka dahı

Dahı Fârûk o ma‘delet-âver
Hâmi-i şer‘-i Hak halîfe ‘Ömer

Dîni tashih içün neler çekdi
Dehre ol tohm-ı ma‘delet ekdi

Dahı o ‘Osmân o mahzen-i esrâr
O hayâ-pîse vü sehâ-âsâr

O da asdı kılıç ‘adâletde
Verdi emn ü amân hilâfetde

55 İbtidâ‘ ile hükm eder ‘ulemâ
Anlara buğz eden gürûha belâ

Kâli‘-i bâb kal‘a-i Hayber
Kâtil-i düşmen ‘Alî-server

15b İbni ‘ammîsidir o şâh-ı güzîn
Hazret-i Ahmedin be-râh-ı yakîn

Şehr-i ‘ilmim dedi resûl-ı mecîd
Murtazâdir der-i ‘ulûma kilîd

Dahı sebtîn-i müctebâ nesebe
Hasaneyn ü edîb-i zü'l-hasebe

60 Dahı ‘ammîn-i muhteremlere de
Dahı evlâd-ı muhtesemlere de

Dahı ezvâc-ı tâhirâtına da
Hâdimîn ile hâdimâtına da

Gül cemâlini gören heme sahba
Bezm-i pâkinde hem ulû'n-nuhbe

Hem dahı tâbi‘ine de olsun
Cümle-i müslimîne de olsun

Ola vâsıl e'imme-i dîne
Reh-i Hakda ikâmet-âyîne

65 Hem dahı pâdişâh-ı ‘asrîmiza
Hem dahı vâliyân-ı dehrimize

Vâlideyne dahı hep ihvâna
Sâliheyne dahı fakîrâna

Ver selâmet bilâd-ı İslâma
Hem mürüvvet kîlup hükkâma

Siyyemâ Erzurûm-ı mahrûse
Feyz-i Bârîyle ola me'nûse

Hak bu kim belde-i ferahsâdîr
Nûr-ı İslâm ile mücellâdîr

70 Ana yâ Rab ‘inâyetin irişe
Münhedimdir ‘imâretin irişe

Anı ma'mûre eylesin Allah
Anı mahfûze eylesin hergâh

Mahv ola karı gibi kaht u galâ
Görmeye dahı şer u şûr u vebâ

Da‘avâtîm İlâhî eyle kabûl
Kıl murâdât-ı Zihniyi mahsûl

MANZÛME LÎ-ŞEYH İBRAHÎM HAKKI

17a *Fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün*

1 Gel gel ey nev-nihâl-ı bâğ-ı murâd
Gel gel ey kilk-i nâdire-îcâd

Gel gel ey mahrem-i cemâl-i cemîl
Gel gel ey lâyık-ı nevâl-ı cezîl

Tab’ ile istişâre eyleyegör
Dil-i nâ-çâra çâre eyleyegör

17b Gir gûlistân-ı nazma gûl-çîn ol Fâriğ-i kayd-ı ân ile ïn ol

5 Haylî demdir ki kaldın âvâra
Düşmedi dem nizâm-ı güftâra

Al der-âgûşa bikr-i ma’ nâyı
Sev e kaddin gibi dil-ârâyı

İstikâmetde yok nazîr sana
‘Alem olsan n’ola cedîr sana

Sen ki ‘unvan-tırâz-ı eşyâsın
Evvelü mâ halakda peydâsın

Mazhar-ı feyz-i lâ-yezâlı iken
Bâ’is-i lutf-i zi’l-celâli iken

10 Ser-fürûlukdur ancak etvârin Haşre dek zâ’il olmaz âsârin

Geldi reftâra gûlşen-i câna
Süfun-ı aşkı atdı ‘ummâna

Dedi ol hâme-i hureste-edâ
Ya’ni ol peyk-i menkîbet-peymâ

Yetişir bana bunca ‘acz ü niyâz
Eyle şerh-i zamîrine âgâz

Mâ-hasal maksadın nedir bilelim
‘Illet-i kalbine devâ kılalım

15 Dedim ey dil-nüvâz-ı ehl-i sühân Umma tafsîl-i hâli sen benden

Ben bir üftâde-i fezâ-yı gamim

Ben bir âlûfte-i hevâ-yı gamım

Urdı devrân ‘inânıma o kadar
Dizgine sokdı etdi zîr ü zeber

Kalmadı bîş ü kemde dâ‘iyemiz
Vasfa gelmez yazılısa vâhiyemiz

Gûş edüp böyle âteşin sühani
Dedi ol demde hâme dinle beni

20 Müşfikâne bana hîtâb ederek
Refk ile hilm ile cevâb ederek

18a Sana bir pend-i can-bahâ edelim
Bu sitemden seni rehâ edelim

Müsteşârim hemîşe mü’temenim
Müstakîmim belî şeker dehenim

Etdiğin vasfa cümle mâ-sadakım
Nükte-gûlukda hem de müstefakım

Her umûra benimledir tatbîk
Her husûsa benimledir tevfîk

25 Ben ki ‘unvan-tırâz-i eşyâyım
Evvelü mâ-halakda peydâyım

Dinle güftârimı şeker-hâ ol
Bu nev-âsâr ile mutarrâ ol

Seni hicrân bu derde dûş etdi
Yem-i gam sonradan hurûş etdi

Sohbet-i yâr ile mutayyeb idin
Şâdmânîde sen leb-â-leb idin

Nukl-çîn-i nevâli olmuş idin
Kâse-lîs-i visâli olmuş idin

30 Dem-i vuslatda hîn-i sohbetde
Meclis-i yâride meserretde

Havf-ı hicrân dilinde muzmer idi
Bîm-i firkat ‘aceb mukarrer idi

Ni‘met-i dehr nikmet olsa gerek
‘Îşret elbette ‘usret olsa gerek

Emr çün böyle in‘ikâse döner
Sâkî-i bezm elinde kâse döner

Var tevakku‘ visâle hicrânda
Başla tevfîze olma dermânde

35 Yaz o dildâra ‘arz-ı hâl-i dili
Söyle hemvâra gel melâl-i dili

Aç sanâdîk-ı kâle-i sühani
Sal hisârî-i nazm-ı tab‘a seni

Toz kopar şâh-râh-ı ma‘nâda
Kılıç as çârsû-yı mînâda

18b Zîl düzen gir fezâ-yı ta‘bîre
Çek dür-i nazmî silk-i tahrîre

Hamle ur cünd-i şî‘r-i eslâfa
Tâburun boz bütün çek etrâfa

40 Medh-i üstâd-ı dil-sitâna ulaş
Menzil-i himmet-ârâna ulaş

Nice üstâd o mahzen-i ‘îrfân
Mazhar-ı lûtf-ı hazret-i Mennân

Nutk-ı pâki verir ‘alîle şifâ
Sükkerîn vasfina yeter mi bahâ

Düşse bir ‘abde himmet-i nazarı
Diline yer eder sürûr eseri

Bir du‘âsiyle devlet-i dâreyn
Bulur âdem selâmet-i dâreyn

45 Bahrveyâ kân desem sezâ bi’llâh
Çün zamîr-i münîri ana güvâh

Etdirir kim ederse ger kulluk
Himem-i feyzi tevbe yohsulluk

Midhatinde rızâ vereydi eger
Dillü defter yazardı hâme-i ter

‘Ârifâ kâmilâ sühân-dânâ
Nâ’il-i feyz-i Hazret-i Mevlâ

Zikr-i dilde müfettihü'l-ebvâb
Fikr-i canda müsebbibü'l-esbâb

50 Reşk eder bilse husrevân-ı selef
Gûşe-i inzivâmî 'izz ü şeref

Mâ'il-i tumturak-ı dehr olmam
Tâlîb-i matlab-ı sipihr olmam

Kimsenin nânına heves kîlmam
Kimsenin hânına nigeh bilmem

Ben kanâ'at hudûduna şâhîm
Tâ ezel vakf-ı künc-i dergâhîm

Benim ey nükte-dân u sultânîm
Benim ey dâver-i güher-kânîm

19a 55 Maksadım evvelâ rızâ-yı Hudâ
Matlabım sâniyen huzûr u safâ

Dem-i fırsatdır isterem senden
Vakt-i hâcetdir isterem senden

Kaldı iş bir du'âya sultânîm
Sebeb oldur recâya sultânîm

Gerçi çok söyledim kabûl buyur
Deste deste du'â vüsûl buyur

Zihniyâ söz tamâma irdi yeter
Dil tamâm-ı merâma irdi yeter

60 Kalemiyye kasîden oldu tamâm
Ola peygam-bere salât u selâm

4

**SEBEB-İ TERTÎB Ü BÂ'IS-I DÂ'İYYE-İ TERKÎB BUDUR Kİ
BE-TARİKÜ'T-TERGÎB MESNEVİYÜ'L-ESÂLÎB BEYÂN OLUNUR**

44b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Kalem-i 'ukde-güşâ-yı ma'nâ
Vâkif-ı râz-ı edâ-yı ma'nâ

Eser-i vâsita-i hayr olsun
Feyz-i ihsân ana aksın dolsun

Kim odur râh-ber-i nehc-i kerem
Nâme-i sun'a eden nakş u rakam

Rû-nihâd olmağla nâmelere
‘İzzet eylerler o vâlâ-gûhere

- 5 Olduğuçün reh-i himmetde mukîm
Tutar elde anı ehl-i terkîm

Serv-i bâğ-ı hüner oldur hâsil
Sâye-i lutfu olur mu zâ’il

Yâdgâr-ı rakamından bu fakîr
Ceste ceste yazup eş’âr-ı hakîr

Biri bir yerde biri bir yerde
Kimi mahfide kimi zâhirde

Anı etmişdi gubâr-ı nisyân
Gûşe-i hicrde bî-nâm u nişân

- 10 Böyle böyle hele endîşe-i dil
Oldu çün misl-i perîşân kâkül

Böyle kalırsa perîşân der idim
Cem’i olmaz bana âsân der idim

Eder eczâsına ‘attâr anı kab
Kalır ayakda o manend-i türâb

Zîr-i pâda olur âhir nâ-bûd
Dâr-ı gurbetde misâl-i mefkûd

Nâ-gehân encümen-i sohbetde
Ba’zı ahbâb ile germiyyetde

- 15 Kudemâ sözleri tezkâr olunup
Nazm-ı pîşin ile lezzet bulunup

- 45a Safvet-i dür gibi etdi leme’ân
Şu’arâ güftesi meclisde hemân

Dedi yârân-ı safâdan birisi
Ya’ni erbâb-ı vefâdan birisi

Eyledin şî’rini sen fersûde
Etmedin dür gibi tûde tûde

Zikr-i bi’l-hayra o bir vâsîtadır
Peyker-i rûh-ı dile mâşşatadır

20 Eylesen nazmını cem ' ü te'lîf
Ederiz biz anı mashûb-ı latîf

Yazarız her birimiz dîvânın
Oluruz şevk ile leb-cünbânın

Mâye-i tab '-ı safâ-bahşından
Ederiz dîde-i bezmi rûşen

Bana oldukda bu gûne irhâ
Ey ledim ben dahı ïs'âf-ı recâ

Dedim ey nev-hevesân-ı ma 'nâ
Dedim ey bâde-keşân-ı ma 'nâ

25 Heves-i tâze-sühan tâze-edâ
Size etdirdi bunu istid'â

Yoksa baksan şu 'arâ-yı pîşîn
Her biri etmiş edâ-yı rengîn

Sözleri sihr-i helâle benzer
Fîkr ü dikkatde hilâle benzer

Her biri bir nice ma 'nâda ferîd
Oldular genc-i mutalsamda kılîd

'Aklı hayrân eder endîşeleri
Kûh-ı ma 'nâyı keser tîşeleri

30 Şu 'arâ-yı 'acemi dersen eger
Sözleri her birinin dürrr ü güher

Hâfız ü Sa 'dî vü 'Örfî Şevket
Bulmuş anlarla ma 'ânî sûret

Sâib ü Tâlib ü Câmî vü Kelîm
Eylemiş deyr-i hayâli termîm

45b Âh illâ ki o sâ'ib-i Sâ'ib
Anlara olsa sezâdır Gâlib

Şu 'arâsı dahı Rûmun ammâ
Cümlesi oldu ma 'ânî-gûyâ

35 Na 't-i peygam-ber-i 'âlî-şânı
Ne edâlarla yazar Hakânî

Oldu Hakânî kamuya ser-tâc

Dilini kıldı sirâc-ı vehhâc
Etmede güft-i nebîde âgâz
Cümleden eyledi bâlâ-pervâz

Lîk ol Bâkî-i şîrîn-güftâr
Kimse ‘asrında değil gâşiyedâr

Sözleri şûh u selîs ü mevzûn
Medh-i dil-berdedir ekser mazmûn

40 Şî‘r-i Bâkîye hevesnâkim ben
Sözleri tab‘imi eyler rûşen

Vehbî târîhde yek-tâ geldi
O da ol fende dil-ârâ geldi

Şî‘r-i Sâbit neydügin eyle yakîn
Ferah-ı hâtırına ver temkîn

Durubu'l-emsâlde olmuş mâhir
İdemez herkes anı der-hâtır

Tutalım Nâbî-i pîrin elini
Hâlinin söyleyelim mücmelini

45 Hâli tafsîle sığışmaz zîrâ
Oldu ser-levha-i ehl-i ma‘nâ

Sözi ‘akl u dili eyler hayrân
Son gelenlerde odur nâdiredân

Hâzik u Câmî vü Âgâh sana
‘Âlî vü Rûhî vü nükte-pîrâ

Bunların kim ola yâ akrâni
Her biri mülk-i edâ sultâni

Oldu sûretde vezîr-i ra‘nâ
Şâh-ı ma‘nâ idi Râgîb hakkâ

46a 50 Sağ olaydı dedi kim ehl-i sühan
Cümleye Râgîb idi müstahsen

Sadr-ı devletde dahı ehl-i edâ
Nâm-ı Sâmîleri çokdur cânâ

Nefî-i pâk-edâyı dersen
Takdî ol pây-ı hayâlâtâ resen

Kim kasâ'idde anı sebk etmiş
Yokdur ol vâdîye irmiş gitmiş

Cümleye Hazret-i Hak rahmet ede
Cümlesi ravza-i rizvâna gide

- 55 Kişiye elyak olan dânişdir
Dâniş ü fazl ise haylî işdir

Benim ey şu'le-i bezm-i kâmım
Oldu zâtıyla benim ârâmım

Nûr-ı çeşmim emelimsin heme sen
İki 'âlemde keder görmeyesen

Kef-i maksûdunu pür ede Gâni
Zihنîye bahş ede Allah seni

Her kim âmîn dese bu da 'vetde
Ola rûhi da anun cennetde

- 60 Mutefennin olagör 'ilme çalış
Benim oğlum edeb ü hilme çalış

Müteşâ'irsen eger yâ şâ'ir
Şî're sen dâi'yen etme hâsır

'Ulemâyı eder eş'âr izrâ
Şâfi'i dedi bu kavli mahzâ

Gerçi teşhîz eder ezhânını ol
Şâd eder hatırlını cânını ol

Okuma şî'ri rekîk ü mu'vec
Tab'in elbetde kalır kec-ber-kec

- 65 Mütefennin mütahallis oldu
'Îlm ü hikmetle necâti buldu

Elde tefsîr ü hadîsi tutagör
Kendini gayri 'ulûma dahı ur

- 46b Hey'et ü hikmet ü reml ü necmi
Şî'r ü inşâda tamâm-ı resmi

Bunları fehmde kıl sarf-ı emek
Koma kalbinde sakın nokta-i şek

'İlmin anla 'amel etme zinhâr
Ne riyâzî ne de remmâl ey yâr

70 Fukahâ mes' elesin anla tamâm
Şer'adır anun ile istihkâm

Kavl-i akvâya teşebbüüs eyle
Kavl-i müftî behey anla söyle

Cânib-i hîleye olma pûyân
Eyleme kendüni rüsvâ-yı cihân

Anla hoş 'ilm-i kelâma sa'y et
İktizâsı kadar ey cân ana git

Sarf u nahv u edeb ü mantık ile
Anları kişiye lâzım ki bile

75 Bu fûnûn cümlesi âliyye olur
Kalbe sahbâ-yı zülâliyye olur

Bulunur bunlar ile meşrû'ât
Bilinir bunlar ile me'mûrât

'İlm-i ahlâka mübâdilerdir
'İlm-i Rabbânîye hâdilerdir

Rahmetinle bizi şâd et yâ Rab
Bâb-ı ihsâni güşâd et yâ Rab

Bizi dermânde-i hayrân etme
Bizi âvâre-i hîrmân etme

80 Bahr-ı tevhîdine gavvâs olduk
Bezm-i tasdîkine biz hâs olduk

Bizi gabrâ-yı felâketde koma
Bizi işkence-i hayretde koma

Sen bize verdiğini almazsın
Kulun etdiğine sen kalmazsın

Kula kul sunduğunu sunmaz Hak
Kerem-ı Hazret-i Hakdır mutlak

Zihnî-i hasta-dilin âhir hâl
Matlabı hâsılı dîdâr-ı cemâl

85 Beni bu lutfâ cemâlin hakkı

Beni bu feyze nevâlin hakkı
Nâ'il et lutfun ile yâ Rahmân
Beni dûr etme bi-hakk-ı Kur'ân

Minke yecri feyezânu kalbi
*Hâsilun 'anke emânu kalbi*²¹

²¹ Kalbimin coşkunluğu sendendir. Kalbimin güveni senden hasıl olur.

GAZELLER

47b *Yâ mu 'in ve bihi nestâ 'in*

Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün

Lutfunla eyle ceddimi vâ-bestesi 'atâ
Mahv eyle lagv u hezlimi hengâme-i cezâ
Bîgâne kilmayup harem-i lûtf-i cûduna
Kıl rehverân-ı mahfel-i tevfike âşinâ

1

47b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Gencînedâr-ı gevher-i kudretdir enbiyâ
Meş'al-keş-i sırat-ı hidâyetdir enbiyâ

Mebşûtedir mevâ'id-i cûd u keremleri
Her demde âferîdeye ni'metdir enbiyâ

Ebvâb-ı âstânlarıdır maksem-i necât
Râyât-ı pîşgâh-ı 'inâyetdir enbiyâ

Şâyân-ı câh u hayy-ı hudâvend-Kirdgâr
Âgâh-ı remz-i emr-i belâgatdır enbiyâ

5 Püşt ü penâh-ı ehl-i hatâ dest-gîr-i nâs
Nakkad-ı nakd-ı genc-i şefâ'atdır enbiyâ

Ta'tır eder meşâm-ı dil ü cânı sözleri
Verd-i hadîkazâr-ı şerâfetdir enbiyâ

Evsâf-ı cân-fezâları siğmaz sahâ'ife
Zîrâ ki bahr-ı nûr-ı kerâmetdir enbiyâ

Dergehlerinde Zîhnî-i şermende bendedir
Zîrâ ki hutbe-hân-ı nasîhatdır enbiyâ

2

47b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Râz-ı nihân-ı gaybe sezâverdir evliyâ
Her anda bir tecelliye mazhardır evliyâ

48a Oldu berât-ı kadrine *lâ-havfün* âyeti
Mizân-ı inkîyâdda gevherdir evliyâ

Mümtâz-ı nev'-i âdem a'lâm-ı kâ'inât
Ahbâb-ı Kirdgâr -ı muzafferdir evliyâ

Hakkâ vulât-ı memleket-i 'adl u keşfdir
Kevneyen içinde 'arşa berâberdir evliyâ

- 5 Erbâb-ı zühd ü tâ'ata şâhân-ı pür-vakâr
 Âhad-ı nâsa hîl'at u efserdir evliyâ
- Zihnî hemîse anlara muhtâc bendedir
 Meyyit de hayy da olsa mededgerdir evliyâ
- 3**
- 48a** *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*
- 1 Sirişk-i dânedir rîş-i sefidî ağdır gûyâ
 Bu da şeyh-i beledden pây-ı yâra bâğdır gûyâ
- Nice ser-mest-i dehrin cübbe vü destâri rehn olmuş
 Hum-ı mey-hâne bir dükkânçe-i sayyâğdır gûyâ
- Güvâh-ı pursiş-i ahvâl-i dildir mûm zannetme
 Zuhûr-ı nâmede yer yer urulmuş dâğdır gûyâ
- Mezâyâ-çîn-i gülzâr-ı rızâ 'indinde bir zillet
 Hirâs-ı Hakkla kalb-i pâkine bir tâğdır gûyâ
- 5 Değildir jâj-hâlik şî'r sırr-ı kudsdür Zihnî
 Sîmâh-ı nükte-cûyâna hikem-iblâğdır gûyâ
- 4**
- 48a** *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*
- 1 Hirâmî 'işveler kim eyledi ol nâzenin peydâ
 Derûn-ı 'âşık-ı bî-çâreden oldu enin peydâ
- N'ola sîm-âb-ı çeşm-i derd-mendân olsa hûn-rîzan
 'Aceb mi kılsa her bir katresi dürr-i samin peydâ
- O meh hem hançer-i müjgândan hem tîg-i ebrûdan
 Dil-i üftâdelerde eyledi zahm-ı nevin peydâ
- Ne dem kim esb-ı nâz u hüsn ile meydâna 'azm etse
 Olur ol şûha her sûdan sadâ-yı âferin peydâ
- 5 Gedû-yı ârzû kalmaz tehî câm-ı visâlinden
 O şûh-ı mehveş eyler bir gün âhir bir karin peydâ
- 48b Yine gülzâr-ı tab'-ı pâkden Zihnî kopardın gül
 Yine erbâb-ı tab'a eyledin bir nev-zemin peydâ
- 5**
- 48b** *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*
- 1 Hayâl-i hâl-i rûyundan olup dâğ-ı derûn peydâ

Dilimde âh u gam peydâ derûnumda cünûn peydâ

Akıtdım mâ-erâ-yı eşk-i hicr-âmizi çeşmimden
Olup hâmûn-ı cismimde o yüzden yüz ‘uyûn peydâ

Kavî süst ü hevâss oldu şikeste za’f-ı pîrîden
Olur günden güne evzâ’-ı çarh-ı bî-sütûn peydâ

Tegafulkârdır ol şûh-ı hançerdâra yaklaşma
O câdû yek-nefesde sad-hezâr eyler füsûn peydâ

5 Fürûğ-ı şem’-i bahta dil-fîrîb olma sakın ey dil
Olur bir gün muhâlif rûzgâr-ı çarh-ı dûn peydâ

Bed-endîşâna Zihنî cevher-i şemşîr-i nazmîn sal
Hased-kîşâna hâsîl eyle te’lîf-i fûnûn peydâ

6

48b Mef’ûlü fâ ’ilâtü mefâ ’ûlü fâ ’ilün

1 Bir dem mi var ki etmeye gerdun cefâ bana
Bu kârgâh küdûret olur mu safâ bana

Kaldım miyân-ı lütce-i cûrm-i hatâda ben
Yâ Rab delâlet eyle tarîk-i rehâ bana

A’mâl-i ‘umde eylemez ehl-i hulûs olan
Ver lutf edüp tevessül-i râh-ı rızâ bana

Yazmış ezelde kâtib-i takdîr-i Kirdgâr
Sen şûha hüsn ü câzibe hem ibtilâ bana

5 Efgân-keş-i ‘izârinam ey gonca-leb senin
Bir kez ‘aceb ki sen demedin bî-nevâ bana

Bakdım me’âl-i ülfet-i ehl-i zamâneye
Râcîh göründü ‘uzlet ile inzivâ bana

Meydân-ı nazm-ı nâdirede kim garîm olur
Zihنî Hudâdan oldu bu hüsn-ı edâ bana

7

49a Fâ ’ilâtün fâ ’ilâtün fâ ’ilâtün fâ ’ilün

1 Şöyle dem-bestे dilem kim rahm edüp ebkem bana
Öyle bîmâram ki te’sîr eylemez merhem bana

Küste-i şemşîr-i cevr etmek murâdındır demiş
‘Ömrü efzûn olsun ol şûhun ki sunmaz kem bana

Âstânından cüdâ olmak bana emr-i ba'îd
Serzeniş eylerse de ol bâbda 'âlem bana
'Âşik-ı zûr-azmâyım cân u ser terkindeyim
Merd-i 'aşkım kim garîm olmaz hele Rüstem bana

5 Neş'e-i sahbâ-yı bezm-i yâr ile mestâneyim
Zihniyâ gelmez sipihrin etdiğinden gam bana

8

49a *Mef'ûlü mefâ 'lü mefâ 'lü fe 'ülün*

1 Zindân-ı belâdir bize kâşâne-i dünyâ
Mihnetle leb-â-leb görünür hâne-i dünyâ

Takrîrine vâsi' değil ebnâ-yı zamâne
Nakl üzere dükenmez hele efsâne-i dünyâ

Leb-rîz ise de zehr iledir meyle değildir
Zâhirde pûr olduysa da peymâne-i dünyâ

Değmez kerem-i vasl-ı gam-ı hicrini bir dem
Ger çehre-nümâ olsa da cânâne-i dünyâ

5 Erbâb-ı 'ukul âteş-i cevriyle mu'azzeb
Eltâfina şâyân yine dîvâne-i dünyâ

Zihni bize bâkî değil ârâyış-i ni'met
Bir gün dükenir vakti gelir dâne-i dünyâ

9

49a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

1 Nev-be-nev evzâ'ın olmuş tavr-ı müstahsen bana
Âteş-i 'aşkınlâ gülşen görünür külhan bana

Hokka-i gerdûna bakdim kuvvet-i te'sîri var
Cân-sitân şîve sanadır mâtem ü şîven bana

Yâr ile halvet-serây-ı vuslata düşdükçe dil
Hak budur bîgânedir ol demde cism ü ten bana

Lutf-ı bisyâr etmede ağıyâra çeşmin bâz eder
Dîde-i eltâfi ancak olmadı rûşen bana

49b 5 Râh-ı 'aşk-ı yârda kaldım bürhene-i bî-hazer
Nazra-i nîzen gibi eyler nigeh reh-zen bana

Bâb-ı eyvân-ı visâlin nâ-kese meftûh iken
Koymadın nezzâreye ey şûh bir revzen bana

Eyledin dil-dâdemi âzürde-i bâr-ı recâ
Eyledin Zihnî o şûhu yâr iken düşmen bana

10

49b Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün

- 1 Kurbân olayım çeşm-i cihân-bînine cânâ
Cânlar vereyin kâkül-i müşgînine cânâ

Geh geh bana 'arz eyle cemâlin ki rehinde
Hayrân olayın tarzına âyînine cânâ

Başdan aşar âsâr-ı cünûniyle himâyet
Al kâkülünü zîr-i 'arak-çînine cânâ

Ağyâra işin germ ile ülfetdir 'aceb kim
Yok tâkatımız cünbiş-i serdînine cânâ

- 5 Zihن nice yıldır ki görür hidmet-i 'aşkin
Bir kez nazar et bende-i dirînine cânâ

11

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün

- 1 Pertev-i hûşîdden güller nikâb olmuş sana
Kâkülün mihr-i 'izâr üzre sehâb olmuş sana

Sensin ol bâlâ-nişîn-i sadr-ı hüsn-iştihâr
Kâm-rânlık pâdişâhlîk hep nisâb olmuş sana

Meclis-i sahbâ müheyŷâ cümle yârân muntazır
Hûn-ı dil mey eşk meyve dil kebâb olmuş sana

Yerde 'âşık olsa 'âlem tan mıdır ey mâh-rû
Gökde zîrâ 'âşikin hem âftâb olmuş sana

- 5 Her güzel bir 'âşikin katlin murâd etmiş denir
Zihن-i şeydâ dahı cânâ hesâb olmuş sana

12

49b Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün

- 1 Bir vasl için o mehves eder serzeniš bana
Ağyâradır hulûsu velî gill u giş bana

- 50a Meyl-i derûnu râbîta-i kalbi gayredir
Vermekdedir kirişmeleri gösteriş bana

Ol fitne-cûya keş geçirir hâlimiz mi var
Tîgimla küste eylerem anı demiş bana

Şermende etme şerre tehâlükle sen beni
Yâ Rab müyesser eyle hayatı revîş bana

- 5 Yek-tavr ile bahâr u hazânım geçer gider
Hicr ü keder ne işler eder yaz u kış bana

Kasr-ı bülgend-i vuslatına çıkmak istedim
Çeşm-i gazabla kıldı ol âfet çıkış bana

Kim çekmemişse bilmez o bâr-ı firâkı hiç
Zihنî gibi belâ-keş anı söylemiş bana

13

50a *Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün*

- 1 Gönlüm sitem-i çarha sezâ eyleme yâ Rab
Mihnet-zede-i renc ü 'inâ eyleme yâ Rab

Matlûb-ı dilim kesb-i mebâd ile irişdir
Âzürde-i dahl-i süfehâ eyleme yâ Rab

Ten-perver olup eyledim icrâ-yı lezâ'iz
Hîrman-çeş-i dârû-yı bekâ eyleme yâ Rab

Zahm-ı dil-i sad-çâke tabâbet sen edersin
Pâ-mâl-ı niyâz-ı hükemâ eyleme yâ Rab

- 5 Minnet-keş-i erbâb-ı umûr eyleme lutf et
Âlüfte-i gavgâ-yı fenâ eyleme yâ Rab

Ver meslek-i marzîde ikâmet kereminden
Mahbûs-ı çeh-i cûrm ü hatâ eyleme yâ Rab

Ver Zihنî-i âlüfte-i 'isyâna selâmet
Bîmâr-ı 'ukûbât-ı hevâ eyleme yâ Rab

14

50a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

- 1 Kangı bezme ey meh-i nev âftâb oldun bu şeb
Ey melek-sîmâ kime fasl-ı hitâb oldun bu şeb

Dil yanup hâkister oldu âteş-i 'aşkınla sen
Kimlerin kâşânesinde müstetâb oldun bu şeb

- 50b Bâmdâd olunca âh u hicr ile yandım meded
Kanda ey şâh-ı cihân Dârâ-cenâb oldun bu şeb

Eyledin vîrâne mülk-i hâtır-ı âzârimi

Ey gam-ı hicrân bana 'ayn-ı 'itâb oldun bu şeb

5 Vâkîf-ı râz-ı derûnum yok enîs ü hem-demim
Sen bana ey 'aşk-ı cânân bir kitâb oldun bu şeb

Bî-ser ü sâmân olup eskâr-ı ağıyâr etmeyüp
Pûte-i hicr-i pey-â-peyde müzâb oldun bu şeb

Sen bu hicrânın mükâfâtın Hudâdan iste kim
Sûzişinle Zihniyâ pür-inkılâb oldun bu şeb

15

50b *Mefâilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

1 Olur mu bir de mükâffî visâl-i yâr nasîb
Gelir mi kîse-i ümmîde bî-şümâr nasîb

'Aceb bu kârgeh-i hud'a-zâr-ı 'âlemde
Kime tamâm ile olmuş bu rûzgâr nasîb

Serinde efser-i devlet şeh-i cihândır o kim
Şarâb-ı 'aşkdan olmuş ana humâr nasîb

Egerçi ta'ne-i vâ'iz-sirişt-i zâtıdır
Olursa eyleme kût-ı işaret-i bahâr nasîb

5 Hemîşe süfle nihâdânedir 'atâ Zihنî
Füsûs-ı ehl-i dile olmada şerâr nasîb

16

50b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Oldu hatt-ı siyehi eşk-i firâvâna sebeb
Ebr olur 'âkîbeti cûşış-i bârâna sebeb

Ne bu hançer-be-kef-i evzâ'-ı şûmâne bana
Ey sitem-cû bu sitîzin nedir âyâ ne sebeb

O kadar kalmaz idim kabza-i teshîrinde
Neyleyim oldu yine bu dil-i dîvâne sebeb

51a Dükenir 'âşikin ol nâza revâcın kalmaz
Olur ol gonca-lebin çâk-i girîbâna sebeb

5 Yek-be-yek eylediğin çevre mükâfâtın bul
Bezm-i sahbâda sen oldun bu kadar kana sebeb

Gözedir bâde-perestânını Zihنî sâkî
Ömrü var olsun odur sohbet-i yârâna sebeb

17

51a *Müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün*

1 Gel bezm-i meyde bas ayak sahbâyi ‘uşşâkâna tut
Destinde câm-ı la’lini lutf eyle kana kana tut

Çöz kâkül-i müşgînini aç sâ‘id-i sîmînini
Süz çeşm-i ‘âlem-bînini mestâneye peymâne tut

Bülbül terennüm eylesin güller tebessüm eylesin
Cânân tekellüm eylesin bir ‘işret-i şâhâne tut

Harf-i recâ derkâr olup imkân-ı vasl-ı yâr olup
Mestâne-i bî-‘âr olup ruhsâre-i cânâne tut

5 Zihنî yeter sarf-ı hevâ çekme edâ-yı nâ-sezâ
Ol âşinâyı âşinâ bîgâneyi bîgâne tut

18

51a *Mef’ûlü mefâ ’lü mefâ ’lü fe ’lüün*

1 Setr eylese bir kimseyi dâmân-ı ‘inâyet
Sîr eyler anı et ‘ime-i hân-ı ‘inâyet

Târîk-i mezelletde komaz merd-i ‘arîfi
Rûşen dil eder mihr-i dirahşân-ı ‘inâyet

Yek-katresi reyyân eder ‘atşân-ı ‘alîli
Cûş eyleyicek mevce-i ‘ummân-ı ‘inâyet

Tâ‘atda sebât-ı kademinde nücebânın
Çok minneti var olmağa şâyân-ı ‘inâyet

5 Bir kerre vezân olsa eger bâd-ı hidâyet
Lâ-bûd açılır bâb-ı gûlistân-ı ‘inâyet

Eyler ezelî lutfu gûrisne-dili sîr-âb
Zihنî sana hisse verir kân-ı ‘inâyet

19

51b *Mef’ûlü mefâ ’lü mefâ ’lü fe ’lüün*

1 Yâ Rab dilimi eyleme menfûr-ı hidâyet
Cân safhasını eyleme mestûr-ı hidâyet

Ser-şâr-ı tecellî ola mecrâ-yı derûnum
Olsun heme envârin ile Tûr-ı hidâyet

Şenlik komadı cünd-i hatâ kişver-i dilde

Kıl hâne-i cân u teni ma‘mûr-ı hidâyet

Basdırıldı beni reh-zen-i deycûr-ı felâket
Ver çeşm-i basîretle bana nûr-ı hidâyet

- 5 Zihن bu kadar etmez idi halk ma‘âsî
Ger olmasalar ‘afv ile mağrûr-ı hidâyet

20

51b Mef’ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün

- 1 Bir kulda olsa gevher-i âsâr-ı mağfiret
Mihr-i vera‘ verir ana envâr-ı mağfiret

Dellâl nedem-i tevbe elinde revâcı var
Kâsid değil metâ‘-ı harîdâr-ı mağfiret

Nahl-ı felâhi cûy-ı recâ ser-firâz eder
Lezzetde bî-nazîredir esmâr-ı mağfiret

Gark-ı yem-i ‘ukûbet eder halkı ma‘siyet
Keşti-i can-girîzdir etvâr-ı mağfiret

- 5 Her dem esâsı ma‘siyetin bî-bekâ imiş
Ancak sezâ dayanmağa dîvâr-ı mağfiret

Olsam ‘aceb mi teslîye-yâb-ı ‘atâ-yı Hak
Var elde dilde matlab-ı eshâr-ı mağfiret

Dil-teşne âb-ı rahmete bîmâr-ı ma‘siyet
Reyyân eder hekîm-i şifâkâr-ı mağfiret

Habl-ı ümmîd-i ‘afve temessük zamânıdır
Ben nâ-tüvâni eyleye Hak yâr-ı mağfiret

Yâ Rab garîk-i kulzum-i cûrm ü hatâ iken
Olsam yine ‘aceb mi talebkâr-ı mağfiret

- 10 Ma‘dûd kılma tîre-zamîrândan beni
Kalbim küşâde eylesin ezhâr-ı mağfiret

Zihن binâ-yı ‘ömr-i şerîfin harâb iken
Ta‘mîr eder ümîd ile mi‘mâr-ı mağfiret

21

52a Mef’ûlü mefâ ‘ilü mefâ ‘ilü fe ‘ülün

- 1 Gelmez kaleme vasf ile bahr u ber-i rahmet
Sığmaz leb-i endîşeye yek-gevher-i rahmet

Pâ-mâl-ı neşât olsa gönül gam değil el-hak
Matlûbumuzu hâsîl eder dâver-i rahmet

Yok hadd ü tenâhi yem-i eltâf-ı Hudâya
Kevneyne yeter neş'e-i yek-sâgar-ı rahmet

Dil kişiwerini almağa a'dâ-yı günehden
İmdâda gelir lutf ile ser-'asker-i rahmet

5 Sebk etse 'aceb mi gazab-ı hâlikı zîrâ
Etmez nazar-ı 'isyânıma sevdâger-i rahmet

Ayakda koma Zihnî-i dil-hastayı yâ Rab
'Âlem'lere mebsûte iken bister-i rahmet

22

52a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Var şâh-râh-ı 'aşka gönül dil-rübâ gözet
Bu tengnâ-yı gamdan açıl bir safâ gözet

Gir sen yem-i tecerrüde def" et 'alâyıklı
Tesyîr-i fulk-i 'aşka gönül bir hevâ gözet

Pergârveş devâ'ir-i sahbâ-keşânı bul
Sâkî elinde bâde-i hâtır-güşâ gözet

Erbâb-ı iktidâra tezellül hüner değil
Izhâr-ı inhifâzı gedâya sezâ gözet

5 Haysiyyetince lâyık-ı bezm-i kabûl olup
Her şahsa bir nevâzişe hakk-ı edâ gözet

Bîgâneye mu'âmeleyi müşfikâne tut
Her dem hukûk-ı lâzime-i âşinâ gözet

Olma gürisne dîde-i hân-ı kibâr isen
Ta'yîn-i matbah-ı ni'am-ı kibriyâ gözet

Eşk-i seherle mahv-ı hatâya tehâlük et
Kayd-ı 'ikâba düşmeden akdem rehâ gözet

Zihنî cihânı destine teshîr edersen et
Tek 'âleme talattuf ile i'tinâ gözet

23

52b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Yâ Rab fezâ-yı bâtinimi pür-ma'ârif et
Âlûde-dâmen etme dil-i zâri 'ârif et

Etme zebûn mekr-i zen-i bî-hayâ beni
Beytü'l-harîm-i cûdunu dârû'l-mülâtif et

Reh-yâb-ı bezm-i râz-ı nikât-ı nihân olup
Esrâr-ı cân-fezâya dil-i zârı vâkîf et

Âgûş-ı ârzûya düşür kâm-ı gönlümü
Her dem husûl-ı matlaba benden müsâdif et

- 5 Îrâd-ı lutfâ maksem-i erzâka bak gönü'l
Cânâ ne kayd-ı rîzk u ne fîkr-i masârif et

Ey şûh-ı şîvekâr ne vaslin gerek bana
Ben nâ-tüvâni'na ne de vaz'-ı muhâlif et

Îç tâze tâze âb-ı hayât-ı hayâlini
Zihni sahâ'if-i dili genc-i letâif et

24

52b Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlü'n

- 1 Şol gonca-i la'lindeki keyfiyyeti seyr et
Ruhsâr-ı ziyâdârdaki safveti seyr et

Zâhid ne bilir mes'ele-i 'aşk u rüsûmu
Gir sen bu harâbâta da ehliyyeti seyr et

Şem' ile tahassüsde hemân gûşe-be-gûşe
Ebnâ-yı zamân istediği şöhreti seyr et

Bir kerre şitâb eyle ser-i kûyuna yârin
Pâ-mâl-i niyâz eyle özün devleti seyr et

- 5 Her güfte-i nâ-puhte verir tab'a kesâfet
Sen bak súhan-ı Zihniye cem'iyyeti seyr et

25

Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün

- 1 Mahv edüp benliğim et kalbi nazargâh-ı mahabbet
Âteş-i 'aşk ile kıl anı şerergâh-ı mahabbet

Görmesin gerd-i hazân gülşen-i âmâl-ı dilim
Ola nahl-ı dil-i gam-dîde semergâh-ı mahabbet

53a Şeb-i târik-i mezelleadden edüp 'aklı halâs
Yâ Rab et nûrun ile kalbi nazargâh-ı mahabbet

Eyleme havsala-i sırrımı yâ Rab dil-i teng

Eyle âmed-şod-ı 'aşkınla güzergâh-ı mahabbet

- 5 Zihنیّا Hak bu ki erbâb-ı kulûba irîşir
Eser-i nûr-ı füyûzât-ı sehergâh-ı mahabbet

26

53a *Mef'ülü mefâ ilü mefâ ilü fe 'ülün*

- 1 Her kimseye meftûh değil bâb-ı hidâyet
Kismet mi yazar herkese küttâb-ı hidâyet

Âyâ nice yüz bulsa gerek dergeh-i Hakka
Hark olmuş ise cebhede cilbâb-ı hidâyet

Bi'l-cümle mesâlibden olur sâhibi mestûr
Yüz göstericek bânû-yı âdâb-ı hidâyet

Dest-âver olan şimdilik imân u yakındır
Tâ haşerde de eyleye sîr-âb-ı hidâyet

- 5 Evvel bize bahşende olup sonradan almak
Me'mûl ederiz etmeye vehhâb-ı hidâyet

Cûş etdiği dem hâ'il olur mu ana 'âlem
Zihنî götürür cûrmünü seyl-âb-ı hidâyet

27

53a *Mef'ülü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün*

- 1 Eyler Hudâ metâlibi hâsil tevekkül et
Kalbinden eyle tarh-ı vesâ'il tevekkül et

Tâ geçmesin kavâfil-i fîkr ıztrâb ile
Tefvîze kıl umûru mukâbil tevekkül et

Kûyunda çok cidâl u kîtâl ey gönül yine
Oldukça ol mehâlike vâsîl tevekkül et

Kâlâ-yı vasla nakd-ı vûcûdu nisâr edüp
Bu emre eyle cânını kâ'il tevekkül et

- 5 Tesyîr eder sefâyin-i tevfîki müste'ân
Lâ-bûd verir hevâ-yı mu'âdil tevekkül et

Zihنî bu şeb o mihr-i cihân-tâba bak gelir
Gün doğmadan neler doğar ey dil tevekkül et

28

53b *Mef'ülü mefâ ilü mefâ ilü fe 'ülün*

- 1 Yâ Rab dilimi bedraka-i râh-ı savâb et

İhlâsimı şâyeste-i dergâh-ı cenâb et
Elfâzımı elhâzımı enfâsimı sorma
Vâ-reste-i bîm-i elem-i rûz-ı hesâb et
Taklîdimi kıl reh-güzer-i peyk-i hakîkât
Âzâde-i der-bend-i sahârî-i serâb et
Sahbâ gibi ahlâkin edüp sen de mühezzeb
Ma‘mûr-ı harâbâtda devr-i mey-i nâb et

5 Sen garka-i düşnâm-ı pey-â-pey eder olsan
Biz kâi’liz ol rütbeye bir kerre hîtâb et
Bir pâk-dil ol zerk ü riyâdan hazer eyle
A‘mâlde niyyât ile tahsîn-i sevâb et

Zihن oturup bâdiye-peymâ-yı kemâl ol
Evkâtını vâ-bestesi-esrâr-ı kitâb et

29

53b *Mef’ülǖ mefâ̄ ilǖ mefâ̄ ilǖ fē ‘ülün*

1 Düş pâyine et dâmen-i dildâra teşebbüs
Elbette gerek ‘âşık-ı nâ-çâra teşebbüs
Etme taleb-i feyz-i İlâhîde tehâvün
İhlâs ile kıl da‘vet-i eshâra teşebbüs
Sen nâle-i şebgâh ile dök nakd-i sırişki
Bir vasl için etme sakın ağıyâra teşebbüs
Bu ‘ömr-i girân-mâyeyi beyhûde çürütme
Var kûy-ı dil-ârâda et ol yâra teşebbüs

5 Ef’âl ü türük üzre eden şer‘e itâ‘at
Zihن eder ol ‘urve-i vûskâya teşebbüs

30

53b *Fâ̄ ilâtün fâ̄ ilâtün fâ̄ ilâtün fâ̄ ilün*

1 Vuslat-ı dildâr için kahr-ı rakîb etmek de güç
Iztırâb-ı kalb ile kesb-i nasîb etmek de güç
Vaz‘-ı nâ-hemvâr-ı yâra çün tahammüldür medâr
Bir belâ-yı nâ-gehânîdir şekîb etmek de güç

54a Cân u ser vermek dahi cânâna müşkildir velî
‘âşık-ı âşüfteye terk-i habîb etmek de güç

Evvelâ dîvâne etvâr üzre me'lûf etmişiz
Şimdi te'dîb edüp gönlü lebîb etmek de güç

- 5 Zihniyâ kâm-ı dili almak ne mümkün çarhdan
Iztırâb-ı kalb ile kesb-i nasîb etmek de güç

31

54a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

- 1 Ol serv-kaddin olmasa ger ebruvânı kec
Bâzâr-ı vasla etmez olurdu orada lecc

'Azm eyledim nûkûd-ı sırışkimle kûyuna
Etdim hezâr sa'yim ile key safâ-yı hac

Ol yençeri kiyâfete kîst-ı reşen gerek
Yoksa bahâ-yı vasla vefâ eylemez recec

İbrîk-nedem-i tevbe ile almışız vuzû
Biz etmişiz gül-âb-ı 'atâdan dehâni meç

- 5 Sabr üzre nîl-i mahrec ü vasl u ferah gelir
Zihni gider su'ûbet-i hengâm-ı pür-harac

32

54a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

- 1 Öyle gör her dem te'emmulkâr olup dünyâyı kec
Dikmek olmaz biçimde atlas u dîbâyi kec

Bezm-i meyde sâkî-i gül-çehre rû-gerdân olup
Verdi ol kaşı kemânim destime sahbâyi kec

Levha-i hüsnünde yokdur bir galat ebrûda var
Râz-ı hüsnün bildim ammâ anladım o râyı kec

Kec-revân-ı 'âlem eyler iktisâb u irtifâ'
Bak ne gûne sarماşup buldu gedû bâlâyı kec

- 5 Reh-güzâr-ı dûzaha doğru gider bî-inhirâf
Hükmedenler bir garaz zîmnâda hak da'vâyı kec

İstikâmet mümteni' dir râhata imkân yok
İhtişâm etmiş heme a'lâyı kec ednâyı kec

Kec-külâh u kec-nigeh hançer-be-kef Zihni o şûh
Hâh nâ-hâh 'âkîbet eyler dil-i şeydâyı kec

33

54b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Nukl-ı lebin ‘aceb midir olsa şeker-mizâc
Benzer kızıl ‘akîdeye ol la‘l-i ter-mizâc

Kaddin yanında kadri mi var serv-i gülşenin
Her şâh-ı ter olur mu cihânda semer-mizâc

Bilmez senin kemâl ile hüsn ü letâfetin
Merdüm-şinâs olur mu rakîbân-ı har-mizâc

Taş oldu kaldı kûy-ı dil-ârâda ‘âşıkân
Tâb-ı mahabbet ile olurlar güher-mizâc

5 Hiç âb u tâb-ı güft ü şinîdin ne anlasın
Zihnî hasûd-ı bed-menîşân u şerer-mizâc

34

Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün

1 Görür mü dîde-i hâtır ‘aceb cemâl-i ferah
Nasîb olur mu bu mahzûna bir nevâl-i ferah

Ne görmüşüz ne de gûş etmişiz bu ‘âlemde
Müyesser olduğunu kimseye kemâl-ı ferah

Bırakma gulgule-i hüzni bezm-i yârâna
Görür sahîfe-i ‘ukbâda çok vebâl-i ferâh

‘Izâr u zülfî bezm-i gam-güsârdır şeb u rûz
O serv-kâmetim oldu bana hayâl-i ferah

5 Göründü zîr-i ‘arak-çîde kâkül-i cânân
Belürdi çün ufuk-ı hüsnde hilâl-i ferah

Kederle Zihnî-i dil-hasta kalmasın yâ Râb
O teşne-i gama ver feyzden zülâl-i ferah

35

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün

1 Sürdü haylî zulmet-i leylâ yine reftâr-ı subh
Etdi yağma gîsuvân-ı leyleyi tâtâr-ı subh

Haşre dek öyle sevâd-ı haymesi gitmezdi hiç
Gelmeyeydi pertev-efşân olmağa ifsâr-ı subh

Renc-i dûr-â-dûr ile sikletdedir hengâm-ı şeb
Hastagâna hiffet îrâs etdirir etvâr-ı subh

55a ‘Ârife bir sâha-i pehnâdîr ol vakt-i latîf
Bir tecellîdir ‘aceb ezkâr-ı pâk-âsâr-ı subh

5 Zihnî-i bî-çâreyi yâ Rab gunûde eyleme
Eyle ‘ışretgâh-ı feyzinde anı bîdâr-ı subh

36

55a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Olmayan mest ü harâb-ı mey-i hamrâ-yı sabûh
Zevk-yâb etmez anı neş'e-i mînâ-yı sabûh

Olmayan âh-ı sehergâh ile pür-sûz u gûdâz
Olmasın beyhûde âşüfte-i sahbâ-yı sabûh

Yâ Rab efsürde koma gerd-i havâdisle dilim
Eyle eltâfin ile zemzeme-ârâ-yı sabûh

Şeb-i hicrân geçer elbette irer rûz-ı visâl
Gösterir ‘aks-i ruh-ı yârı merâyâ-yı sabûh

5 Zihnî-i zârı eder bülbül-i gûyâ-yı cihân
Nev-be-nev hâhiş-i nezzâre-i sîmâ-yı sabûh

37

55a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Bahr-ı feyz üzre yürür fûlk-i girân'bâr-ı sabâh
Dîdeler dökse ‘aceb mi dürr-i şehvâr-ı sabâh

‘Ukde-i matlabı münhal olur ehl-i vecdin
Kîse-i kâmını mâlî eder ezkâr-ı sabâh

Bâtin-ı ehl-i sa‘âdetden eder def-i humâr
Çehre-i câm-ı sabûhîdeki âsâr-ı sabâh

Münkabız gâ’ile-i zulmet ile kevn ü mekân
Münbasıt cünbiş-i envâr ile etvâr-ı sabâh

5 Vâsil-ı mekrümeti olmadı her tîre-zamîr
Feyzden feyze irer vâkif-ı esrâr-ı sabâh

Mürdeyi zinde eder zinneyi pür-cûş-ı safâ
Cân verir ehl-i dile bâde-i ser-şâr-ı sabâh

‘Akili âgeh eder gâfili hufte Zihnî
Böyledir ‘âdet-i dîrîne-i envâr-ı sabâh

38

55b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Geldi reftâr ederek meclis-i yârâna o şûh
Uydu ‘uşşâkına va‘d etdiği peymâna o şûh

Gösterüp 'âşık-ı dil-hastalara tîg-ı sitem
Çeşmi ızhâr-ı füsûn etdi levendâne o şûh

Kâkülün tarf-ı 'arak-çîniden efşân ederek
Etdi 'uşşâk-ı belâ-dîdeyi dîvâne o şûh

Müterreddid kerem-i vasla bize ol âhû
Mütehâşî değil ihsân-ı rakîbâna o şûh

- 5 Zihniyâ her ne zamân 'arz-ı recâ eylersem
El eder nâz ile ol hançer-i bürrâne o şûh

39

Mef'ûlü fâ 'ilâtün mef'ûlü fâ 'ilâtün

- 1 La'l ü ruhunla olsun zevk u safâmız ey şûh
Câm-ı ceminle dolsun 'aşk u hevâmız ey şûh
- Tâ-key cefâ edersin 'ömrüm hebâ edersin
N'etsen sana edersin yokdur hatâmız ey şûh
- Öldür beni sen öldür yâ ağladup yâ güldür
Gönlüm kapunda kuldur sensin devâmız ey şûh
- Lutf eyleme rakîbe kahr et bu bî-şekîbe
Dest urma her nasîbe yokdur rızâmız ey şûh
- 5 Ol zülf-i ham-be-hamla müjgân-ı hem-be-hemle
Zihni gibi sitemle bulduk belâmız ey şûh

40

55b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

- 1 İ'mârimiz ögütmededir âsiyâb-ı çarh
Etmez şebân u rûz tehallûf nisâb-ı çarh
- Olmuş bisât-ı sahn-ı zemin neş'e-i kader
Zıll-ı zalîl-i çetr-i ezeldir kîbâb-ı çarh
- Tennûr-ı sînesinde kızarmış ragîfidir
Yevmiyye-hân-ı meltafada âftâb-ı çarh
- Her demde bu ribâta olurmuş cerîdedâr
Encümledir hemîşe hesâb u kitâb-ı çarh
- 56a 5 Her dem semâ'-ı şevki anun sâz-ı zühredir
Âmâdedir safâ ile çeng ü rebâb-ı çarh
- Zihni felekde hûzn ü tarab tev'em oldular

Dâd u sitedde böyle dönermiş dolâb-ı çarh

41

56a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Oldu ümmîd-i ocak düşmeni bu ye's-i şedîd
Ne 'aceb cümbîş eder dilde bu gavgâ-yı medîd

Bir gün elbette olur çehre-nûmâ mihrâsâ
Mâh-ı kâm-ı dilimiz devr-i zamaneyle bedîd

Galat-ı safha-i ruhsârını hakk etdi o mâh
Behre-yâb olmağıyçün kıldı berâtın tecdîd

Ola mı olmaya mı kaydı bizi zâr etdi
Bizi kabdan kaba akdardı hevâ-yı ümmîd

5 Zihniyâ mürde-dil ihyâ eder el-hak nazmîn
Verir ahbâba sözün bâri hayât-ı cavîd

42

56a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Olmadım kârgeh-i dehrde şâdân-ı murâd
Tutdı etrâfımızı leşker-i hîrmân-ı murâd

Kef tehî kîse tehî çeşm pür eşk-i gamla
Çâk çâk-ı sitemiz gussa-hor-ı hân-ı murâd

Çarhın evzâ'-ı diger-gûnuna nisbetle bulur
Meh-be-meh gerd-i muhâkî meh-i tâbân-ı murâd

Kabza-i re'y ile dünyâda eden çeşmin bâz
Cigerin eyledi menzilgeh-i peykân-ı murâd

5 Eylesin terk-i murâdâtı murâd ey Zihni
Sana el-kîssa dırâz olmaya dâmân-ı murâd

43

56a *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

1 Ne hüzn-i ye's ile gam-gîn diliz ne şevk-ı murâd
Derûn-ı beyt-i dil oldu safâ ile bünyâd

Ne kayd-ı masrafa dil-besteyiz telâş ederiz
Ne şevk ü zevk ileyiz dilden isteriz îrâd

56b Esîr-i sihhât eder çeşm-i mestî ol şûhun
Tefevvûc eyleyüp etdi hatî 'aceb imdâd

O şûha mansîb-ı cânânegî 'atâ olicak

Yazıldı levh-i eş‘ârima mübârek-bâd

- 5 O mihr-i dil-keş ile söyler eğlenir Zihنâ
Miyânemizde bizim gamze etmese ifsâd

44

56b *Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün*

- 1 Şerbet-i la‘l-i lebin kand-i mükerrerden lezîz
Şimdilik cânâ bana ol âb-ı kevserden lezîz

Esb-i fikretle tecessüs eyledim devrâni ben
Görmedim zevki cihânda vasl-ı dil-berden lezîz

Kâmeti servim hîrâm etdikde ditrer lebleri
Zâ’ikamda oldu ol pâlûde-i terden lezîz

Kec-nigâhı ‘ayn-ı ‘izzetdir bana ol ser-keşin
Acı acı sözleri şehd ü şekkerden lezîz

- 5 Zihنîyâ Hîzr eylemez inkâr zevk-ı nazmını
Âb-ı hayvândır meger bu güfte-i terden lezîz

45

56b *Mef‘ûlü mefâ ‘ilü mefâ ‘ilü fe ‘ûlü*

- 1 Dîvâneriz na‘ra-i mestâne bizimdir
Zâhid giremez gûşe-i meyhâne bizimdir

- 57a Kevneyne yeter velvele-i sıyt u sadâmız
Âlüfteleriz cünbiş-i rindâne bizimdir

Eylerse tenâzu‘ n’ola ağıyâr-ı bed-endîş
Tâ rûz-ı ezel Hak bu ki cânâne bizimdir

Gitmiş ser-i kûyunda cünûn eylemiş ızhâr
İmkân-ı fedâ yok dil-i dîvâne bizimdir

- 5 Geldikde ribât-ı dile gam düşme telâşa
Ger her ne kadar gelse de ol hâne bizimdir

Cem‘ olsa sühân-senc-i cihân bir yere gelse
Zihنî yine ol vâdî-i pîrâne bizimdir

46

57a *Mef‘ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün*

- 1 Efkâr-ı la‘l-i dil-ber ile dil ki hûn olur
Sahbâ-yı hâhiş-i emelim ser-nigûn olur

Ser-mâye-i felâhdır ezkâr-ı pâk-i Hak

Zikr-i Hudâ edenler elemden masûn olur

Hâtır-şikenlik eylemesin ehl-i câh kim
Rahş-ı merâmî menzîle gitmez zebûn olur

‘Uşşâk-ı zâra mâye-i ‘izzet visâldir
Yoksa fütâde sâha-i ‘âlemde dûn olur

- 5 Erbâb-ı dil-merâma vusûlünde ibtidâ
Da‘vâcısı anun felek-i bî-sütûn olur

Seyl-âb-ı ‘afv ümîdinedir cûr’et-i hatâ
Olmaçsa eşk-i çeşm-i ‘alîlân ‘uyûn olur

A‘da görürse nükte-i eş‘âr-ı tâzeni
Zihن o nükte kalbine dâğ-ı derûn olur

47

57a *Mefâ ülün mefâ ülün mefâ ülün mefâ ülün*

- 1 Kanı ey mâh-rû bunca nev-â-nev dil-rübâlîklar
Seninle etdîgim bezm-i safâda dil-güsâlîklar

Ne meşreb eylemiş peydâ surâhi teng-hûlukda
Mey-âşâmâna etdirmez hevâ-yı âşinâlîklar

Olurdum bir zamân zânû-be-zânû bezm-i kurbunda
Kirişmeyle miyâne gamze saldı nâ-sezâlîklar

- 57b Huda bu kârgâhın her umûrun eylemiş takdîr
Sen ey ‘âciz tehî yerde nedir bu kethudâlîklar

- 5 Tehâlükden usanmazmış gûrisne-dîde ey Zihن
Nedir bu celb-i mâl-ı dehr için bu bî-hayâlîklar

48

57b *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

- 1 Bilmem ol gûl-ruh ne bâğın nahl-i müstesnâsıdır
Yâ Rab ol meh-rû ne burcun kevkeb-i garrâsıdır

Bi’t-tab‘i şeb-nem gibi bâlâya mâ’il kudsiyân
Âşiyân-ı nahs imiş dünyâ denî dünyâsıdır

Zerre-i nâ-çize almaz hây u hûy-ı ‘âlemi
Eyleyen mestâne-i âzâde dil-sahbâsıdır

Zâhid-i huşke kiyâs olmaz kalender-meşrebân
Ma‘nide anlar cihânın cünd-i bî-pervâsıdır

5 'Arsa-i dilde gül-i gülzâr-ı ma 'nîler güşâd
Nazm-ı hoş-âyende-i Zihن anun îmâsıdır

49

57b *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Kanı zânû-be-zânû yâr ile nûş etdiğim demler
Kanı bezm-i kadehde yâri medhûş etdiğim demler

Pey-â-pey âhir oldu leyle-i vasl firâk irdi
Hirâs-ı hicr-i cânânı ferâmûş etdiğim demler

Kanı cûy-ı bahârâsâ dilimde 'aşk-ı cûş-â-cûş
Hezâr-ı gülşeni na'ramla hâmûş etdiğim demler

'Aceb sevdâ-yı zülf-i yâr ile sahrâ-nişîn oldum
Dil-i endûhgîni hâne-ber-dûş etdiğim demler

5 Kanı Zihن gibi halvet-serây-ı meh-likâsında
Zerâfetle öpüp la'lin sözün gûş etdiğim demler

50

57b *Mef'âlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Kasr-ı cemâle gül-ruh-ı cânân kitâbedir
Mîhr-i cebîni üzre o kâkül sehâbedir

Hayli dimâğ bağladı sultân-ı nev-bahâr
Zîrâ ki i'tinâsı anun âb u tâbadır

58a Bir şûh-ı dil-sitâna esîr olmuşuz 'aceb
Bizden hemîşe meyli tazalluma lâyadır

Âyineveş cemâl-fürûş oldun ey sanem
Bi'l-cümle serzenişlerin ammâ gayayadır

5 Zihن murâd-ı kârgeh-i çarhı istemez
Aksâ-yı meyli bezmde sahbâ vü nâyadır

51

58a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Bûs-ı la'lin hevesi hûn-ı dili cûş eyler
Serde sevdâ-yı hatîn 'aklîmı medhûş eyler

Ben kim ol bülbül-i gülzâr-ı cemâl-i yârim
Nâlışim murg-ı çemenzârı da hâmûş eyler

Nâ-kesin bâr-ı girânıdır 'abâ-yı cismi
'ârifân kevn ü mekânı heme ber-dûş eyler

Rind-i rüsvâ-yı cihânın her işi zâhirdir
Zâhidân perde-i seccâdeyi rû-pûş eyler

- 5 Yatdı kış uykusuna bâğ-ı emelde bülbül
Gül sabûh-ı mey ile kendüyi ser-hoş eyler

Zihnîyâ tab'a güşâyış verir eş 'âr-ı terin
Çeşme-i mahbereden hâme meger nûş eyler

52

58a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ûlü fâ 'ilün*

- 1 Bâr-ı girân-ı 'aşk cüvânâni pîr eder
İnsâni fîkr-i zülf-i perişân esîr eder

Koymaz hemîşe levha-i dilde gubâr-ı gam
Cûy-ı mahabbet âdemî sâde zamîr eder

Dergâh-ı Hakda haşyet ile eşk-rîz olan
Her secdesinde cephede nakş-ı hasîr eder

Hâtır-şikendir eylediği güft-gûda ol
Bed-meşrebân ki sözlerini halka tîr eder

- 5 Erbâb-ı tab' gûş-zen-ı iştîyâk olur
Zihنî ne dem ki kilk-i beyânın sarîr eder

53

- 58b *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün***
- 1 Kûrsî-i gül-bünde bülbül da'vet-i eshâr okur
Meclîs-i 'îrfanda gûyâ sübhatü'l-ebrâr okur

Feth eder vakt-i seher evrâk-ı reng-â-rengini
Safha-i gûlden hezârân dil döker tûmâr okur

'Ukde-i zülfî açılmaz nâhun-ı tedkîk ile
Ol mu'amâyi yine tab'-ı sabâ-reftâr okur

Rakba-hânlikla müsaahhar etdi zâhid 'âlemi
Sâ'id-i duhter tutup gül 'ârizin ohşar okur

- 5 Fenn-i yek-tâdan okursun 'andelîbâ bâğda
Zihنî-i şeydâyı gûş et sad-hezâr eş 'âr okur

54

58b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ûlü fâ 'ilün*

- 1 Çok kâle var ki revnak-ı bâzâr olur gider
Sabr et husûl-ı matlaba derkâr olur gider

Gitmez bizimle şimdi o meh-pâremiz yola
Ağyâr ile refâkat edüp yâr olur gider

Zâr etme pîş-i gülde sen ey 'andelîb-i zâr
Bir gün o gül de pâ-zede-i hâr olur gider

Dil kaldı kûy-ı yârda gelmez şebân u rûz
Dîvâne bend-i zülfüne ber-dâr olur gider

5 Sîhhat-pezîr oluncaya dek hayli dem geçer
Çeşm-i füsûnî öylece bîmâr olur gider

Râz-ı nühüfte saklayamaz bezm-i meyde ney
Zâhid gelirse vâkîf-ı esrâr olur gider

Kâl etmeyen zamîrini zikr-i Hudâ ile
'Âlemde kalbi mahzen-i eşrâr olur gider

Bir feth-i bâba mazhar eger olmasam fûsûs
Zihni sîrişk-i dîdeler enhâr olur gider

55

58b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ûlü fâ 'ilün*

1 Bu çâr-sûya çok leb-i şîrin gelir gider
Bâzâr-ı 'aşka dil-ber-i hod-bin gelir gider

Ma'nîde kahr u zâhiri zevk u safâ imiş
Halk-ı cihân bu 'âleme gam-gin gelir gider

59a Var başka ân cemâl-ı cemîlinde ol mehin
Gülzâra lîk çok gül ü nesrin gelir gider

Nahcîre murg-ı dilleri bekler şebân u rûz
Kûy-ı mahabbet üzre şâhin gelir gider

5 Güл sîne-çâk bülbül açık meşreb olsalar
Meclisde olsa sâgar-ı zerrin gelir gider

Zihni cihân suvergeh-i sun'-ı İlâhîdir
Bu kârgâha nîk ü bed-âyin gelir gider

56

59a *Mef'ûlü mefâ 'ûlü mefâ 'ûlü fe 'ûlün*

1 Dûzah görünen âteş-i âh-ı dilimizdir
Müstemzic olan 'aşk ile âb u gilimizdir

Kevneyni temâşa ederiz yek-nesak üzere
Her nazrada çün 'arş-ı Hudâ mahfelimizdir

Bir gamze-i merdüm-küs ile hâlikiz ancak
Hûbân-ı cihân tâ ezeli kâtilimizdir

Ser-halka-i peymâne-keşânız ki tâ ezelden
Zâhid bu cedelgâhda en ‘âkilimizdir

5 Etmek dileriz hâlimizi rûha ihâle
Men‘ eyleme de nefş-i bagî gâfilimizdir

Yek-tarfada menzil alırız mülk-i bekâda
Bu kâlib-ı âbdân-ı girân hâ’limizdir

Deryâ gibi âmed-şod eder mevce-i ‘aşkı
Ma‘ mûre-i meskûne bizim sâhilimizdir

Benlikde kalır havfi var ‘uşşâka dem-â-dem
Zihن bu riyâ ber-taraf-ı hâ’limizdir

57

59a Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün

1 İhtilâl-i kalb ile hod-bin harîs-i kâm olur
Teng-hûlukla kişi dil-bestesi-i âlâm olur

Kand u zehri bir bilen âsûde etvâr üzredir
Fark eden nîk ü bedi el-hak şikeste-câm olur

Bâtinin ârâyış-i ezkâr-ı Mevlâ eyleyen
Yek-nazarda kalbine çendân kelâm ilhâm olur

Bir sehî kaddin hayâl-i la‘li oldu cây-gîr
Ey gönül şimdengirü kârin mey-i gül-fâm olur

59b 5 Perde-i târîk-i şeb çeng-i seherle çâk iken
Ehl-i ‘aşkın Zihnyâ noksânı cümle tâm olur

58

59b Mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün

1 Tahammülkârlık her bî-vefâya emr-i müşkildir
Esîr-i derd-i hicr-i yâr olanlar ana kâ’ildir

Felek bir şîşedir kim her gören bir peyker ahz eyler
O bir âyînedir kim sa‘d ile nahsa mukâbildir

Kemer-bend-i niyâz ol zikr ü fîkr-i Hazret-i Hakla
Mazârr-ı fitneden bâzû-yı ümmîde hamâ’ildir

Ne lâyîkdir dili jeng-âver-i çirk-i hatâ etmek

Nazargâh-ı Hudâdır neş'e-i ihsâna kâbildir

- 5 Görenler kâm-ı gerdûni tehâlük eylemişlerdir
Demişler kâm-ı dünyâ ser-te-ser bâz-ı hayâzildir

'Acebdır sözlerinden vasf-ı hâl-i dehr olur zâhir
Senin de sözlerin Zihنi gibi çok hâli şâmildir

59

59b *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

- 1 Ey 'Îsi-leb ümîd-i şifâ merhemindedir
Ey 'andelîb nagme-i şûhun demindedir

Bir dem safâya irdiği yok kalb-i nâ-guşâ
Hâlâ esîr-i 'aşkın olupdur gamındadır

Hâssiyyet-i zülâl-i visâlin hayat-bahş
Keyfiyyet-i neşât ise câm-ı Cemindedir

Su'bân u ejder olmada var kâbiliyyeti
Âşûb u fitne zülf-i ham-ender-hamindadir

- 5 Her nâ-şinâsa keşf-i nikâb eylemez hele
Zihنi dakîka nazm-ı ter-i mübhemededir

60

59b *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

- 1 Nahl-ı murâdi eşk-i seher ser-fîrâz eder
Gencîne-i mutalsamı matlûbi bâz eder

Kullukda ol 'âsâ gibi bezm-i huzûra gir
Gafletde kalma âdemî âdam namâz eder

- 60a Çok nâz usandırur denilir 'âşkı velî
'Âşık da var ki dil-beri gark-ı niyâz eder

Saklar gönül mahabbet-i dildârı cân gibi
Sînemde dâğlar ne 'aceb keşf-i râz eder

- 5 Zihنi harîm-ı kûy-ı hakîkatde kâ'im ol
Erbâb-ı dil güzergehini çün mecâz eder

61

60a *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

- 1 Değil cefâsı o şûhun hayâli âteşdir
Cemâli neşv ü nemâdîr celâli âteşdir

Cebîn-i mâh-ı münîri fezâ-yı 'izzetdir

‘İzâr-ı neyyîri ruhsâr-ı âlî âteşdir

Hemîşe dûr olamam yârin ittisâlinden
Kazâ-yı mübrem iken infisâlı âteşdir

Derûna dâğ-ı mahabbet fitâlidir ‘aşkı
Dilimdeki heves-i nakd-i hâli âteşdir

- 5 Zebâni tîredir eş ‘âr-ı tab’ıdır vekkâd
Sakın ki Zihnî-i zârin makâlı âteşdir

62

Mefâ ‘ilün fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün

- 1 Dokunsa la‘line ol goncanın müdâm alınır
Dehân-ı tengine pekce değerse câm alınır

Gelirse meclise bir de o şûh-ı hânende
Usûlden bir uğurda nice makâm alınır

Eger güzergeli gülşen-serây-ı dehr olsa
O pâk dâmene her serv-i nev-hîrâm alınır

Giderse böyle perîşân bu rûzgâr-ı sakîm
Bu kârgehde ne nâm u nişân ne kâm alınır

- 5 Hilâle kadd-i hamîde edâ sen etsen eger
O bedr oluncaya dek bu söze tamâm alınır

O mest-i nâza ne mümkün mukârenet ey dil
Ya rehgüzârını bir beklesen selâm alınır

Havâs-ı ed ‘iyye-i sırra vâkîf ol Zihnî
‘Adû-yı tîre-zamîrândan intikâm alınır

63

Mef’ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün

- 1 Deryâ-yı dilde mevce-i ‘aşk ıztırâbı var
Benzer ki bir kenâresize intisâbı var

Eyler vezân şitâb ile bâd-ı nesîm-i subh
Zihnîyle hayli ‘itr-ı bahâdan hesâbı var

Hengâm-ı nâz u ‘işvesidir imtizâc güç
‘Uşşâkına tenezzülü yok âb u tâbı var

Sâkî düşürme ver o mehi bezm-i ‘işrete
Yok vasla kâbiliyyeti dahı hicâbı var

5 Gam-keş değil mazarrati işrârdan gönül
Zihنî anun 'inâyet-i Hak gibi bâbı var

64

60b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Çeşm-i füsûnu 'âşıka âhû bakışlıdır
Nezzâre-i tegâfûlî haylî yakışlıdır

Eyler hezâr gonca içün zâr u giryeler
Gül kim hemîse hârı ile içli dışlıdır

Nakd-ı sırıski sarf ile dergîl kâm-ı dil
Dolâbves felek ki alışlı verişlidir

Bâlâ-rev olma mansıb-ı dünyâ-yı dûn ile
Kim râh-ı kuhsâr yokuşlu inişlidir

5 Nev-restedir henüz dahı Zihنî o mâh-rû
Var hüsn ile 'alâmeti haylî gelişlidir

65

60b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Dâ'im neşât-ı hâtîr-ı zârim seninledir
Ey şeh-süvârim 'izz û vakârim seninledir

Tellendi bizden ol meh-ı nev-hatt firâr eder
Ey bâd-ı şark zülf-i nigârim seninledir

Sayd-ı gazâl-ı vahsiyi sensin çü râm eden
Her dem gönül medâr u şikârim seninledir

Deycûr-ı hicre atma dil-i gam-keşîdeni
Ey gül cihânda bâğ u bahârim seninledir

5 Zihنî ederdi 'azm-i sefer dâr-ı gurbete
Bu şehr-i pür-belâda karârim seninledir

66

61a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

1 Gel gedâ çesm olma olsa devletin dünyâ kadar
Genc-i bî-hemtâ mı var dünyâda istiğnâ kadar

Etme fart-ı hezl ile tebrîd-i kalb-i aşinâ
Dil-şikenlik var mıdır 'âlemde istihzâ kadar

Ol kıyâmet kâmetiyle halka vâveylâ verir
Gülşen-i hüsn içre yok ol şûh-ı müstesnâ kadar

Muktezâ-yı himmet-i ehl-i sehâvet öyledir
Ahzdan bulmaz meserret bezl ile a'tâ kadar

5 İrtifâ '-ı şânını efzûn eder bir nesne yok
Hâtır-ı bî-çâreyi şefkatle istiksâ kadar

Muhtasar ta 'bîr ile telhîs-i güftâr etmede
Olsun elfâzin ifâde etdiğin ma'nâ kadar

Bâb-ı hicrinde felâket-dîde ger olsa hesâb
Kimdir ey zâlim hayâl et Zihنî-i şeydâ kadar

67

61a Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

1 Yine ağıyâr ile ol mâh-rû zânû-be-zânûdur
Heme bezminde anun rû-be-rû pehlû-be-pehlûdur

Müdâvâ-yı belâ-yı derd-i mevt eyler bu 'âlemde
Ne Lokmân u ne Câlînusdur ne hod Aristodur

Fenâsin vasla tercîh eyleyen pervânedir el-hak
Dem-â-dem bülbülân efgân u feryâdında pür-gûdur

Dedim gördükde ol ser-çeşme-i hüsni civanlıkda
Bu âb u tâb ile ol nev-nihâlim bir içim sudur

5 Diyâr-ı 'aşkı seyrân etdiren sûzişle ey Zihنî
Vefâ düşmen sitem-kîşâne her dem ol cefâ-cûdur

68

61a Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün

1 Ol nahl-1 bûstân-1 safâ meşrebimcedir
Ol 'işve-sâz-1 hüsni edâ meşrebimcedir

Kalbimde bîm-i cevri ümîd-i visâli var
Râh-ı emelde havf u recâ meşrebimcedir

Ruhlar kızıl dü-la'li kızıl câm-ı mey kızıl
Sâkîde böyle neşv ü nemâ meşrebimcedir

Hûn-âbe-i sırişki verüp vaslin isterim
Bu kârgâhda bey' ü şirâ meşrebimcedir

5 Şâdâb-ı nazmı feyz ile zîbende eyledin
Zihنî sözünde hüsni ü bahâ meşrebimcedir

69

61b Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün

- 1 Pertev-i ruhsâr-ı mînâ-fâmı pek sûzişlidir
Hâtıra ammâ sihâm-ı gamzesi varışlıdır
- Hâric-ez-defter bulunduk meclis-i cânâneden
Şimdi ağıyâr-ı bed-ârâlarla içli dışlıdır
- Nây-ı bî-mağzin el ağızından sadâsin n'eylerim
Hod-be-hod bülbül nevâsin dinle kim sûzişlidir
- Hâtıra ser-germî-i câm-ı neşâti bahş eder
Âb u tâbi nev-bahârin doğrusu bahşılıdır
- 5 Kalb-i muhlis Zihniyâ safvetle mâl-â-mâl ise
Ol kadar kalb-i münâfik öyle gîll u gışlıdır

70

61b *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

- 1 Gel ey mihr-i cihân nezzâre-i ruhsâra ruhsat ver
Hadeng-i gamze-i nâ-râmına bir lahma râhat ver
- Yeter erbâb-ı tab'ı pây-mâl-ı şiddet etdin sen
Sen ey çarh-ı sitemger câ-be-câ çevre rehâvet ver
- Dili mâñende-i bâdâm-ı bî-magz eyleme yâ Rab
Anı bezm-i huzûra şayegân eyler mahabbet ver
- Ser-i kûy-ı dil-ârâda nedir hâli dil-i zârin
Sen evvel hastadan sen bir bize peygam-ı sîhhat ver

- 5 Olup dil-şâd-ı lutfun Zihni-i şeydâyı mesrûr et
Ana yâ Rab künüz-ı feyzden ifzâl u 'izzet ver

71

61b *Müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün*

- 1 Lokmân ararsan derdin derdin sana lokmân yeter
Esbâb-ı vaslı cüst-cû etsen gam-ı hicrân yeter
- Gör zâtını mir'ata bak hem mihre hem zerrâta bak
A 'mâlde niyyâta bak mürşid sana Kur'ân yeter
- 62a Al eşk-i hasretle vüzû tut Ka'be-i maksûda rû
Tarth et cihâni mû-be-mû bir câna bir cânâner yeter
- İmdâd u âzâd etmeğe şer' üzre dil-şâd etmeğe
Mesrûr u ırşâd etmeğe peygam-ber-i zî-şân yeter
- 5 Tut sünnet-i peygam-beri Zihni dolanma serseri
Nefs ü hevâ gâretgeri eyler seni tâlân yeter

72

62a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Teklîf olunca bezme o meh cilve-sâz olur
‘Uşşâk-ı bî-nevâları gark-ı niyâz olur

Kîymam nevâziş etmeğe ol gonca-fem duyar
Sıkça nigâh kerem ile pâ-mâl-ı nâz olur

Çok sâde-rû hîrâmi güzel serv-i bâğda
Lîkin o şûha olsa müşabih pek az olur

Sevdâ-yı sîb-i gabgabı ‘uşşâka mîvedir
Ser-sofra-i emelde pelîdle piyâz olur

5 Yok âb u hâk-i karyede dil-dâr u dil-pesend
Tîflân-ı şehrîn ekserisi dil-nevâz olur

Mîhrâb-ı ebrûvânını gördükde şevk ile
Medd-i medîd-i fikret-i Zîhnî namâz olur

73

62a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

1 Vâkıf-ı gencîne-i esrâr-ı esmâ binde bir
Nüktedân-ı hikmet-i îcâd-ı eşyâ binde bir

Her zamîri tîreye sahbâ neşât-âver değil
Bu küdûretgâhda kalbi mücellâ binde bir

Fenn-i râz-ı ‘aşka herkes irmez isti ‘dâd ile
Geçmedi pervâz ile murgân çü deryâ binde bir

Gamze-i hûn-rîzde mahfidir âsâr-ı nevâl
Her dil-i ‘âşikda olmaz bu hüveydâ binde bir

5 Her tehî dil âşinâ-yı mekteb-i ‘îrfân değil
Âgehân-ı mebhas-ı esrâr-ı yek-tâ binde bir

Her sühandan müncelî olmaz zamîr-i ehl-i dil
Neş’ e vermez Zîhnîyâ her nazm-ı garrâ binde bir

74

62b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Bâzâr-ı ârzûda metâ ‘-i visâl arar
Her demde dil-şikâr edecek bir gazâl arar

Ol şûh-ı âteşin dile oldukça hem-rikâb
Elbette kalb-i ‘âşika bir infî ‘âl arar

Mahrûm-ı zevk-i lezzet-i câm-ı şühûd olan
Ancak cihânda ceng ü cedel kîl ü kâl arar

Peykâr eder nevâle-i dünyâ-yı dûn için
Bed-tiyetân ki peşşeneyi bâr u bâl arar

- 5 Zihnî edâ-yı nazmını halk i‘tirâf eder
Dâ’im bilir kemâlini ehl-i kemâl arar

75

62b Mef‘ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün

- 1 Âsûdelik cihânda kanâ‘atda gizlidir
Zevk u safâ hemîşe ferâgatda gizlidir

Zîmnında oldu cûd u ‘atiyye mülâhaza
Yoksa ‘adâvet işte mahabbetde gizlidir

Dergâh-ı feyze kaldır elin kim du‘âların
Hengâme-i seherde icâbetde gizlidir

Kufl-ı murâda da‘vet-i mü‘min kilîd imiş
Zanneyleme o kâm o sâ‘atde gizlidir

- 5 İnsân ki buldu ahseni takvim peykerin
Kâmillerin kemâli o sûretde gizlidir

İş‘âr eder kemâl-i me‘âl-i hakîkati
Zihnî bu nazm-ı tâzene dikkatde gizlidir

76

62b Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün

- 1 Sofra-i in‘âmi seyr eyler cihânda er mi var
Hâne-i ma‘mûre yâhud bir gûşâde der mi var

Biz tehî gelmiş bulunduk hân-kâh-ı ‘âleme
Bunda bir sâkî mi var sâgar mı var dil-ber mi vâr

Bir sühan söylemez oldu gamze-i gazban bana
Bilmem ağızmda benim âteş mi var ahker mi var

Her birin bir tavr ile ser-geşte etmişdir felek
Bu kûdûretgehde gavgâsız ‘aceb bir ser mi var

- 63a 5 Dür nisâr etmiş zemîn-i i‘tibâr üzre selef
Şimdi bu eyyâmda anlar mı var ister mi var

Dûdmânından eser mi kalmış ehl-i devletin

Bir ocağa bak ki bir ahker mi hâkister mi var

Çîn-i zülfüyle leb-i yâkûtuna kim öykünür
Kârgehde öyle bir 'anber mi var gevher mi var

Nazm-ı reng-âmîzine tanzîr eder bir kimse yok
Sâha-i nazm içre Zihنî nâdire-pver mi var

77

63a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün fe 'ûlün*

1 Gönül rencûr-ı 'aşk-ı dil-rübâdîr
Mahabbet âdeme olmaz belâdîr

Reh-i 'aşkında galtân eyledim ser
Dilimde zikr ü fikrim e's-salâdîr

Umar la'1-i lebinden bûse gönlüm
Beğim incinme n'etsin mübtelâdîr

'Îzâr-ı şu'le-yâbin 'âşikâna
Ziyâdîr dîdede dilde safâdîr

5 Bu nazm-ı âbdârîn ehl-i tab'a
Makâli Zihنîves rengîn edâdîr

78

63a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Erbâb-ı bezme meslebemiz dâstân yeter
Keşf-i 'uyûba düşmeni ko dostân yeter

Ben istemem müsâ'ade-i çarh-ı kec-revi
Dervişlik cihânda bana nâm u şân yeter

Ey şûh usanmadın mı bana cevreden 'aceb
Etme bu denlü 'âşıka vaz'-ı girân yeter

Bir dil-rübâya meyl-i derûn etmek istemem
Bir dil-berin hayâli bana hırz-ı cân yeter

5 Ehl-i hased ne derse helâl eyle Zihنîyâ
Hîkd ehline bu nazm-ı terin armağan yeter

79

63b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Matlab-ı tûtî-i cân ol leb-i şeker-hâdîr
Bu harâretgeh-i 'âlemde işim helvâdîr

Hased ol ni'mete kim halk ana eyler hasedi

Kesret-i lutfâ hased mâye-i lâ-yefnâdîr

Hastadır çeşm-i pür-efsûni o âhû gözlünün
Hüsnünün 'azline hat sâdir olur dünyâdîr

Nûsha-i dehrde biz bulmadık âsâr-ı vefâ
Lafz-ı mûhmel gibidir lafzı bilâ-ma' nâdîr

- 5 Zihniyâ bâ'is-i îrâs-ı elemdir yoksa
Düşmen-i kîneverin ta'nı tehî gavgâdîr

80

Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün

- 1 Cevr etmeden usanmaz o mekkâr gamzeler
Korlaşdı çevre hâsılı gaddâr gamzeler

Kan yutdi fikr-i la'l-i lebinle gönül senin
Hûn etdi bağın ol iki tâtâr gamzeler

Dâ'im hedef tutar ten-i 'uşşâk-ı zârını
Peyvestedir atılmağa her bâr gamzeler

Bekler hisâr-ı hüsnüni her şeb 'ases gibi
Gözler keser hemîse o bîdâr gamzeler

- 5 Zihni zebân-ı hâmeye alma o şûhi sen
Şayed duyar o vechile gaddâr gamzeler

81

Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün

- 1 Keyfiyyet-i şebâneyi hûşyâr olan bilir
Medd-i medîd-i sıkleti bîmâr olan bilir

Her teng dil sezâ olmaz şevk u zevkine
Ancak cemâli 'âşik-ı dîdâr olan bilir

Sor nâ-tüvâna kadrini bilmez tüvangerân
Dünyâda âdemiyeti nâ-çâr olan bilir

Âdem bilir hemîse nikûkârlık nedir
Zulm ü sitîzi cümle bed-etvâr olan bilir

- 5 Mansûra dâr devha-i tûbâ-misâl imîş
Ol hâleti bu dârda ber-dâr olan bilir

- 64a Zihni sühanda neş'e-i feyz-i İlâh var
Ol sırr-ı kudsi nâ'il-i güftâr olan bilir

82**64a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün***

- 1 La 'l-i yakût-ı şarâb-âlûdesi mestânedir
 Çeşm-i merdüm-hâr-ı hâb-âlûdesi mestânedir
 Ebruvân pür-çin nigeh kec pür-tegâfîl nazralar
 Tîr-i hûn-rîz-i 'itâb-âlûdesi mestânedir
 Pîr-i muğ feyz-âver ü sâkî mülâyim dil-güşâ
 Ol mehin rûy-ı hicâb-âlûdesi mestânedir
 Gonçe-i neşküftesinden fehm olur ol ser-keşin
 Hışm-ı güftâr-ı hitâb-âlûdesi mestânedir
 5 Mevc-hîz-i bahr âşûb u fitendir Zihniyâ
 Zülf-i pîç-i ıztırâb-âlûdesi mestânedir

83**64a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün***

- 1 Dil ki peymâne-keş-i bezm-i vücûd olmuşdur
 Mazhar-ı meltafa-i gayb-i şühûd olmuşdur
 Bir gelir gûşuna hoş-nağme vü âvâz-ı ceres
 Ol ki mahrûm-ı mey vecd ü sürüûd olmuşdur
 Ne sebûdur ne kadehdir ne piyâle ne de câm
 Pîr-i mey-hâinemizin himmeti dûd olmuşdur
 Bu emelgâh-ı siyeh-kâsede âzâde olan
 Câh-ı itlâk ile âzâde kuyûd olmuşdur

- 5 Gülsen-i matlabâ reh-zenlik ile mâni' olur
 Tîre-dil tâli' imiz bak ne hasûd olmuşdur

Cûy ile berk-i çemen hâlini Zihni seyr et
 Reşk ü hasretle felek gör ne kebûd olmuşdur

84**64a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün***

- 1 Gamzen bana hemîse ki bin nâz eder geçer
 Sûzen misâli sîne-i zârim deler geçer
 Ey dil yanaşma ol şeh-i gaddâra kim sakın
 Şayed topuzlar ol seni basın ezer geçer
 64b Tâ subha dek hayâliyle künc-i ferâğda
 Mevlâ bilir ki hâtırımızdan neler geçer

Vâ'ız nihâni bâde-i gül-renge cân verir
Rindânı görse sâgarı görmez basar geçer

- 5 Zihnî gibi kemîne begim hürmet eyle kim
Bu memleketde ol dahı sâhib-hüner geçer

85

64a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

- 1 Neşv ü nemâ-yı zevk-ı şarâb-ı sebû nedir
Zâhid ne bilsin ey ruhı gül o ne bu nedir

Çek zeyl-i iştîyâk-ı merâmı zamâneden
Ey dil yeter bu gâ'ile-i güft-gû nedir

Değmez kemâl-i mihnet ile ıztırâbını
Hatt-ı nigâra tâ bu kadar ârzû nedir

Mevkûf iken hîzâne-i rezzâka rîzkımız
Biz yâ bu denlü etdiğimiz cüst-cû nedir

- 5 Tevffîk-i 'avn-i hazret-i perverdigâr ile
Ey dil cihânda fikret-i kayd-ı 'adû nedir

Her bir sözünde nükte-i ser-bestे fehm olur
Zihnî mezâk-ı nazm-ı terin gûne gûnedir

86

64b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

- 1 Diller esîr-i fîkr-i hayâlin değil midir
Cânlar garîk-i bahr-ı melâlin değil midir

Efzûn eden kemâlini ehl-i tabî'atın
Cânâ edâ-yı vâsf-ı cemâlin değil midir

Teşbîh olunsa mihre cemâl-i münevverin
Nev'an şerefde şibh ü misâlin değil midir

Kûyunda bekler it gibi dîtrîr rakîb-i dûn
Ol seg enîs-i lutf-ı nevâlin değil midir

- 5 Kullâb-ı zülfe kim dedi bend ol esîrvâr
Ol ıztırâb kendi vebâlin değil midir

Ham-geşte eyleyen seni cevriyle Zihnîyâ
Ol 'işve-sâz tâze nihâlin değil midir

87

65a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Sâkî irişdi gülşene gül mül zamânıdır
Doldur kabâğı kâseye kul kul zamânıdır

Bend eyle pendi nâsiha dersi müderrise
Vakt-i bahâr irişdi tekâsül zamânıdır

Ol âb u tâb-ı hüsnüne ‘âlem esîrdir
Evzâ‘-ı bî-kerâna tahammül zamânıdır

Sâkî piyâle sun heme halka-güsânına
Bâğ-ı tarabda devr-i teselsül zamânıdır

5 Zihنî hevâ-yı ‘aşk ile fikr-i visâl ile
Vasf-ı miyân-ı yâra tahayyül zamânıdır

88

Mef’ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün

1 Dehr âşiyân-ı bûm olup ağlar hezâr zâr
Güllerle kaldı eylemedin iftihâr hâr

Meydân-ı nâz u fitnede mislin görülmemiş
Bir şîvekâr u sen gibi cânâ kiyar yâr

Cevrin bana liyâkatim üzre eser verir
Mansûra nitekim verilüp iktidâr dâr

Ey tîgî sîneler delici yeniçeri yeter
Cevr eyleme fakîrine Hak cevvâr var

5 Sarf-ı sühanda Zihنî-i rengîn-edâya bak
Eyler hayâl-i nazm ile her dem şikâr kâr

89

Mef’ûlü mefâ ‘ilü mefâ ‘ilü fe ‘ûlün

1 Erbâb-ı dile kayd-ı zarûret ne belâdir
‘Âkillere eşgâl-i ma‘îşet ne belâdir

Râhatsız olur dağdağa-i dehr ile her dem
Câh ehline bu hubb-ı riyâset ne belâdir

Dîninde ulu orta yürüy eylemez a‘râz
Însâna bu emrâz-ı cehâlet ne belâdir

Bin ta‘neyi bir pâreye almaz dil-i ‘uşşâk
Hûbâna ‘aceb ‘aşk u mahabbet ne belâdir

5 Zihنî heves-i matlab ile düşme niyâza
Dünyâlik için âdeme minnet ne belâdir

90

65b *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

1 Şerbet-i la'lin dil-i mecrûha hâsiyyet yeter
Hastagân-ı 'aşk-ı tâkat-sûza bu sıhhat yeter

Sâkiyâ efzûn ola 'aşkin deyü iibrâmî ko
Cünbiş-i erbâb-ı bezme bak bu germiyet yeter

Oldu müstağnî gönül ümmîd-i vasl-ı yârdan
Dûrdan hasret-keş-i vasl olduğu devlet yeter

Bende 'aşk u sende hüsn ü câzibe derkâr iken
Ârzû-yı vaslına işbu kadar nisbet yeter

5 Zihniyâ sevdâ-yı zülf-i yârdan geçsem n'ola
Reste-i kayd-ı ta'alluk olduğum minnet yeter

91

64b *Mefâ ilün fe ilâtün mefâ ilün fe ilün*

1 Gönül o mehveşi vasfa ne cüst-cûya düşer
Edâ-yı vasp-ı cemâliyle güft-gûya düşer

Ederse şahne şarâbı yasağa ikdâmî
Basarsa meclisi üftâdeler sebûya düşer

Safâ-yı safha-i ruhsâr-ı yâri dil görse
Hevâ-yı 'aşk ile efgân u hây u hûya düşer

Vucûda gelse de çıkmaz dilinden âtes-i gam
O maslahat ki nizâmî yed-i 'adûya düşer

5 O mihr-i dil-keşe gam çekme Zihniyâ bir gün
Niyâz-ı vasl ile meclisde rû-be-rûya düşer

92

65b *Mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün*

1 Kızıl dîvânedir ammâ ki bâde sâf-meşrebdir
Velî fir fir döner bezm içre bilmem kim ne mezhebdir

Değil tîr-i müjenveş hûn-feşânlık etmede zâlim
Kızarmışdır ruhun 'uşşâka şerm eyler mü'eddebdir

Devâdir şerbet-i la'l-i lebin bîmâr-ı hicrâna
Tabîb-i 'aşka vardım sor dedi anı mücerrebdir

Dehânından peyâm-ı vaslın almak emr-i müşkildir
Efendi gâlibâ meşki o şûhun harf-i lâ lebdir

5 Ne mahzûrı var erbâb-ı dilin dünyâda ey hâce
Sen ol gam-keş ki esbâb-ı telâşın hep mürettebdîr

66a Kim eyler Zihن-i şeydâ ile da‘vâ-yı ‘irfân
Derûn-ı tab‘-ı sâfi nükte-i ma‘nâya kâlebdîr

93

Mef‘ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ülü fâ ‘ilün

1 Ebrû-yı dil-fîrîbi ki katle zamân bulur
‘Uşşâk-ı zâri gamzeleri nâ-tüvân bulur

Bir şûh-ı dil-gûşâ vü mülâyim ki isterem
Gönlüm ararda bir güzel-i bî-âmân bulur

Mazlûma cevri ‘âdet-i dîrîn görenlerin
Bir gün o da ‘ikâba özün şâyegân bulur

4 Erbâb-ı tab‘-ı Erzen-i rûma salâ eder
Zihن sühanda kendisini pehlivân bulur

94

Mef‘ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ülü fâ ‘ilün

1 Bir serde devlet olmasa himmet ne sûd eder
Her nâ-sezâya da hele devlet ne sûd eder

Olsa bürehne bâtını sevb-i kemâlden
Dîbâ vü atlas üzre kiyâfet ne sûd eder

Bir kâr-ı bî-mukadderin ardınca etdiğin
Beyhûde ıztırâb u nedâmet ne sûd eder

Tahlîsi mümkün olmayacak hîle yok ana
Mazlûma dilde rahm u mürûvvet ne sûd eder

5 Zihن belâ-yı dehr ile pâ-mâl olanların
Tab‘ın gûşâde etmeğe sohbet ne sûd eder

95

Mef‘ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ülü fâ ‘ilün

1 ‘Âlem esîr-i dağdağa-i devlet oldular
Sevdâ-yı câh-ı dehr ile bî-râhat oldular

Mihman-serây-ı dehr olan olmuş giden gider
Herkes bu yerde kûs-zen-i nevbet oldular

Dil-çeşm-i intizâr o mehi bekledi bu şeb
Tâ subha dek enîn-keş-i hasret oldular

Dehr ehli satdı savurdu bütün kaldılar söze
'Âlem harîs-i fasl u yahûd gıybet oldular

66b

5 Afyon u habb u bâde ile ehl-i rûzgâr
Zihن hemîse mâ'il-i germiyyet oldular

96

66b Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün

1 Fikret-i vaslin dil-i zâr içre bir fikret mi kor
'Aşk-ı tâkat-sûz 'aceb bir yerde emniyyet mi kor

Serde fes ruhlar kızıl sâ'id güşâde sîne sâf
Bir sen insâf eyle bu üftâdede tâkat mı kor

Cezbe-i 'aşk âdemi hasret-keş-i hûbân eder
Iztırâb-ı derd ü gam âdemde hiç râhat mı kor

Mürtesimdir safha-i kalbimde hîrmân-ı merâm
Vaz'-ı nâ-hemvâri çarhın dilde yâ himmet mi kor

5 Şermsâr etdi dür-i nâ-yâbı eş'âr-ı terin
Zihنîyâ cevherde nazmın şu'le mi sûret mi kor

97

66b Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

1 Müjenden fitne vü aşûb-ı bî-pâyân hüveydâdır
Tecâhülden gelirsin yine dersin bu ne gavgâdır

Be-hey kâfir alışdı cism-i bî-tâbım hayâlinle
Visâlinle iris bir dâdîma vakt-i temennâdır

Gönül encûğ-ı mihnet oldu eşkim cû ciger pür-dâğ
Vücûdum hâme-i müjgân ile pür-nakş u imzâdır

Ham oldu kaddımız misl-i felek giryân u zâr olduk
Ney oldu bağımız dil mahzen-i derd-i dil-ârâdır

5 Bu tâze nazm-ı 'anber-bâr ile âteşli sözlerden
Tutuşdur Zihنîyâ ol fitneye bâri tesellâdır

98

66b Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün

1 Gönlümüz sayfa-i mükerreredir
Ana sıhhat yeri 'aceb neredir

Bilmez âdâbını vezâyifini
'Adeti çok kesin mükâberedir

67a Ne bu cem '-i derâhim ey hâce
Vatan-ı aslımız çü makberedir

Düşme gavgâ-yı vasl-ı cânâna
Sakın ey dil sakın muhâtaradır

5 Benim ümmü'l-havâdisim Zihنî
Hâmedir nâmeydir bu mahberedir

99

67a *Mefâ 'ülün mefâ 'ülün mefâ 'ülün mefâ 'ülün*

1 'Îzâr-ı tâbnâkin şeb-çerâğ-ı dehri pest eyler
Safâ-yı la'l-i nâbin safvet-i dürri şikest eyler

Nigârâ olmasın ruhsârinin bir kimse meftûnı
Tarîkinden çıkar kendüsini âteş-perest eyler

Ne keyfiyyet var ol 'Îsî-beyânın câm-ı la'linde
Anun yek neş'e-i hâtır-güşâsı halkı mest eyler

Gelüp mihnet katârı dolmada menzil-be-menzil dil
Bu mihnet 'âkîbet zâhid bizi kâse-be-dest eyler

5 'Alâyıkdan kesildim sanma ey dil ol sitem-cûnun
Duzâğ-ı zülf-i şeb-rengi seni elbette pest eyler

Ne bilsin Zihniyâ vâ'iz efendi neş'e-i câmî
Ne bilsin âdemî mey mahrem-i bezm-i elest eyler

100

67a *Mef'ülü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün*

1 Ben vâdi-i 'aşk içre gezerdim yine nâ-çâr
Ne Kays u ne Ferhâda o dem var idi bir yâr

Hayyât-ı ecel dikmeden akdem kefenim hem
Ben bister-i mihnetde yatardım yine bîmâr

İklîm-i 'adem olmuş idi cây-ı makarrım
Ben dil-bere âşüfte idim 'aşka heveskâr

Ben mest-i mey-i bezm-i elest olmadan akdem
Etmişdi beni derd-i humârına giriftâr

5 Sen Zihni-i şeydâya su'âl etme o zenden
Gel basın için etme anun derdini tekrâr

101

67b Mef'ûlü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün

- 1 Bir bendenin ki yâveri lutf-ı mu'în olur
Her vechile esâs-ı merâmı metîn olur
- Bakma 'uluvv-i şânına ol bed-nihâdı gör
Pâ-mâl olur o kibr ile kadri pesîn olur
- Peyveste gamzeler ki atılmak murâd eder
'Uşşâkdan sana güzelim kim karîn olur
- Ser-rişte-i hayâle dürer nazm ederse de
Tab'ın kazancı dehrde boş âferîn olur
- 5 Fırsat deminde zulm ile destin dırâz eden
El-kîssa kârı ol kesin âh u enîn olur
- Zîhnî ne gam şûrûr u 'adûdan ne havfımız
Zikr-i Hudâ dilindeki hîsn-ı hasîn olur

102

67b Mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün

- 1 Gönül mülk-i bedende bir vezîr-i ercümendimdir
Diyâr-ı 'aşka ırsâl etmeğe çâpük-semendimdir
- Tecessüs eyledim dünyâ-yı dûnî bulmadım mislin
Hemîşe gam gibi yâr-ı enîsim dil-pesendimdir
- Ne kâbil hâk-i pâyinden o meh-rûnun cüdâ olmak
Emîrim nerre-şîrim şeh-levendimdir efendimdir
- Ne vaslıdan ne hod cevrinden oldum i'tidâl üzere
Dimâg-ı râhatım telh eyleyen ol la'l-i kandimdir
- 5 Hatîn ser-rişte-i vuslatdır ağıyâr-ı siyeh-rûya
Benim Zîhnî gibi boynumda bir muhkem kemendimdir

103

67b Mef'ûlü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün

- 1 Ol şeh-levende cevr ü cefâyı kim öğredir
Ol nâzenîne renc ü 'inâyı kim öğredir
- Aldım visâl-i yâri nûkûd-ı sırişk ile
Ağyâra ben demem o bahâyı kim öğredir
- Düşdüm miyân-ı sâha-i 'aşk u melâmete
Ben nâ-tüvâna râh-ı rehâyı kim öğredir

68a Yâ Rab kimesne hasta-i derd ü gam olmasın
Sâhib-fîrâş-ı 'aşka devâyı kim öğretir

5 Söyler güşâyış-i gül için dürlü dürlü dil
Bülbüllere sabâyı nevâyı kim öğretir

Zihnî sühanda gitdi yine başka vâdiye
Bilmem ana bu gûne edâyi kim öğretir

104

68a *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Zevk u neşâtu bâde-i rengin ter artırır
Neşv ü nemâ-yı bezmi hele dil-ber artırır

Der-bend-i ıztırâba düşer târmâr olur
Sevdâ-yı câh âdeme derd-i ser artırır

Düşmüş ümîd cem'ine dünyâ hutâmının
Bîçâre hâce hırs ile sîm ü zer artırır

Ey la'li sürh gül yüzüne ağlasam n'ola
Bülbüllerin nevâlarını güller artırır

5 Zihnî cebîn-i safha-i evrâka hâmemiz
Nev-kâle-i Haleb gibi çok zîver artırır

105

68a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Süzülmüş câm-ı istiğnâdir ol kanlı yaman gözler
'Aceb yahşı tegâfûl gösterir ammâ yaman gözler

Ne mümkün pençeleşmek küst-gîr-i duhter-i rezle
Nice Rüstemler yıkmakda mekkâre-zamân gözler

Ruh-ı rengîni gûn-â-gûn eder âl üstüne âlı
Velî zahm üstüne zahm urmada bilmez amân gözler

Değildir kec-nigâhı 'âşika bâzîçeden hâlî
Benim murg-ı dilim sayd etmeğe tutmuş nişân gözler

5 Yatur peygûle-i hasretde bî-kes 'âşık-ı hasta
Ser-i bâlîn-i gamda bir muvâfîk mihibâbân gözler

Hevâ-yı zülf-i şeb-rengiyle Zihnî râhatım yokdur
Beni hâb-ı safâdan kesdi kâfir pâsbân gözler

106

68b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ûlü fâ 'ilün*

1 Şeh-nâme-i mahabbet-i 'aşk ezberimdedir
Esrâr-ı yâr hâtrî-nâzikterimdedir

Benden değil kusûr u tegâfûl müsâmaha
Ol çarh-ı kîne-cûda olan ahterimdedir

Seng-i mihekde tecrübe eyler fütâdesin
Nakdîne-i ferâset o sîmin-berimdedir

Teslîm-i müdde 'âma mesâğ-ı zamâne yok
Yoksa hüner bu tab'-ı ziyâ-güsterimdedir

5 Erbâb-ı dil benimle ne vech üzre bahs eder
Zihnî nikât-ı râz-ı cihân defterimdedir

107

68b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ûlü fâ 'ilün*

1 'Aşk ehlînîn belâsı geh artar geh eksilir
Rindânın ibtilâsı geh artar geh eksilir

Bu bûstân-ı dehri ne mümkün anlamak
Ezhâr-ı dil-güşâsı geh artar geh eksilir

Ol şehriyi ne bâl u ne mûm eyledin hele
Başında çün hevâsı geh artar geh eksilir

Açıkça gonca sîne-i la 'lîn kabâsını
Bülbüllerin nevâsı geh artar geh eksilir

5 Kâlâ-yı nazm-ı Zihنî-i rengîn-edâya bak
Râyiclenir bahâsı geh artar geh eksilir

108

68b *Mef'ûlü fâ 'ilâtün mef'ûlü fâ 'ilâtün*

1 Bilmez rûsûm-ı 'aşkı ol dahı nev-civândır
Söylesdiği dem-â-dem yâ tîr ü yâ kemândır

Serdîn âh edende ol gûl cemâle doğru
'Âlem kiyâs eder kim hengâme-i hazândır

Bîm-i nigâh-ı gamzen dilde karâr-dâde
Şemşîr-i cevrin açmış bir müşterek dükândır

Sahn-ı ma 'ârif olmuş hâli harâbe şimdi
Bu dehr-i pür-cefâda ehl-i hüner nihândır

5 Etmez mi i 'tirâfi da 'vâ-yı nazm edenler

Zihnî edâ-yı tab‘ın mahsûd-ı şâ‘irândır

109

69a *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

1 ‘Ârifin mahfaza-i ma‘rifeti sînesidir
Kâbil-i nûr-ı tecellî dil-i bî-kînesidir

Zâhidin setr eder âlüfteliğin seccâde
Düşüren rindi dile hîrka-i peşmînesidir

Görünür vaz‘-ı cefâ-tâb ruh-ı âlinden
Sakın incinme begin el elin âyinesidir

Rûhuna her seher eylerse du‘â şâyandır
Pîr-i mey-hâne Cemin bende-i dîrînesidir

5 Ne müferrih görünüür vakt-i bahâr insâna
Zihniyâ tîfl-ı dilin böyle gün âzînesidir

110

69a *Mef’ûlü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün*

1 Âlûdeler nişîmeni meyhâne etdiler
Ol hân-kahda sohbete peymâne etdiler

Hem-reng-i infî‘âl gelir isen şitâb ile
Bilmem sana rakib-i har âyâ ne etdiler

Çıkdı zuhûra bir nice nâdan-ı herze-gû
‘Unvân ile zamâneyi vîrâne etdiler

Hûbân-ı dehr her biri evzâ‘-ı cevr ile
‘Uşşâkî derd-i hicr ile dîvâne etdiler

5 Feyyâzdan ‘atiyyedir el-hak bu tab‘-ı sâf
Zihnî sana ‘atâ-yı hakîmâne etdiler

111

69a *Mef’ûlü mefâ ilü mefâ ilü fe ‘ûlün*

1 Yazma dilimi defter-i hicrâna yazıkdır
Dîvâneyi gel atma beyâbana yazıkdır

Bilmem ne zamân sen mütehâşı olacaksın
Merdüm-küş olan nâvek-i müjgâna yazıkdır

Gerçek mi hanek mi dili üftâde edersin
Ey Yûsuf-ı cân çâh-ı zenahdâna yazıkdır

Behrâm-ı ecel harbesine kimse dayanmaz
Yeksân urur ol bilmez o bir câna yazıkdır

- 5 Ol kâkül-i pîçîdeyi pûşîde edersin
Bir şemme tut 'uşşâk-ı perîşâna yazıkdır
- 69b Her haftada bir hâşıye-i nâme-i hüsni
Hakk etme begin ol hatt-ı reyhâna yazıkdır
- Zihن yetişir siklet-i nezzâreyi kaldır
İncinmesin ol hâtır-ı cânâne yazıkdır

112

- 69b *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*
- 1 Nâ-hudâ bilmez rusûm-ı 'aşkı bir üstâda sor
Râz-ı fenn-i 'aşkı sen Mecnûn ile Ferhâda sor
- Kîse-i 'ayşı tehî koymaz Hudâ sarf et hemân
Gel bu remz-i dil-keşi bir sâhibü'l-îrşâda sor

Şerha-i cism-i nahîfi sorma sen bu hastadan
Var ise cânin eger ol gamze-i cellâda sor

Bir sağîrü'l-hacm iken ol denlü hûn-pâş olduğun
Kimseye etme su'âlin neşter-i fessâda sor

- 5 Sorma Zihن vâridât-ı tab'ın ahvâlin bana
Genc-i gaybîden gelen imdâd u isti'dâda sor

113

- 69b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*
- 1 Gerçi ümmid-i visâl 'âşıka bir dâ'iyedir
Cân u ser vermek o vâdide de bir dâhiyedir
- Hired ârâyış-i tâ'at-ı heveskârı iken
Nefs-i pür-şûm da ma'siyete sâ'iyedir

Bu kütüb-hâne-i 'alemde kitâb-ı cismim
Cümle eczâ-yı hevâsimla benim 'âriyedir

Münserihdir dil-i rûşenter-i erbâb-ı nazar
Hikmet-âmiz edâlarla 'aceb mâliyedir

- 5 Mihr ü meh kıymetini böyle edânın anlar
Zihنîyâ kale-i endîşe-i dil gâliyedir

114

- 69b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Neş'e-i la'l-i leb-i dil-beri sahbâdan sor
Lezzet-i kandi begin murg-ı şeker-hâdan sor

Rüstem ü Zâla değil Sâm u Nerîmâna değil
Etdiği mekr ü füsûni yine dünyâdan sor

70a Bilmezüz cünbiş-i âmed-şoduna bâ'is ne
Satdiği çîn-i cebîni yine deryâdan sor

İbn-i vakt olsa idin düşmez idin gavgâya
Sana kim dedi ki hâl-i dili ferdâdan sor

5 Kâbil-i feyz-i cemâl olmağa lâzım dil-i sâf
Pertev-i 'aks-i ruh-ı yârı merâyâdan sor

Hîrkadan anla hemen harf-ı tevâzû' ne imiş
Kibrin âsârını gel atlas u dîbâdan sor

Böyle pâkîze-edâyı revişi ey Zihنî
Sorma her tîre dile hâme-i dü-pâdan sor

115

70a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Görenler la'l-i cânâni şifâ-hâhâne görmüşler
Nemek-rîzân-ı zahm-ı hicr olur peymâne görmüşler

Dü-sûret gösterir çarh-ı berîn eşhâs-ı devrâni
Gören zühhâdî 'âkil rindi de dîvâne görmüşler

Rakîbi encümen-gîr eylemişler germ-i ülfetle
'Aceb 'uşşâkı bezm-i yârda bîgâne görmüşler

Derûnundan yanar mahbûba zâhid de nihân eyler
Anı ol şem'-i hüsn ü âna key pervâne görmüşler

5 Bu şeb güft ü şinîdin kâkül-i cânâna benzermiş
Seni ma'zûr ola ey Zihنî-i mestâne görmüşler

116

70a *Mef'ülü fâ 'ilâti mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Keyfiyyet-i meserret-i hâtır sebûdadır
Âsâr-ı 'işve meclis-i meyde gedûdadır

Ruhsâr-ı yârin âl ile al bûsesin bu şeb
Bâlîn-i nâz u 'işvede ol meh gunûdedir

Ol kûy-ı dil-rübâda direng oldu dil yine
Bî-çâre n'eylesin o havâda rübûdedir

Bilmez mizâc-ı şîve-i evzâ‘-ı hikmeti
Ol kimse kim merâm-ı dili cüst-cûdadır

- 5 Her rûz u şeb o mehvesi Zihنî arar gezer
Her demde dil hayâli ile rû-be-rûdadır

117

70b *Mef’ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün*

- 1 Hem-reng iken sabâh ile dûd-ı kebûdumuz
Âlûde-i revâyih eder cânı ‘ûdumuz

Güm-kerde oldu mâye-i ‘ömr-i şerîf hayf
Bilmem nedir bu sûk-ı fenâgehde sûdumuz

Âark-âb-ı bahr-ı vahdet olurduk huzûr ile
Âgâz edince zikre olaydı sürûdumuz

Mahsûl-ı ‘ömri bâd-ı belâ kıldı târmâr
Âmâl-ı bî-me’âl ile geçdi vücûdumuz

- 5 Etmez eser desîsesi ammâ ‘azâzilin
İhlâs ile olursa Hudâya súcûdumuz

Munhal misâli çeşm-i felek eşk eler döker
‘Arz etmezüz o ‘âcize bûd u nebûdumuz

Devr eyledikçe safha-i nazmı semend-i dil
Zihنî basıldı zîr-i sitemde hasûdumuz

118

70b *Mef’ülü mefâ ‘ilü mefâ ‘ilü fe ‘ülün*

- 1 Gavgâ-yı cihân ‘ârif-i âgâha yakışmaz
‘Alûde-derûn bezm-i safâgâha yakışmaz

Der-pîş gerekdir heme fânûs-ı tefekkür
Gitmek ulu orta hele her râha yakışmaz

Bir nâle-i dil-sûzuma rahm eyle efendim
Îcrâ-yı dem-i kîn ü gazab şâha yakışmaz

Şâyeste-i bezm-i üdebâ olmağa sa‘y et
Meclisde tehî lâklaka efvâha yakışmaz

- 5 Şebtâ-be-seher hâb-ı safâ isteme Zihنî
Âsûdelik ol hasret-i şebgâha yakışmaz

119

70b Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün

- 1 Sabâ seninle bugün kasr-ı yâra dek gideriz
Hevâ-yı 'aşk ile kûy-ı nigâra dek gideriz
- O zülf ü hâl ile la 'lin hevâsı bende ki var
Ya Hind ü Şâma yahud Kandehâra dek gideriz
- 71a 'Îzâr-ı yâra sarılmış o sünbül-i hoş-bû
Şikâyet etmeğe şâh-ı bahâra dek gideriz
- Bu bâg-ı köhnede dâğ-ı vücûdu göstererek
Güşâde-sîne kılup lâlezâra dek gideriz
- 5 Felek cefâsını ko Zihniye füzûn etsin
Anunla hazret-i perverdigâra dek gideriz

120

71a Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün

- 1 O dil ki nükte-şinâs olmaya safâ göremez
Zamîr-i tîresi 'âlemde incilâ göremez
- Sipîhr edâniye sarf-ı 'atâda mâhir iken
Gelince 'âşka bir dil-beri sezâ göremez
- Sırışk ü nâlesini vermedikçe ehl-i nazar
Cemâl-i dil-beri bâd-ı hevâ revâ göremez
- O cân ki tutmadı merhem-resân tabâbetini
Cerâhat-i bedeni revgan-ı şifâ göremez
- 5 Edîb-i encümen-i dil-rübâdan ol Zihni
Nevâl-i vuslatı zîrâ ki bî-hayâ göremez

121

71a Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlü

- 1 Biz kim ezelî 'âkif-i meyhâne-i 'aşkız
Câm-ı mey-i tevhîd ile mestâne-i 'aşkız
- Âzâde-diliz meşgale-i kayd-ı hıreden
Biz nâm ile 'âlemdeki dîvâne-i 'aşkız
- Ser-cengi-i şeh-bâz-ı felâketde rübûde
Meydân-ı mahabbete düşen dâne-i 'aşkız
- Sen 'ahd ile peymâniña dil-bestे olup dur
Vâ'iz bize taş atma ki peymâne-i 'aşkız

- 5 Pîrâne sever genc dilimiz rûz-ı ezelden
Gencîne de olsak n'ola vîrâne-i 'aşkız

 Âmed-şod eder kalbimize feyz-i İlâhi
Bu tekye-i 'âlemde 'aceb hâne-i 'aşkız

 Pervâz ederiz evc-i tabî 'atda hümâves
'Ankâ-menişiz himmet ile lâne-i 'aşkız
- 71b Bu sûziş-i şebgâh ile Zihnî gece gündüz
Şem-i ruh-ı cânâneye pervâne-i 'aşkız
- 122**
71b *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*
 1 Gönül bî-izn-i sâkî sâgar-ı leb-rîze el sunmaz
Ayağın basmadıkça hâtır-ı nâ-çîze el sunmaz

 O şûh-ı nağme-sâza çâre ibrâm etmedir yoksa
Gelirse bezme şeş-tâ-yı neşât-engîze el sunmaz

 Çalar çarpar dem-â-dem tîg-ı ebrûsiyle 'uşşâkın
Miyânında 'aceb kim hançer-i ser-tîze el sunmaz

 Tutar destinde zâhid surre-i sîm u zerin mergûb
Neden bezm-i safâda câm-ı reng-âmîze el sunmaz
- 5 Derûn-ı 'ârif-i âgâhves bir sâde rû ister
O kîl ü kâle Zihnî o hat-ı nev-hîze el sunmaz
- 123**
71b *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*
 1 Hevâ-yı kâm ile her cânibe şitâb ederiz
Füsûsdur ki tehî yerde ıztırâb ederiz

 Yanup yakılmada biz germi-i visâl üzere
Belâ-yı hicrini nakl etmeden hicâb ederiz

 Fünûn-ı hüsnüni tertîb-i dil-gûşâ ederek
Miyân-ı ehl-i mahabbetde bir kitâb ederiz

 Sirişki reh-güzerinde nisâr eder dîde
Bu denlü masrafi bilmem ne dem hesâb ederiz
- 5 Makâle-i nükte-i la'l-i dil-beri Zihnî
Dehân-ı tengine nisbetle intihâb ederiz
- 124**
71b *Mefâ 'ilü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

- 1 Medhûş-ı câm-ı la 'l-i leb-i yâr bizleriz
 Pâ-mâl-ı nâz-ı sâkî-i hammâr bizleriz
- Dest-âver oldu verd-i ruh-ı âli gayriye
 Bâğ-ı cihânda pâ-zede-i hâr bizleriz
- Zâhid değil sezâver-i dehlîz-i kasr-ı 'aşk
 Âşüfte-i mahabbet-i dildâr bizleriz
- 72a Agyâr-ı nâbe-kâr olamaz yâra hayr-hâh
 Ol şûh-ı dil-sitâna yine yâr bizleriz
- 5 'Âşık bilir lezâyiz-i telh-âb-ı cevrini
 Zihnî harîs-i yâr-ı sitemkâr bizleriz

125

- 72a *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün***
- 1 Ey şeh der-i sa 'âdetine dâda gelmişiz
 Cünbiş-i füsûn u fitneden imdâda gelmişiz
- Hâtır-nışân olan emel-i iltifât ile
 Biz hâk-i pây-ı hazrete üftâde gelmişiz
- Ey çarh-ı kîne-cû keremin bed-siriştedir
 Bizler tehî bu dehrde feryâda gelmişiz
- Haylî dem oldu pâ-zede-i cevr ü kahr kim
 Bir köhneden hukûkumuzu yâda gelmişiz
- 5 Ruhsâre-i cemâl ile yanmış yakılmış
 Zihnî bu bâga sanma kim âzâde gelmişiz

126

- 72a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün***
- 1 Herkes ârâyiş-i bâzâr-ı hakîkat bilmez
 Her furû-mâye letâfetle zerâfet bilmez
- Humakâ zümresine rabt-ı derûn mümkün mi
 Hâsidâsâ o dahı hayra delâlet bilmez
- Bilmeyen sûd u ziyânın eser-i 'ömründe
 Kadr-i sıhhât n'iydügin cânına minnet bilmez
- Ağniyâ dağdağa-i devlet ile pâ-bestे
 Fukarâ hâlet-i fakrın yine devlet bilmez
- 5 Zihniyâ böyledir ahvâli bu fâni dehrin
 Kimisi gûşe-nişân ü kimi râhat bilmez

127

72a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 O büt-i seng-dilin kalbine şafkat gelmez
Siteminden dil-i 'uşşâka da nefret gelmez

Rişte-i hâhişi kat' et emel-i 'âlemden
Pîre-zenden dil-i merdâna himâyet gelmez

72 b Hîrmen-i hâtırı ber-bâd ola ol tîre dilin
Dem-be-dem sun'-ı Hudâdan ana hayret gelmez

Bed-siriştân u bed-endîş ile hem-bezm olma
Bî-kerem tâ'ifeden hâsılı 'izzet gelmez

5 Etdigin 'ayş u tarab zevk u safâ ey Zihنî
Ecel irdikde te'emmûl ede sâ'at gelmez

128

72b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Hassan göreydi nazm-i sûreyyâ nizâmımız
Tahsîn ederdi tab'-i fasîhü'l-kelâmımız

Var zîr-i destimizde devât ü kalem gibi
Hidmette müstakîm iki hindû gulâmımız

Hâmûn-i gamda bir nice Mecnûn cemâ'atiz
Ol meslek içre oldu bizim Kays imâmımız

Verdik çün ihtiyâr ile biz rîşimiz ele
Ser-pençe-i felâkete düşdü zîmâmımız

5 Ser-menzil-i hevesde harâbâtı bekleriz
Mey-hânedede verâ-i sebûdur makâmımız

Me'lûf-i yâd-i zülf-i girih-gîr-i dil-beriz
Zihنî 'aceb mi olsa mu'attar meşâmımız

129

72b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Dünyâ için edâniye yok ihtiyâcımız
Yok bârgâh-ı gayre bizim intihâcımız

Bâr-ı girân-ı minneti tahmîl olunmaz
Nâdân sehâsin istemezaslâ mizâcımız

Dârûş-şifâ-i meltafa-i lem-yezel yeter
Biz nâ-tüvân-ı hasta-i aşka 'ilâcımız

Etdik fedâ mahabbeti râhında cân u ser
Yok sadrımızda zerre kadar ihtilâcımız

- 5 Zihnî sebeb ne gayz eder ol kaşı yâ bize
Harf-ı recâda var mı ana i'vicâcımız

130

73a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

- 1 Mihr-i 'âlem-tâba gâlibdir bizim âyînemiz
Mazhar-ı feyz-i İlâhîdir fezâ-yı sînemiz

Nakş-ı reng-â-reng-i kesretden değildir dil melûl
Bahr u kândır ser-be-ser bu hâtır-ı bî-kînemiz

Tâcını çalsın yere Keyhusrevân-ı rûzgâr
Câm-ı la'l-i yârdan ancak bizim gencînemiz

'Âlem-i itlâka düşdük kayddan âzâdeyiz
Kûdek-i ümmîveş olmaz şenbihe âzînemiz

- 5 'Arsagâh-ı dehrde dervîş-i dil-rîş olmuşuz
Tâ ezel ilbâs olunmuş hîrka-i peşmînemiz

Âh-ı 'âlem-gîrdir sûzişle çarhi yandıran
Kalmadı Zihnî sırişk-i dîdede nakdînemiz

131

73a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ûlü fâ 'ilün*

- 1 Biz âşinâ-yı bâde vü peymânelerdeniz
Zannetme kim o neş'ede bîgânelerdeniz

Mağlûb-ı 'akl olur değiliz degme hâl ile
Terk-i merâsim etmede dîvânelerdeniz

Yek-harf iltifât ile memlûk-ı 'âlemiz
Evzâ'-ı nâ-hudâ ile merdanelerdeniz

Ma' mûrdur zamîrimiz âsâr-ı şevk ile
Zâhirde gerçi fakr ile vîranelerdeniz

- 5 Zihnî misâl-i kâkül-i cânâne bil bizi
Zirâ hevâ-yı 'aşk ile mestânelerdeniz

132

73a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ûlü fâ 'ilün*

- 1 Sorsam dehâni vasfinı lâ vü ne'am demez
Benden nûhfste eylediğin lâ-cerem demez

Tevsen-süvâr-ı kahr olıçak kahramân-ı çarh
Pâ-mâl eder mülükî o hayl ü haşem demez

Hâl-i derûna âh kadar kâsid olmadı
Dildâra ‘arz-ı hâlimi çeşmimde nem demez

- 73b Şekvâ-yı cevr-i yârda ağıyâra verme sıร
Eyler huzûra ‘arza anı bîş ü kem demez
- 5 Zihnî hezâr görse o gonca-dehen beni
Zahm-ı hadeng-i hicrine bir kerre em demez

133

Mef’ülü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün

- 1 Bîm-i gazabla hasta-i dârû’ş-şifâ biziz
Ey dil esîr-i kûy-ı gam-ı ibtilâ biziz
- Düzdîde hande nâz u kirişmeyle ol şehin
Dünyâ kadar belâsına dîde-gûşâ biziz
- Mestâne şâlin egdirüp ol fitne-cû gelir
Mâksûdu cevr ü kahra hemân gâlibâ biziz
- Ey hâce ‘âfiyetle mübâhât edersen et
Biz şâkiriz ki dünyede ehl-i belâ biziz
- 5 Şâhân tehî mehâlikî der-gerden eylemiş
Devr-i felekde pâdişâh-ı muktedâ biziz

‘Add et ki hâce sîm ü zerin bî-hesâb imiş
Âzâde-i meşâgil-ı tâc u kabâ biziz

Eş ‘âr-ı pâk-i Zihniyi cûyân olanlara
Âb-ı hayat-ı nazmı verir hâliyâ biziz

134

Mef’ülü mefâ ilü mefâ ilü fe ‘ülün

- 1 Kaddin güzelim serv-i hîrâmâni beğenmez
Ruhsâr u hattin lâle vü reyhâni beğenmez
- Bir kerre eden hâk-i der-i kûyunı mesken
Ol rütbe olur himmet-i hâkâni beğenmez
- Bu mürdelere cân verir ol cânâ safâlar
Mey-gûn lebi çün la’l-i Bedâşânı beğenmez
- ‘Âşık beğenir yâr-ı hoş-endâmını ammâ

Şol hüsн ile ‘uşşâkını cânâni beğenmez

- 5 Etvâr-ı mesâni‘de sûhan-bâz olan ahmak
Ta‘n etmiş olur san‘at-ı Yezdânı beğenmez

Bi’t-tab‘ edemez cilve-i ebkâr-ı ma‘âni
Efsûrde-dilân nâdire-sencânı beğenmez

- 74a Bir rişte-i destârını alsan gazab eyler
Zihن yine zühhâd ise rindânı beğenmez

135

74a Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün

- 1 Neş’e-i hüsнüni bir dil-ber-i âher vermez
Lezzet-i la‘lini hem bâde-i ahmer vermez

Eşkini masraf eder nakd-i vücûdun mebzûl
Yine bir bûssesin ‘uşşâka güzeller vermez

Kapmasın efser-i ikbâlini serden yoksa
Sana Behrâm-ı felek bir dahı efser vermez

Bâde-i ‘aşk ile leb-rîz-i neşât ol ki sana
Gûşe-i meykede-i dehr de sâgar vermez

- 5 Nâle-i bülbülü def“ etmeğe pîş-i gülde
Goncalar ‘ukde edüp gülşene mahzar vermez

Tab‘-ı Zihن gibi derrâk olagör ‘âlemde
Zevk-i güftâr-ı güher-bârını sükker vermez

136

74a Mef‘ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün

- 1 Bizler esîr-i bâde-i gül-fâm olanız
Me’lûf-ı ‘aşk-ı dil-ber-i hod-kâm olanız

Mestâneyiz bilir bizi sâkî kadîmden
Hâk-i reh-i gürûh-ı mey-âşâm olanız

El vermedi musâfahaya yâr-i ‘işve-bâz
Dîde-güşâ-yı mevsim-i bayrâm olanız

Semt-i kabûle cân ile vardır sülükumuz
Pîr-i tarîkatın sözüne râm olanız

- 5 Va‘d etdi yâr vaslinı incâz ederse ger
Zihن bu kârgehde işi şâm olanız

137

74a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Reh-i 'aşkında cânânın sipâh-ı kahra mağlûbuz
Füsûs efsânemiz nakl olmada mânend-i mektûbuz

Sabâ-yı kûyını gönderdi ben bîmâr-ı hicrâna
O zülf-i anber-âgînin 'atâyâsiyla mahcûbuz

74b Dem-i teşrifidir seyr-i çemenzâr etmeğe ey dil
Bu vechiyle o şâh-ı 'âlemin râhînda cârûbuz

Bizi âzürde-i seng-i şemâtet etme ey vâ'iz
Ezelden biz harîs-i bâdeyiz müştâk-ı mahbubuz

5 Metâ-'ı vasla nakd-i cân verenler olmasın mahzûn
O bâzâra dil ü cân üzre biz şâdân u pâ-kûbuz

Hesâba saymasın Zihنî bizi bir kimse bir yerde
Ki bizler hân-kah-ı pîr-i mey 'indinde mahsûbuz

138

74b *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

1 Ferâğ-ı bâl ile tahsîl-i râhat eylemişiz
Bu hây u hûy-ı murâdî ferâgat eylemişiz

Netîce râhatsız evzâ-'ı nâ-sezâlardan
Ümîd ü harf-i recâdan berâ'at eylemişiz

O şûhî düşmeğe bir kez kenâre sa'y etdik
Egerçi niyyetimizde sadâkat eylemişiz

Gözünde ok gibi şimdi görünmüşüz yârin
Rakîb-i hâr ile bir kez refâkat eylemişiz

5 Düşürme sen bizi sevdâya Zihنîyâ kerem et
Bu hây u hûy-ı murâdî ferâgat eylemişiz

139

74b *Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün*

1 Biz makdem-i dildâra gönülden nigerânız
Şeb tâ-be-seher hasret ile girye-künânınız

Şa'bâniyiz ol mehveş-i pâkîze-siriştin
Biz rûze-i hicr ile rakîb-i ramazânınız

Âh olmaz ise reh-ber-i tevfîk-i Hudâ yâr

‘İsyân ile biz güm-şode-i râh-ı cinânz

Eflâki tutar velvele-i sıyt u sadâmız
Zâhirde bu ‘âlemdeki biz şevket ü şâñız

- 5 Te’sîr alınır heykel-i eş’âr-ı terimden
Zihnî gibi bir nâdire-sencân-ı cihanız

140

75a *Mefâ ’lün mefâ ’lün mefâ ’lün mefâ ’lün*

- 1 Olup muhtel dimâg-ı ârzû fikr-i emel gelmez
Zamîr-i sâdeme sevdâ-yı şevk-i mâ-hasal gelmez

Ben ol Mecnûn-ı kayd-ı bend-i zülf-i Leyli-i ‘aşkım
Bana hâmûn-ı bî-pâyân mihnetde kesel gelmez

Tevâfuk birle ülfet-yâb olur ‘âlemde hoş-dildir
Kerîmü’n-nefs olandan hâsılı ceng ü cedel gelmez

Melâmetle olursa dâstân-ı zîver-i efvâh
Derûn-ı hâtır-ı rind-i harâbâta halel gelmez

- 5 Fûtûr irdi dil-i nâ-şâdîma endîşeden Zihnî
Derûn-ı hâtıra haylî zamân nazm-ı gazel gelmez

141

75a *Mef’âlü mefâ ’lü mefâ ’lü fe ’lün*

- 1 Simdengirü çarhın ni’am u kâmi gerekmez
Geçdi heves-i ‘isret-i eyyâmi gerekmez

Hursend oluruz nânımıza külbe-i gamda
Câh ehlinin ‘unvân ile ikrâmi gerekmez

Sâkîde ki gördük o kadar çîn-i cebîn biz
Mey-hânesinin bâde-i gül-fâmi gerekmez

Zâtında gerek fazl u şeref yoksa ricâlin
Cedd ü ebinin menkabet-i nâmi gerekmez

- 5 Hâcâtını ‘arz eyleme sen süfle nihâda
Zihnî ne kabûlü ne de düşnâmi gerekmez

142

75a *Mef’âlü fâ ’lâtü mefâ ’lü fâ ’lün*

- 1 Ünsiyyet etmez ol şeh-i şîrin makâlimiz
Vahşetle geçdi mâ-hasal-ı mâh u sâlimiz

Âyîne-i emelde göründü ‘ukûs-ı ye’s

Olsun hemîse boynuna çarhın vebâlimiz

Gurbetde hasta-hâl olanın kârı sa'b imiş
Gitmez anuncün 'âlem-i dilden melâlimiz

Eyler bu cân u dil tenimizle muvâda'a
Var kûy-ı dil-rübâya bizim irtihâlimiz

- 5 Yok i'tibârı şimdi fezâ-yı hüner tehî
Zihnî sühanda kalmadı gitdi me'alimiz

143

75b *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

- 1 Biz 'arz-ı hâl-i vasla işâret dedirmiştir
Biz der-kenâr-ı vuslata himmet dedirmiştir

Biz girye-rîz-i meclis-i erbâb-ı 'işretiz
Çün zâtımızda ehl-i mahabbet dedirmiştir

Ol şâh-ı hüsne sarf olunan eşk-i hasretin
Etdim recâ hesâbını rü'yet dedirmiştir

Biz intisâba gitmişiz ey dil hulûs ile
Minnet Hudâya hidmete ruhsat dedirmiştir

- 5 Hüsyâr iken lebinden alınmaz peyâm-ı bûs
Ser-mest olunca anı o sâ'at dedirmiştir

Mülkiyyet üzre almış idi 'akl u cânımı
Hat sâdir olduğunda emânet dedirmiştir

Biz hâk-i pây-ı 'âlemiz ammâ ki Zihnîyâ
Biz şânımızda ehl-i tabî'at dedirmiştir

144

75b *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

- 1 Hayfâ şühûd-ı Hakka benim giybetim komaz
Bezm-i huzûra hâtır-ı pür-vahşetim komaz

Âmâdedir vezâyif-i âdâb-ı sohbetim
Ammâ ki baht-ı mün'akis ol sıkletim komaz

Ben gûse-gîr-i bezm-i ferâğ olmak isterim
Yârân-ı dehr-i pür-gam ile ülfetim komaz

Meyl-i hevâ-yı dilden ederdim mücânebet
Âmürziş-i hatâya gelen rağbetim komaz

5 Feyz-i Hudâdan isterim ancak ‘atâyı kim
Tahsîl eder murâdımı bir hâcetim komaz

Kesb-i rütûbet eyledim ammâ ki câm ile
Etvâr-ı serd-i çarh ise germiyetim komaz

Zihن bu âh u giryе beni zâr eder gider
Ol seng-dil yanında benim hürmetim komaz

145

75b *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*
1 Metâ '-ı vuslat-ı dildâra dil cânın verir vermez
Rakîb ol küfr-i zülf-i yâra îmânın verir vermez

76a Ecelden etsem istimhâl-i müddet gâlibâ ey dil
O şûh-ı fitne-cûnûn bûse dâmânın verir vermez

Olur bezm-i sebûda zevk-i nuklun la'l-i sâkîden
Gelir bundan mezâk u keyfi yârânın verir vermez

Marîz-i ‘aşka te’sîr eylemez dermân-ı Câlinûs
Tabîb-i ‘aşkı dersen yine dermânın verir vermez

5 Bu nazm-ı tâzede kim pey-rev olsun Zihن-i zâra
Bu vâdî-i ‘acîbin kim ola şânın verir vermez

146

76a *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün fe 'ilün*
1 Hayâl-i vaslın ile tâ-be-key elem çekeriz
Hevâ-yı ‘aşkı ile bâde-i sitem çekeriz

Müyesser olmadı bûs-ı ‘izâr-ı gül-gûnun
Şarâb-ı ‘aşkına dil teşnedir ne gam çekeriz

‘Anâsırında o şûhun tegallüb etmiş nâz
‘Îtâb âteşine dil yanup verem çekeriz

Kemend-i kâkülüne dil asıldı bend oldu
Bir âfetin yine biz ‘aşkınu bu dem çekeriz

5 Cerîdegâh-ı fenâda hesâb-ı derd ederiz
Sahâ’ife yazarız Zihنîyâ rakam çekeriz

147

76a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün fe 'ilün*
1 Tavr-ı gîsû-yı girih-gîrini dil-keş biliriz
Lîkin ol kâkül-i pür-çîni müşevveş biliriz

Mest-i 'aşkı olalı meykede-i hüsnünde
Câm-ı la'l-i lebini bâde-i bî-gaş biliriz

Reng-i ruhsârına gül-fâm demiş ehl-i sühan
Biz hevâsin dil-i gam-dîdede âteş biliriz

Sâde-rûdur demiş erbâb-ı nazar ol şûha
Biz o gül-çehreyi zîverle münakkaş biliriz

5 Olmasa güft ü şinîd-i rukabâdan havfî
Bezme âmed-şod eder her şeb o mehevş biliriz

Gabgabın ohşadır ağıyâra demişler Zihنî
Biz o merdüm-küşi bir dil-ber-i ser-keş biliriz

148

76b Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün

1 Biz bir emişle sîr-i leb-i dil-ber olmazuz
Yek-cür'a-i hayât ise de hoşter olmazuz

Her dem gelir vezâyifimiz genc-i gaybdan
Mevlâdan özge kimseye biz çâker olmazuz

Zâhid gözüne der ise ki nefş-i ma'cabat
Biz 'âşikiz o hâlete hâhişger olmazuz

Ey hâce sen perestiş edersin hutâma biz
Bir zümreyüz ki bende-i sîm ü zer olmazuz

5 Şâdân-ı cûd u devletiyüz cümle 'âlemin
Zihنî cihânda hâsid-i bed-manzar olmazuz

149

76b Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

1 Niçün nakd-i emel ber-çîde-i dest-i husûl olmaz
Bu âşûfte niçün şâyeste-i bezm-i kabûl olmaz

Getir sâkî tutuşdur âteşin sahbâyi yârâna
Ayak kaldır bir elden sun ki bunda sağ u sol olmaz

Geçen ser-hadd-i iklîm-i mecâzî pây-ı himmetle
Bilir kim nûr-ı hûrsîd-i hakîkatde üfûl olmaz

Edîb-i bezmgâh-ı şer'-i muhtâr olmayan bî-'âr
O dergâh-ı refî'ü's-şâna reh-yâb-ı dûhûl olmaz

5 Bilenler bast-ı hân-ı feyzi geçmişdir tekâ-pûdan
Tevekkükâr olanlar rîzk için bir şahsa kul olmaz

İden tedrîc ile kat'-ı reh-i maksûdu elbette
Bulur temkîni üzere kâm-ı dil-hâhin 'acûl olmaz

Bahâ-yı nezra-i ân-ı cemâli cism ü cânındır
Verirsen Zihنیّا bî-merye sen andan nükûl olmaz

150

76b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Ta'ne-i ehl-i cihândan hele hâmûşuz biz
Sitem-i gerdiş-i gerdûn ile bî-hûşuz biz

Bizi bir nazra ile eyleyemezsin reyyân
Teşne-i la'l-i lebiz mâ'il-i âgûşuz biz

Bizi tekdîr edemez serzeniş-i bed-gûyân
Biz safâ-yı dil ile ehl-i ferâmûşuz biz

77a Zer-i hâlis gibidir tiynetimiz sâfidir
Sanma ey hâce ki sen sikke-i mağşûşuz biz

5 Câm der câm işidir Zihنî-i mest ü rüsvâ
Bu harâbatda anun gibi medhûşuz biz

151

77a *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

1 Tabîb-i cân ile derd-i firâkı söyleşiriz
Gönülde gâ'ile-i iştîyâkı söyleşiriz

Bize rütûbet-i sahbâ-yı ter yeter sâki
Biraz seninle bu şeb ol mezâkı söyleşiriz

O gonca-femle o mûy-miyânı ortada yok
Hemîse kilk ile vasp-ı nitâkı söyleşiriz

Düçâr olunca rakîbe gönül mecâza geçer
Hakîkat anlasa da ittifâkı söyleşiriz

5 O şûha nâmede Zihنî kelâmi mücâmel tut
Müyesser olsa tamâm-ı telâkî söyleşiriz

152

77a *Mef'âlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Dil-hasta-i cemâlin olan merhem istemez
Halvet-nişîn-i aşkin ise mahrem istemez

Helvâ-yı leblerinden alan zevk-i sohbeti
Bezm-i safâda 'îşret-i câm-ı Cem istemez

Endâmı hoş kıyâfeti hoş cezbedâr umar
Gönlüm hülâsa hazz eder âmmâ kem istemez

Verme o denlü zülfüne ey gonca in'ikâd
'Uşşâk-ı râst zülf-i ham-ender-ham istemez

- 5 Hem vaz'-ı ittihâd olamaz bir zamânda
Yâ Rab neden sürûr u neşâti gam istemez

Şeb-tâ-seher hezâridir ağlar gönül yine
Bu bî-nevâ-yı 'aşkı o gonca-fem istemez

Şemşîr-i gamze zahm ile öldürse 'âşkı
Gitmez tabîb la'line bir dem em istemez

Bir kimseden ümîd-i vefâ etmezüz hele
Vahdetde gamdan özge gönül hem-dem istemez

- 77b Bir ben mi istemem seni zâhid zamânede
Kâlâ-fürûş-ı zühd olanı 'âlem istemez

- 10 Zihnî nizâm-ı nazmını müşkilter etmeyüp
Izhâr eder letâyifini mübhem istemez

153

- 77b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

- 1 Âlûde-i melâmet olan devlet istemez
Rindân-ı bâdegâh-ı cihân 'izzet istemez

Yârân-ı gam hûcûm eder elbette hânene
Ahbâb-ı bî-tekellüf olan da'vet istemez

Ol şûh-ı dil-sitân ile çok sohbet eyledim
Zannım budur ki kimse ile ülfet istemez

Dildâr olursa hüsn-i Hudâ dâdî olmalı
'Uşşâk-ı dil-rübâyi tehî sûret istemez

- 5 Zihnî tecessüs etdim o âhû nigâhi ben
Sahbâ-yı la'l-gûn ile germiyyet istemez

154

- 77b *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

- 1 Dil tehî kalsa harâbezâr olur dildârsız
Beyt-i bî-şem'e döner ol fikret-i dîdârsız

Nakd-i cân-ber-kef de olsak vasl-ı yâr âsân değil

Olmaz öyle bir ferah-fersâ emel peykârsız

Bî-meze sâkî nedir sahbâ-yı nâba himmetin
Çâşnî-i ‘işret olmaz bûse-i ruhsârsız

Fazl u dânişden eser yok bir garîb ‘âlemdeyiz
Âdeme âdem demezler dirhem ü dînârsız

- 5 Nefs ü şeytândır bizi benlikde ser-gerdân eden
Zihنیّا imkânı yok gül deste girmez hârsız

155

77b *Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

- 1 Safvet-i la'1-i yâri kim sevmez
Bâde-i dil-güşâyı kim sevmez

Revnak-ı ‘ahd-i hüsni ‘işvelidir
Âb u tâb-ı bahârı kim sevmez

- 78a Şeb-i hicrâna bâmdâd iricek
Anda bûs u kenârı kim sevmez

Dest-peymâ-yı semt-i teslîm ol
Kim reh-i Hakda kârı kim sevmez

- 5 Râzdâr-ı dil ol ki ey Zihنî
Râzına üstüvârı kim sevmez

156

78a *Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

- 1 Şeh-per-i zülf-i yâri kim sevmez
Zâhid ebr-i bahârı kim sevmez

Cezbe-i hüsn-i şevk-i dîdârı
Nazra-i gül-‘izârı kim sevmez

Bûdu nâ-bûda eyleyüp tercîh
‘Aşk ile hûşyârı kim sevmez

Nazm u ma'nâ metîn ü şûh olıcak
Sühan-ı âbdârı kim sevmez

- 5 Zihنیّا yâr-i bende-perver sev
Yâr-i gerdun-vakârı kim sevmez

157

78a *Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

- 1 Neş'e-i hüsн ü ânı kim sevmez

Âb u tâb-ı cihânı kim sevmez

Kat' edüp râh-ı hicri pey-der-pey
Vuslat-ı câvidânı kim sevmez

Yakışıklı revişli nâzişli
Dil-ber-i dil-sitâni kim sevmez

Hûşe hûşe o bâğ-ı hüsnünde
Sünbül-i gîsuvânı kim sevmez

- 5 Sîrr-ı nûr-ı cemâle âgâh ol
Zihniyâ bahr u kânı kim sevmez

158

78a *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

- 1 Uçurma verdi hümâ-yı dile hevâ-yı heves
Temellük üzere bulunduk mekîn-i cây-ı heves

Hevâ-yı kâm ile ben germ ü serde dûş olurum
Ne dem ki nâz iledir başıma belâ-yı heves

- 78b 'Aceb ki gam gibi bir demde boşlamaz yakamız
Tamâm edâsını icrâ eder vefâ-yı heves

Esîr-i hasret ü efgâr eder tehî yerde
Verir mi râhat u âsûdegî cefâ-yı heves

- 5 Reh-i savâbairiş Zihniyâ hemân yoksa
Günâh-ı ekber olur 'âkîbet hatâ-yı heves

159

78b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

- 1 Ne tazallumla bakar yâra müzevvir nergis
Gerdenin egmiş oturmuş mütehayyir nergis

Rîhlete 'âzim olur râh-ı diyâr-ı 'ademe
Bir iki gün bu yere oldu misâfir nergis

Çeşm-i şehlâsı ile bir ana iki görünür
Çemenistâna nigâh etmede kâsır nergis

Hasret-i çesm-i bütân üzere sararmış solmuş
Hâl-i bîmârı su'âl etmede mâhir nergis

- 5 Bir alay vasfinı dîvânına ihzâr etdi
Seni vasf eyledi Zihni gibi şâ'ir nergis

160**78b *Müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün***

- 1 Cânân imiş hem cân imiş sultân-ı ‘âlî-şân imiş
 Dünyâyı vîrân eyleyen ol hüsn ile ol ân imiş
 Ol şûh-ı matbû‘u’ş-siyem ol dil-ber-i ‘âlî-himem
 Dildâr-ı vâlâ Cem-kerem ‘alilde bir cânân imiş
 Dârâ-yı mülk-i mekrûmet fass-ı nigîn-i menkîbet
 Sâlâr-ı cünd-i mertebet evsâf ile sultân imiş
 Vermiş cihâna ser-te-ser ruhsâr-ı âteş-rengi fer
 Bu devr içinde mu‘teber bir âfet-i devrân imiş
- 5 Zihnî heveskâr-ı cemâl olmuş hevâdâr-ı cemâl
 ‘Uşşâka envâr-ı cemâl el-hak bu kim dermân imiş

161**78b *Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün***

- 1 Beni dil-bestede eden zülf-i ham-ender-ham imiş
 Dil-i dîvâneye zencîr-i cünûn mahrem imiş
 79a Gitdi eyyâm-ı heves geçdi zamân-ı fursat
 Tavr-ı âzâdelik ‘âlemde ‘aceb ‘âlem imiş
 Dâğ-ber-dâğ vücûda nemek-efşânlık eder
 La‘l-i cânâna mü’essir ne güzel merhem imiş
 Sâki-i bezm-i mey oldu ol perî-rû ne güzel
 Gördüm eltâfin o meh-rû güzelin âdem imiş
- 5 Gam-güsâr olmadadır mihr ü vefâda gam-ı dil
 Hâtır-ı zârima bu meykedede hem-dem imiş
 Eyleyen Zihnî-i gam-dîdeyi bülbül gibi zâr
 Gülşen-i hüsn ü melâhatda o gonca-fem imiş

162**79a *Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün***

- 1 Ser-â-ser sâgar-ı mey-hâne-i dehr-i kuhen sınmış
 Yıkılmış bezmgâhi hep gelen sınmış giden sınmış
 Yürür dil-hastagân-ı derd ü gam koltuk ‘asâsiyla
 Bu mihnetgehde el sınmış ayak sınmış beden sınmış
 Kapılmış hâsılı akdarma vermiş va‘d-i ağıyâra
 Şarâb-ı âl ile meclisde ol serv-i semen sınmış

Bozulmuş neş'esi irmiş hazân gülzâr-ı devrâna
Usanmış bûlbûlî feryâddan gül şîveden sînmiş

- 5 Ehâdîs-i gamı tahrîrden 'acz eylemiş Zihنâ
Varak sad-pâre olmuş hâme-i mu'ciz-dehen sînmiş

163

79a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

- 1 Ezel kim 'âlem-i rûha beni meşhûd göstermiş
Hat-ı pür-zîb-i 'aşkı cebhede memdûd göstermiş

Ruhun mânend-i meh-tâb eyleyen ebrûların mihrâb
O peykerde şehâ gül-goncayı nâ-bûd göstermiş

Belî bezminde sahbâ-yı elest etmiş bizi şâdân
O devletden 'azâzil kâfiri merdûd göstermiş

Güşâde bâb-ı eyvân-ı visâli dâ'im ağıyâra
Ne sûd 'uşşâka her demde der-i mesdûd göstermiş

- 5 Derûn-ı sînemi gördükce micmerveş şerer-rîzân
'Abîr-i zülf-i dûd-âlûdun ol da 'ûd göstermiş

- 79b Girerse destime gîsûya ber-dâr eylerim dermiş
Yine ol fitne-cû üftâdeye bir cûd göstermiş

Bu şeb meclisde sâkî mey-keşânı eylemiş tatyîb
O meh-rû himmetin erbâb-ı 'aşka dûd göstermiş

Ne dem kim tab' ile pîrâne girmiş vâdi-i nazma
Dil-i Zihنâ heme-endîşesin mahsûd göstermiş

164

79b *Mef'âlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

- 1 Birdir yanında kâm-ı cihân olmuş olmamış
Çeşm-i felek bana nigerân olmuş olmamış

Var âsitân-ı dil-bere düş hâk-i pâyına
Kûyînda fitnelerden amân olmuş olmamış

Dünyâsına menâfi' arar çok siyeh-derûn
Hengâme-i cezâda ziyân olmuş olmamış

Bu 'ömr-i mâ-mezâda ne yapdık ne işledik
Şimdengirü bakiyye-i ân olmuş olmamış

- 5 Sittîn irişdi kâfile bağlandı Zihنîyâ

Şevk u gam-ı bahâr u hazân olmuş olmamış

165

79b *Mef'ülǖ mefâ̄ ilǖ mefâ̄ ilǖ fē 'ülün*

1 Sâkîye mi sahbâya mî yârâna mî kalmış
Bilmem o sitem-cû dil-i nâlâna mî kalmış

Hâtırdaki peykânın arar dest-i gazabla
Peykânı mî yok dildeki peykâna mî kalmış

Kalmış bize muğber dolanır ol hat-ı nev-hîz
Bilmem yüzüne etdiğim efgâna mî kalmış

Etmem dahı Allah bilir halka tekâ-pû
Beyhûde tabasbus dil-i sûzâna mî kalmış

5 Zihنî yürüme reh-güler-i tûl-ı emelde
Tahsîl-i emel sa'yi dil ü câna mî kalmış

166

79b *Mef'ülǖ fâ̄ 'ilâtǖ mefâ̄ ilǖ fâ̄ 'ilün*

1 Dil-ber ki mübtelâ-yı hevâ-yı cefâ imiş
'Âşik dahı o denlü esîr-i belâ imiş

80a Def-i hadeng-i çeşmine imkân mî var meger
Bildim ki yok tehallüfi sehm-i kazâ imiş

Eflâkı çarh u sengi sitem eşk-i dîde âb
İ'mârimiz ögütmede dehr âsyâ imiş

Şimdi du'â-yı devlet-i dünyâ imiş murâd
Erbâb-ı câha gayri sühân kem edâ imiş

5 'Uşşâkını arar mî o gonca-dehen dahı
Zihنî gibi hezârı ana mübtelâ imiş

167

80a *Mefâ̄ ilün fē 'ilâtün mefâ̄ ilün fē 'ilün*

1 Emel-pezîr olamaz hâl-i dil müşevveş imiş
Merâm-ı çarh-ı berin bir hatarlı âteş imiş

Bu şeb 'aceb ki peyâmin alınmadı ey şûh
Sabâha dek mey-i gül-fâm ile keş-â-keş imiş

Bürehne ten göricek ben fakîri dedi o meh
Senin de dâğ-ı gamınlâ tenin münakkas imiş

Hemîşe böyledir âyîn-i kîsmet-i ezelî

Kimine behre ferah ba'zı şahsa nâlış imiş

- 5 Cihâni velvele-i hüsni tutdı ey Zihnî
Görülmemiş hele bir nâ-şinîde mehveş imiş

168

80b *Mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün*

- 1 'Ayyâr-ı çep-endâz olicak sâki-i kallâş
Rindân-ı mey-âşâm olur andan dahi evbâş

Resm-i edebe 'aşk-ı mûrâ 'âti ne bilsin
Cânânesine râz-ı dil-i zârin eder fâş

Hâl u ruh ile pâyeni âl eyledin ammâ
Ma'zûli-i hüsnünle bulursun ana pâ-dâş

Hüsyârı dükendi ikiden hâli değildir
Şimdi bu cihân halkı ya 'ayyâş u ya berrâş

- 5 Gitdi o perî bezmimizi etdi perîşân
Ancak elem-i hicrini kıldı bize bektâş

Ahbâba değil düşmene de eyleye Zihnî
Hallâk-ı cihân lutfi ile tevfikimi yoldaş

169

80b *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

- 1 Cünûd-ı sâha-i ehl-i vefâ dükenmiş imiş
Bu bâğ-ı köhnede bûy-ı 'atâ dükenmiş imiş

'Îzâr u la'lîni hat bozdı ol şeh-i hüsnün
Me'âl-i vaslda zevk u safâ dükenmiş imiş

Diyârı dehri tekâ-pûy-ı fikrete aldım
Cihânda gördüğümüz âşinâ dükenmiş imiş

Dile lezâyiz-i gerdûnı cümle 'arz etdim
Tenâvülünde anun iştihâ dükenmiş imiş

- 5 Hüner dedikleri Zihnî garîbdir şimdi
Zamânede o dahi câ-be-câ dükenmiş imiş

170

80b *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

- 1 Olur mu sorsam 'âlemde bana ol gonca-fem mahsûs
'Aceb yok der mi ol meh bir dehânin yoklasam mahsûs

Ser-â-ser âferîde gark-ı bahr-ı ni‘met-i Hakdır
Şümûl-ı rahmeti mansûsdur olmaz ni‘am mahsûs

Yazup küttâb-ı dîvânâhâne-i kudret kemâl üzre
O yer yer hâl u hatt-ı zer-nigârında rakam mahsûs

Be-hey âşüfte kâlâ-yı visâle sîm ü zer lâzım
O âteş kalbi mûm eyler mi hîç çeşminde nem mahsûs

5 Nemek-rîz-i dem-i vasl olmadıkça boşlamam bezmin
Revan-bahş ol begin gel hokka-i la‘linden em mahsûs

Nihâdından benî âdemde ta‘mîm üzre olmuşdur
Değildir ba‘zı eşhâs-ı cihâna derd ü gam mahsûs

Nevâzişle rakîb-i bed-gümân memnûn-ı ülfetdir
Fakat üftâde-i hicrâna eylermiş sitem mahsus

Verâ-yı kâfa ‘ifrît-i hümûmî tarh ederdim ger
Kef-i maksûda girse bî-tekellüf câm-ı Cem mahsûs

Giderse pîşgâh-ı leşker-i elfâzda Zihnî
N’ola olsa kalem sahrâ-yı ma‘nâda ‘alem mahsûs

171

80b *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

1 Şeh-süvârim pây-ı teşrîfin dil-i vîrâna bas
Nev-cübânim bezm-i câna himmetin pîrâne bas

81a Dil verirsen bezl-i cân et reh-güzâr-ı yârda
Bî-ser ü sâmân olup hem pâyını meydâna bas

Ger seni basdırsa a‘dâ töhmet-i sahbâ ile
Duhter-i rezle gözet tut şahne-i merdâne bas

Firkat-i cânâneden beytü'l-hazende hastayım
Gel ser-i bâlînime sâki biraz peymâne bas

5 Zâhidâ benlikde kendin târmâr etdin yeter
'Aşka gir himmet 'asâsın meclis-i 'irfâna bas

Kûy-ı cânâna 'azîmet himmeti derkâr imiş
Ey gönül şimdengirü mühri fedâ-yı câna bas

Şüst-şûya vakt irişdi Zihnîyâ hengâmıdır
Câme-i sevdâyı tathîr etmeğe ummâna bas

172**81a *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün***

- 1 Olsa 'aceb mi la 'l-i lebi çeşmesâr-ı feyz
Zîbendedir safâ-yı ruhundan bahâr-ı feyz
- Gülzârı dest-i berd-i şitâdan halâs edüp
Akâd gelû-yı serve mey-i hoş-güvâr-ı feyz
- Saf saf çemen diyâr-ı 'ademden hurûc edüp
Sahn-ı cihân ser-â-ser olur lâlezâr-ı feyz
- La 'lîn kabâ-yı nâz ile gül sînesin gerer
Oldukça cilve-sâz-ı terennüm hezâr-ı feyz
- 5 Zer-pâş olur zemîne nûcûmundan âsmân
Rûy-ı 'arûs-ı dehre eder i 'tibâr-ı feyz
- Gehvâre-i hafâda ki ezhâr-ı hufteler
Nev-zâde-i bahârdır ammâ şikâr-ı feyz
- Yek reşhasıyla devlete Zîhnî irer gider
Yek lahza cûşa gelse eger cûybâr-ı feyz

173**81a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün***

Cân u ser terk eylemekdir 'âşik-ı dîdâra şart
Cüst-cû-yı sihhat etmekdir belî bîmâra şart

Resm-i merdümlük müdür gözden bizi dûr etdiğin
Öyledir cânâ meger gaddâr olan dil-dâra şart

- 81b Sâkiyâ ma 'zûr tut evbâş olan mestâneyi
Neng ü nâmûs oldu ancak 'âkil ü hüşyâra şart
- Rûz u şeb ebnâ-yı dehr evrâd okur te'sîri yok
Levha-i kalb-i havâtirdan olur ezkâra şart

- 5 Dilde nedmi cây-gîr olmazsa Zîhnî sûdu yok
Gözde eşk-i rehbet oldu nedm ü istîgfâra şart

174**81b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün***

- 1 Ni 'met-i hân-ı visâle budur âdâb u şürût
Olasın tekyegeh-i mehd ü senâda mezbût
- Kilk-i mu 'cizle olur midhat-i hüsnün yoksa
Bu kadar nükte-i ser-bestे olur mu mazbût

Derler ‘uşşâka ser-âzâdedir ‘âlemde o da
Zülfi hûbâna eder pây-ı hayâlin merbut

Yâri ağıyâr ile gördükde gider cezb-i derûn
Kalb-i ‘âşikdan olur nakd-i mahabbet meskût

- 5 Kânıt-ı rahmet-i Hak etmeğe dek cünbiş eder
'Amel-i halkı eder hiddet-i vâ'iz mahbût

Bahr-ı bî-gâyet imiş rahmet-i Rahman u Rahîm
Zihniyâ olma sen ihsânda me'yûs u kunût

175

81b *Mef'ûlü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün*

- 1 İrdi dimâga şâibe-i gülşen-i neşât
Oldu güşâde her tarafa revzen-i neşât

Gül keşf-i burka' eyledi geldi hezâra şevk
Bast oldu rûy-ı dehre yine hîrmen-i neşât

Sâkî şarâb-ı nâba irişdi ferâh-ı dem
Gül mevsiminde oldu cihân mesken-i neşât

Her anda dil sezâ olamaz zevk u 'işrete
Âlûde-i şarâb olamaz dâmen-i neşât

- 5 Zihni edâ-yı tab'-ı safâ-bahşın 'âkîbet
Eyler seni bu nükte ile ma'den-i neşât

176

82a *Mef'ûlü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün*

- 1 Etdi nühüfte râz-ı dîlin âşikâr hat
Mir'at-ı hüsne verdi 'aceb iğbirâr hat

Yazdı debîr-i kudret o zîbâ-cemâline
Zerrin kalemlle ol şeh-i nâzın hezâr hat

Olmazdı etmeseydi gönül âşinâ ana
Ta'lîm-i fenn-i şîvesini ihtiyâr hat

Ser-levha-i sütûr-ı cemâl oldu Hak bu kim
'Uşşâka başka cilve verir tâbdâr hat

- 5 Her hafta sâdir olmada emr-i hezîmeti
Tuğyânına nazarla olur târmâr hat

Zihni sehâb-ı tâli'in oldu zamânede

Rûyunda ol mehin görünen müşkbâr hat

177

82a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Kim olmaz şûh u şengel dil-ber-i mümtâzdan mahzûz
Husûsâ sâki-i 'ayyâş-i 'isret-sâzdan mahzûz

Değil dil va 'de-i vaslinla cânâ müsterîh ammâ
Olur ol va 'delerde etdiğin incâzdan mahzûz

Hadeng-i çeşminin memnûn tuyuz zahm u cîgindan
Gazâl olmaz sıkenc-i pençe-i şeh-bâzdan mahzûz

Yeter âzürde-hâtır eyledin 'uşşâk-ı pür-zâri
Biraz da eyle ol dil-hastagânı nâzdan mahzûz

5 Temennâ-yı derûnî Zihنîyâ mahfî niyâz eyle
Recâda ol büt-i tersâ değilibrâzdan mahzûz

178

82a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Cehennemden hemîşe gösterir halka şerîr vâ 'iz
Haberde vâridâtın nakline olmuş eser vâ 'iz

Kalır bir kuşca cânı uçmağa âmâdedir güyâ
Sabâveş yek-nefesde 'arş u ferşî seyr eder vâ 'iz

Metâ '-ı iştihârı kâsid olsa terk-i zühdünden
Çeker deryûze gerden beş beter derd ü keder vâ 'iz

Sahîhinden sakîmi farka reh-yâb olmayup söyler
'Avâm-ı nâsa gûyâ keşf eder râz-ı kader vâ 'iz

82b 5 Verirse izdihâm-ı meclis-i ihlâsına temkîn
Sa'âdet başına çekmez dü 'âlemde keder vâ 'iz

Hakîkatde odur kâ' im-makâm-ı enbiyâ Zihنî
Mûrâ 'ât etse ef'âl-ı tûrûk üzre eger vâ 'iz

179

82b *Mefâ 'ülü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün*

1 Makbûl-ı ser-efrâz-ı cihândır mütevâzi
Mahbûb-ı kulûb-ı dil ü cândır mütevâzi

Hem sûreti hem sîreti memdûh-ı halâyık
Şâyeste-i bâlâ-yı mekândır mütevâzi

I'zâz ile âsûde-i gavgâ-yı cihânda

Şâyân-ı işârât-ı benândır mütevâzi‘

Eylerler ani gül gibi destâra sezâver
Bu bezmde pâkîze-nişândır mütevâzi‘

- 5 Zevk-i şükür-i men ‘aref esrârina Zihنî
Reh-yâfte-i semt-i amândır mütevâzi‘

180

82b Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün

- 1 Olmasaydı bana ger hicr-i pey-â-pey mâni‘
Bu şeb ol mihr-i cihân bezme olurdu tâli‘

El yuduk biz güzelim bâde-i eltâfindan
Reh-güzârında selâm almağa olduk kâni‘

Nasb-ı nefs eyledi cerr etmeğe zülfün dilimi
‘ömür mümted ola kim pâyemi oldu râfi‘

Def aten rukye mi eyler yâ temâyim te’sîr
Maraz-ı mevte biri anların olmaz nâfi‘

- 5 Kalırız ‘arsa-i mahşerde perîşân Zihنî
Bize peygam-ber eger olmasa ol gün şâfi‘

181

82b Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün

- 1 Ne revâdır k’olunur nahs ile nisbet tâli‘
Bizi ol mehveş ile kılsa hem-ülfet tâli‘

Tâli‘ e serzeniše bâ‘is ü dâ‘î ne imiş
Kimseye eylemez îrâs-ı mezemmet tâli‘

- 83a Feyz u bastı görür erbâb-ı hakâyık Hakdan
Bulmaz ol zümre-i pâkîzede şöhret tâli‘

Tâli‘ oldur ki sana tâli‘ ola mihr-i şeref
Ola kalbinde senin nûr-ı hakîkât tâli‘

- 5 Kevkebim dürri- girân-mâye olur ey Zihنî
Ol meh-i burc-ı cemâl olsa bu sâ‘at tâli‘

182

83a Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

- 1 Ne mümkün olmak ümmîd-i visâl-i yârdan fâriğ
Dil-i âşüfte olmaz fikret-i dîdârdan fâriğ

O hûnî gamzeler ol çeşm ü ebrûlar ki var sende

Sen olmazsin dem-â-dem ceng ile peykârdan fâriğ

Neşâtın hüzne tebdîl etdi hengâm-ı harîf irdi
Ne gül kaldı ne bülbül oldular gülzârdan fâriğ

Mekârim ehli etmez meşreb-i ‘ulvîsini tebdîl
Sırıştı pâk olan olmaz güzel etvârdan fâriğ

- 5 Havâsa ihtilâl irmış hûcûm-ı za‘f-ı pîrîden
Civân-ı tab‘im olmaz Zihniyâ evzârdan fâriğ

183

83a *Mefâ ilü fâ ilâti mefâ ilü fâ ilün*

- 1 Efkâr-ı bî-me’âle irüp niyyet-i ferâğ
Geldi derûna kâfile-i râhat-ı ferâğ

Pâk eyledim sahîfe-i mir’ât-ı kalbimi
Etdim nazar göründü bana sûret-i ferâğ

Hâtır dağıldı zülf-i perîşândan velî
Gösterdi gamzeler ana cem‘iyyet-i ferâğ

Âlûde-dâmân olduğuma bakma vâ‘izâ
Yokdur o denlü bende hele tâkat-ı ferâğ

- 5 Ol denlü tîşe-zenlik ile kuhken yine
Gösterdi çarh-ı ser-keş ana san‘at-ı ferâğ

Âsûde olsak ‘âlem-i vahdetde Zihniyâ
Kılsa nûzûl başımıza devlet-i ferâğ

184

83b *Mefâ ilün fe ilâti mefâ ilün fe ilün*

- 1 Tahallûf üzre geçer rûzgâr-ı ‘ömr-i şerîf
Kesâfet üzre çıkar nev-bahâr-ı ‘ömr-i şerîf

Kavâfil-i şeb u rûzi makarr nedir bilmez
Güler eder su gibi iktidâr-ı ‘ömr-i şerîf

O denlü keşmekeş-i pençe-i sipihr oldu
Elinde kalmadı bir ihtiyâr-ı ‘ömr-i şerîf

Alursa âh-ı dil-i zârı ger bu çarh-ı ‘anîd
Kalır mı yerde ‘aceb inkisâr-ı ‘ömr-i şerîf

- 5 Ölürse de çıka mı Zihniyâ bu derd andan
Kalır kıyâmete dek âh u zâr-ı ‘ömr-i şerîf

185

83b *Mef'ülü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün*

- 1 Cevrinden olur dil-ber-i ra'nâ mütehallif
Olmaz talebinden dil-i şeydâ mütehallif
- İncâzdadır va'de-i evzâ'-ı cefâda
Yok olduğu ehl-i dile dünyâ mütehallif
- Şeh-bâz-sifat pençesi nahcîr eder ey dil
Olmaz o şûhun urduğuaslâ mütehallif
- Pây-ı taleb-i renc-keş-i deşt-i gam etme
Mümkin mi k'ola kısmet-i Mevlâ mütehallif
- 5 Dün Zihن-i dil-besteye va'd etdi visâlin
Yâ Rab bugün ol olmaya ammâ mütehallif

186

83b *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

- 1 Endâmı hoş edâsı güzel dil-rübâ zarîf
Evzâ'-ı dil-pesend iledir müntehâ zarîf
- Bezm-i edebde güft ü şinîdi latîfedir
Meclisde çün muamelesi her yana zarîf
- 'Âlem esîr-i nazra-i can-bahşı oldular
Dünyâda yok anun gibi bir dil-güşâ zarîf
- Gülşende nağme-sâz-ı safâ bülbûlân ise
Meclisde mutribâ dahi andan nevâ zarîf
- 84a
- 5 Var başka neş'e nazm-ı revan-bahşı bellidir
Zihن gibi bu 'arsada yok gâlibâ zarîf

187

84a *Mef'ülü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün*

- 1 Bâ'is görünür 'afv-ı hatî'âta te'essûf
Hoş bedrakadır gûşîş-i hayrâta te'essûf
- Kâfi iken itmâm-ı metâlibde müheymin
Yâ kulda nedir fevt-i mühimmâta te'essûf
- Ebrûsı ile 'âşıkı dil-rîş eder ammâ
Bir gün edecekdir kec işârâta te'essûf
- Beyhûde imiş halk ile bu güft ü şinîdin

Şimdengirü kıl boş geçen evkâta te'essüf

5 Gördüm ne kadar gâ'ile var kâm-i felekde
Etmem dahı ben terk-i murâdâta te'essüf

Zihن sitem-i halka hâmûş ol dil uzatma
Sen etme sakın fevt-i mükâfâta te'essüf

188

84a *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

1 Düşdi zemîne katre-i rahmet taraf taraf
Hakdan cihâna oldu bu minnet taraf taraf

Bir 'âlem-i garîbe kadem basmışız hele
İnsân içinde şimdi mahabbet taraf taraf

Gezdim semend-i fikr ü hayâlimle 'arsayı
Bir yerde yok numûne-i râhat taraf taraf

Gül-geşt-i lâlezâra açıl kim zamânıdır
Eyler mezâkı ehl-i tabî'at taraf taraf

5 Devr eyleyüp varakçe-i dîvân-i Zihniyi
Seyr et cemâl-i ma'nâ vü sûret taraf taraf

189

84a *Mef'ülü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün*

1 Bir şahs olıcak dest-zen-i dâmen-i tevfik
Taklîdî olur bedraka-i mesken-i tâhkîk

Kalbinde eger râsîh ise mîh-i tevekkül
Miftâh-ı 'inâyete olur feth-i megâlîk

84b Telvîs edemez hâtırımız gerd-i havâdis
Mahfûza kalır çirkden eşyâ-yı sanâdîk

Teng oldu nitâk-ı sühân ol femle miyânda
Sadr-ı dili ebhâs-ı 'adem eyledi pür-zîk

5 Hâzik gibi üstâdî gönül kande bulursun
Eş'ârimizi etmede tahsîn ile tatbik

Zihن bizi de gerdîş-i gerdûn eder itlâf
Âsârını dîvânına kıl zîver-i temmîk

190

84b *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

1 Nezzâre-i cemâline şâyeste olmadık

Bir gün safâ-yı hâtıra dil-bestे olmadık
Pür-pîç gîsuvânına düşdük hatâ ile
Ser-pençe-i gamından anûn reste olmadık

Sevdâ-yı nefş ü hâtır-ı yârân belâları
Bî-râhat etdi gönlümüz âheste olmadık

Meydân-ı ‘aşk-ı yârda ser vermedik füsûs
Fermân-ı sâde-rûlara ser-geşte olmadık

- 5 Yandık yakıldı âteş-i âh ile Zihniyâ
Bezm-i visâl-i dil-bere peyveste olmadık

191

Mef'âlü fâ ilâti mefâ ilü fâ ilün

- 1 Oldum hevâ-yı câm ile mest ü harâb-ı ‘aşk
Ser-geşte etdi bende-i zâri şarâb-ı ‘aşk

Bir dem o bahse olmadı ol kâbil-i hîtâb
Zâhidle söylemezmiş ‘aceb kim kitâb-ı ‘aşk

Sad-sâle pîri nev-res eder nev-resî kühûl
Çün böyledir ezelden efendi hitâb-ı ‘aşk

Sûfi kalırsa bâr-ı girân-ı riyâ ile
Rindânı kâmräñ eder ol âb u tâb-ı ‘aşk

5 Hicrinle yandı sîh-i melâmetde oldu âh
Kânûn-ı gamda Zihni-i şeydâ kebâb-ı ‘aşk

192

Mef'âlü fâ ilâti mefâ ilü fâ ilün

- 1 Düşnâm eder rehâvetime dehr-i dûna bak
Nâ-kâm eder fesâne yüzünden füsûna bak

Bakma gönül zevâhir-i eşbâh-ı ‘âleme
Aç çeşm-i bâtinî reşahât-ı bütûna bak

Gösterse ger beşâset-i rû ola dil-fîrîb
Sûret-fürûşa bakma vidâd-ı derûna bak

Tâ va ‘de-i dûrûğ-nûmâsiyla kalmışız
Însâfa gelmedi felek-i bî-sütûna bak

5 Mîm-i dehân-ı gonca-i neşküfte bü'l-‘aceb

Zihnî velî o sâde ruh üzre ‘uyûna bak

193

85a *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

1 Hemîse gûşe-i firkatde kan yutar ‘âşik
‘Aceb ki mihnet ü endûhi pek sever ‘âşik

Verilse keşfine ruhsat o şûh-ı dil-keşden
Nühüfte râzını yek tahtadan açar ‘âşik

Ziyânın anlayamaz nakd-i eşki bezl eyler
Metâ’-ı vuslata cân vermeğe iver ‘âşik

Hevâ-yı ‘aşk ile meydân-ı dehri geşt eyler
Hayâl-i yâr ile çok vartalar geçer ‘âşik

5 Nigâh-ı lutf ile baksa nigârı bir kerre
Kemâl-i devlet-i dünyâyı kesb eder ‘âşik

Me’âl ü hâlini Zihnî gibi beyân etdim
Tutar mı böyle sühandan ‘aceb keder ‘âşik

194

85a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Âyîne-i derûnumu kıl nûr-ı Tûr-ı şevk
Yâ Rab beni harâb ede tâ kim şu‘ûr-ı şevk

Sâde zamîriz ‘âlem-i gamdır hudûdumuz
Olmaç gönüilde hayf mürûr u ‘ubûr-ı şevk

İnceldi üstühân u bozuldı kuvâ-yı ten
Za‘f irdi cisme geldi derûna kusûr-ı şevk

Ceng-i ferâga düşdü esîrâne himmetim
Ser-defter-i emelde bozuldı sütûr-ı şevk

85b
5 Gâlib değil mi Zihniye şimdi gurûr-ı dil
Gelmez serây-ı hâtıraaslâ hutûr-ı şevk

195

86a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Dili hamyâze-keş-i hasret-i âmâl etdik
Kalbi bâzice-i dünyâ ile iğfâl etdik

Dün gece olmuş idik lâyık-ı cem ‘iyyet-i yâr
Hâtır-ı yâr içün ağıyârina iclâl etdik

Su gibi nâr-ı firakından esen yellerle

Rûyumuz hâk-i reh-i kûyuna pâ-mâl etdik

Ola Allaha emânet dil-i dîvânemizi
Kûy-i cânâneye peygam için irsâl etdik

- 5 Bilmedi kadrimizi zerrece gerdûn Zihni
Hidmetinde o kadar kaddimizi dâl etdik

196

86a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

- 1 Gûne gûne bu harâbâtda insân gördük
Tekye-i derd ü elemde nice mihmân gördük

Eskiden biz bu ocağın biliriz 'âdetini
Şûrbüni hûn-ı ciger nânını efgân gördük

Gösterir vuslata germiyet-i bâzâr rakîb
Kâfiri resm-i ticâretde ne pûyân gördük

Halkı âzürde-i bî-dâdi eden eşhâsin
Künc-i mihnetde dilin gam-keş-i nâlân gördük

- 86b Zihniyâ dil girîh-i zülf-i dil-âvîzinde
Bend olup kaldığını biz hele çendân gördük

197

87b *Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

- 1 Dili âzürde-i 'itâb etdik
Kalbimiz vakf-ı ıztırâb etdik

Sığmadı bahs-i dil risâlelere
Biz müdevven anı kitâb etdik

Kat' edüp rişte-i mürâca' atı
Bâb-ı feyyâza intisâb etdik

Kâm-ı gerdûn-ı dûn için hayfâ
Biz bu yolda tehî şitâb etdik

- 5 Râhimiz düsdü seng-lâh-ı gama
Dil-i vîrâneyi harâb etdik

'Avfina kaldı cûrm-i Zihni âh
Yâ Rab 'isyân-ı bî-hesâb etdik

198

88a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

- 1 Sevdâ-yı mahz imiş heves-i matlab-ı felek

Bir şahsa hem-dem olduğu yok meşreb-i felek

Pürdür füsün u fitne ile cümle gerdişi
Geçdi hemîse böylece rûz u şeb-i felek

Her devresinde sa'd ile nahsı güzâr eder
Her şahsa bir mu'âmelede kevkeb-i felek

Ruhsat verir edâniye neyl-i merâm içün
Vüs'atlidir o zümrede çün mezheb-i felek

5 Erbâb-ı dil hafîz-i mezemmetde kalmasın
Olsun karârgâhları menkib-i felek

Tâb-ı büt-i mahabbet-i dildâra yandı dil
Zihن sana makarr olalı mekteb-i felek

199

88a *Mefâ ülün mefâ ülün mefâ ülün mefâ ülün*

1 Olaydım kûy-ı cânâna sezâ cárûb olaydım tek
Dirîgâ olmayaydım hâk-i pây-i yârdan münfek

Dem-i pîrîde bulsam nev-ber-i şâdâb-ı ümmîdim
Cihânda eyleseydim bende-perver bir şeh-i zîrek

88b Bilir el-hak nevâl-i vaslı inkâr eylemez 'uşşâk
Gerek bisyâr et eltâfin gerek ey mâh-ı nev endek

Değildir neyl-i câh-ı mesned-ârâ hâhiş-i hâtır
Hemân tevfîk-i Yezdânîdir el-hak âdeme meslek

5 Seni hâlis dil eyler âh-ı şeb-gîr âteş-i bâtin
Sakin kim etme Zihن vermede mutlak müşikkin sek

200

88b *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ ülü fâ 'ilün*

1 Bu kârgehde kimseyi biz şâd işitmedik
Kayd-ı belâ-yı dehrden âzâd işitmedik

Bâzâr-ı güft-gûda dükenmiş alış veriş
Bir nev-zuhûr nâdire îcâd işitmedik

Pîr-i mugân ocağına and iç ki zâhidâ
Ol hân-kahda nâ-halef evlâd işitmedik

Mazbûtumuz cerîde-i eslâf ser-te-ser
Dehr-i kühende hâtır-ı âbâd işitmedik

5 Zihnî kabûl-i sâmi‘ a-i rûh olur sözün
Bu müdde‘âya kimseden îrâd işitmedi

201

88b *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

1 Biz esîr-i işret-i câm-ı sabûhuz şimdilik
Ser-be-ser keyfiyyet-i bâdeyle rûhuz şimdilik

89a Besdir ey dil metn-i hüsn-i yârda ma‘nâ bize
Hak bu kim âzâde-i kayd-ı şûrûhuz şimdilik

Bahs-ı zülf-i dil-rübâyi mü-be-mû hall eyledik
Mazhar-ı gencîne-i feth-i fütûhuz şimdilik

Geldi keştiyân-ı lutf-ı Hak bize tesyîr için
Kulzum-ı vahdetde biz keşti-i Nûhuz şimdilik

5 Tan mıdır hâhişger-i ahbâb ola Zihnî sözün
‘Arsa-i nazm-ı sühanda nev-sûnûhuz şimdilik

202

89a *Mefâ ilün fe ilâtün mefâ ilün fe ilün*

1 Gönül fütûh-ı inâyetle şâd olur giderek
Belâ-keşîde derûn ber-murâd olur giderek

Bulur sekîb ile gûre mezâk-ı şîrîni
Şebân-ı hicr-i gama bâmdâd olur giderek

O âfetin sitemi pâydâr olursa eger
Fevâ’id ü keremi müstefâd olur giderek

Kemend-i zülfüne bend oldu bir nice câdû
Zamâne sihri ile pür-fesâd olur giderek

5 ‘Ukûd-ı gonca-i maksûdumuz bizim Zihnî
Du ‘â-yı vakt-i seherle gûşâd olur giderek

203

89a *Mefâ ilün fe ilâtün mefâ ilün fe ilün*

1 Recâ-yı vaslda sa‘y et utandırıncaya dek
Çerâğ edüp seni ol mâh yandırıncaya dek

O mest-i nâz uyumuşmuş yatakda şâhâne
Hevâ-yı vasla kapılma uyandırıncaya dek

Bu köhne meykedenin câm-ı kâmi müstevfâ
Kime verildi tamâmiyle kandırıncaya dek

Hevâ-yı ‘ukde-güsâlikda cûy-ı ma‘nâyı
Ne halt eder nice bî-dil bulandırıncaya dek

- 5 Girince kabza-i hâhişgerâne bir sâ‘at
Ne keşme-keşde kalırlar dolandırıncaya dek
- Çalışdı ‘arsada çendân süvâr-ı kem-hiredân
Semend-i matlabı elden boşandırıncaya dek
- 89b Kerem zamânedede ma‘dûm u mümteni‘ gibidir
Ne mümkün eylemek ibrâm usandırıncaya dek
- Semend-i câmî sürüp kendin at harâbâta
‘Arak-feşân olarak kan kaşındırıncaya dek
- Hayâl-i ta‘m-ı lezâyizle gam yemez mi gedâ
O nân-ı huşkini bir zâda bandırıncaya dek
- 10 Nişânenin ne belâlar getirdiler başına
Hadeng-i sehm-i merâmî dayandırıncaya dek
- Ne âh u nâle ne nakd-ı sırişk sarf oldu
O şûha gevher-i nâzı kazandırıncaya dek
- Hamâ’ıl eyleye der-âgûşa iki bâzûyi
Simîn-sîne-i yâra kuşandırıncaya dek
- O mâh-ı hüsne bu şeb ‘arz edüp mahabbetimi
Îlâ’s-seher kasem etdi inandırıncaya dek
- Şebân ki yakdı çerâğın sabâha dek gerdûn
O mâhî halka-i câma dadandırıncaya dek
- 15 İşâret etdi hakîmâne bir sühân-perver
Nazîre Nâbî-i pîre dayandırıncaya dek
- Getirdi hâhişe Zihnî bu nev-ber-i ma‘na
Dehân-ı yâbis-i kilki sulandırıncaya dek

204

Mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Cevr emlinin esersiz eder hânâmânların
Te’sîr-i inkisâr-ı dili nâ-tüvânların
- Erbâb-ı devlet aldığıni hep verir yine
Ahz u ‘atâsı misli olur tercemânların
- Ma‘mûr ola ocakları tâ rûz-ı haşre dek
Yâ Rab bekâ-yı ni‘met ile handânların

Mağrûr olursa devlet-i nâber-karâr ile
Hengâm-ı zevk ü şevki geçer kâmrânların

- 5 Vüs'atlidir havâsil-ı erbâb-ı ma'rifet
Erbâb-ı tîşe keşf edemez sırr-ı cânların

Ağyârsız neşât-ı mey-i erguvân olur
Havf-ı kudûmî olmasa ol kaltabânların

Bâm-ı bülende kuş gibi sıçradı olmasa
Şeb-revlere takayyüdi ger pâsbânların

Dildir serîre hîfzına şâyeste Zihniyâ
Salma lisân-ı hâmeye râz-ı nihanların

205

Mef'ûlü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün

- 1 Ey âh-ı ser-bülend edebin yok mudır senin
Ey girye n'oldu rûz u şebin yok mudur senin

'Uşşâkadır sitîze cihân-sûzun ey perî
Ağyâra câ-be-câ gazabın yok mudur senin

Âmâde nukl-ı bâde müheyŷâ neşât-ı rûh
Sâkî 'aceb bu şeb tarabın yok mudur senin

Ser-hayl-i dil-rübâ denilir sana ad ile
Ey 'Îsi-leb dahı lakabın yok mudur senin

- 5 Kesretde şevk u zevk-i 'ibâdetdesin 'aceb
Sûfi huzûrı hiç talebin yok mudur senin

Zihniye yok hayâl-i dü-kevnin 'alâyimi
Keyfiyyetinde yâ acebin yok mudur senin

206

Fe ilâtün fe ilâtün fe ilâtün fe ilün

- 1 Olur ikbâle mü'eddî eser-i idbârin
'Aksini müntic olur fîkr edegör etvârin

Su gibi akmadır âyîn-i mahabbet ehli
Pâyına gördüğü her dil-ber-i hoş-güftârin

Nûş eder kanını çiğ çiğ yer etin 'uşşâkin
Îşi târâc ile yağma o gözü tâtârin

Sındılar bezm-i harâbâtda câm-ı 'aşkı

Yıldızlar hân-kahın koymadılar âsârin

- 5 Eser-i hacletidir humret-i ruhsâre-i yâr
Kızılı rûyuna urdu o güneş ruhsârin

Ney gibi râz-ı dilin açma ki bağın delinür
Zihniyâ söyleme her şahsa meded esrârin

207

86b *Mef'ülü mefâ 'lü mefâ 'lü fe 'ülün*

- 1 Mihmâkede-i dehrde hurrem kimi gördün
'Âlemde sen âzâde bir âdem kimi gördün

Bî-gâ' ile sehm-i dili maksûda irişmiş
Çarh eylememiş kâmetini ham kimi gördün

Elbette ki bir vechile var naks-ı merâmı
Her cânibi ma'mûr u müsellem kimi gördün

Bak pâyine kim sûzenin ip takmadadırlar
Her işde pesendîde-i 'âlem kimi gördün

- 5 Hep halk-ı cihân dûzah için havf eder ammâ
Zihni hele bir dîdesi pûr-nem kimi gördün

208

86b *Mef'ülü mefâ 'lü mefâ 'lü fe 'ülün*

- 1 Nakd-i hevesi ol kad-i şimşâda mı verdin
Bu âh-ı dil-i zârını sen bâda mı verdin

Bir tâze gül-i gülşen-i hüsnün hevesinden
Bülbül-sifat evkâtını feryâda mı verdin

Hep lutf ile dil-şâd-ı merâm oldu edâni
Bu cevri felek sen dil-i nâ-şâda mı verdin

Bir Rûmelili mehveşin üftâdesi oldun
Sen gerden-i teslîmi o cellâda mı verdin

- 5 Zihni yine bu nazm ile yârân-ı safâya
Pâkîze-edâ ma'ni-i nev-zâde mi verdin

209

86b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

- 1 Ey sanem şekil-i ruhun hâtıra tasvîr etdin
Dil-i dîvâneyi âvâre-i zencîr etdin

Heykel-i hüsn-i cihân-gîrine dil bend olalı
Dil ü cân mahfelini hâne-i tezvîr etdin

Geldiğin bilmez idik bezmimize ol şûhun
Bî-tedârük bulunup hidmete taksîr etdin

87a Çıkdı şeh-bâz-sıfat elden o meh-i ruhsârin
Yoluna cân u dili vermeğe te'hîr etdin

5 Ey dil ol mehveşin oldukça cefâsı bîrûn
Bir bir ebhâs-ı gamı Zihniye takrîr etdin

210

87a *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

1 Düşdün belâya fâ'ide vermez nedâmetin
Tarth eyledin felâhan-ı mihnetle râhatın

Ser-mâye-i sa'âdet ile i'tibâr olur
Nâ-çâr u mültecilere lutf u sehâvetin

Cânâ nedir bu kîn ü gazabla nigeh bize
Düşdükçe bu fütâdeye göster beşâşetin

Destâr u câme şâhid-i fazl u hüner değil
Ekser derûni boş olur ehl-i kıyâfetin

5 Mânen-i subh-ı sâdîk ise kalb-i rûşenin
Îrâs eder mahabbet-i halkı sadâkatın

Bu çâr-sûda ma'rifetin müsterisi yok
Zihni mezâda verme metâ'-ı belâgatın

211

87a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Bir tehî mağlatadır devlet-i dünyâ dediğin
Cümle pûşîdedir âmâl-i hüveydâ dediğin

Pest eder kâmet-i 'ömrün düşürür gavgâya
Ehlini pâ-zede eyler gam-ı ferdâ dediğin

Oldu mestûr u hüveydâ eder ehl-i ihrâc
Kâlib-ı lafzda ol şâhid-i ma'nâ dediğin

İnfikâkı nice mümkün sûverin ma'nâdan
Sûrete oldu mahal nefş-i heyûlâ dediğin

5 Üstühân-hâr ise de gerçi hümâ 'âlemde

Yine anda bulunur tab'-ı mu'allâ dediğin

Ben de bilmem ki ne vâdide revişde olacak
Müttefik tavr değil Zihن-i şeydâ dediğin

212

87b *Mef'ülǖ mefâ ilǖ mefâ ilǖ fe 'ülün*

- 1 'Âlem ki temâşâgehidir mâtem ü sûrun
Ezdâdını ta'kîb imiş etvârı umûrun

La'l ü ruhı tahrîk-i fesâd etmede kâsır
Ancak sebebi zülf ü hatıdır şer ü şûrun

Hem sînesi gîrbâl-sîfât hem dili pür-sûz
Kasdı yine tatyîbdedir micmer-i 'ûdun

Ben kande hevâ-yı nazar-ı sînesi kande
Olsun mu Süleymân ile yânisbeti mûrun

- 5 Peygûle-i nisyâna salup Zihن-i zâri
Yağmaladın ey rûh-ı revân 'akl u şu'ûrun

213

87b *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

- 1 Gamze-i pür-hûnuna peykârı tergîb eyledin
Cevr-i gûn-â-gûni 'uşşâka ne takrîb eyledin

Dil mûrâ'ât-ı edeb bilmez misâl-i kûdekân
Tâ-be-key çeşm-i siyâhkârla te'dîb eyledin

Yüz verüp saf saf yürüdüñ mûr-ı hattin rûyuna
Kişver-i hüsn ü cemâli öyle tahrîb eyledin

Hafta mâha mâhlar sâla süvâr olmuş gider
Zâd-ı râh-ı mahsere bilmem ne tertîb eyledin

- 5 Bahr-ı bî-sâhil midir Zihن derûn-ı rûşenin
Lehçe-i tab'ınlâ bezm-i dehri pür-zîb eyledin

214

88a *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

- 1 Dehri târâc eyledi çeşm-i siyehkârin senin
'Âlemi dil-bestekildi kand-i güftârin senin

Ey cefâ-pîşe hemîse cevrine hâhişgerem
Ey kemân-ebrû çekilmmez tavr-ı ağıyârin senin

Ol kiyâmet kâmetinle ‘azm-i gülzâr eylesen
Servi şermende eder âheste reftârin senin

Tâ-be-key ‘uşşâka vaz’-ı nev-be-nev ey çarh-ı dûn
Tâ-be-key erbâb-ı dil olsun giriftârin senin

- 5 Bî-ser ü sâmân yatur bâlîn-i gamda nâ-ümîd
Zihن-i gam-dîde cânâ oldu bîmârin senin

215

88b Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

- 1 Dilimde rûz u şeb âmed-şod eyler fikret-i la'lin
Zamîrimde dem-â-dem 'ukdedir keyfiyyet-i la'lin

Safâ-yı verd-i ruhsârin kızıl yakûta ta'n eyler
Zerâfetle sorup nûş etdiğim dem sohbet-i la'lin

Revan-bahş ol nigârâ mürde cism-i nâ-tüvân üzere
Mesîhâveş begin ihyâ iken hâsiyyet-i la'lin

Beni gîsû-yı pîç-â-pîçin etmiş vâlih ü hayrân
Dil-i âşüftemi hûn eylemişdir sûret-i la'lin

- 5 Olur mu behre-mend-i vuslatın bir de ‘aceb Zihن
Olur mu bezm-i meyde pertev-efgen hey'et-i la'lin

216

89b Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün

- 1 Gûlzâr-ı dehre irdi dem-i müstetâb gûl
Zîbende kıldı gûlşeni 'ahd-i şebâb gûl

Olmuşdu gonca mahfaza hengâm-ı şeb ana
Evrâkın açdı vakt-i seherde kitâb gûl

Kuşluk zamanı verdi gûşâyış cemâline
Oldu hezâra nağmede emr ü hîtâb gûl

Vakt-i seherde damladı şeb-nem gûlûsuna
Nâ-geh irisdi def'-i humâra şarâb gûl

- 5 Etrâf-ı tahtgâhını etmiş ihâta hâr
Çâk olmuş ıztırâb ile ‘âlî-cenâb gûl

Mestûrelilikde gonca iken nâmdâr idi
Da'vâ-yı bülbül üzere açdı nikâb gûl

- 90a Nîkânı gitdi kalmadı ağıyârı ‘âlemin

Kaldı diken savuldu zehâb u iyâb gül
Endek zamanda eyledi niyyet ikâmete
Az müddet içre rü'yet olundu hesâb gül
Geh zerd ü geh sefid ü gehi surh-pûş olur
Reng eylemekde bûlbûle çokdur hîzâb gül

- 10 Mûm-ı 'arûsi eylediler seng ile şikest
Kasd etdiğiyçün olmağa hem-rikâb gül
Âsûde olsa bâri gunûde şebânda
Bast olmasayıdı hâr içine câme-hâb gül
Ezhârı çok şükûfesi çok bâg-ı 'âlemin
Ammâ ki haylî şîvelidir âb u tâb gül
Pür-neş'e etdi bu gazel-i âbdârını
Zihنî dehân-ı kilke akan hoş lu'âb gül

217

- 90a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*
1 Câme-hâb içre sarılmak kemerâsâ müşkil
Tâlib-i vuslat-ı dil-dâra bu sevdâ müşkil
Gül gül olmuş ruh-ı hoy-kerdesi tâb-ı meyden
Vuslatı lafzasına vermede ma'nâ müşkil
Tel tel olmuş iki gîsusı iki yanında
Rışte-i kâkûl-i pür-çînidir ammâ müşkil
Nokta mı sırr-ı nihân mı dehen-i yâr 'aceb
Kalbimizde bu bizim olmada hâlâ müşkil

- 5 Hall-i işkâl eder 'âlemde bir er mi kalmış
Zihنî hâl-i cihân oldu ser-â-pâ müşkil

218

- 90a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*
1 Nedir bu nağme-i cân-sûz ile efgânın ey bûlbûl
Kapıldı pençe-i hicre meger dâmânın ey bûlbûl
Seni böyle zebân-zed sözler üzre kılmış âlüfte
Ne dil dökmüş seni râm etmeğe cânânın ey bûlbûl
Güşâd-ı goncaya bîdârlîkda çeşmini bâz et
Pür eyle da'vet-i eshâr ile hemyânın ey bûlbûl

90b Dil-i şûrîdeni feryâd ile ta‘cîz edersin sen
Girer mi gûşuna bilmem gül-i handânın ey bülbül

5 Semâ‘a girmeğe âmâdedir murg-ı çemen cümle
Hevesnâk oldular gûş etmeğe elhânın ey bülbül

Nedendir Zihنî-i şeydâ gibi hayret-keş-i gamsın
Çeker mihnetleri her dem dil-i nâlânın ey bülbül

219

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün

1 Bir şeh-i ‘âlî-dilin bendesi bin bir değil
Lutf ile kahri aceb kimseye zâhir değil

Anlamaz evzâ‘in ol kûdek-i nâ-âşinâ
Tâ o kadar şimdilik şîveye kâdir değil

Nükte-i güft ü şinîd ehline şâyestedir
Her sühân-ı nâ-sezâ sohbete dâ’ır değil

Zikr-i Hudâdan bizi men‘ eder âvâralık
Hâciz-i akvâ hemânilde havâtır değil

5 Eşk-i nedâmetle sen eylemedin şüst-şû
Zeyl-i recâ Zihنîyâ havf ki tâhir değil

220

Mef‘ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün

1 Zerk u riyâyi boşla kalender-tabî‘ at ol
Bî-hûş-ı bâde eyle seni ehl-i hikmet ol

Ey dil seni helâk eder ol fitne-cû sakın
Olma dinürse sana heveskâr-ı vuslat ol

Düşdüm yem-i mahabbete sâhil-res ol beni
Keştî-i iltifât ile sâhib-mûrüvvet ol

Gitdim misâl-i bâd ser-i kûyun el-vedâ‘
Şimdengirü safâlar ile var selâmet ol

5 Bî-sîm ü zer revâc-ı hüner yok zamânede
Îster hakîm ol ister edebkâr-ı hidmet ol

Tâ almadıkça boşlamaz ol mâh-ı nev seni
Ver cânını mahabbeti râhında râhat ol

Zihنî meşâm-ı zülfüne müşk-i hîtâ deyüp
Vasf eyle gel hakîkati ehl-i isâbet ol

221**91a *Fâ 'lâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün***

- 1 Nükte-cûyân-ı mezâyâ-yı ma 'ânîdir gönül
 Bâ'is-i neyl-i hayât-ı câvidânîdir gönül
 Armağan-ı kudsdür erbâb-ı fazl u dânişe
 Ehl-i tab'ın dem-be-dem hâtır-nışânıdır gönül
 Merdüm-i çeşm-i basîretdir gürûh-ı kâm ile
 Câ-be-câ câsûs-ı elfâz-ı mebânîdir gönül
 Oldu câm-ı 'aşk ile her demde leb-rîz-i neşât
 Vâkif-ı sırr-ı nihân-ı hüsn ü ânidir gönül
 5 Kâr-fermâ-yı havâs-ı hamsedir tedbîrde
 Cism ü cânın bir şeh-i sâhib-kırânıdır gönül
 Etmez âzürde anı bâzice-i gerdûn ile
 Ercümendân-ı kirâmin bûstânıdır gönül
 Âşinâ-yı cezbe-i ân-ı cemâl-i tâbdâr
 Nazra-i rûy-ı bütânın şâdmânıdır gönül
 Zarf-ı çirkâb-ı şevâgıl eylemek lâyık mıdır
 Kim nazargâh-ı 'atâ-yı müste'ânidir gönül
 Her ne denlü Zihnîyâ da 'vâ-yı nazm eylersen et
 Nâdire-sencanlığı tab'ında bânidir gönül

222**91a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün***

- 1 Bûs-ı lebin hayâline düştü hevâ-yı dil
 Efzûnter oldu 'aşk ile sevdâsı yıl-be-yıl
 Mîzân-ı imtihân-ı zerâfet miyânede
 Zâhid ya bâde çek ya bu mîzândan çekil
 Her kande deşne-i gazabın ursa düş yere
 Ey dil o mest-i nâz sakın düşmesin hacil
 Her bir nigehde gâret-i Cengizi gösterir
 Görmüş değil kimesne o fettâni mu'tedil
 5 Zihنî rakîb-ı bed-menîş olsayıdı mün'adim
 Âsân idi olurdu bana yâr-ı müstakîl

223

91a *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

- 1 Heftâda irdi sâl dükendi hevâ-yı dil
Gerdûn-ı kîne-cûdan üzüldü recâ-yı dil
- 91b Yokdur nazarda ni‘met-i nâber-karâr çarh
Kesr oldu imtinânı ile iştihâ-yı dil

Bir mehveş-i sitemgere lâ-bûd giriftedir
Dil-dâdeye temellük iken muktezâ-yı dil

Me'lûf-ı şevk u zevk-ı şühûd eyler 'ârifi
Câm-ı sabûh-ı cünbiş-i hâtır-güşâ-yı dil

- 5 Şâhenşeh-i kuvâ-yı havâs olsa tan mıdır
Vüs‘atlidir ma‘ârif-i Hakka fezâ-yı dil

Dervîş-i bî-nevâda olur Zihnîyâ sürûr
Hammâl-ı kahr-ı çarhda olmaz safâ-yı dil

224

91b *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

- 1 Kalbimi âzürde-i endûh u hâcât eylemem
Halka ben Hak var iken 'arz-ı mühimmât eylemem
- Görmüşüm cevr ü cefâ ol şûhdan şimdengirü
Nakl-i hüsn-i dil-rübâya sarf-ı evkât eylemem

Vaslı mümkün olmayan hûbâni etmem ârzû
Hâtır-ı âvâreyi sahrâ-yı heyhât eylemem

Mihr-i matlabdır hayâl-i kalbe düstûr-ı 'amel
Gönlümü sevdâ-keş-i esfâr-ı zerrât eylemem

- 5 El gibi kâlâ-fürûş-ı dâniş olmam Zihnîyâ
Hamdü'l-lâh fazl ü zâtımla mübâhât eylemem

225

91b *Müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün*

- 1 Cûyânınam hayrânınam âşüfte bî-sâmânınam
Meftûn-ı hüsn ü ânînam dil-bestesi-i dermânınam
- Râh-ı mahabbetden yana gülzâr-ı vuslatdan yana
Neyl-i sa‘âdetden yana bin cân ile pûyânınam
- Kûyunda ben bir bendeyem efgân ile şermendeyem
Dil-hastayam efgendeyem bezminde bir mihmânınam
- Sîr olmuşam bâbında ben mestim mey-i nâbında ben

Dîdâr-ı pür-tâbında ben dîde-güşâ-yı hânınam

5 'İzzet karînimdir benim devlet rehînimdir benim
'Aşkın ki dînimdir benim dest-zen-i dâmânınam

92a Zihن givi râhatsızım şeb-tâ-seher gayretsizim
'Aşkımla germiyyetsizim dilden velî giryânınam

226

Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün

1 Neş'e-i cezbe senin 'aşk-ı cihân-tâb benim
Çeşm-i bîmâr senin dîde-i bî-hâb benim

Dil benim hükümi senin sabr benim zûr senin
Kalb-i rem-kerde senin bî-mahal igzâb benim

Hicr-i pey-der-pey eder arada senlik benlik
Yoksa dü-la'l senin bâde-i 'unnâb benim

Mîr eder kilk-i dü-tâ merhale-i evrâkı
Ey menîş güfte senin hâmeye işrâb benim

5 Etdim ol mâha bu şeb sûziş-i 'aşkı iş'âr
Dedi hicrân senin soffa-i şâdâb benim

Dedim ol şûha ki Zihن neye müncer olacak
Ruh-ı handân senin dîde-i pür-âb benim

227

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün

1 Vahşet-âbâd-ı gamım sâki enîsimdir benim
Tab'-ı pür-şûrum yanîmda kâse-lîsimdir benim

Ol kadar müstağrak-ı bahr-ı hatâyâyım ki ben
Nefs-i dûnum râh-ı şehvetde re'îsimdir benim

Külbe-i ahzânıma âmed-şod eyler kimse yok
Hem-demim gamdır elem yâr-ı celîsimdir benim

Bir nefes dünyâda dâmen-gîr-i ikbâl olmadım
Sevk eden idbârı tedbîr-i hasîsimdir benim

5 Firkr-i dûr-â-dûr ile vasf eyleyen gîsûların
Kâmetin medh eyleyen kilk-i neffîsimdir benim

Revnak-efzâ eyleyen nazm-ı cihân-efzûnunu
Zihن-i şeydâ gibi tab'-ı selîsimdir benim

228

92a *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

1 Depdi bizi o fitne vü mekkârimiz bizim
Dahi yanaşmaz ol şeh-i gaddârimiz bizim

92b Ölsek ne gam cihânda kalır son gelenlere
Rahmetle yâd olunmağa âsârimiz bizim

Vâ 'iz giderse cânib-i iknâna dinleme
'Avfi sever 'ibâdina settârimiz bizim

Yokdur kimesne derdime hem-dem zamânede
Oldu Cenâb-ı Hazret-i Hak yârimiz bizim

5 Zihnî nühüfte râzını keşf etdi 'âleme
Dellâlimiz yeter bize eş'ârimiz bizim

229

92b *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

1 Ol şûh-ı dil-sitânımı 'ayyâr söylerim
Geldikde sihr ü fitneye mekkâr söylerim

Bir şeb girerse destime dâmân-ı fırsatı
Etmem recâ-yı vuslatın inkâr söylerim

Kâlâ-yı vaslin almış idim nakd-i cân ile
Kâfir rakîbi nâkîs-ı bâzâr söylerim

Ruhsâr-ı yâr 'âleme bûy-ı safâ verir
Cennet-sifat o vech ile gülzâr söylerim

5 Zihnî nühüfte eyleyemem râz-ı 'aşkımlı
Ağyâr-ı nâbe-kâra da nâ-çâr söylerim

230

92b *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün*

1 El vermez ey dil eyleme ki ârzû-yı kâm
Seng-i sitemle oldu şikeste sebû-yı kâm

Baht-ı siyah-fâm ile çok renge ugradım
Pîr etdi bu cihânda beni cüst-cû-yı kâm

Çekmiş cebîn-i ehl-i dile kilk-i lâ-yezâl
Keşf etmesin rikâbını dâنâya rûy-ı kâm

Oldu harâbe gönlümün âsâyişi harâm
Gülzâr-ı kalbe akmadı bir kerre cûy-ı kâm

- 5 Biz el yuduk mutâlebe-i nakd-i kâmdan
 Ser-çeşme-i ferâğda aldık vuzû-yı kâm

 Şimdengirü niyâz edemem çarha Zihنیّا
 Geldi fûtûr gitdi dahı hây u hûy-ı kâm
- 231**
- 93a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün***
- 1 Sîne encûg-ı mahabbet dil kebâbımdır benim
 Eşk-i çeşm-i hûn-feşân rengin şarâbımdır benim

 Eyledim âyât-ı hüsnün su gibi ezber senin
 Zîver-i levh-i ruhun zerrin kitâbımdır benim

 Ey tüvanger ben gedâdan etme ihsânın dîrîg
 Bûse-i can-bahş iki yüzden nisâbımdır benim

 Bezm-i sahbâdır heme âsâr-ı şân u şevketim
 Sâkî-i hâtır-güşâ Dârâ-cenâbımdır benim

5 La'l ü ruhsârla oldum dem-be-dem ratbü'l-lisân
 Revnak-ı 'ahd ü şebâbin âb u tâbımdır benim

 Âstân-ı gayriden mehcûr eden her dem beni
 Hazret-i feyyâza dilden intisâbımdır benim

 Dil-fîrîb-i zülf-i pîç-â-pîç-i dildâr olduğum
 Bir hatâdır kim hayâl-ı nâ-savâbımdır benim

 Zâhirimden kimse fehm etmez beni Zihنî gibi
 Bâtinimda ma'rifet lübb-i libâbımdır benim
- 232**
- 93a *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ülü fâ 'ilün***
- 1 O leyîlî zülfî sevmede sevdâya uğradım
 Kays-ı fezâ-nışın gibi gavgâya uğradım

 Oldu bu şeb müsâ'ade-i sâkî-i meyin
 Ümmîd-i meyle meclis-i sahbâya uğradım

 Geçdim hayâl-i vasl ile çok varta-i belâ
 Bezminde buldum ol şeh-i vâlâya uğradım

 Etdi nigâh bugün bana ol şûh-ı şîvekâr
 Gûyâ cihânda devlet-i Dârâya uğradım

5 Târ-ı şu'â'-ı tab' ile çıktım sühâya dek
 Zihنî misâli 'âlem-i bâlâya uğradım

233

93a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Yokdur cihânda bir şeh-i kallâşımız bizim
Çün geçdi kurudan kuruya yaşımız bizim

Gûy-ı murâdı elden alır 'âkîbet felek
Galtân eder bu sâhada hep başımız bizim

93b Pîr-i mugân imâm u mü'ezzin sifâliyân
Bâd-ı sabâ-yı meykede ferrâşımız bizim

Âh-ı şeb ü du'â-yı seher bâde-i sabûh
Îster hemîşe hâtır-ı 'ayyâşımız bizim

5 Helvâ-yı şeyh-i belde eder telh kâmımız
Lezzet-dih-i meserret iken aşımız bizim

Bir bâde bir de sâki-i bezm oldu Zihniyâ
Hum-hânede bu şeb hele yoldaşımız bizim

234

93b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 İklîm-i 'askı geş ü güzâr etmek istedim
Nakdîne-i vücûdu nisâr etmek istedim

Gördüm zarûri ol mehi tutdum sürûra yüz
Ol âhûyi bu gûne şikâr etmek istedim

Döndükçe şeybetimle kemâne miyân-ı cân
Cânâneye mahabbeti kâr etmek istedim

Etvâr-ı serd-i ehl-i cihân bir çekilmez âh
Gördüm o hâli terk-i diyâr etmek istedim

5 Bed-lehçe-i rakîbe bakup Zihniyâ hemân
Zikr-i Hudâ-yı pâki hisâr etmek istedim

235

93b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Sahbâ-yı kâmı leb-be-leb-i hayret eyledim
Mahsûl-ı 'omri pâ-zede-i haclet eyledim

Geldi ribât-ı kalbe şevâgıl zamâneden
Ceyş-i elemle gûşe-i cem 'iyyet eyledim

Ben kande vasl-ı dil-ber 'aceb kandedir deyü
Şeb-tâ-seher bu fikret ile sohbet eyledim

Öpdüm elin ayağına düşdüm esîrvâr
Pîr-i mugâna meykedede hürmet eyledim

- 5 Hep güft-gûsı bâ‘is-i âlâm u infî‘âl
Zihن zamâneden hele ben nefret eyledim

236

94a Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün

- 1 Der-âgûş-ı hayâle bir meh-i nâ-mihribân buldum
Vefâ düşmen sitem-cû merdüm-âzâr-ı cihân buldum

Dem-i pîrîde buldum lâle-ruh bir mehveş-i dil-keş
Füsûs ey dil o bâğ-ı neş’eyi vakt-i hazân buldum

Uçurdum lâne-i ümmîdden ‘ankâ-yı sevdâyı
Bi-hamdi’llâh kanâ‘at âsitânın âşiyân buldum

O meh-rû âfetin ser-levha-i hüsnün beyân etdim
Şinâsân-ı sûhan yanında vâfir zîb ü şân buldum

- 5 ‘Aceb güft ü şinîde kesret-i nâ-cinse meyl etmez
Gönül bir bü’l-heves cevherdir anı bî-ziyân buldum

O denlü kârgâh-ı ‘aşk içinde eyledim teftîş
Yine Zihن cihânda dil-rübâ-yı bî-emân buldum

237

94a Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün

- 1 Dil-i pejmürdeme bir dil-ber-i mestâne bulsaydım
Nemek-rîzân-ı zahm-ı hicr olur peymâne bulsaydım

Bana hem-sâyelikde kûy-ı pûr-âşûb el vermez
Bu yerlerden giderdim gayri yerde hâne bulsaydım

Ederdim sohbetin âvîze-i gûş-ı kabûl ammâ
Dil-i zârim gibi ‘âlemde bir dîvâne bulsaydım

Talebkâr-ı zamân-ı fırsat oldum ol sitem-cûya
Îçerdim ol leb-i gül-fâmı kana kana bulsaydım

- 5 Dili her sâde-rû meylinde ser-gerdân eder miydim
Cihânda bende-perver bir şeh-i ferzâne bulsaydım

Bu matlabgehde her bir matlaba el sunmam ey Zihن
Girîbân-ı dile bir gevher-i yek-dâne bulsaydım

238

94a *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

1 Gönül seni yine bir dil-rübâya yâr edelim
Emîr-i nazra-i sîmâ-yı tâbdâr edelim

Şebâni tâ-be-seher devr-i câm ile geçelim
Ser-â-ser 'âlemi cünbişle bî-karâr edelim

Cerîde-i emelimde metâlib oldu resîd
Felek sana dahı biz tâ-key i'tibâr edelim

**94b Bu teng-nâ-yı cefâdan fûtûr geldi bize
Safâ-yı dâr-i bekâ râhın ihtiyâr edelim**

5 Dili sezâver-i bezm-i kabûl edüp yakalım
Hulûs-ı hâtırı bir âhen-i hisâr edelim

Harîm-i kûyuna Zihnî o mehveşin irelim
Behîst-i vaslı için kalbi pâydar edelim

239

94b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Hep bana benden olur cevr ü cefâ-yı cânân
Rabt-ı kalb etmesem olmazdı belâ-yı cânân

Bana mey-hârlığı verdi ezelden sâki
Eyledi serde eser câm-ı safâ-yı cânân

Câna başdan başa derd-i ser imiş nazra-i ân
Olsa dest-âver eger behre-i pây-ı cânân

Câh-ı dehr-i sitem-efzâda 'alâkam yokdur
Var iken silsile-i zülf-i dü-tâ-yı cânân

5 Rûz u şeb zülf ü ruh-ı yâr ile eglenmedeyiz
Zihniyâilde karâr etdi hevâ-yı cânân

240

94b *Mef'ûlü fâ 'ilâtün mef'ûlü fâ 'ilâtün*

1 Geçdinse bizden ey şûh Hak dest-gîrin olsun
Çıkdınsa destimizden Mevlâ zahîrin olsun

Her kande encümen-gîr oldunsa gayrilerle
Düşdükçe zikr-i hayrın bâri fakîrin olsun

'İzzet bisât u devlet hüsnün çü saltanatdır
Emn ü amân makarrın sıhhât-serîrin olsun

Olsun ögünce reh-ber 'avn-i Hudâ-yı bî-çûn

Cânâ cünûd-ı gaybî cemm-i gafîrin olsun

- 5 Her dem sefer-i mübârek olsun da niyyetinde
Bu semt-i dil-figâra ‘azm-i hatîrin olsun

Yansın yakılsın ey cân şevk-i visâle Zihنî
Gülzârına sırışki seyl-i matîrin olsun

241

95a *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

- 1 Haşrı tezkâr eyler ol kâmetle reftârin gören
Hızrı yâd eyler leb-i la‘l-i şeker-bârin gören

‘İtimâd etmez dahı nakş-ı dürûğ-âmîzine
Nev-be-nev bu bî-sütûnun tarz u etvârin gören

Yâd eder efsâne-i pâkîze-i İskenderi
Naşk-ı reng-â-reng ile mir’ât-ı ruhsârin gören

Çeşmini rûşenter eyler gußadan âzâdedir
Tâli‘-i mes‘ûd ile şem‘-i ziyâdarın gören

- 5 Görmedim dünden berü Zihنî ol şûhi ‘aceb
Benden özge var mıdır bilmem bu gün yârin gören

242

95a *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

- 1 Eyledi cânân birûn evzâ‘ını endâzededen
Kuteh oldu kâmet-i vasl ol şeh-i tannâzeden

Her ne dem varılsa çokdur güft-gû-yı ‘îşvesi
Boş değildir meclis-i pehnâveri âvâzeden

Gül ezel hâmûşlukdan çâk çâk-ı nâz imiş
‘Andelîb olmaz rehâ efgândan âgâzeden

Ol cefâ-cûya mekes-ranlık hevâsin eyleyüp
Şeh-per-i tâvûs-i zülfî bûyun al yelpâzeden

- 5 Safha-i gerdûna yazdım Zihنîyâ eş‘ârimi
Kudsiyâna armağan etdim bu nazm-ı tâzeden

243

95a *Mef‘ûlü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün*

- 1 Bî-râhat eyledi beni ol râhat olmasın
Her dem rakîbe de dem-i emniyyet olmasın

Bir bâde bir de sâki-i gül-çehre bir de ben

Cânândan özge bezmde cem' iyyet olmasın

Rencûr-ı nazra eyleme ol âftâbı sen
Tâ garka-i nigehle ana sıklet olmasın

Gamzen bana kifâyet eder mühlik olmağa
Şemşîrini ihâleye bir hâcet olmasın

- 5 Zihن cihânda aç ve susuz kal safâdır ol
Dil tek le'ime pâ-zede-i minnet olmasın

244

95b Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

- 1 Peyâm-ı vaslınlı almak nasîb olsa dehânından
Kesilmezdim muhassal ey cefâ-cû âsitânından

Helâk etsen yine dönmem hadeng-i nâz u nahvetle
Yerim var sînem üzre tîrine cânâ kemânından

Kerem kıl neş'e göster 'âşık-ı ser-geşteye cânâ
Gülünden sünbülünden turra-i 'anber-feşânından

Sebük-bârim ne denlü eylesen tahmîl usanmam ben
Elem gelmez bana ey mâh-rû vâz'-ı girânından

- 5 Hevâ-yı vaslı ile tâ-şeb-seher giryânsın Zihن
Şifâ-cûyân-ı hicrân ol Hudâ-yı müste'ânından

245

95b Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün

- 1 Mîve-i bâğ-ı ümîd-i dil-i zârim sensin
Hâsil ey gonca-dehen bâğ u bahârim sensin

Bana bîgâne gelir cümle cihân eşhâsı
Benim ey zülf-i semen-bû hele yârim sensin

Tek ü pû eylediğim dest-i talebde cânâ
Âğ-ı âmâle düsen tâze şikârim sensin

Bir kalender-menişim na'ra-zen-i devrânım
Kârgâh içre fakîrim heme varım sensin

- 5 Sâde-rûyân-ı cihân çıktı nazardan Zihن
Bu ticâretgeh-i sevdâda medârim sensin

246

95b Mef'ülü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün

- 1 Leb-ber-leb-i peymâne değilsin de nesin sen

Bu keyf ile mestâne deâgilsin de nesin sen

Bu cünbiş ü bu gerdiş ü bu turfe-revişle
Şem'-i ruha pervâne deâgilsin de nesin sen

Geh zülfüne geh kâkülüne beste olursun
Bu hâl ile dîvâne deâgilsin de nesin sen

Ey nağme-i dil-sûz o şehi eyleme tenfir
Bu arada fettâne deâgilsin de nesin sen

5 Fehm-i nüket-i 'aşkda zâhid ne ararsın
Ol rütbede bîgâne deâgilsin de nesin sen

96a Zihnî gibi gencîne-menişdir dil-i zârin
Bu hâkde vîrâne deâgilsin de nesin sen

247

96a *Mef'ülü fâ ilâtü mefâ ülü fâ ilün*

1 Ol çeşm-i mey-furûş ile dil-keş misin nesin
Ol gurre-i cebîn ile mehveş misin nesin

Sâkî cemâl-i tâbverin bezme cân verir
Bu hüsn ile piyâle-i bî-gaş misin nesin

Ben kâse-lîs-i bezm-i mey-âşâm olunca sen
Zâhid misâli zülf-i müşevveş misin nesin

İrdi revâk-ı târem-i çarha melâhatın
Hüsni cihân-fürûz ile âteş misin nesin

5 Zihnî desin mi sen şeh-i vâlâyâ sâde-rû
Kilk-i kaderle yoksa münakkaş misin nesin

248

96a *Mef'ülü mefâ ülü mefâ ülü fe 'ülün*

1 Kim kâdir imiş almağa ol mehveşi benden
Rem-kerde eden kim ola ol ser-keşi benden

Bir kerre gelüp yanına bu hasta-i hicrin
Sâkî mey-i bî-renk ile al âteşi benden

Üç dört seg-i kûyun diler ihlâkini ammâ
Ol istesin öldürmeğe penc ü şesi benden

Gîsû-yı girihgîrin elinden beni kurtar
Kaldır kerem et dildeki keşme-keşi benden

5 Zihnî hüner ü dânişe sarf eyle zamânın
İncitme sakın tab'-ı mezâyâ-çeşî benden

249

96a *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

1 Mezâk-ı şerbet-i 'ayşın serâb olur bir gün
Sarây-ı ömr-i 'azîzin harâb olur bir gün

Cihânda etdiğimiz dem-be-dem nefes-be-nefes
Bilâ-kusûr tamâmen hesâb olur bir gün

96b O mihr-i 'âleme şimdi recâ değil mümkün
Çü tâb-ı bâde ile bî-hicâb olur bir gün

Hulûs-ı kalbin ile necm-i tâli'in ey dil
Metâli'-i emele âftâb olur bir gün

5 Ko âh u giryeyi Zihnî niyâz-mend ola gör
Tereddüd eyleme kim feth-i bâb olur bir gün

250

96b *Mef'âlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Düşmek çün oldu pâyine terfi'-i pâyeden
Aldım bu râh-ı rif' attı ben meh-rû sâyeden

Ser-mâye-i vücûdu sanır kim ziyân eder
Şol kimse kim 'ibâdet eder Hakka mâyeden

Olmaşa olmasın dahi çarhın himâyesi
Geldi kesel hevâ-yı dil-i bî-himâyeden

Bâzîcaye heves değil ol mest-i nâzımız
Yâ sâzdan telezzüz eder yâ hikâyeden

5 Ta'rîz ile mu'âmele derkâr-ı 'âşika
Hep sözleri rakîbin olurmuş kinâyeden

Bâzâr-ı vasla uydurur âdem o nev-resi
Korkar saçından asılacak köhne dâyeden

Zihnî yeter tereddüdi kes bezm-i yârdan
Âzürdedir gönül sitem-i bî-nihâyeden

251

96b *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

1 Gönül hevâ-yı visâl eylemiş cünûnundan
O leyli zülfe kapılmış 'aceb derûnundan

O çeşm-i kec-nigehin maksadı mukâteledir
Bu ma'niyi nice tefsîr eder 'uyûnundan

Bu şeb o mâhî der-âgûşa dilde niyyet var
Eder o şûh tehâşî rakîb-i dûnundan

Usandı dâ'iye-i kâm-ı kârgehden 'aceb
Ferâgat eyledi dil kahr-ı gam-nümûnundan

- 5 Sen isteme felegin ba 'dezin teveccûhini
Hemân rehâsına Zihنî çalış füsûnundan

252

97a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

- 1 Gönül âlûde-i sahbâ-yı pür-şûr olmasın n'etsin
Hevâ-yı la'l ile bî-çâre mahmûr olmasın n'etsin

Nigeh kec gamze pür-kin turralar pür- 'ukde ol şûhun
Ser-i kûyunda 'âşik dûr u mehcûr olmasın n'etsin

Hem eşgâl-i ma'îset hem keder hem fikret-i mahşer
Benî âdem bu mihnetgehde mahsûr olmasın n'etsin

Olur ağıyâr ile hem-ülfet ol mihr-i cihân-âra
Bu vaz'indan dil-i aşûfte rencûr olmasın n'etsin

- 5 Derûni sâdedir âmâl-i çarh-ı kîne-güsterden
Hevâ-yı vasl ile 'aşk ehli mestûr olmasın n'etsin

Harîrî 'ömri istibdâl edüp aldık hasîr efsûs
Hired bu bey'-i icâb üzre mecbûr olmasın n'etsin

Bu bezmin güft-gû-yı sohbetin Zihنî görüp geçdi
Edâ-yı âşinâ-yı dehrden dûr olmasın n'etsin

253

97a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

- 1 Yine rem-kerdedir ol çeşm-i tenük-hû bizden
Mütevahhiş dolanur yine o âhû bizden

Bir kalender-menişiz mâ-melege hursendiz
Nâ-revâdîr taleb-i kâma tekâ-pû bizden

Mâ'il-i nazra-i dîdâr-ı bütâñiz ezelî
Bilme küstâhlîk ey âfet-i meh-rû bizden

Mâye-i eşki nisâr eyledik âh-ı dil ile
Ne zarar çekdi 'aceb bilsem o dil-cû bizden

5 Hak resânende ola tîr-i murâdi yoksa
Zihنیّا etme taleb kuvvet-i bâzû bizden

254

97a *Mefâ 'ülün mefâ 'ülün mefâ 'ülün mefâ 'ülün*

1 Kesel geldi dile eşhâs-ı dehrin jâj-hâsından
Usandım rûzgârin nev-be-nev serdin hevâsından

Gönülde kahr pâ-ber-câ değil âsûdesin bâri
Bu bezm-i 'âlemin bîgânesi yiğ âşinâsından

Tehî kalsın hemân dest-i taleb dînâr u dirhemden
Beni şermende yâ Rab eyleme nâdân 'atâsından

97b Olur dil nahl-ı vasla nâ-resâ bu baht-ı kûtehle
Bulur günden güne âzâr u cevri dil-rübâsından

5 Biz el çekdik bu bâğın mîve-çîn-i kâmi olmakdan
Rehâdir kasdımız çarh-ı nigunsârin cefâsından

O şûh-ı ser-keşi mum eylemek kâbil midir Zihنî
Yapılmayınca sâkînin şarâb-ı dil-güsâsından

255

97b *Mef'ûlü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün*

1 Bir dildeki feyz-i ezelî olmaya meşhûn
N'etsin ana yâ tâli' veyâ gerdiş-i gerdûn

Evvel bize çok şûhluk eylerdi o âfet
İğvâ-yı rakîb etdi anı şimdi diger-gûn

Şimdi bu imiş mustalah-ı ehli- tekeyyûf
Afyonuna hab der sarılırberşine ma'cûn

Bî-girye vü bî-tâ'at eder nâ'il-i Gufrân
Cûş eyleyicek mevc-i yem-i rahmet-i bî-çûn

5 Mûsâ bulup envâr-ı nübüvvetle su'ûdu
Tâ gitmededir ka'rçe-i zillette Kârûn

Mazmûn-ı *mine 'ş-si 'ri le-hikmet* ana besdir
Zihنî şu'arâ olsa n'ola genc-i hümâyûn

256

97b *Mef'ûlü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün*

1 Sencîde güher mi dür-i yek-dâne misin sen
Bu hüsni cihân-gîr ile ferzâne misin sen

Ey bâd-ı sabâ boşla yeter şeh-per-i zülfün
Tasrîhe hevesnâk misin şâne misin sen

Ey gam yürü bir gayri çerâgâhda eglen
Dervîş-sîfat dehrde bî-hâne misin sen

Zâhid mey ü mahbûb ile var mı 'alâkan
Ol neş'e-i can-bahşda bîgâne misin sen

- 5 Var sende de çok cilve-i ebkâr-ı ma'âni
Ey hâtır-ı Zihنî tehî kâşâne misin sen

257

98a *Mef'ülǖ mefâ̄ ilǖ mefâ̄ ilǖ fē ülün*

- 1 Sensiz güzelim dest-zen-i bâde kim olsun
Sen olmayacağı vezm-i ferah-sâda kim olsun

Hâlince çeker gâ'ile-i 'âlemi herkes
Mihmankede-i dehrde âzâde kim olsun

Sen olmaz isen ey yem-i bî-gâyet-i Mevlâ
Rahmetle bakan hâtır-ı nâ-şâda kim olsun

Bir nakş-ı firîbende imiş zuhruf-ı 'âlem
Erbâb-ı 'ukûl içre bu sevdâda kim olsun

- 5 Bî-külfet-i dil bu gazel-i pâke su'âl et
Pey-revlik eder Zihنîye ma'nâda kim olsun

258

98a *Mef'ülǖ mefâ̄ ilǖ mefâ̄ ilǖ fē ülün*

- 1 Dil yârı gazabnâk eden efgânı ne bilsin
Mecnûn edeb-i meclis-i şâhâni ne bilsin

Bilmez yem-i sevdâya düşen zevk-i fenâyi
Mâhî suda hiç cûşış-i bârâni ne bilsin

'Ârif ne bilir çâşnisin ekl ile şurbün
Erbâb-ı tenâvül dahi 'irfânı ne bilsin

Her kalb alamaz câzibe-i hüsnden îmâ
A'mâ şeref-i mihr-i dırahşâni ne bilsin

- 5 Yâd eylemez ol mest-i gurûr 'âşık-ı zârin
Sîrâb-ı ni'am hâl-i fakîrâni ne bilsin

Kevkeb gibi ol dîde-güşâdır heme gayre

Zihnî gibi bir lâyik-ı ihsânı ne bilsin

259

98a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Geldikde düşdü bezme mey-i nâba güft-gû
Ol şûh-ı dil-güşâ verir ahbâba güft-gû

Şâd-âb-ı nâz u şîvede keşf eylese nikâb
Düşmez mi kalb-i gonca-i sîr-âba güft-gû

Dem-sâz olursa mutrib ile yâr nağmede
Îlkâ eder çığâne vü mîzrâba güft-gû

'Aks-i cemâl-i tâbı eger düşse cûlara
Ol fitne-cûya bak düşürür âba güft-gû

98b

5 Zihnî şu'â-ı cevher-i eş'âr-ı neyyirin
Peydâ eder gevâhir-i nâ-yâba güft-gû

260

98b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün*

1 Gerdûndan etme neyl-i murâdâtı ârzû
Nakdîne-i metâlibin et sen de cüst-cû

Düşdükçe düşdüm ol şeh-i hüsün ayağına
Geh deşne gösterir gehi ebrûları sekû

Keyfiyyet-i piyâle verüp neş'e-i gazab
Bezm içre attı tutdı kızdı o tenük-hû

Ser-germi-i şarâb ile bir dahı kıl harâb
Yâ Rab müyesser eyle bana mey sebû sebû

5 Zihnî nühüfte 'acz ü niyâz üzre giryे kıl
Cânâne 'arz-ı hâcete var duymasın 'adû

261

98b *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 'Îzârin gül lebin mül kâkülün sünbül gözün câdû
Olam ben tâ-be-key hicrân-keşin ey âfet-i dil-cû

Ser-â-ser keşfine esrâr-ı pinhânın mahal bulsam
Muvaffak olsa olmak meclis-i lutfunda hem-zânû

Ederken vasf-ı gîsû-yı siyâhın halka gülşende
Sarardı hasretinden çehre-i şeb-bûy-ı 'anber-bû

'Înâyetdir hemîşe kârger-i tahsîl-i âmâle

Değildir yoksa tedbîr-i Aristo kuvvet-i bâzû

5 Müjenden fitne dizmiş tîr-i kahri sîneler gözler
Nişânından şikârin hiç şaşırmaz ol kemân-ebrû

Zamîr-i rûşeni leb-rîz-i esrâr-i İlâhîdir
'Aceb mi olsa Zihnî 'arsada üstâd-ı hikmet-gû

262

98b Mef'ülü mefâ 'lü mefâ 'lü fe 'ülün

1 Ey şûh yeter bu gazab-ı tâze nedir bu
Bir kerre nigâh etmeğe hamyâze nedir bu

Bir bûse midir yoksa dahı var mı nevâlin
Dil-bestekâr kalan 'âşık-ı ser-bâza nedir bu

99a Pervâne gibi mahv-ı vücûd eyleyemezsin
Yâ nağme-i can-sûz ile âvâze nedir bu

Bir sînede bin dâğ açar o zâlim-i hûnî
Bu iş midir ol gamze-i gammâza nedir bu

5 Bir kân-ı güherdir dil-i vîrâne-i Zihnî
Bunca sûhan ol nâdire-perdâza nedir bu

263

99a Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün

1 Sıkça bak rûyına bir gör ki ne cânândır bu
Hânmân-sûz-ı cihân dil-ber-i fettândır bu

Oldu mihmankede-i sâ'yile-i hüzn ü elem
Çok gelir kâfilesi bir dil-i vîrândır bu

Var terâvet çemen-i hüsni cihân-gîrinde
Dil-fîrîb olma begin hüsnune devrândır bu

Nâ-şinâsân-ı edâ tab'imizi fehm edemez
İşte gelsin kim ise da'vî-i 'îrfândır bu

5 Dediler Zihniye kim bâde süzer hûb sever
Î'timâd eyleme vâ'iz ana bühtandır bu

264

99a Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'lü fâ 'ilün

1 Gelmezse bezme bir de egerçi o mâh-ı nev
Eyler yine bu bî-ser ü hûşa külâh-ı nev

Dil-dâde-i rehâ içün ol çeşm-i mestden

İmdâda geldi bir nice yüzden siyâh-ı nev

Pîr etdi ben fakîri bu nâz u nezâketin
Öldürdi ebruvân beni illâ nigâh-ı nev

Köhne me'âsi daha bana vermedi fütûr
Gönlüm hemîse eylemek ister günâh-ı nev

5 Hindû-yı hâli kondı ekâlîm-i hüsnüne
San kara tonlu şâh-ı Habeşdir o şâh-ı nev

Bir gün olur bu hâk-i siyeh bister-i cedes
Zihنî mezârin üzre biter çok giyâh-ı nev

265

99b *Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün*

1 Ey dil emel-i zülf-i siyehkârı uzatma
Bu vasp ile serv-kad-i dildârı uzatma

'Aşk 'âleminin ehli bilir hâlini zâhid
Sen çekme tehî yerde bu efkârı uzatma

Nâ-ehle reh-i nükte-i 'aşkı nice dersin
Halk ağzına ser-rişte-i esrârı uzatma

Bir tîr-i kirişmeyle düşer hasta vücûdum
Nâ-çâra tehî dest-i sitemkârı uzatma

5 Mey-hâncı almaz gazel ey Zihنî-i şeydâ
Încinme sözümden hele güftârı uzatma

266

99b *Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün*

1 Şeb-bûy-ı hatın açma dili zâra düşürme
Âzâdeleri mihnet-i efgâra düşürme

Çöz düğmelerin sîne-i sîmînini göster
Ey mihr-i cihân tâli'imiz târa düşürme

Me'lûf olup ey gonca nevâ-yı siteminle
Ben bülbülüni bâr-ı gam-i hâra düşürme

Düşmez mi iki ayak ile bezm-i visâle
Sâki kerem et ver o sitem-kâra düşürme

5 Gîsû-yı girih-gîrine yüz verme pey-â-pey

Sevdâ-zedeyi safha-i ruhsâre düşürme

Gör destin ile kâr-ı dil-i Zihnî-i zâri
Bî-rahm u vefâ gamze-i mekkâre düşürme

267

99b *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Çok düşme ey rakîb sen ol âfet üstüne
Verme nigâh-ı şûmun ile sıklet üstüne

Bir mey sunarsa destime ger sâki-i felek
Bin câydan sühan getirir haclet üstüne

Gel sen de bir bu dârda eyle mülâzemet
Dehr âsiyâbı dâne sürer nevbet üstüne

100a Hem-bezm idik sabâha dek ol fitne cû ile
Bir söz gûşâd edemedim vuslat üstüne

5 Zihnî her ârzûya sen etme derûnı rabt
Pâyın girifte eyleme her mihnet üstüne

268

100a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Ne 'aceb zemzeme-pîrâ-yı tarabdır bâde
Cünbiş-i hâtır-ı ahbâba sebebdır bâde

Nâ-halef çıkışmış o ferzend-i pür-âşûb olmuş
Ger nijâdin arasan pâk-nesebdır bâde

Verir iklîm-i edeb mülküni bâda cümle
O sebebden ana bir nîk lakabdır bâde

Üstü açık delü doludur o me'lûf-ı cihân
Âşinâ-yı 'Acem u Rûm u 'Arabdır bâde

5 Bu kadar vasf ile tavşîf edüp etdim teşhîr
Zihmîyâ bil ki pür-âşûb u gazabdır bâde

269

100a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Kim demez mâh gibi zîver-i eflâk olma
Ancak ey mihr-i kerem çevre hevesnâk olma

Ol serâ-perde-i hâmûşı eyle mahfi sen
Gül gibi râzını her hâra açup çâk olma

Kalbin âsûde edüp bakma bülend-eyvâna

Hâmil-i dağdağa-i câme-i emlâk olma

Her sitem-kış dil-ârâya redîf etme dili
Esb-i nâz u gazaba halkalı fitrâk olma

- 5 Gel rızâ gerdenini pençe-i teslîmde tut
Zihن-i gam-zedeveş her işe çâlak olma

270

100a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

- 1 Lebin şevkiyle cânâ devr eder sahbâ ayaklarda
Yakar fikr-i 'izârinla özün âtes ocaklarda

Hirâs eyler ser-i kûyunda mesken tutmağa ağıyâr
Cemâl-i tâbdârin görmeğe bekler zûkaklarda

- 100b Ol âhû-beççeyi âgûşa almak kâbil ammâ kim
Düşürmek olsa bir takrîb ile tenhâ bucaklarda

Kadeh zerrîn ola sâki cemâl ü hüsn ile zîbâ
Nişîmen bâğ ola sükker nevâle zer-tabaklarda

- 5 'İzârîndan okur dil âyet-i hüsnün senin ezber
'Aceb şevk u safâ var böyle tekrâr-ı sebaklarda

Yalan yanlış haberler söylenir kûyunda ey Zihنî
Înanma doğru bir söz olmaz efvâh-ı ulaklarda

271

100b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

- 1 Olsa tâb-efken-i ruhsârı gülâb-âlûde
Câm-ı la'li olur elbette şarâb-âlûde

Hastadır tâkatı yok çeşm-i füsûn-engîzi
Nigeh-i gamze ile oldu o hâb-âlûde

Rind-i aşüfte sanup reh-güler-i mey-kedede
Eylemiş şeyh-i beled anı hicâb-âlûde

Ne tegâfûl ne tecâhül ne düşdür ne gazab
Destî hançerde gelir çeşmi hitâb-âlûde

- 5 Sorma keyfiyyetini Zihن-i âtes-kalbin
Cevr-i dildârı ile olmada tâb-âlûde

272

100b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

- 1 Şâkiriz rûz-ı ezel nahnu kasemnâ ne ise

Râziyiz dâde-i feyyâza mükeffâ ne ise

Eder elbette o hûn-rîze dü-çâr olsa eger
Bana bir gûne cefâ resmini peydâ ne ise

Ref̄ eder yok sitem-i kârgeh-i gerdûnı
Verir ancak bana ser-germi-i sahbâ ne ise

Beni bir câm ile leb-rîz-i neşât et yâ Rab
Ver bana hôlet-i keyfiyyet-i sevdâ ne ise

- 5 Tûti-i dil katı hâmûş idi gamdan Zihنî
Yazdı bir tâze gazel kilk-i şeker-hâ ne ise

273

101a *Mefâ 'ülün mefâ 'ülün mefâ 'ülün mefâ 'ülün*

- 1 Ne gûne 'öZR eder nâ-kâma bak devrân kühuletde
Eder rîş-i sefide handeler hengâm-ı şeybetde

Savâb etdin hele bahs-i hat-ı cânâni söylersin
Hatâ etdin edâ-yı vasf-ı ebrûda 'ibâretde

Yatur mey-hânalerde sâlik-i peymâne mestâne
Cihâd-ı nefş ile çok kimse de kalmış riyâzetde

Letâfetde o mihr-i 'âlem-ârâ çün müsellemidir
Rakîb-i bed-likâyı ol kadar anla kesâfetde

- 5 Ruhun tefsîrin etdi gün gibi Zihنî velî ammâ
Muhaşşî zülfî eşkâle tasaddî kıldı dikkatde

274

101a *Mef'ülü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün*

- 1 Oldum dü-cihân meşgalesinden heme-reste
Âyîne-i âmâlimi kıldım çü şikeste

Yok ahterine çarhına minnet dahı min-ba'd
Etdim resen-i râhata ben kalbimi beste

Tâb-ı ruh-ı âliyle o meh-pâre göründü
La'liyle şifâ eyledi ol meh dil-i meste

Bir râbîtadır dilde mahabbet ezelîdir
Bak hâşîye-i hâtıra olmuş o nüvişte

- 5 Zihنî seni bir câm ile mest eylese bâri
Olsayıdı nûmûne o ferah bezm-i eleste

275

101a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Gönül tevhîd-i zâtın gurre-i garrâsı var sende
Yem-i 'irfânın el-hak dürre-i beyzâsı var sende

Asılsa kâkülüñ cânâ yüzünden kimse ta'n etmez
O miskînin de zîrâ hayli dem sevdâsı var sende

Ne mümkün kâmetin her kâmet-i bâlâya benzetmek
Ser-â-ser hüsn-i hûbânın şehâ a'lâsı var sende

Edersen tûde tûde küştegân-ı 'aşkı mâni' yok
Şeh-i 'aşkın hatîn veş emr-i bâ-tuğrâsı var sende

101b

Ne kâbil nazm u nesre şimdilik Zîhnî mahal bulmak
5 Belâ-yı dehr ile emrâzin istîlâsı var sende

276

101b *Mef'ûlü fâ 'ilâti mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Şâd etmedi o mehveşimiz bir selâm ile
Pâyâna irdi 'ömr ise hicrân-ı tâm ile

Peygûle-gîr-i meykedé-i pîr-i 'aşk olup
Sâki müsâ'id oldu kerîmâne câm ile

Biz vasl içün tehâlükümüz sen merâm içün
Herkes fenâda gûşîş eder bir merâm ile

Sultân-ı 'aşk serde nişîmen tutar durur
Her şahs 'aşkı başa çıkarmaz nizâm ile

5 Fass-ı nigîn-i şâlı olur şerha-yâb-ı gam
Zîhnî belâya düşme sakın kayd-ı nâm ile

277

101b *Mef'ûlü fâ 'ilâti mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Çok gibta var sehâya derûn-ı le'îmde
Koymuşdur anı mâsika tavr-ı zemîmde

Kaldı ilişdi zülfüne kûyundadır henüz
Geldikde bak haberlere hâcî nesîmde

Oldu cemâl-i ma'niye rengîn-nikâb lafz
Keşf eyler ol nikâbını tab'-ı selimde

Savletde Rüstem olsa da medyûn-ı zebûn olur
Der-bend-i kahra düşme de dest-i 'azîmde

5 Her nâ-şinâsa rûy-ı hakîkat değil güşâd
Zihنî netîce olmadı şekl-i 'akîmde

278

101b Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

1 Yapıdı gerd-i hatt ruhsâre-i cânânın üstünde
Gubâr eksik midir âyîne-i devrânın üstünde

Nedir matlûbı bilmem her seher damlar şetâretle
Konar dâ'in gibi şeb-nem gül-i handânın üstünde

Dü-çâr oldukda aldık bir selâmın râh-ı kûyunda
Ne minnet var dahı 'âlemde bu ihsânın üstünde

102a Bizi şemşîri altında kodı ol şûh-ı bî-pervâ
Ne gûne nûsha-i teshîr vardır anun üstünde

5 Rakîbi har gibi darb u cîga dûş edersin sen
Ne hakkın var a zâlim bilmem ol hayvânın üstünde

Yine bir dâm u dâne kurmak ister hâl-i fettânın
'Aceb derbânlık eyler ol çeh-i zindânın üstünde

Kapatmışdır ne sûd ân-ı cemâli zülf-i şeb-rengi
Olur mâr-ı siyeh elbette kim her kânın üstünde

Benî âdem dem-â-dem Zihنîyâ tahmîl eder kubhun
Kâhir gûyâ ki kendi kubhda şeytânın üstünde

279

102a Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

1 Bultur kâm-ı dilin 'uşşâk-ı zâr âheste âheste
Şeb-i hicrân eder lâ-bûd güzâr âheste âheste

Figân u nâleme ey lâle ruh beyhûde 'add etme
'Anâdil zâr eder fasl-ı bahâr âheste âheste

Beni fâş eyler âhir halka bu çeşm-i güher-pâşım
Bultur bu âh-ı şebgâh iştihâr âheste âheste

Humâr-ı derd-i hicr-i yâra sâki bir mededkâr ol
O şûhî tâb-ı meyle kıl şikâr âheste âheste

5 Nesîm-i subhgâhı çün vezân oldukça gülzâra
Gelir bûy-ı hat-ı müşk-i nigâr âheste âheste

Lisân-ı hâmeden ol şûha yazdım bir recâ-nâme

Dilimden gitdi bir bir ıztırâr âheste âheste

Düşürdük dest-i bî-pâyân-ı ‘aşka Zihnîyâ ‘akli
Olursun birgün âhir râhvâr âheste âheste

280

102a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

- 1 Cihânda sûzisi var herkesin bir meh-likâsına
Metâ'-ı kârgeh her anda râyicidir bahâsına

Ezel her şahsa başka bir tecellî neş'esin vermiş
Sanâyi' muhtelifdir hep tebâyi' muktezâsına

Belâya 'âkîbet-endîş olan hoşnûd olur dilden
Hemîşe kârger..... ecri ibtilâsına**

- 102b Alınmaz kıymet-i dil-hâhın üzere kåle-i matlab
Bu bâzâr-ı emeldir oldu her dükkân kirâsına
5 Tehî dönmez eden âmed-şod ol dergâh-ı izzetden
Bulur neyl-i merâmin Zihnîyâ âdem du' âsına

281

102b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

- 1 'Ayş u nûş etdiğimiz kalmadı mahremcesine
Pâydar olmadı gitdi o safâ Cemcesine

Alsam âgûşa miyânın dehenin bûs ederek
Emsem ol câm-ı leb-i la'lini zemzemcesine

O perî silsile-cünbân olur ol kâkül ile
Bizi meftûn eder ol cünbişe âdemcesine

Kalma der-bend-i nezâketden açıl ey meh-rû
Şevket-i hüsnüne bak 'Îsî-i Meryemcesine

- 5 Gü'l-i terden dahı eltaf görünür ey Zihnî
Nazmîn a'lâda uchar katre-i şeb-nemcesine

282

102b *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

- 1 Tâkatim yok tîg-ı cevherdâra Allah 'aşkına
Yok mudur rahmin senin bîmâra Allah 'aşkına

** Metnin orijinalinde bu kısım silik, okunmuyor.

Kes 'urûk-ı şûmunu şemşîr-i gamzenle begin
Verme yüz setm et bana ağıyâra Allah 'aşkına

Istilahât-ı tasavvuf kâldır hâl iste sen
Düşme hâl-i ce'lîye bî-çâre Allah 'aşkına

Bâde-i tevhîd ile keyfiyyet-i ihlâs ara
Zâhidâ olsun işin her kâra Allah 'aşkına

- 5 Hâtır-ı nâ-kâma vaslin va'de etmişdin şehâ
Lutf edüp bir kerre gel ikrâra Allah 'aşkına

Dâniş ü fazlında lâ-edrî de hasma Zihنîyâ
Sîret ü sûretde ol hemvâre Allah 'aşkına

283

102b *Fe ilâtün fe ilâtün fe ilâtün fe ilün*

- 1 Düşme ol şûh-ı zarîf üstüne sıklet verme
Kâsid-ı nazra ile kendüye zahmet verme
- 103a Dest-i pür-cevrini kûtâh dilin vîrân et
Yâ Rab ehl-i siteme 'izz ü siyâdet verme
- Silk-i tahrîre keşîde olan 'isyânından
Halka nakl etmek ile kubhuna haclet verme
- Tek dil-i zârima düşnâm-ı firâvân eyle
Dîv peykerlere de rûy-ı besâşet verme

- 5 Yâ Rab erbâb-ı dilin hâtır-ı bî-kînesine
Reşk-i emvâl-i le'imân ile hasret verme

Zihنî-i hasta-dile ey şeh-i gerdun-rütbe
Şerbet-i lutfunı sun nâr-ı harâret verme

284

102b *Fe ilâtün fe ilâtün fe ilâtün fe ilün*

- 1 Düşdi ruhsârına gîsûsı semendercesine
Oldu zîbende vü hoş-bû gül ü 'anbercesine
- Oldu müjgânları saf-der-saf-ı fettân-ı cihân
Çeşm-i âhûsı yıkar 'âlemi ejdercesine
- Hum-ı mey-hâne bana sübha-i sad-dâne sana
Zâhidâ pây edelim böyle birâdercesine
- 'Ukde-i kâkülli çöz çeşmini söz sîneyi aç

Tal‘atın gösteregör mâh-ı münevvercesine

- 5 Olma zehr-âbe-keş-i gerdiş-i gerdûn ey dil
Yüri var ‘âlemi seyr eyle kalendercesine

Öykünüp lâle ruh-ı âline hem-ser geçinür
O perî korkarım anı ura Haydarcasına

Dehare bir emn ü amân vermeğe er gelmez mi
Sedd-i Ye’cuc-i gam etmez mi Sikendercesine

Ne ‘aceb hâr ile âmîziş eder gül Zihnî
Yasdanur anda yatur bâliş ü bistercesine

285

103a *Fe ilâtün fe ilâtün fe ilâtün fe ilün*

- 1 Bir dem neş’e olur vakt-i bahâr-endîşe
Oldu gülzâr-ı dile bülbül-i zâr endîşe

Pençe-i ‘akl-i sühan-bîn ile ehl-i dâniş
Eder âhû-yı ma‘ânîyi şikâr endîşe

- 103b Kâh-ı tab‘a eder âmed-şod-ı bî-pervâyı
Komaz âyîne-i dillerde gubâr endîşe

Fasl-ı gül bülbül-i hoş-lehçeveş ‘âşıkçasına
Bezm-i ma‘nâda olur ‘işve-şî‘âr endîşe

- 5 Nukl-ı çîn-i mey-i ma‘nâ ana oldu vâkif
Zihnî-i zâra ne tarz eyledi kâr endîşe

286

103b *Mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün*

- 1 Beni sâkî mey-i gül-reng ile şâd eyle gönlümce
Dil-i vîrânemi lutfunla âbâd eyle gönlümce

Rakîbe serzeniş ‘uşşâkına germ-ülfet ol cânâ
Bu tarz-i dil-keşi ber-vefk-i mu‘tâd eyle gönlümce

İşim müşkilter oldu çîn-i zülf-i ‘ukdedir dilde
Gel ey bâd-ı sabâ ol sihri ber-bâd eyle gönlümce

Bu çirkâb-ı fenâda kalmasın âlûde-dâmen dil
Nevâlinle beni reh-yâb-ı irşâd eyle gönlümce

- 5 Sen ey eşk-i seher bir suya ko nerm olsun ol ser-keş
Bu şeb ol şûhi mûm işt vasla münkâd eyle gönlümce

Derûn-ı Zihni-i ser-geste bir âyînedir yâ Rab
Anı mahfûz-ı seng-i dest-i hussâd eyle gönlümce

287

103b *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Gider hüsnün olursun pây-mâl-ı nâz gitdikçe
Edersin âşiyân-ı nâzdan pervâz gitdikçe

Kalır te'sirden lâ-bûd hatâ-yı çîn-i ebrûlar
Dahi merdüm-kûş olmaz gammâz gitdikçe

Kalır serv ü sanavber bâğda medhûş u ser-gerdân
Ne dem kim şîvelerle ol şeh-i tannâz gitdikçe

Geçer tedrîc ile tâb u terâvet bâğ-ı 'ömrümden
Hûcûm eyler şitâ eyyâmı fasl-ı yaz gitdikçe

5 Hemîse vâridât-ı gaybdır meşşâte-i tab'ı
Olur Zihni misâl-i Hâfız-ı Şîrâz gitdikçe

288

104a *Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün*

1 Dil kim eser-i sâye-i 'îrfân ola anda
Hûşîde beraber görünür şân ola anda

Gelmez kesel 'uşşâka usanmaz dil-i pûr-şûr
Ol bezm ki sahbâ ile cânân ola anda

Dûzah görünür çehre-i güftârı içinde
Ol güft ü şinîd üzre ki bühtân ola anda

Yâ Rab koma âyîne-i ihlâsı mükedder
K'âsâr-ı garîben göre hayrân ola anda

5 Zihni gibi âlûde n'eder kâm-ı fenâyi
Âsûdedir ol şahs ki hîrmân ola anda

289

104a *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Sînemde yer var ol büt-i sengîn sengine
Cânım tahammül etmez 'adû-yı Frengine

Saymam cihâni düşüme bâr-ı girân iken
Olmaز yine beraber anun 'aşkı dengine

Yâ hû deyüp tevekkül-i şemşîr eyledim
Girdim hulûs-ı bâl ile ağıyâr cengine

Ey mâh-rû visâlını va 'd etdiğin görüp
Fûlk-i dili fûtâdeleri salma engine

5 Biz bir kuri duhân ile bir kahve almışız
Biz düşmedik bu meclisin afyon u bengine

Sâki meded düşürme ver ol mest-i nâza sen
Bezmi müşerref eyle anun hûy-i tengine

Etmekde şekl-i bükalemûna seni esîr
Aldanma sen muzahref-i gerdûn rengine

Hem-râh-i ehl-i zerk u riyâ olma Zihniyâ
Uyma meded revendelerin kûr u lengine

290

104a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Musaffâ-meşreb ile ehl-i keyfe nâz eder kahve
Ne gûne cilvelerle dil döker vakt-i seher kahve

Siyeh-pûş oldu geldi bezme ol şûh-i siyeh-çerde
Yed-i sîmin-i cânân üzre âhir mu 'teber kahve

104b Visâle mey gibi bâ'is değil mi sâde-rûyânı
Bu bezm-i can-fezâda doğrusu dil-ber eger kahve

'Azîz-i Mîsrdir metbû'-i şehr-i Şâm u İstanbul
Tabîb-i Rûmdur Bâgdâddan eyler sefer kahve

5 Ne issi kanludur la'l-i leb-i dil-dârdan geçmez
Hat-i cânânenin meftûnudur sevdâ çeker kahve

Olur bâdî edâ-yı sohbet-i cânâne ey Zihni
Harâc-i Mîsr u Rûmî ehli yanında değer kahve

291

104b *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Serîr-i hâmeden feryâd işitmez gûş-i cânâne
Kalem de nâme de vakt-i likâda kaldı bîgâne

Medâr-i kîl ü kâl u bâ'is-i güft ü şinîd oldu
Hezârân nâz ile ol serv-kad çıkdıkça seyrâna

Anıldıka neşât-engîz-i sahbâ bezm-i işaretde
Olurmuş iştihâsi zâhidin şurbâ-yı tarhana

O meh ahşamlamaz mı hânemizde bir dahı yâ Rab
Düser mi bir de nûrı seyr ederken hâne-be-hâne

5 Nizâm-ı şâne vermiş şeh-per-i tâvûsuna revnak
Nigâh et mushaf-ı hüsnünde Zihnî hatt-ı reyhâna

292

104b *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Tazallum birle düşdüm hâk-i pây-ı yâra tenhâda
Teselli-yâb-ı lutfu kıldı ol meh-pâre tenhâda

Felek her şahsı bir san'atla kılmışdır firîbende
Kimi ehl-i meşâgîl kimisi âvâre tenhâda

Güşâd-ı goncadan bûlbûl melâl-engîz olur zîrâ
Şüküfte olduğuçün cân u dilden hâra tenhâda

Semend-i cevrine pâ-mâl eder üftâdesin ol şûh
Nevâl-i vasl ile in'âm eder ağıyâra tenhâda

5 Seher-hîz ol gunûde olma bâlîn-i nedâmetde
Nisâr et nakd-i eşki Zihniyâ Settâra tenhâda

293

105a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 O meh-rûnun yed-i tûlâsî var cevr ü cefâlarda
Kati kûteh döner ol mâh-rû mihr ü vefâlarda

Hele bi'l-cümle çevri dilde mensî oldu gördükde
Sabâhü'l-hayr vardır dil-rübâ-yı dil-fezâlarda

Ne sîm ü zerde buldum ey gönül ne kâm 'âlemde
'Aceb râz-ı nühüfte var o câm-ı dil-güsâlarda

Debîr-i hikmet imzâ eylemişdir yek-be-yek hükmün
Yazılmış kudret-i Hak tâ ezel berk-i giyâlarda

5 Zarîfân-ı hikem-peymâda buldum zevk-i vicdânî
Füsûs ol 'ahde kim sarf oldu bezm-i jâj-hâlarda

Nişâne almasın bâ-'avn-i Hak cism ü dili yoksa
Ne mümkünkindir tahallûf sur'at-i sehm-i kazâlarda

Ne denlü var ise dâmân u ceyb-i hîrkada râhat
O denlü mümtelîdir hüzn ü gam tâc u kabâlarda

Sitemden iştikâsı olmasın hâtr-perîşânın
Dem-â-dem gizlidir âzâdelik derd ü belâlarda

Seherde vâsil-ı maksûd olur Zihnî olan bîdâr
Seher vaktinde olmaz iştibâh-ı red du'âlarda

294

105a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Felekle eyleme ey dil cedel kâm-ı cihân üzere
Müyyesserdir murâdin feth olur bir gün 'iyân üzere

Eder pervâze gûşîş tâyir-i rûh 'âlem-i emre
Eder lâ-bûd ecel sayyâdi mesken âşiyân üzere

O şûhun safha-i hüsnünde vardır harf-be-harf şâni
Siğışmaz nokta vaz'ın istesen mîm-i dehân üzere

Düşen her anda kayd-ı intikâma kalb-i 'âcizdir
Yok o bâr-ı girânın kayd u renci kâmrân üzere

5 'Aceb pâkîzedir hâtır-güşâdir Zihnîyâ nazmın
Bunu ahbâba eyle bâğ-ı dilden armağan üzere

295

105a *Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Çekdim hezâr bâr-ı cefâyı zamânede
Hep anladım fûnûn-ı belâyi zamânede

105b Ben vermişim visâline kıymet vücûdumu
Vermez kimesne öyle bahâyi zamânede

Bî-sîm ü zer mesâlihini rü'yet eylemez
Beyhûde atma harf-i recâyi zamânede

Mahsûl-i kiştzâr-ı fenâdan yükün tutar
Tut zâd-ı râh-ı mülk-i bekâyi zamânede

5 Maksûrdur nazarları kâm-ı sipihre yâb
Buldum bu yolda şâh u gedâyi zamânede

Kim buldu kim itürdi kim irdi kemâline
Îcrâ kim etdi mihr ü vefâyi zamânede

Zihnî bileydi kadrini halk-ı zamâne ger
Redd eylemezdi böyle edâyi zamânede

296

105b *Mef'ülü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ülün*

1 Pâ-mâl-ı zihâm oldu gönül tevsen-i nâza
Her nazrada göstermededir 'işve-i tâze

Râh-ı emele bir kadem akdem güzer eyle
Aldanma sakin behcet-i gülzâr-ı mecâza

Besbellidir âsâr-ı sücûd alnına konmuş
Üftâde olan şahsın o dergâha niyâza

Tiryâki sever hâlini afyoncî denlü
Bekrî leb-i la'linle düşer sûz u gûdâza

5 'Aşkınla eder cünbiş-i dil-sûzını yoksa
Mîrzâbî niçün mutrib urur sîne-i sâza

Zihnî yapışup dergeh-i vâlâ-yı Hudâya
Sâbit-kadem ol düşme sakın tûl u dırâza

297

105b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Bu sitâremde n'ola pertev-i ikbâl olsa
O perî bezmimize gelmeğe meyyâl olsa

Dokuz eflâk olamaz katresini müstav'ib
Bahr-ı eltâf-ı İlâhîyeyi keyyâl olsa

Oldu mâl-ı kesel-i gûşe-i kâşâne-i dil
Fasl-ı gülzâr ile cûlar yine seyyâl olsa

106a Hüner erbâbı olur dâniş ü fazıyla şerîf
Ne kadar tevsen-i gerdûn ile pâ-mâl olsa

5 'Ukde-i matlabı muğlak mı kalır ey Zihnî
İbtihâl üzere kişi dergehe rû-mâl olsa

298

106a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Uçurdum murg-ı şevki kûy-ı cânâna sa 'âdetle
Ulaşdı tîr-i maksûdum nişân-ı kâma 'izzetle

Lebin emdim ruh-ı pür-tâbin ohşadım belin kocдум
O şûhî mest-i câm-ı nâz gördükde zerâfetle

Mu'ammâ-gûne zülf-i pîç-der-pîçin beyân etdim
Nice ma'nâyi silk-i hulle aldım yek 'ibâretle

Yaturken mest-i kanzil kûy-ı 'aşkında za'îfâne
Dü-ebrûsiyla gösterdi o mâh-ı nev işâretle

5 Zamâne gûşe-gîr-i mihnet eyler lutfu yok şimdi

Cihânda kâmranlık bulmaz âdem şâ'iriyetle

'Aceb peygûle-i nisyâna düşmüş vâdi-i eslâf
Sûhan-gûluk çekilmiş Zihniyâ dünyâdan 'uzletle

299

106a *Fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilâtün fâ ilün*

1 Devr eder pergâr-ı işaret meclis-i cânânede
Vasla dâ'ir bir sühân cızmaz 'aceb peymânede

Olmadı harf-i recâ âvîze-i gûş-ı kabûl
Kaldı dil hâl u hatiyle beste dâm u dânede

Turra-i hoş-bûyuna bâd-ı nesîm uğrar geçer
Zâtıdır cerrârlık sevdâsı tab'-ı şânede

Nev-bahâr-ı hüsnüne uymaz hat-âverlik demi
Zevk-i seyr-i gülşen olmaz gûşe-i kâşânede

5 Mîzbanlıkda sipîhrin görmüşüz ikrâmını
Şekva şayeste değil mihmâna mihman-hânede

Dil ümîd-i vasl ile ma'zûrdur küstâhdur
Olmaç ey meh-rû mürâ'ât-ı edeb dîvânede

Âşinâ-yı râz-ı hüsn etdin civân-ı tab'ını
Oldun ey Zihni sühân-gû vâdi-i pîrânede

300

106b *Fe ilâtün fe ilâtün fe ilâtün fe ilün*

1 Bezl-i makdûr eder ol yençeri yoldaş üzre
Bilir erkânını resm-i Hacı Bektâş üzre

Çeşm-i merdüm-küşi yetmez mi helâk eylemeğe
İstemez hançer ola dil-ber-i 'ayyâş üzre

Cân u ser vermeğe kâlâ-yı visâle sa'y et
Gûşîş et görmeğe ey dil bir işi baş üzre

Halka-i bezmde düzdîde nigâhiirişüp
Yıkılır bâde-keşân sâki-i kallâş üzre

5 Kûy-ı firkatde yatur Zihni-i hasret-dîde
Baş koyup âh ederek nâle kılur taş üzre

301

106b *Mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün*

1 Ne çâre eylesem ey dil 'aceb bî-çâre bahtımla

Ne maksûda ‘azîmet eylesem âvâre bahtımla
Lebin emsem desem ol dîde-i âhûyi râm etsem
Beni men’ eyler ağıyâr-ı siyeh-rû kara bahtımla

Ki uş âşüftelikden fâriğ olmaz söz kabûl etmez
Çeker encâmi ben ‘âkili ol şeh dâra bahtımla

Sezâdır rûz u şeb kılsam tenâzu‘ ağlasam hâlim
Sezâdır eylesem ceng ü cedel yek-pâre bahtımla

- 5 Serim bâlin-i sengîn üzre Zihنî hasta-hâlim ben
Ne tîmâr eylesem dünyâda ben bîmâra bahtımla

302

106b *Fe ilâtün fe ilâtün fe ilâtün fe ilün*

- 1 Etmez ümmîd-i tenâvül bozulup hâzimesi
Şimdi gamdır dil-i gam-dîdemizin lâzimesi

Mey-i bî-gışla olur bûs u kenârin zevki
Ey dil olmazsa egerçi rukabâ vâhimesi

Münferic-kalb oluruz zâviye-i firkatda
Kendi hattıyla geleydi bize bir kâ’imesi

İzdivâc ‘âleminin lezzeti gitmezdi eger
Ele girseydi velî kâ'imesi sâ'imesi

- 5 Bakma Zihنî kişinin fâtihada hâline sen
Münkalib olmayacağı hayra dem-i hâtimesi

303

107a *Mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün*

- 1 Ulûhiyyetle tavşîf eyleyenler zât-ı Gaffârı
Ezelden bâğ-ı ‘aşkın oldular gül-çîn-i esrârı

Nikûkârîde bulmuş bilmezüz nedm ü peşîmâni
Mu’ammer görmedik bu kârgâhde merdüm-âzâri

Züleyhâ-yı cihânın dilde vaslin kılma pâ-ber-câ
‘Azîz-i Mîsr-ı ‘aşk ol Yûsuf-ı hüsnün harîdârı

Felek gehvâre-i ‘aşkıyla yügrür mâh u hûrşîdi
N’ola anlarda olsa ol kühen-sâlin hevâdârı

- 5 Hakâyıkdan dekâyık iktibâsin bilmeyen pür-gû
Ya hüsn-i dil-rübâyi vasf eder Zihنî ya gülzârı

304**107a *Mef'ülü fâ ilâtü mefâ ülü fâ ilün***

1 Buldu hesâb-ı kahr u sitîzin nisâbını
Gösterdi hayli düzd-i nigâhin ‘itâbını

Hem-kâse hem-civâr idim ol mâh-rû ile
Bizden o şimdi kesdi zehâb u iyâbını

Vâfir düşündüm olmadı tâ bâmdâda dek
Kaldırıldı hânemizden o meh câme-hâbını

Kânûn-ı aşkın âteşi yeksân olaydı ger
Yakmazdı anda rind-i kalender kebâbını

5 Zihن sever zamânede hûbâni cümle nâs
Bulдум bu gûne şehr-i ‘azîmin şeyh ü şâbını

305**107a *Mef'ülü fâ ilâtü mefâ ülü fâ ilün***

1 Etmez hazîz-i hâke tenezzül hümâ gibi
Evc-i refî‘-i aşka çıkar dil sühâ gibi

Ol gül beden figân-ı cihân-sûzı dinlemez
Kimdir ‘aceb o şûh-ı hezâr âşinâ gibi

Biz hâk-i pây-ı pîr-i mugânız ki saklarız
Çeşm-i ümîde hâk-i rehin tûtiyâ gibi

Her kande dil bir âfet-i dil-cû görür kapar
Bir yerde yok sekîneti bâd-ı sabâ gibi

5 Mazmûn-şinâs u nâdire-pver zamânede
Var mı sühanda Zihن-i rengîn-edâ gibi

306**107b *Mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün mefâ ilün***

1 Ser-i kûyunda eglendi dil-i âvâre besbelli
Kapıldı çengel-i gavgâsına bî-çâre besbelli

Derûn-ı âh ile sûz u güdâzin gösterüp nâ-gâh
Açıldı her tarafdan râz-ı âteş-pâre besbelli

Gönül dâğ-ı vûcûdun lâleveş vermiş güşâyışlar
Tesâdûf eylemişsin gamze-i hûn-hâra besbelli

Rakîb almış bu şeb bûs-ı leb-i la‘l-i güherbârin
Yine şâm zâğı vermiş tîg-ı cevher-dâra besbelli

5 Gider sür‘atle Zihnî o sehî-reftârı gördün mi
İcâbet eylemişdir da‘vet-i ağıyâra besbelli

307

107b *Mef’ülü mefâ ‘ilü mefâ ‘ilü fe ‘ülün*

1 Havf-ı sitem-i yârdan emniyyet olur mu
Mahbûs-ı zenahdâni olan râhat olur mu

Ağyâr ile bir yolda düçâr olma ki zîrâ
Sü‘bân-ı siyeh-peyker ile ülfet olur mu

Iğlâk olunur bâbı şebângehde mülükun
Hiç bârgeh-i rahmete kuflîyyet olur mu

Medyûna huşûnetle verir renceş-i hâtır
Hiç dâ‘in-i bî-rahmda germîyyet olur mu

5 Bast ile kef-i matlabı dil-dâra niyâz et
Zihnî bakalım anda da bir himmet olur mu

308

107b *Mef’ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün*

1 Dilden giderdi neş’e-i câm-ı sürûrumu
Pür pîç-i zülfî eyledi yağma şu‘ûrumu

Dâmân-ı ilticâya teşebbüs edüp desem
Ol mehveş-i yegâneye ‘acz u kusûrumu

Gördükde ben fakîri neler der rakîb-i dûn
Kûyunda bî-kiyâs-ı mûrûr u ‘ubûrumu

Sâkî irişse bir kadem akdem ayâg ile
Bir zehr-i mâr verse de kandırsa şûrumu

5 Kaddim hamîde olsa da bâr-ı günâh ile
Cûyende-i ‘atâyım unutmam gafûrumu

108a Geçdi hayâl-i ni‘met-i nâber-karâr ile
Sarf eyledim tehî yere dikkat huzûrumu

Dest-i rızâya verdim umûm u husûsumu
Sen-pençe-i tevekküle saldım umûrumu

Meydân-ı nev-hayâli biraz demde geşt eder
Zihnî bu gûne anla bu tab‘-ı gayûrumu

309

108a *Mef’ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün*

1 Etdim o şûhi bunca zamân cüstü-cû tehî
Kıldım hevâ-yı bûs-ı lebin ârzû tehî

Pür bulmadım tarîke-i devrânı şevk ile
Gezdim diyâr-ı hüzn-i gamı sû-be-sû tehî

Bir bezme uğradım ki ne sâki ne bâde var
Mey-hânesi harâbe kırık hum gedû tehî

Olmazsa ger münâvebet üzre musâhabet
Meclisde etme sohbet olur güft-gû tehî

5 Zihن hulâsa bî-mey ü mahbûb zevki yok
Dil-bersiz oldu seyr-i gûlistân cû tehî

310

108a *Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün*

1 Ben rehâ-yâb-ı gam-ı hicrân olaydım kâşkî
Behre-mend-i vuslat-ı cânân olaydım kâşkî

Bezmine bir kez olaydım ben de reh-yâb-ı dühûl
Hıdmetinde el gibi pûyân olaydım kâşkî

Sifle-perverdiir felek nâ-ehle hâmîdir hemân
Ben halâs-ı cevrine şâyân olaydım kâşkî

Bu 'arûs-ı köhne-sâlin pençesinden kurtulur
Dâhil-i cem' iyyet-i merdân olaydım kâşkî

5 Bir atarsa bir tutar bâri olur bâzîcesi
Dest-i nâzında anun çevgân olaydım kâşkî

Hâsılı gark-âb-ı bahr-ı zikr-i ünsâ üns olup
Zihniyâ bu kâmda kurbân olaydım kâşkî

311

108b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Hat geldi safha-i ruhuna zîver eyledi
Sevdâsı kalb-i 'aşika ammâ yer eyledi

Rindâne girdi meykedeye kasd-ı saf edüp
Şeyh-i beled hulûs ile zevk-i ter eyledi

Geldikçe bûy-ı zülfî o şûhun sabâ ile
Meclisde dâstânını halk 'anber eyledi

Çıkdı o kadd ü kâmet ile seyre ol nigâr
Gülzâr-ı dehri 'arsageh-i mahşer eyledi

5 Çekdi nikâb-ı ‘işveyi gül rûy-ı âline
Gülşende hâri bülbülüne hançer eyledi

Cism-i nizârı ‘âşıka dâğ oldu sanma kim
Mühr urdu şekva-i siteme mahzar eyledi

Zihnî edâ-yı vasf-ı leb-i la‘l-i yâr ile
Mecmû‘ada gazellerini sükker eyledi

312

108b *Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün*

1 Beni dîvâne görüp kalbine âteş düşdü
O büt-i nerm-dile fikr-i keş-â-keş düşdü

Hâl u hat yer yer o ser-levhaya uydı ammâ
Satr-ı ebrûları fi'l-cümle müşevveş düşdü

Meclis-i meyde açıldı gibi bend-i vuslat
Bir iki câm ile ol dil-ber-i mehveş düşdü

Rinde dahl eylediği başına geldi bir bir
Mey ile şeyh-i beled mest olup efhaş düşdü

5 Şerha-i sînem ile dâğ-ı tenim ey Zihnî
Yâra seyrân edicek kasr-ı münakkaş düşdü

313

108b *Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün*

1 Vermezüz kasr-ı Ceme külbe-i ahzânımızı
Egleriz zemzeme-i câm ile biz cânimızı

Şeh-per-i zülf-i dil-âvîzine meftûn olalı
Bilmedi kimse bizim hâl-i perîşânımızı

Eyledik hâtır-ı ağıyâra mürâ‘ât ammâ
Yapmadık yıkılacak hâtır-ı vîrânımızı

109a Olmazuz ba‘d-ezin ikbâl-i sipihri cûyân
Zer u gevherle pür eylerse de dâmânımızı

5 Âh-ı şeb-gîr ile dergâha yapışdık Zihnî
Duymadı kimse bizim nâle vü efgânımızı

314

109a *Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün*

1 Eyledi bî-behre dünyâdan bu istığnâ beni
Almadı bir kez de bârî ‘aynına dünyâ beni

Meclis-i câm-ı neşât-efzâdadır çeşm-i ümîd
Bir dahî mest ü harâb etmez mi ol sahbâ beni

Günbed-i çarh-ı siyâh eylerse tan mı dûd-ı âh
Târmâr etdi 'aceb ki âteş-i sevdâ beni

Ol kadar tâb-ı büt-i hicrân ile dil yandı kim
Eylemez reyyân eger nûş eylesem deryâ beni

- 5 Bir melâmet-dîdeyem Zihنî gibi bir vasl için
Eylemiş 'âlemde hayf ol meh-likâ rüsvâ beni

315

109a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

- 1 Bizi ol şûh-ı cefâ-pîşe ferâmûş etdi
Bahr-ı hicrânı dirîgâ yem-i pür-cûş etdi

Bakdım âyîne-i eflâke göründü hayret
Beni ol peyker-i pür-gulgule bî-hûş etdi

Meclis-i meyde gelû-yı kadehi aldı ele
Kana kana o meh ol bâdeyi hep nûş etdi

Ney ile nâle-i can-sûzum olunca dem-sâz
Bâğda bülbül-i hânendeyi hâmûş etdi

- 5 Bu şeb ol meh dil-i 'uşşâkveş olmuşdu harâb
Ne sühan söyledi meclisde ne hod gûş etdi

Yine bir âfet-i devrâna esîriz Zihنî
Girih-i kâkülüne murg-ı dili dûş etdi

316

109a *Mef'âlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

- 1 Merdâne dur ki duhter-i rez fâş eder seni
Sâkîyle hoş geçin ki hoş-'ayyâş eder seni

109b Ey nev-resîde meclis-i ağıyâra meyli ko
Mahcûb iken karîn-i bed-evbâş eder seni

Mağrûr-ı câh-ı dehr-i denî olma el-hazer
Âhir fûlâhan-i gazaba taş eder seni

Yâkût çok da öykünesin la'l-i yâra ger
Bir barmağında hâtemine kaş eder seni

5 Hem-kâse etmede heme Zihنî murâddır

Fursat elinde olsa ayakdaş eder seni

317

109b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Sille-hor-ı felek-i kînever olduk gitdi
Ne 'aceb pâ-zede-i şûr u şer olduk gitdi

Beni kurtar kerem-i gavs-resân ol yâ Rab
Hicr-i cânâne ile der-be-der olduk gitdi

Tama'-ı hâceye ta'n eyleyerek encâmi
Mübtelâ-yı heves-i sîm ü zer olduk gitdi

Bize bir gâ'iledir keşme-keş-i kayd-ı hazar
Hele pûyende-i râh-ı sefer olduk gitdi

5 Dün gece kûyuna 'azm eyledik ammâ Zihnî
Ta'n-ı a'dâ ile zîr ü zeber olduk gitdi

318

109b *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

1 Şikenc-i turrada dil kayd-ı bend olup gitdi
Misâl-i Kays esîr-i kemend olup gitdi

O şûh-ı Mevlevî-meşreb dönüp vefâsına
Hevâ-yı cevr ile turfe levend olup gitdi

Recâ-yı rağbet-i dildâr ile tesâdûf edüp
Rakîb-i tîre-derûn derd-mend olup gitdi

O mihr-i dil-keşe 'âlem esîr olur giderek
O şûh-meşrebimiz ercümend olup gitdi

5 Mehâsin ü hûnere rabt-ı kalb eden Zihnî
Bu kârgehde 'aceb dil-pesend olup gitdi

319

110a *Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün*

1 Gezer bu bahr-ı gamı bî-sefîne mümkün mi
Husûl-ı matlaba sarf-ı karîne mümkün mi

Derûn-ı ehl-i dil olmaz güşâde her şahsa
Harâbezârda bulmak define mümkün mi

Sırışk-i çeşm ile itfâ eder dil âteşini
Tahammül eylemek ol nâra sîne mümkün mi

Ferâh-ı sîne-i ehl-i belâya gâyet yok

Sığar mı teng-dile bâr-ı kîne mümkün mi

Safâ-yı nazmını Zihن verir mi her şâ'ir
Bahâ-yı dürri bula âb-gîne mümkün mi

320

110a *Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün*

1 Gönülde zülf-i pîç-â-pîç-i yâr eğlenmeden kaldı
'Aceb ol mü-miyânın bahsi dikkatden neden kaldı

O çâr-ebrû ile hem-ülfet olmuşken bu şeb hayfâ
Aramızda recâ-yı harf-ı vasla bir sühân kaldı

Hazân irdi gül ü ezhâra bâğ oldu perâkende
Ser-â-ser gülsitânın gülleri gitdi diken kaldı

Pey-â-pey sîne-i sîmînini seyr etdim ol şûhun
Bizimle haylice germ-âbede ol såde ten kaldı

5 Benimle söylemez meclisde Zihن infî 'âl etmiş
Bu âteşden tenimde dâg-ber-dâg mihen kaldı

321

110a *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

1 Dile kim fikr-i dü-la'l-i leb-i dil-ber düşdü
Dehen-i kilk-i tere kand-i mükerrer düşdü

'Aksi ruhsâresin âyîne-i sahbâda görüp
Bir yana ol meh-i nev bir yana sâgar düşdü

Hem-be-hem gizlenüp ol kaşı kemâna mujeler
Bir nazarda dil-i 'uşşâka beraber düşdü

Bir 'aceb mezlakadır 'arsageh-i kâm-ı cihân
Dil veren mağlata-i devlete bî-ser düşdü

5 Düše kalka giderek mest-i kalender nâ-geh
Zihنîyâ 'azm-i reh-i mescid ü minber düşdü

322

110b *Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün*

1 Haylî dem oldu ol şeh-i dil-cû görünmedi
Kaddim hilâle döndi o meh-rû görünmedi

Dünyâ-yı pîre-zen seni etdi füsûna gark
Sihri göründü lîk o câdû görünmedi

Hâmûn-ı hayret içre göründü serâb-ı gam

Bu sûz-ı tâb-ı hayrete bir sû görünmedi

Bilmem ne bezmi zîver-i teşrif eder 'aceb
Ol dil-ber-i yegâne o hoş-hû görünmedi

- 5 Zihنî çerâğ-ı 'ömr ile devr etdi 'âlemi
Nakd-ı merâmı etdi tekâ-pû görünmedi

323

110b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

- 1 Râhat oldum dili matlûba delîl eyleyeli
Sâlik-i meslek-i ebnâ-yı sebîl eyleyeli

Hall u 'akda uramam nâhun-ı re'y-i tedbîr
Her mühimmâtima fettâhî vekîl eyleyeli

Şimdi insâf edüp eyler bize tevcîh-i nazar
Yârin ezkârını meclisde cemîl eyleyeli

Etmezüz bahşîş-i ağıyâra derûni merbût
İntizâr-ı kerem-i Rabb-i celîl eyleyeli

- 5 Mesned-ârâ-yı merâm olmadan oldum fâriğ
Zihنîyâ cismimi beyhûde 'alîl eyleyeli

324

110b *Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün*

- 1 Çok hatâdır bize sevdâ-yı hat-ı jengârı
Kalbe bir gâ'iledir gamze-i âteş-bârı

'Afv u gufrânını cûyân olan erbâb-ı hulûs
Zîmn-ı isyânda bulur lezzet-i istîgfârı

İstemem minnetini sifle-nihâdânın ben
Hele Allahı seversen çekemem ol bârı

Bize bir kerre egildi dahı doğrulmaz o şûh
Tîg-ı ebrûları öğretdi o kec-etvârı

- 5 Zevk-i ruhâni imiş cevr ü cefâ-yı hûbân
Kâse-lîs etmeseler kendilere ağıyârı

- 111a Serve teşbîh edicek kâmetini oldu çınar
Gösterir anun için çeşmine efsûnkârı

İrişir kâsîd-ı tebşîr-i meserret lâ-bûd

Buluruz kismet ise bir gün o gül-ruhsârı
Dür-i yek-tâya yetîm adını ıtlâk edemem
Deheninde görelî nazm-ı dür-i şehvâri
Zerre-i pertev-i hûrşîd-i murâdız Zihnî
Şâd eder bende-i nâçîzini ‘avn-i Bâri

325

111a *Fe ilâtün fe ilâtün fe ilâtün fe ilün*

- 1 Kahr edersin bana evvel o mahabbet ne idi
Keremin olmaz idi çünkü o sûret ne idi

Şimdi ağıyâradır ey ‘Îsî-nefes ikbâlin
İbtidâ eylediğin cevr ü bürûdet ne idi

Dün gece yâr ile yârân ile peymâne ile
Sâkiyâ etdiğimiz ‘âlem-i ‘îşret ne idi

Şimdi ‘uşşâka siyâsetle cefâdir ‘âdet
Bilsem evvel bu sitem-hânedede ‘âdet ne idi

5 Leb-i dildâr ile sîr-i mey-i şevk olmuş idim
Bilmedim geçdi o ‘âlem o letâfet ne idi

Şîve-i nâz ile bir turfe tarâvet vererek
Zihniyâ hüsn ile ol kaddi kiyâmet ne idi

326

111a *Mef’ülü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün*

- 1 Hikmet-şinâsa ‘arz edebilsen mizâcını
Tefhîm ederdi sıhhata dâ’ir ‘ilâcını

Dergâh-ı feyzi ehl-i niyâza güşâdedir
Gencîne-i keremde gözet ihtiyâcını

Şem‘-i ümîdi mahfaza-i istitâre tut
İtfâ eder zamâne-i bârid sirâcını

Mağrûr-ı câm-ı devlet-i dehr olma el-hazer
Bir gün kapar felek gibi çâlâk tâcını

5 Cân vermek istedin reh-i ‘aşkında Zihniyâ
Def eyleye Hudâ-yı kerîm ihtilâcını

111b *Mef'ülü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün*

1 Hep hâb-ı hayâl oldu tevakku“ olunan kâr
Bilmem bu felekde gönül âyâ ne de kaldı

Bir nâme-i matviyyedir esrâr-ı çerâgâh
Fehm olmadı encâmî nihân hânedede kaldı

Sen ‘işve-i dildâr ile sîr olmak ararsın
Ol hân-ı visâlindeki peymânedede kaldı

Zülf-i girih-i nâzdadır ‘arbede-engîz
Ol fitneyi tefrîke meded şânedede kaldı

5 Zihن leb-i dildârı ruh-ı yâri umarsın
Ol zevk ü safâ dün gece mey-hânedede kaldı

MÜSTEZÂD**24a *Mef'ülü mefâ 'ülü mefâ 'ülü fe 'ülün******Mef'ülü fe 'ülün***

1 Agyâra senin çün nice dir bunca müdârâ
Beyhûde tekâ-pû
Bu rences-i hâtırla edersin beni şeydâ
Ey şûh-ı sitem-cû

Ey serv-i sehî nâz ile reftâra çıkışınca
Gülzâr-ı cihâna
Dünyâyı tutar velvele-i seyr ü temâşâ
Hem na'ra-i yâ hû

Teşrîfin ile hânemizi reşk-i irem kıl
Yâd eyle fakîrin
Bu mürdeye ver tâze cân ey la'l-i Mesîhâ
Yâhud bir içim su

Ünsiyyet eden ‘aşkın ile ‘âleme bakmaz
Bîgâne bilir hep
Olsa bu cihân halkı eger ser-te-ser a'dâ
Yokdur ana kaygu

5 Zihن heme sen yâr deyüp yâr işidirsin
Âzâdesin el-hak
Efgânını gûş etse eger ol kaddi bâlâ
Ol zülf-i semen-bû

*** Bu gazelin matla beyti yok.

ARAPÇA VE FARSÇA ŞİİRLER

ARAPÇA KASİDE

نَعْتُ وَاجِبَ الْوُجُودِ وَمَناجَاتَ رَبِّ الْوَدُودِ

VÂCİBÜ'L-VÜCÜDA ÖVGÜ VE VEDÛD OLAN ALLAH'A YAKARIŞ

نَحْمَدُ اللَّهَ الَّذِي قَدْ كَانَ حَيًّا قَادِرًا
نَشَكَ الرَّوْلَى عَلَى مَا زَادَنَا حَسْنَى

Hayat ve güç sahibi olan Allah'a hamd ederiz. İyiliğimizi artıran Mevla'ya şükrederiz.

كُلُّ الْخَلْقِ فِي اتِّمامِ اوصافٍ لَهِ

فِيهِ لَا احْصَى ثَنَاءً وَارْدُ منْ مَصْطَفِي

Tüm mahlukat Hz. Peygamber'in sayısız övgüsünü yapmaktan aciz kalır.

هُوَ خَيْرُ الْخَلْقِ يَا رَبِّ الْوَرَى سَلَّمَ عَلَيْهِ

رَبِّنَا يَسِّرْ لَنَا اقْبَالَهُ يَوْمَ النَّدَا

Ey beşeriyetin Rabbi ! O yaratılmışların en hayırlısıdır, ona selam et, mahşer günü bizi onunla buluştur.

صَلَّى رَبِّي صَحِّبِهِ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ اجْمَعِينَ

صَلَّى مَنْ فِي بَيْتِهِ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ مُقْبِلاً

Ey Rabbim! Onun tüm ashabına salat kıl. Ey Rabbim! Onun ehl-i beytine salat kıl.

إِسْقِنِي رَبِّي وَنَأْوِلْنِي مَدَامَةَ الْهَدِي

يَا رَقِيبَ الْخَلْقِ صَنْ لِي عَنْ امْرَأَةِ الْعُمَى

Ey Rabbim! Hidayet şarabından içer bana ve tut elimden. Ey yaratılmışların görüp gözetleyicisi! Körlük belirtilerinden beni koru.

اَغْنِنِي عَمَّنْ سَوَاكَا وَاكْفُنِي مِنْ شَرِّهِمْ

لَا تَدْعُ لِي حَاجَةً مِنْ حَاجَةٍ إِلَّا اَقْضَهَا

Senden başkasına muhtaç etme, şerlerinden beni koru. Senin gidermediğin hiç bir ihtiyacım kalmasın.

يَا مَغِيثَ انْزَلْ بِرُوعِي مِنْكَ غَيْثًا فَائِضًا

مَنْ حِيَاضُ الْفَوْزِ رَبِّي أَرْوَنِي بِالاَكْتِفَا

Ey yardıma koşan! Gönlümü senin yardımınıla doldur. Kurtuluş havuzundan beni kandır.

اَرْضَنَ عَنِّي وَارْضِنِي يَا رَبِّ هَبْ لِي رَحْمَةً

اعْطِنِي وَجْهًا نَضِيرًا فِي الْوَرَى يَوْمَ الْجَزا

Benden razı ol, beni memnun eyle Rabbim! Lutfeyle rahmetini. Kiyamet günü halk içinde kıl
ak yüzlü beni.

انفتات الظَّهَرِ عَنِّي صَارَ مِنْ ثَقْلِ الذُّنُوبِ

عُذْتُ يَا مَوْلَى الْمَوَالِيِّ بِا سَمْكِ الْعَالَىِ قِنَا

Belimin bükülmesi günahlarımın ağırlığındandır. Ey efendiler efendisi! Yüce adına sığındım,
beni koru!

لَا تَجَرَّ عَنَا كُؤْسُ الْخَزِيرَ مِنْ سَمْتِ الْغُصَّاصِ

حَرَمَةً مِنْ زَمْزَمَىٰ كَانَ مَصْبَاحَ الدَّجَى

Karanlıkların lambası olan zemzemin hürmetine rüsvaylık kâselerini bize yudum yudum içirme.

حَرَمَةً مِنْ ابْطَحَىٰ حَرَمَةً مِنْ هَاشْمَىٰ

أَنْطَنِى مَثْوَىٰ وَمَأْوَىٰ فِي بَسَاتِينِ الرَّضَا

Kureyşli'nin, Haşimî'nin hürmetine hoşnutluk bahçelerinden bana bir yer, bir sığınak ver.

فَلَّتَ فِي اسْرَافِنَا لَا تَقْنَطُوا امْنَ رَحْمَتِي

حَسْنَ ظَنِّى فِي فَوَادِي فِيَكَ يَا رَبَّ الْوَرَى

Haddi aşan günahlarımız hakkında “rahmetimden ümit kesmeyin” diye buyurdun. Ey
mahlukatın Rabbi! Senin hakkındaki hüsnü zannım budur işte

لَا تَفَرَّقْ شَمَلَنَا رَبِّي وَلَا تَشْمَتْ بِنَا

مِنْ يَعَادِي ثُمَّ يَبْدِي قَهْرَهَ فِي جَنْبَنَا

Ey Rabbim! Birliğimizi bozma. Bize düşmanlık edip sonra kahrını ortaya koyanların diline
bizi düşürme.

كُنْتَ تُؤْتَى سُؤْلَ مِنْ بَشَرَتِ فِيهِمْ بِالْقَبْوُلِ

آتِ سُولِى لَا تَوَاخِذْنِى نَجِيَاتِ الرَّجَاءِ

Hani kabulle müjdelediklerinin istediklerini verirdin. Benim istedığımı ver ve asil ricalarımдан
dolayı beni sorgulama!

ان طردنا مرصد الافضال انى نذهب

كـنـ بـفـضـلـ مـسـتـحـيـباـ اـنـتـ مـصـمـورـ لـنـا

Lütuflar sahibi bizi kovarsa nereye gidelim ? Senin çarene sığındık, kabul buyur bize kerem et.

كـانـ مـنـ اـمـارتـىـ سـوقـ المـعـاصـىـ وـالـلـمـ

كـانـ مـنـهـاـ قـدـ رـعـيـناـ غـافـلـاـ حـولـ الـحـمـىـ

Benim halim isyan ve kusurların yönünde gitmek olmuş. Bu kusurlardan biri, gafilce koruluk
etrafında dolaşmamızdır.

سـرـتـ رـبـىـ فـىـ فـضـاءـ الـغـمـ زـادـتـ هـفـوـتـىـ

حرت ربى فى مهاوى العجز عن سؤ الهوى

Ey Rabbim! Keder sahrasında yürüdüm; arttı günahım. Kötü hevesin acziyet cukurlarında şaşırıp kaldım.

يا ودودى اى شى قلته فاقبل به

يا محبى كنت قد وليت وجهى عن ورى

Ey Vedud! Ne söylersem kabul buyur. Ey niyazımı kabul eden! Çevirdim yüzümü masivadan.
يا دليلى دلنى نحوى الى نحو المسئى

او قد اللهم فى قلبي مصابيح الهدى

Ey benim rehberim! Yönümü hayırlı amellere doğru yönlendir ya da kalbimde hidayet çerağını tutuştur.

يا كفيلي نرتجي من فضلكا كفلا لنا

انت فى الازال موصوف باوصاف البقاء

Ey bana kefil olan! Fazl u kereminden garanti umarız. Çünkü sen ezelde bakılık sıfatlarıyla vasf edilmişsin.

نَجَنِي مِنْ فِرْقَةٍ مَالَتْ عَنِ النَّهَجِ الْقَوِيمِ

ثم قالت هكذا فى ديننا اباونا

Sağlam yoldan dönmüşlerden ve sonra dönüp “babalarımızı bu din üzere bulduk” diyenlerden beni koru.

يا الاهى قلت فى اخبارك القدسية

انا عند ظن عبدي بي أما يكفى بنا

Ey Allah’ım! Kudsî hadisinde buyurdun: “Ben kulumun bana olan zanni üzereyim”. Bu yetmez mi bize.

تضع فيها جبى او صاخ غل يا صمد

احينى ربى بعلم نوره قد اسهرنا

Ey hiç bir şeye muhtaç olmayan Allah’ım! Nefret pislikleri içinde beni mahpus kilma. Beni aydınlatıcı olan ilim nuruyla dirilt!

قر فى ذهنى و عقلى منك توحيد لكا

هب لنا من رحمة قد نالها اهل النها

Senin tevhidin sayesinde zihnim ve aklım aydınlandı. Bağışla bize basiret ehlinin nâıl olduğu rahmetten.

يا غفور اغفر لمن يتلو لروحى فاتحه

منك قط يا عميم الفضل غفران الخطأ

Ey bağışlayıcı ! Ruhuma bir fatiha okuyanı bağışla. Ey fazlı geniş olan! Senin bağışlamandan umut kesmek hatadır.

FARSÇA GAZEL

خامة ما طبع مارا غمگساری میکند
زان سبب نزدیک نیکان بخت یاری میکند

Kalemimiz tabiatımızı gamlandırmaktadır. Bundan dolayı talihi iyilerin yanında
iyileşmektedir.

با دل من کس نمیگردد ظرافت همچو غم
روز و شب او با دل من شیوه کاری میکند

Gönlüme gam kadar incelik gösteren yok. Gece gündüz gam gönlümle işvelesen
gamdır.

گر نبودی نقش لوح دل خیال یار من
از مغیلان حوادث زخم داری میکند

Sevgilimin hayâli gönül levhasını süslemeseydi gönlüm olaylar dikeninden
yaralanacaktı.

فرق مارا یکشده تاج و کلاه کهنه
چرخ اگر احسان کند با اضطراری میکند

Başımıza taç ile eski külâh birdir. Felek bize ihsan ederse de zorlamayla eder.

کس نیاید بر من بی چاره ذهنی ازبرون
من نخواهم دل بشوqش ذکر باری میکند

Ey Zihن! Ben zavallının yanına dışarıdan kimse gelmiyor. Ben gönlümün onun şevkiyle
Allah'ı anmasını dahi istemem.